

Dr. Vizkelety László

**35
éves
a Magyar Tájékozódási
Futó Szövetség**

1970–2004

**KIADJA A
MAGYAR TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ SZÖVETSÉG
2004**

BÜSZKESÉGEINK

Monspart Sarolta
1972 VB I.

Horváth Magda

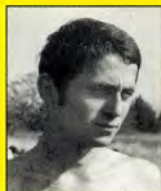
Hegedüs Ágnes
1970 VB váltó II.

Monspart Sarolta

Oláh Katalin
1991 VB I.
1995 VB I.

Boros Zoltán
1972 VB váltó III.

Sótér János
1972 VB váltó III.

Vajda Géza
1972 VB váltó III.

Hegedüs András
1972 VB váltó III.

Rostás Irén
1976 VB váltó III.

Kovács Magda
1976 VB váltó III.

Monspart Sarolta
1976 VB váltó III.

Zsebeházy István
2003 ifi EB I.

Domonyik Gábor Junior
1995 és 1996 VB I.

Gösswein Csaba
2003 ifi EB I.

Dr. Vizkelety László

35

éves

**a Magyar Tájékozódási Futó Szövetség
és egy kis tájfutó történelem**

1970 - 2004

Kiadja a Magyar Tájékozódási Futó Szövetség – 2004

Írta és szerkesztette:
Dr. Vizkelety László

Társszerzők:
Argay Gyula
Schell Antal
Scultéty Gábor

Hunyadi József
Kiác Bence
Kovács Péter
Vass László
Vereszi Tibor
Zsigmond Tibor

Dr. Szarka Ernő
Monspart Sarolta
Dr. Hegedüs András
Dr. Zentai László
Deseő László

Műszaki szerkesztő: Schell Antal
Nyomdai előkészítés: Józsa Sándor

Nyomdai munkálatok: Alfaprint Nyomdaipari Kft.

Felelős vezető: Barabás Gábor, igazgató
Készült 600 példányban

Kiadó: Magyar Tájékoztató Futó Szövetség
1146 Budapest, Istvánmezei út 1-3. Tel: 460-6801

Felelős kiadó: Vass László

35 éves az MTFSz

Néha a véletlenül is múlik, hogy megvalósul-e egy régen dédelgetett ötlet. Így történt ezzel a könyvvel is. Néhány hónapja a Szövetség irodájának költözésével kapcsolatos tennivalókról beszélgettünk. Hogyan férünk el az új helyen, mit rejt néhány ritkán kinyitott felső rész a szekrényekben? Azt tudtuk, hogy régi iratokat, de ahhoz már elmélyült és szakszerű munkára volt szükség, hogy megtudjuk, melyek tartalmaznak értékes információkat. Ekkor merült föl, hogy rendezni kell a Szövetség alapítása óta fellelhető dokumentumokat. Meg kell kísérlni az ezekből kibontakozó sportági történet láncszemeit legalább részlegesen összefűzni, röviden szólva kísérletet kell tenni a sportág történetének felvázolására. A realitásokat alapul véve felvázolásról beszélünk, mert átfogó, részletes kép első próbálkozásra szinte sohasem adható.

Sokan egy kis cinizmussal úgy szoktak fogalmazni, hogy valaminek a története nem más, mint a még élők egy változata az eseményekről. Természetesen annál hitelesebb egy változat, minél több dokumentált adat támasztja alá. A szerkesztő, a közreműködők gondos és áldozatos munkájával egy a lehetőségek határain belül jól dokumentált alapmű született. Egy-egy részletén valószínűleg vitatkozni fogunk, egyes eseményeket némelyikünk hiányolni fog. Ezekről inspirálva és a véletlentől is vezérelve más szekrényekből újabb dokumentumok kerülnek elő. Idővel jön a vállalkozó kedvűek új generációja és folytatja a hazai tájfutás történetének írását...

Hajdu István
az MTFSz elnöke

Előszó

Kedves Sporttársak, tisztelt Olvasók!

Amikor megkaptam a felkérést a Magyar Tájfutó Szövetség elmúlt 35 évének megírására, azonnal nyilvánvalóvá vált, hogy ez nem lehet az egész sportág hazai történetének leírása. Ennek következtében csak az egyes fejezetek bevezetőjeként történik rövid visszapillantás az 1970-es év – az önálló Tájfutó Szövetség megalakulása – előtti időkre, ami ma már valóban történelem. De az 1970 óta történeteket se lehetett hiánytalanul leírni, hiszen a könyv szinte kizárólag a Szövetség életét és az általa szervezett és lebonyolított rendezvényeket tartalmazza. Ne hiányolja tehát senki a megyék, városok, klubok rendezvényeit, de még a nemzetközi versenyeket sem, amelyeken magyar versenyzők álltak rajthoz. Ugyancsak meg kellett elégedni a juniorok és felnőttek hazai dobogós eredményeivel, a Hungária Kupák történéseivel, valamint a Világ- és Európa-bajnokságokon elért helyezéseinkkel. Az elmúlt 35 év rangsorai, minősítettjei, versenybírák, edzők nevei ugyanis évről évre szerepelnek a Tájfutás és Tájékozódás szaklapjaink számaiban ugyanúgy, mint a sok éven át megjelenő éves összefoglalásokban: a Szélrózsában. Ezért is szerepel a könyv címlődjén kisbetűvel, hogy „...és egy kis tájfutó történelem”. Ennek következménye, hogy a korlátozott terjedelemben való tekintettel csak röviden esik szó a megyei, városi Szövetségekben, Klubokban évtizedeken át dolgozó önzetlen társadalmi munkásokról, akik az MTFSz közgyűlésein évenként kaptak kitüntetések, díjakat.

Úgy érzem, hogy az ő neveik felsorolásával, valamint az itthon és külföldön dobogóra állók megnevezésével méltó emléket állítunk a legeredményesebb magyar tájfutóknak.

A több száz dobogós versenyző fényképe és eredménye viszont megtalálható a tavaly megjelent „Ki kicsoda?” c. könyvben.

Bízom abban, hogy idősek és fiatalok – a tájfutás szerelmesei – örömmel veszik kézbe e könyvet és emlékeznek vissza azokra a bajnokságokra, melyeken dobogóra álltak vagy könnyű szökik a szemükbe, amikor a magyar zászlót a tiszteletükre húzták fel és csendben, meghatóan hallgathatták a magyar Himnuszot.

A szerkesztő

I. A megalakulás előtt (1925-69)

1924-ben Svédországból tért haza **Ripszám Henrik**, aki a Munkás Testedző Egyesület (MTE) keretében igyekezett itthon megismertetni ezt az újszerű versenyt. **Harcza Gábor** sportújságírónk a Nemzeti Sport korabeli számaiból „kiásta”, hogy itthon először 1925. I. 11-én rendeztek tájékoztatói versenyt a hűvösvölgyi Balázs-vendéglő térségében, majd XI. 25-én a következőt és a harmadikat pedig 1926. XI. 18-án, ugyancsak a Budai-hegyekben. Az akkori sportújságírók igen részletesen írtak az előkészületekről, a lebonyolításról, és közölték a győztesek neveit, időeredményükkel együtt.

Közel 10 év szünet után csak 1934-ben, háziverseny keretében karolta fel a Duna Sport Club (DSC) az új sportágat, amikor **Berend Ottó** és két társa 1935.IV. 4-én megrendezte az első nyílt terepgyakorlatot a Fekete-hegyen, Budakeszi térségében. Ezen 8 ötfős csapat indult és teljesítményük általános érdeklődést, elismerést váltott ki.

1936-ban a Tahi környékre tervezett versenyre már 24 csapat nevezett, de azt tilos területre való hivatkozással nem engedélyezték. Csak 1938. III. 13-án kerülhetett sor a DSC következő gyakorlatára 19 csapat részvételével Dobogókő környékén, szintén nagy sikerrel.

1939. IV. 2-án Magyarkút környékén rendeztek újabb gyakorlatot, ezúttal 16 csapat részvételével.

1942-ig a Magyar Turista Szövetség kifejezetten ellenezte ezeket a gyakorlatokat. Az akkor átalakult Magyar Turisták Országos Szövetsége (MATUOSz) átlátta a gyakorlatok honvédelmi jelentőségét és hivatalos lapjában, a Magyar Turista Élet szeptemberi számában, 4 teljes oldalon, alapos részletességgel foglalkozott az augusztus 22-23-án a Vértesben megrendezett éjjel-nappali terepgyakorlat előkészületeivel, megrendezésével, eredményeivel.

1943. V.15-én a Szövetség ismét országos gyakorlatot rendezett Magyarkút környékén, melyen jelen volt **dr. Zsembery Gyula** szövetségi elnök is, akiről a helyszínen fotó is készült. Még ugyanebben az évben, X. 24-én, Gödöllő térségében került sor egy szövetségi gyakorlatra a Honvédelmi Minisztérium vándordíjért, 10 fős csapatok részvételével.

1944. VI. 3-4-én volt még egy terepgyakorlat a Pilisben, de a szovjet csapatok közeledte véget vetett a versengésnek.

1945 tavaszán, Budapest ostroma után, csak lassan indult meg a turista élet. Első sorban az elpusztult létesítményeket, kifosztott turistaházakat kellett rendbe hozni. De 1946. X. 20-án újra sor került egy terepgyakorlatra a DSC rendezésében, 20 csapattal, a Magyar Vándorsport Szövetség megbízásából, a Budai-hegyekben. A rajtlistán találjuk a Közalkalmazottak (KASE) 6 csapatát, az MTE, a Börzsöny TE, a TTE csúcshegyi és csepeli osztályát, a MOM és a II. kerület csapatát, a Hampvel, a TIT és a Hitelbank 3 fős csapatait. 1947. IV. 20-án a MOM rendezett terepgyakorlatot a Pilisben. A cél az Acsay-menedékháznál volt, a győzelmet a Közalkalmazott SE (KASE) csapata szerezte meg Szentpétery-Vizkelety-Dvorák összehállításban.

Miután 1947. X. 22-én a Magyar Vándorsport Szövetség hivatalosan is elismerte a terepgyakorlatokat, igen gyors fejlődésnek indult a versenyzés. Országos Terepgyakorlat Bizottság alakult Berend Ottó vezetésével, valamint a legeredményesebb versenyzők

részvételével. Ez a testület kidolgozta az első, Turista Terepgyakorlat Szabályzatot, ami 1948. I.1-jén lépett életbe. 1948. X. 13-14-én került megrendezésre az első országos éjjel-nappali terepgyakorlat a MOM rendezésében, pilisi Viktor kunyhó központtal, ahol már több vidéki csapat is szerepelt. A versenyt a KASE Szentpétery-Vizkelety-Szegvári összeállítású csapata nyerte meg. Ebben az évben az egyesületek, szakosztályok sorra rendeztek klubközi versenyeket, melyek során a résztvevők tanúbizonytságot tettek térképolvadási és tájékozódási tudásukról.

1949-ben az Országos Sport Hivatal (OSH) megalakulásával egyidejűleg elnevezést váltott a Szövetség is: Magyar Természetbarát Szövetség névre. X. 26-án Torbágy és Ságvári-liget között rendeztek országos terepversenyt. Súlyos szépséghibája volt azonban, hogy az évközi, egyesületek közötti versenyek során a győztes csapatok vezetőit, legeredményesebb versenyzőit előre kizárták a versenyből, mondván: „úgyis ők nyertek eddig minden jelentős versenyt!” Ezért a 15 főnek az egyes állomásokon kellett örködni, vagy kísérőként részt vehettek a rendezésben. Az eredmény így teljesen irreális volt. A helyezettek a MOM, a KASE és az ÁMTI csapatai voltak. Szerepelt itt még feladatként céllövés, kislabda dobás, kötélhídon történő átfüggeszkedés, de voltak sportszakmai és politikai kérdések is.

Az 1950-es év jelentős eseménye és egyben súlyos csapása a forgalomban lévő térképek kötelező beszolgáltatásának elrendelése volt. Eddig ugyanis a háború előtti, a Magyar Királyi Térképészeti Intézet által kiadott 1: 50 000 méretarányú, 20 m alapszintközű, ún. „angyalos térképekkel” versenyeztünk. Ettől kezdve viszont csak az engedélyezett fekete-fehér fotókópiákat lehetett használni. Az év pünkösdjén nagy újdonság volt az első éjjel-nappali váltó verseny a Mecsekben, 4x2 fős csapatokkal, a Standard-Kupáért. Nyert a Lokomotív csapata, 2. a MOM, 3. a Pécsi TTE. Az első Vasutas Kupa V.13-án a Mátrában került megrendezésre, 5 fős csapatokkal. A 10 induló egyesület közül a Vasas győzedelmeskedett. Kezdetben ezeket az erősszeméréseket akkor terepgyakorlatoknak lehetett nevezni, csak jóval később nyert polgárjogot a verseny megnevezés.

1950. IX. 17-én került sor először hivatalosan Országos Tájékozódási Csapatbajnokság megrendezésére, a Börzsönyi Hegyes-tető körzetében, 13 budapesti és 5 vidéki csapattal. A táv 12,8 km volt, 60 m szinttel. A verseny során az 5 fős csapatokat 1+2+2 főre bontották, így kellett az önálló feladatokat megoldani. Nyert a Lokomotív csapata, Vizkelety-Csincsák-Thuróczy-Petrovics-Orgoványi összeállításban. Második a MOM, bronzérmes a Vörös Meteor. Ebben az évben egyébként az egyesületek sorra vetélkedtek az országos kupaversenyek megrendezésével, így a MOM a Gerecsében III. 24-26-án, az Igazságügyi Közalkalmazottak SE (IKASE) ugyancsak a Gerecsében IV.14-15-én, a Vörös Meteor a Budai-hegyekben IV.28-30-án. Rendeztek még országos kupaversenyt a MAFC-osok Kilián Kupa, és a szövetségeitiek November 7. néven. A vándorszerlegekbe bevésték a győztesek neveit, akik a következő évben ismét megküzdhettek e kupák birtoklásáért.

1951-ben új versenyszabályzat lépett életbe és egyidejűleg új minősítési rendszer is. Az eddigi szakfolyóirat, a „Természetbarát” sajnos megszűnt és a sportágról, versenyekről csak a „Sport és Testnevelés” utolsó oldalain esett néhány szó. Jelentős esemény volt még az is, hogy központi intézkedéssel, SZOT határozat alapján 10 szakmai sportegyesületet hoztak létre, és a továbbiakban évenként felváltva rendezték a TSB-k, ill. a szakmák a Bajnokságokat.

1952-ben került sor első ízben Egyéni Bajnokság megrendezésére, melyet a megállapodás értelmében a SZOT szervezett meg. Első lépcsőként a kluboknak háziversenyt kellett rendezniük, majd az elindultak létszámának arányában jutottak be a szakmai döntőbe, onnan

pedig a legjobbak az Országos Egyéni Bajnokság mezőnyébe. Az első Országos Egyéni Bajnokságot **Thuróczy Lajos**, a Bp. Lokomotív versenyzője nyerte meg, míg a 2. **Halász Miklós** a Salgótarjáni Vasas versenyzője és a 3. **Horváth Ferenc** – ugyancsak a Bp. Lokomotív tagja – lett.

1953-ban új verseny- és minősítési szabályzat lépett életbe, amikor is a természetjárást és a tájékozódási versenyzést külön választották. Ez újabb lökést adott a versenyzők felkészüléséhez és teljesítményük növeléséhez.

Ugyancsak ebben az évben sí- és evezős tájékozódási versenyt is rendezett a Budapesti Szövetség. A Lokomotív által rendezett Természetjáró Ötpróba keretében volt először terepfutás, kerékpározás, evezés, éjszakai terepverseny és folyamászás, valamennyi tájékozódási feladatokkal kapcsolva, amikor is a legrövidebb idő alatt teljesítők győztek.

1954 folyamán mind népszerűbbek lettek a szakági-versenyek, úgymint a I. 30-31-én lebonyolított szövetségi síverseny, az V. 23-i 3 fős kerékpáros verseny és a VII. 24-25-i evezős verseny. Ugyancsak ebben az évben jelent meg **dr. Dvorák József** könyve, a „Természetjáró versenyek rendezése” címmel. Ez tartalmazta az elmúlt évek legnagyobb versenyének részletes leírását, valamint a rendezés eddigi tapasztalatait. Érdemes még megjegyezni, hogy ebben az évben kaptak versenyzők először új 1:50 ooo-es katonai térképet az Országos Bajnokságon, amelyeket a verseny után természetesen le kellett adni.

1955 Az év legjelentősebb eseménye az Osztályozott Bajnokság rendszerének bevezetése volt. Miután a szakosztályok versenyzőinek felkészültsége nem volt azonos, a nagy létszámmal pedig így már nem lehetett jó bajnokságokat megrendezni, ezért a többi sportághoz hasonlóan a legeredményesebb szakosztályokat kiemelve, létrehozásra került az OB mezőnye. De jelentős változás állt be az egyes korcsoportok és nemek vonatkozásában is. Szükségessé vált ugyanis az ifik és nők számára önálló bajnokságokat rendezni. Az Országos Bajnokságban ezek után 12 csapat vett részt. Az Egyéni Bajnokságot ebben az évben ismét szakmai alapon a SZOT rendezte meg. Újdonság volt, hogy IV. 4-én a Felszabadulási versenyt, amelyet eddig az Országos Szövetség rendezett, most a Budapesti Szövetség szervezte meg, és bonyolította le a Pilisben, Vöröskő célállomással. Január elsejétől kezdődően ismét megjelent a sportág szaklapja, most már „Természetjárás” néven, amelyben a turista témák mellett a versenyeredmények is bőven helyet kaptak.

1956 tavaszán létesült először kapcsolat magyar és külföldi klubok között. A Lokomotív Kassán mérkőzött, az UVATERV pedig bolgár kapcsolatra tett szert és ott versenyzett. A sportág e fejezetének vége az októberi forradalomra esik, amikor az Országos Szövetségben megalakult a Forradalmi Bizottság. Budapestet **Tátrai Rupert** és **dr. Vizkelety László** képviselték, őket választották be a Bizottságba. November 4-e után az események azonban gyorsan véget vetettek az új kezdeményezéseknek, és az igazi sportélet csak 1957 elején indult meg újra.

1957 elején teljesen újjá alakult a Szövetség. Eddigi munkatársai, mint Tátrai Rupert és dr. Vizkelety László, az Országos Szövetségben dolgoztak, sokáig bízva az önálló turistaszervezetek létrehozásában, a régi Magyar Turista Szövetség újbóli megalakításában. De a sors másképpen alakult. Három főt: **dr. Nagy Endrét**, **Tátrai Rupertet** és **dr. Vizkelety Lászlót** Székely Miklós főtitkár javaslatára örökre eltiltották a sportvezetői munkától.

- Az évek folyamán a versenyzők térképvasasági és tájékozódási tudása olyan magas szintre emelkedett, hogy az egyes versenyeken, bajnokságokon sorra születtek holtversenyek, hiszen ezeken a hagyományos versenyeken a szabályok szerint az egyes állomásokra érve se sietni,

sem pedig késni nem volt szabad. A döntő fordulat akkor következett be, amikor az 1957. évi versenyszabályzat 8.§-ának 23/a pontja kimondta, hogy holtverseny esetén a feladatokat hibátlanul teljesítők közül az a csapat győz, amelyik a távot a legrövidebb idő alatt teljesíti. Ezzel az új szabállyal kezdődött meg a korszerű tájékozási futás.

- Életbe lépett a Minősítési Szabályzat, amely még mindig a teljesített túra-, ill. versenynapok száma alapján, minősítési pontokkal sorolta a versenyzőket.

- IV. 8-án új Országos Versenybizottság alakult *Szász Károly* vezetésével, amelyben a budapesti versenybírák döntő szerepet játszottak.

- Jelentős eseménye volt az évnek 5 budapesti klub kezdeményezése, (BVSC, UVATERV, V.Meteor, MÁVAG ÉS MAFC) miszerint a szomszédos, baráti országok testvérszervezeteivel vették fel a kapcsolatot. Zamárdiban került megrendezésre az első Balaton Kupa, ahol első ízben indultak külföldi, csehszlovák és bolgár versenyzők.

1958 Az új minősítés pontozásos alapon készült. Elválasztásra került a túrázók és tájékozási versenyzők teljesítménye. Érdemes, I., II., III. osztályú minősítési fokozatok léptek életbe, valamint szakági megkülönböztetést is létrehoztak.

- Az év folyamán egyre hevesebb vita folyt a szaksajtóban a versenyzésről. Lényege az volt, hogy fussunk vagy ne fussunk? A régi konzervatív természetbarát vezetők heves kirohanásokat rendeztek a sajtóban a futás ellen, és bérturistáknak keresztelték el a versenyzőket, mert azok klubjaiktól verseny-felszerelést kaptak, valamint megtérítették a nevezési és utazási költségeiket. Eredményeik, érmeik viszont rangot és dicsőséget jelentettek sportegyesületük, szakosztályuk számára.

- A Magyar Természetbarát Szövetség elnöksége állást foglalt a versenyzés gyorsasági formája ellen.

- Még ebben az évben létrejött a kapcsolat a skandináv versenyzéssel, amikor a Bp.-i Pedagógus versenyzői *Jávorka Péter* vezetésével Finnországban jártak, és megismerték az ottani versenyzés korszerű formáit.

1959. V.13. és 19. között a norvégiai Sandvikenben konferenciát tartottak a Nord Tájfutó Szövetségbe tömörült skandináv országok, ahová hazánkat is meghívták. Célja a tájfutó sportág északi rendszerének 6 új országgal való kiszélesítése volt.

1960 Ebben az évben központi intézkedésre megalakult a 10 szakmai egyesület, amelynek következtében a Természetbarát Szakosztályoknak ki kellett válniuk a Sportegyesületükből, és ezután szakmai egyesületük színeiben versenyezhettek.

- Januártól új Minősítési Szabályzat lépett életbe, mely most már eredményeik alapján minősítette az ifiket is.

- Ebben az évben került tipizálásra egy magyar MOM-laptájéoló. Reméltük, hogy nem kell külföldről importálnunk e fontos műszert, de miután az Országos Szövetség versenybizottsága túl sok hibát talált a prototípuson, a MOM elállt a tömeggyártásától. Ezek után az NDK-beli laptájéolók terjedtek el a versenyzők körében.

- Jelentős volt a Szövetség életében a „Tájékozási Sportja” címen megjelenő budapesti szaklap, *Gesztelyi Nagy Zoltán* szerkesztésében, amely a turistahírek mellett szerencsére részletes adatokat közölt a versenyekkel kapcsolatban is. Ugyanekkor július 1-től az országos szaklap „Turista” néven jelent meg és helyet kaptak benne a versenyhírek is.

- Ebben az évben fordították le a norvég „Edzők könyvét”. Ebben részletes leírást találtunk arról, hogy miként zajlott le Skandináviában az ún. „térképforradalom”. Ennek nyomán készültek el később nálunk is a versenyzők által a helyszínen helyesbített tájfutó térképek is.

1961 - Az Egyéni Csapatbajnokságok 4x1 fős összeállításban kerültek megrendezésre, 3 fordulóban.

- Nemzetközi jelentőséggel bírt, hogy megalakult az IOF, a Nemzetközi Tájékoztató Szövetség, amelybe a 4 skandináv országhoz csatlakozott Magyarország, Csehszlovákia, Bulgária, NDK, valamint Svájc és az NSZK. Ez magyar részről sportpolitikai döntés volt, támogatva az NDK nemzetközi elismertségét.

1962 Az Országos Szövetség megrendezte az első gyakorló oktatói tanfolyamot. Vezetője **dr. Vízkelety László** lett.

- Az IOF akkor rendezte meg a sportág első Európa-bajnokságát a norvégiai Løtenben, ahol már magyar versenyzők is részt vehettek.

- Az év végén – 3 éves működés után – a Sporthivatal megszüntette a 10 önálló szakmai egyesületet, és így a szakosztályok ismét eredeti egyesületeikhez kerültek vissza.

1963 Januárban a Sporthivatal új természetbarát elnökséget nevezett ki.

Nyáron először rendezett edzői (oktatói) tanfolyamot a Budapesti Szövetség 5 fővel, a Testnevelési Főiskola égisze alatt. **Dr. Vízkelety László** javaslatára ekkor került be a tájékoztató futás az elismert sportágak közé.

- Megjelent **Dóra Tibor** UVATERV-es versenybíró tanulmánya: „Tájékoztató versenyek bemérése” címmel az MTSz kiadásában.

- Az év közepén lépett életbe az új hazai és nemzetközi versenyszabályzat, amely már tükrözte a korszerű versenyrendezés szabályait.

1964 Az év első felében alakult meg az MTS, a magyar sport legfelsőbb szerve. Folytatódott az önálló tájfutásért vívott harc, aminek sikerét a természetbarát veteránok ismét megakadályozták.

- Ekkor jelent meg az első színes, helyszínen helyesbített tájfutó térkép, **Kövári Endre** (Pedagógus) helyesbítésével, ill. rajzolatában, a bükki Lillafüred feletti Fehérlólapa térségéről, az Egyetemi és Főiskolai Bajnokság alkalmából.

- Ugyancsak ebben az évben került sor a II. Tájfutó Európa-bajnokságra, a svájci Le Brassusban, magyar futók részvételével.

1965 - Megjelent a BTSz „Versenyhíradója” **Hardicsay Mária** szerkesztésében, közérdekű híreket, eredményeket és szócikkeket tartalmazva.

- Ebben az évben jelentek meg az első budapesti kistérségek, Budapest-környéki terepeket ábrázolva.

- Budapest kiadásában jelent meg a Tájékoztató Jelkulcs, **Schluth Péter** szerkesztésében.

- **Bozán György** rajzolta meg a Hosszúhegy javított térképét a Budapesti Ifjúsági Kupaverseny alkalmából.

1966 - A bajnokságok egyéni-csapatverseny formájában kerültek megrendezésre, ahol a 3 legjobb egyén eredménye adta a csapateredményt.

- A Szövetség egy edzői tanfolyam keretében szaktábort szervezett, amelyen 3 budapesti mellett már 4 vidéki jelölt is részt vett.

- A finnországi Fiskarsban volt az első Tájfutó Világbajnokság.

1967 Új minősítés lépett életbe, amely a győztes idő százalékában rangsorolta a tájékoztató futókat és igazságosabb eredményeket biztosított az ország különböző tájain egy időben rendezett versenyek indulói számára. A versenyeket, bajnokságokat ettől kezdve éjjel és nappal külön-külön kellett megrendezni.

- Az Országos Versenybizottság éléről lemondott *Szász Károly*, és helyét *dr. Vörös István* töltötte be.
- Országos Váltóbajnokság került Csomádon először megrendezésre.
- Edzői szaktábor volt 1 fő budapesti, és 3 fő vidéki versenyző részvételével. Egyes edzők munkaszerződést kötöttek klubjaikkal.

1968 - Edzőbázis létesült a Normafa környékén felfestett ellenőrzőpontokkal, segítve a klubok hétközi technikai edzéseit.

- Az edző-szaktáborban 1 fő budapesti és 3 fő vidéki résztvevő végzett.
- Megjelent a „Tájéoló” c., XIV. kerületi lap első száma, *Schell Antal* szerkesztésében.

1969 - Új Minősítési és Rendezéstechnikai szabályzat lépett életbe, amelyben a felnőtt ifjúsági és szenior korúak külön kategóriába kerültek.

- Edzői tanfolyam és szaktábor bonyolódott Budapest rendezésében, 4 fő budapesti és 1 fő vidéki hallgatóval, miután fél évig hallgatták az általános ismereteket a TF-en. Nyáron egy 10 napos bentlakásos, gyakorlati képzéssel zárult ez a tanfolyam.
- Az év folyamán a Tájéoló 1-3. száma tájékoztatott a történésekről, eseményekről.
- Finn pályakitűző versenyen indultak versenybíráink, amely *dr. Szarka Ernő*, *dr. Vízkelety László* és *Hódossy Gábor* dobogós helyezéseivel zárult.

- 10 éves küzdelem után eldőlt a nagy vita: a Sporthivatal végre hozzájárult a tájékozási futás önállósításához, és az év végére minden készen állt, az önálló Tájékozási Futó Szövetség megalakításához. Nagy könnyebbséget jelentett, hogy ettől kezdve nem kellett részt venni a turisták gondjait tárgyaló MTSz elnökség ülésein, így minden időnkét és erőnkét a tájfutásra tudtuk fordítani. Lezárult egy korszak, és nagy reményekkel néztünk az 1970-es év elé.

II. A Szövetség szervezete, működése

A Magyar Tájékoztató Futó Szövetség (MTFSz) 1970-ben alakult, szakszövetség, a sportág kizárólagos magyarországi képviselője. Az MTFSz a Nemzetközi Tájékoztató Szövetség (IOF) tagja, Magyarország a 10 alapító tag egyike.

Az MTFSz a 2004. évi I. törvény (Sporttörvény) alapján működik, a Fővárosi Bíróságon bejegyzett országos sportági szakszövetség, kiemelkedően közhasznú társadalmi szervezet. Felügyeletét a Fővárosi Főügyészség látja el. A Nemzeti Sporthivatallal kötött szerződés alapján – az állami támogatás felhasználásával – országos, szakmai feladatokat lát el, kizárólagosan képviseli és működteti a tájékoztató futó sportágat Magyarországon, és képviseli mindenhol a világban.

Az MTFSz alapító tagja a Nemzeti Sportszövetségnek (NSSz), mely önkéntes alapon szerveződő köztisztület, a versenysportot irányító országos szakszövetségek érdek-képviselői és szakmai gyűjtő szervezete.

Az MTFSz valamennyi megyében működtet területi szervezetet (Megyei Szövetségek), a fővárosban a Budapesti Tájfutók Szövetségével kötött együttműködés keretében látja el a sportág képviselőit, működtetését.

Az MTFSz-nek 101 tagszervezetében 2003-ban 2205 fő, 2004-ben 2332 fő versenyyelképességgel rendelkező sportolója van. A 10-től 70 évesig terjedő korosztályban, a nem versenyszerűen tájfutókkal együtt több mint 3000 sportoló rendszeres versenyzését biztosítja szervezett keretek között. A tájfutás elsősorban a családok sportja, ahol férfiak, nők, gyerekek és idősebbek együtt tudnak sportolni az egészséges környezetben, a szabad levegőn. Egyre többen ismerkednek meg a két önállóan működő szakággal is, a sítájfutással és a kerékpáros tájékoztatóval. Ezen szakágak világbajnokságain is minden alkalommal részt vesznek hazánk képviselői is.

Az MTFSz legfelső döntéshozó szerve az évente összeülő, a tagszervezetek képviselőiből álló Közgyűlés. Ez fogadja el az Alapszabályt, az éves munkáról szóló beszámolókat, határozza meg a legfontosabb feladatokat és az éves költségvetést.

Két Közgyűlés között a Szövetséget a Közgyűlés által választott elnökség irányítja (elnöke: *Hajdu István*). Az elnökség az Alapszabály és a többi szabályzat szerint szervezi, irányítja a sportág életét. A törvények és az Alapszabály betartását a Közgyűlés által választott Felügyelő Bizottság ellenőrzi.

Az elnökség munkáját az általa megbízott – egy-egy szakterületért felelős Bizottságok segítik. A Bizottságokban az adott terület legjobb szakemberei társadalmi munkában dolgoznak a sportágért.

Az elnökség a világválogatottakon Magyarország magas szintű képviselőit válogatottan működtet. A válogatott felelős vezetője *Lantos Zoltán* szakfelügyelő, segítője a szervezési ügyekben *Scultéty Márton*. Az elmúlt években az Ifjúsági EB-ken, a Junior VB-ken, a Főiskolás VB-ken és a Felnőtt Európa- és Világbajnokságokon is teljes csapattal képviseltük hazánkat.

Az elnökség Szövetségi Irodát hozott létre, és tart fenn a Magyar Sportok Házában: 1146 Budapest, XIV. Istvánmezei út 1-3. III. emelet 309. Az Iroda nyitva tartása: hétfőtől péntekig: 8.30-tól 17.00-ig, pénteken 14.00-ig. Tel.: 460-6801 Az Irodában *Kiss Zoltán*, az irodavezető mindig megtalálható. Az elnökség által kinevezett főtitkár *Vass László*, csak rész munkaidőben dolgozik, általában délután tartózkodik az

Irodában. A pénzügyeket keddi napokon, 17 órától a főpenztáros, **Galló Sándor** intézi. Az MTFSz hivatalos lapját, a „Tájfutás”-t, a főtítkár megbízásából, **Hites Viktor** szerkeszti, és a BTFSz lapjával, a „Tájéoló”-val együtt évente tíz alkalommal jelenik meg.

A Magyar Tájékozódási Futó Szövetség immár 35 éve szolgálja a sportot, várja a sportolni vágyó fiatalokat és idősebbeket!

Vass László
az MTFSz főtítkára

Skerletz Iván (1939-1996)

Életének első éveiről nem sokat tudunk, hiszen ritkán beszélt önmagáról, érzelmeiről pedig sohasem.

A Budapest-Városmajor melletti Maros utcából indult Skerletz Viktor hajóskapitány gyermeke, az átlagosnak és szabványosnak nem nevezhető útján.

A hatvanas évek elején kitalálta, hogy ő lesz a legjobb „vasfüggöny-mögötti” férfi tájfutó. Ezért reggelente a Városmajorban edzett, 50x100 métert, hogy gyorsuljon. Főleg fizikailag készült, a meredeken ő volt a király. Így nem véletlen a Hegyi Maraton és a 24 órás futás megszervezése. Már 13 évesen aktív tagja volt a Pesti Lokomotív felnőtt csapatának, és hatalmas fölényrel nyerte az egyéni bajnokságot. Később nyert hozzá még jó néhányat.

A Műszaki Egyetemen abbahagyta bányamérnöki tanulmányait, helyette eredményesen szervezte a válogatott edzéseket 1968-72 között, mint szövetségi kapitány. Ezt bizonyították az 1970 és 72. évi érmek a világbajnokságokon.

Tájfutó tevékenysége mellett bejárta az egész országot, és főleg Európa északi részét (Grönland, Spitzbergák), de volt az Elbrusz csúcsán is, mint kiváló hegymászó.

1970 januárjában kiharcolta az önálló Tájfutó Szövetséget, és annak főtítkára lett, szerény fizetésért. Sok minden pattant ki az agyából, úgymint a levelezőlap-térképek; park- és kistáj térképek; tájfutó versenyek iskolásoknak, mozgássérülteknek; oktató térképek, puzzle kirakók. 1974-78 között az IOF térképbizottságának tagja. 1983-ban világbajnokságot szervez itthon, 1986-ban pedig az első nyílt Junior Tájfutó VB-t Pécsen.

Szakdolgozata a TF sportvezetői szakán: „A természeti környezet, mint sportlétesítmény” volt.

1991-ben ő alapította meg a Magyar Térképbarátok Társaságát. A térkép szerelmese volt.

2 évtizeden át az ő közreműködésével adta ki a Magyar Népköztársaság Térképészeti Intézete a több száz tájfutó térképet.

Az 1995-ös esztendő fantasztikus szervező munkája nyomán sikeres évet ígért, mert ebben az évben került megrendezésre a „75 éve megrendezett első verseny” és a 25 éves önálló Szövetség jubileumi versenye.

Ám a sors közbeszólt, hiába segítettek lányai aktívan, – akikre egyébként nagyon büszke volt –, 27 éves munkássága után, 57 évesen erejét veszítve, a gyógyíthatatlan kór következtében 1996. október 7-én örökre eltávozott közülünk.

Emlékét a tájfutó társadalom örökre megőrzi.

III. A Szövetség szabályzatai

1. Versenyszabályzatok és azok fejlődése

Mindenki előtt ismeretes, hogy a tájékozódási futás a természetjárásból nőtte ki magát. A versenyek kezdettől fogva szabályok szerint zajlottak. Érdemes végigtekinteni ezeket és címeik fejlődését is.

A sportág első szabályzata Turista Tájékozódási Terepgyakorlatok címen jelent meg 1948-ban, Berend Ottó szerkesztésében, a Vándorsport Szövetség kiadásában.

1951-ben már a Versenyzési Játékszabályok Kiskönyvtára kiadásában jelent meg a Természetjárás Versenyszabályai című füzet, amely 59 §-ban foglalta össze a rendezéssel kapcsolatos tudnivalókat.

1953 és 54-ben jelent meg a következő versenyszabályzat az OTSB jóváhagyásával: Természetjárás címmel, 57 szabályt tartalmazva táblázatokkal, valamint nyomtatvány-mintákkal.

Az 1957-ben a Sport- és Lapkiadó által kinyomtatott Természetjáró Tájékozódási Versenyek Szabályzata 11 §-ban rögzítette az előírásokat nyomtatvány mintákkal. Legfontosabb változás ebben a 8.23 pont volt, mely szerint holtverseny esetében a rövidebb menetidő döntött. Ezzel vált a megadott menetidős verseny tájfutóversennyé.

1963-ban került kiadásra a következő szabályzat Természetjárás – Tájékozódás címmel, amely a Nemzetközi Szövetség által elfogadott egységes nemzetközi szabályzatot követi, de szerepel még benne a teljes- és bontott távú versenyforma. Szó esik még egyéb versenyekről is, úgymint összetett-, ügyességi-, elméleti-; valamint sí-, evezős-, kerékpáros- és barlangi versenyszabályok.

Az 1969 márciusától érvényes, stencilezett formában kiadott szabályzat már Tájékozódási futás címmel jelent meg, amit még a Magyar Természetbarát Szövetség tett közzé. Ez volt érvényben, amikor 1970. január 1-jén az MTFSz megalakult.

A fiatal Szövetség az új szabályzatát dicséretes gyorsasággal adta ki, 38 oldalon, fehér borítással, 1000 példányban, amely 1970. április 30-tól lépett hatályba. Tartalmazta az általános rendelkezéseket (I), a versenyszabályzatot (II), a rendezéstechnikai utasítást (III).

1975 július 1-től újabb Versenyszabályzat lépett életbe, ami az elmúlt 5 év során született döntéseket, változtatásokat tartalmazta.

1980-ban jelent meg zöld borítóval Hrenkó Pál, Skerletz Iván és Szarka Ernő munkája. Ez tartalmazta a versenyszabályzatot, a tájékozódási térkép-jelkulcs magyarázatát és a pontmegnevezések jelképekkel (szimbollokkal) történő megadását. Tartalma:

1. A szabályzat érvényessége	12. Versenypályák, versenyterületek	22. Időmérés és helyezések
2. A versenyek felosztása	13. Tilos területek	23. Eredmények
3. A verseny résztvevői	14. Pályaberajzolások és egyéb nyomtatások a térképeken	24. Felszerelés, segédeszközök
4. A versenyek rendezésére való jelentkezés	15. Pontmegnevezések	25. Sportszerűség
5. A verseny rendezői	16. Szalagozások a terepen	26. Viselkedés a versenyen
6. A versenykiírás	17. Az ellenőrzőpont	27. Óvás
7. Kategóriák	18. A versenyzőkarton	28. Zsüri
8. Nevezés	19. Rajt	29. A szabályok megsértése
9. Sorsolás, rajtlista	20. Cél	30. Versenyjelentés
10. Versenyértésítő, tájékoztató	21. Váltó	31. Vegyes rendelkezések
11. Térkép		

Az 1994-ben megjelent Szabályzat borítója fehér, az IOF szabályzat az alapja, melyet Zsigmond Tibor készített és Skerletz Iván lektorált.

1998-ban jelent meg sárga színű borítóval a második, javított kiadása, mely figyelembe vette az IOF Szabályzat módosításait. Jelenleg is ez az érvényes versenyszabályzat, melyben kisebb változások történtek. Ezek követése nem a legegyszerűbb dolog, hiszen a változások az elnökségi ülések után, határozatokban jelennek meg. Ezt a nehézséget fogja kiküszöbölni az MTFSz hivatalos honlapja, melyről naprakész versenyszabályzatot lehet majd letölteni.

Zsigmond Tibor
a versenybizottság vezetője

2. Egyéb szabályzatok

Szövetségi Ellenőrzési Szabályzat (TF. 1972.3. szám, 33-34.o.)

Újabb kiadás (1982-ben: TF. 3.szám, 33-34.o.)

Nemzetközi Tájéfutó versenyek IOF szabályzata (1978. BTFSz Kiskönyvtár 6.kötet)

Világbajnokságok szabályzata (TF. 1982. 1. szám 6-16.o. és 2. szám 20-23.o.)

Versenybíróképzési Szabályzat (TF. 1985. 4. szám 58-62.o.)

Versenybírói Szabályzat (1993.)

Sportfegyelmi Szabályzat (TF. 1993. 5. szám, 68-70.o.)

Minősítési Szabályzat (TF. 1997. 3. szám, 50-51.o. ; módosítás: TF. 1998. 1-2. szám, 17.o.)

Sítájéfutó Szabályzat (TF. 1997. 8. szám, 183-188.o.)

Tájbiciklizés Szabályzata (TF. 1997. 1-2. szám, 26-27.o.)

MTFSz alapszabály (TF. 1998. 5-6. szám, 96-102.o.)

Bajnoki rendszer (TF. 1996. 3-4. szám, 72-73.o.)

Egyesületi Váltóbajnokság (TF. 1997. 6. szám, 141.o.)

Magyar Kupa (TF. 1998. 1-2. szám, 7.o.)

Rajtengedély határozat (TF. 1991. 8. szám, 137.o.)

Szakosztályi pontverseny szabályai (TF. 1991. 3-4. szám, 56.o.)

Rangsoroló versenyek irányelvei (TF. 1995. 7. szám, 147-148.o.)

IV. A tájfutás minősítési szabályai és azok fejlődése

Az első természetjáró egyéni bajnokságot 1952 őszén rendezték meg. Ebben az időben a versenyeknél még érvényesült a „turista jelleg”: a késést és a sietést egyaránt büntették, ellenőrzőpont kihagyásáért büntetőpont járt és a versenyzőknek elméleti kérdésekre is válaszolni kellett.

Jelentős változást az 1953-ban megjelent új versenyszabályzat hozott, amely a versenyzők minősítéséről is rendelkezett. Az egyéni bajnokság első három helyezettje I. osztályú sportoló lehetett, ha bizonyos számú túrát is teljesített.

1. Minősítés pontozási táblázatok alapján (1958-1966)

1958-ban lépett életbe „A természetjáró tájékozódási versenyzők minősítési szabályzata”. A szabályzatot a Magyar Természetbarát Szövetség (MTSz) Versenybírói Tanácsa állította össze. E szerint a versenyeken minősítési igazolással, vagy rajtengedéllyel rendelkező versenyzők indulhatnak 13-14 évig úttörő, 15-19 évig ifjúsági, 20 évtől felnőtt („A” és „B”) korcsoportban. Az indulók minden versenyen, a verseny fokozatától, az elért eredménytől és az indulók számától függően Pontozási táblázatok szerinti pontokat szereztek. Bajnoki és egyéb versenyeken 20 vagy több csapat indulása esetén az alábbi pontokat szerezhették az indulók:

„A”		1.hely	2-3.hely	4-6.hely	7-10.hely	11-19.hely	20-tól hely
I. oszt. versenyen	Vezető cs. Tag	16 8	12 6	8 4	5 3	3 2	1 1
II. oszt. versenyen	Vezető cs. Tag	11 5	8 4	6 3	4 2	2 1	1 1
III. oszt. versenyen	Vezető cs. Tag	8 4	6 3	4 2	3 2	2 1	1 1
Országos egyéni	elődöntő döntő	24 24	18 18	12 12	8 8	5 5	3 3

A naptári évben elért pontokat összesítették és ennek alapján állapították meg az éves minősítést. Legalább 100 pont kellett az Érdemes sportolói minősítéshez, 50 pont az I. osztályú, 30 pont a II. osztályú és 10 pont a III. osztályú minősítés megszerzéséhez.

1960-ban a Magyar Testnevelési és Sport Tanács (MTST) határozatával életbe lépett az egységes sportminősítési rendszer. A határozat egyúttal szabályozta a sportolók nyilvántartását és átigazolását is. A határozat minden sportágra vonatkozóan egységesen határozta meg a sportolók minősítési osztályait és a korcsoport beosztást. A sportágakat két csoportba sorolta. A természetjárást (tájékozódási versenyzést) a minősítési és nyilvántartási rendszerbe tartozó sportág közé sorolta. A határozat második része sportáganként meghatározza az egyes minősítési szintek elérésének feltételeit.

A természetjáró tájékozódási versenyzők esetében az 1958-ban kiadott minősítési szabályzat szigorított változata került beépítésre, mely szerint az Érdemes és az I. osztályú minősítés megszerzését versenyenként legalább 10, ill. 7 pontos évi átlag eléréséhez kötik.

1963-ban létrejön a Magyar Testnevelési és Sportszövetség (MTS) Feladata a sportmozgalom irányítása, szakemberképzés. Az MTSz elnöksége „Versenybizottság”-ot hoz létre. A

versenybizottság munkáját szakbizottságok segítik. A nyilvántartó és minősítő bizottság nyilvántartja a rajtengedélyes versenyzőket és a minősítésüket. Évente sorrendet készítenek az Erdemes és I. osztályú minősítési szinteket elért sportolókról.

2. Teljesítményszázalékos minősítés (1966-1984)

1967. január 1-én lépett életbe az MTS új egységes minősítési szabályzata. Bevezetésre kerültek a ma is használatos minősítési osztályok és címek. A szabályzat szerint a szintek és követelmények teljesítésével I.-IV. osztályú minősítéseket, ifjúsági sportolók esetében aranyjelvényes, ezüstjelvényes és bronzjelvényes ifjúsági sportolói minősítéseket lehetett elérni. Az ifjúsági korcsoport korhatára 18 év lett. A szabályzat a tájékozdási futást az egyéni sportágak közé sorolta. A minősítés alapjául szolgáló szinteket és követelményeket az Országos Szakszövetségek javaslatára az MTS elnöksége hagyta jóvá.

A tájékozdási futásban az új szabályzat jelentős változásokat hozott. Legfontosabb, hogy nem a versenyzők helyezései szabják meg a minősítési pontokat, hanem a mindenkori győzteshez viszonyított százalékos teljesítményük. A minősítés eléréséhez évente 6 alkalommal kellett teljesíteni a megadott százalékon belüli időt. Ellenőrzőpontot kihagyó versenyző IV. osztályú minősítést szerezhetett, a versenydőt túllépő versenyzőt kizárták. Együttfutó versenyző párok azonos minősítést szereznek. A felnőtt országos egyéni bajnokságon 1-3 helyezést elért versenyzők I. osztályú, az ifjúsági egyéni bajnokság 1-3 helyezettjei aranyjelvényes ifjúsági sportoló minősítést szereztek. A versenyek az indulók létszámától függően minősíthetnek, bajnokságon min. 5, kupaversenyen min 10 fő (pár). Az elsőéves felnőtt („kiöregedett” ifjúsági) korcsoportú versenyző előző évi aranyjelvényes minősítése II. oszt., az ezüstjelvény III. oszt., a bronzjelvény IV. oszt. felnőtt minősítésnek felelt meg.

A hatvanas években a tájékozdási futás fejlődése felgyorsult, a több évtizedes turista-futó szemlélet közötti vitában a futó szemlélet győzött és biztató eredmények születtek. A sportág képviselői aktívan részt vettek az IOF munkájában, új bajnoki rendszer került bevezetésre és kidolgozásra került az új versenyszabályzat is. A versenyzők nemzetközi versenyeken indultak és itthon is több nemzetközi versenyt rendeztek. A versenyzők száma folyamatosan növekedett és kialakult a tájékozdási futó sport természetbarát mozgalom többi ágától eltérő szervezeti rendszere. Ennek eredményeként az MTS-OT határozatot hozott a tájékozdási futó sportágnak Természetbarát Mozgalomból való kiválására és az új sportági Szakszövetség megalakítására. Ennek eredményeként 1970 január 1-i hatállyal megkezdte működését a Magyar Tájékozdási Futó Szövetség. A sportág fejlődését, a versenyszabályzat, a bajnoki rendszer változásait folyamatosan követte a minősítési szabályzat is. Szinte minden évben kiegészült, módosult.

1970-től elnökségi határozat alapján külföldi nemzetközi versenyeken a hazai szabályok alapján lehetett minősítést szerezni, ha a versenyző válogatottként, vagy előzetes engedély alapján állt rajthoz.

1972-ben szabályozásra kerültek az indulási feltételek, mely szerint ifjúsági versenyzők egy korcsoporttal feljebb korlátozás nélkül indulhattak, kettővel magasabb korcsoportban csak korengedéllyel, szeniorok felnőtt korcsoportban korlátozás nélkül indulhatnak, továbbá a területi hovatartozás és minősítési szintek szerinti indulási jogosultság.

Az 1973-ban kiadott új minősítési szabályzat szerint a korábbi I-II-III. osztályú versenyek helyett „E”-„A”-„B”-„C”-„D” fokozatú versenyeket kell rendezni. Változtak a teljesítmény százalékok. Az I. osztályú minősítés eléréséhez 6 alkalommal, a többi minősítés eléréséhez 5

alkalommal kell teljesíteni a szinteket. Országos Egyéni Bajnokságok 1-3 helyezése egyben 2-6 I. o. teljesítésnek is megfelelt. Váltóversenyen – a szakaszgyőzelem kivételével – csak fél minősítési pontot lehet szerezni. Legalább három futónak az adott versenyfokozatban indítható legmagasabb minősítéssel kell rendelkeznie, ennek hiányában a mezőny teljesítményét – a győztes kivételével – egy osztállyal alacsonyabb követelmények szerint kell értékelni. A terület szerinti indulási korlátozás és a versenyek indulók létszámától függő minősíthetősége megszűnt. A hazai nemzetközi versenyeken a külföldi versenyzők győztes ideje csak a felnőtt „E”, „A” és az ifjúsági „A” fokozatú versenyeken számít minősítési alapnak.

1978-tól érvénybe lépett az OTSH utasítása a sportolók minősítéséről. E szerint életkortól függően ifjúsági és felnőtt minősítések szerezhetők. Részletesen szabályozta a nemzetközi osztályú sportoló minősítés megszerzésének feltételeit.

A tájékoztató futásban is történt néhány változás. Minden minősítés eléréséhez 6 alkalommal kell teljesíteni a szinteket. Ismét változtak teljesítmény százalékok. Az I. o. és az ifjúsági aranyjelvényes minősítés megszerzéséhez két teljesítést az MTF Sz által kijelölt versenyeken („piros pontos”) kell teljesíteni. Felnőtt és Junior Országos Egyéni bajnokság 1-3 helyezése több I. o. teljesítésnek is megfelel, azonban a felnőtt egyéni bajnok már nem szerezhet I. o. minősítést. Ellenőrzőpontot kihagyó versenyző nem kaphat minősítést. Három főnél kevesebb induló esetén csak IV. o., ill. bronzjelvényes minősítést lehet szerezni.

Az 1981-ben kiadott minősítési szabályzatban ismét változtak a teljesítmény százalékok. Az I. és II. o. ill. ifjúsági arany- és ezüstjelvényes minősítés megszerzéséhez három teljesítést az MTF Sz által kijelölt („piros pontos”) versenyeken kell teljesíteni, I. o. és aranyjelvény esetében a korcsoport legmagasabb fokozatában. A szenior versenyeket minősítés szempontjából „C” fokozatúnak kell tekinteni. Megadott százalékos teljesítés felett (200, ill. 300 %) minősítést nem lehet szerezni. Váltóverseny ismét az egyéni versenyhez hasonlóan minősít (egész minősítési pontot lehet szerezni). Versenyző párok nem szerezhetnek minősítést.

Az 1981-ben életbe lépett minősítési rendszert az első bírálat az 1982-es debreceni értekezleten érte. Lényege az volt, hogy nem tudja a különböző helyen, de egyidőben lezajlott versenyek eredményeit elfogadhatóan összehasonlítani, összemérni. Ezért az összes minősítést elérni szándékozó versenyzőt egy mezőnybe kényszeríti, hogy képességüket összemérjék. Ez a módszer rengeteg utazást igényel, a jelenlegi nagy létszámú mezőnyök is csak szakmai hiányosságokkal tarthatók fenn és tovább már nem növelhetők. Másrészt igazságtalan is, mert nem indul minden versenyző minden versenyen és így gyengébb vagy erősebb mezőnyök alakulhatnak ki, amelyekben elérhető ugyanaz a minősítés.

Ezt követően az MTF Sz főtájkára megbízást adott a külföldi minősítési rendszerek tanulmányozására és egy új alapokra épülő minősítési rendszer javaslatának kidolgozására.

3. Rangsoroltos minősítési rendszer (1985-)

Két éves előkészítő munka és elemzés után született meg az új minősítési rendszer. Alapja a rangsoroláson alapuló svéd minősítési rendszer. A minősítő versenyeken elért időeredményeket matematikai műveletek során rangsorpontokká alakítják, melyek a versenyzők teljesítményével arányosak még akkor is, ha más versenyen, vagy más kategóriában teljesítették. A svéd rendszerben az FN21-, FN19-20 és FN17-18 kategóriákat rangsorolják. Csak nappali egyéni versenyek minősítenek. Alapelv, hogy a rajt egyéni sorsolás alapján történjen (ezért nem minősít a váltó). A rangsort félévenként készítik el. A fiatalabb kategóriákban a versenyzésért évente emlékjelvényt adnak.

A rangsorpont kiszámításához szükség van a legutolsó ranglistára – mely az adott versenyen az indulási jogosultságot is meghatározza – és a verseny eredményjegyzékére. Ezekből az alapadatokból kell meghatározni a kategória alapadatait:

- a versenyfeladatot teljesítő legjobban rangsorolt 3 versenyző rangsorpontjának átlagát (P_m),
- a kategória első három helyezettjének időeredmény átlagát (T_m),
- meg kell határozni az alapfaktort (F_a), amely bizonyos határok között szabadon választható, de egy-egy kategóriára mindig állandó szám és értékét a kategória számára javasolt győztes idő figyelembevételével kell kialakítani.

E három adatból kell meghatározni a korrekciós koefficiens (K_k) és a bázisidőt (T_a).

$$K_k = \frac{F_a + P_m}{T_m} \qquad T_a = T_m - \frac{P_m}{K_k}$$

A versenyző időeredményéből (T_x) a minősítési pontot (P_x) az alábbi képlet adja:

$$P_x = (T_x - T_a) K_k$$

A rangsorpontok kiszámításához és az éves adatok összesítéséhez számítógép és szoftver szükséges. A számítógép segítségével a versenyeredmények betáplálása és az alapadatok kiszámítása után a számítások gyorsan elvégezhetők.

Az adaptáláshoz az 1982-84 évi versenyek adatainak felhasználásával el kellett készíteni az 1984 évi alaprangsort, mely az 1985 évi indulási jogosultságot szabályozta és a rangsorpont számítás alapját képezte.

1985-től lépett életbe az új minősítési szabályzat, amely 18 év után ismét jelentős változásokat hozott. Bevezetésre került a rangsoroláson alapuló minősítési rendszer, melynek lényege, hogy a versenyzők az MTFSz által kijelölt rangsoroló versenyek E, A és B fokozatú kategóriáiban időeredményük alapján, matematikai műveletekkel kiszámított rangsorpontokat szerezhetnek. Az éves minősítés a 7 legjobb eredményből számított pontátlag alapján kerül megállapításra. A rangsoroló versenyek C fokozatú kategóriáiban és a nem rangsoroló versenyeken a korábbi százalékos teljesítmény alapján lehet minősítést szerezni. A megadott százalékos szintet szintén 7 alkalommal kellett teljesíteni.

A szabályzat szerint minősítést FN 13-14, FN 15-16, FN 17-18, FN(H) 19-20 és FN(H) 21-korcsoportokban lehetett szerezni. I. osztályú ill. aranyjelvényes minősítést csak rangsorpont alapján, II. osztályú ill. ezüstjelvényes minősítést rangsorpont és nem rangsoroló versenyeken százalékos minősítés alapján is, III., IV. ill. bronzjelvényes minősítést csak százalékos minősítés alapján lehet szerezni.

A szabályzat „Egyéb rendelkezések” szakasza szerint:

Minősítési pontok csak olyan kategóriában számíthatók, melyet az MTFSz rangsorolónak kijelölt és ahol legalább 3 rangsorponttal rendelkező versenyző értékelhető eredményt ér el.

Minősítés teljesítményszázalék alapján csak akkor számítható, ha 5 fő értékelhető eredményt ér el, és B fokozatban közülük legalább 2 főnek II. o., ill. ezüstjelvényes minősítése van.

Minősítési pontot és teljesítményszázalékot nem lehet átszámítani.

Nemzetközi naptárban szereplő hazai versenyen E és A fokozatban a pontértékek kiszámításánál a külföldi versenyzők eredményét figyelembe kell venni.

Teljesítményszázalék alapján számított minősítésnél a külföldi versenyzők eredményét nem szabad figyelembe venni.

Váltóversenyen és D fokozatban minősítést nem lehet szerezni.

Ifjúsági korcsoport versenyzőinek ifjúsági és felnőtt pontértéket is kell számítani.

A naptári év végén a pontátlag alapján a felnőtt (felnőtt, junior, ifjúsági), ill. ifjúsági (ifjúsági, serdülő, úttörő) korcsoportok versenyzőit két külön rangsorba kell foglalni. Ennek alapján kell a minősítéseket megállapítani. Ezt követően a rangelső pontszámát 0.00-ra kell csökkenteni, ill. növelni és ezzel a különbséggel kell minden versenyző pontszámát kiigazítani. A következő évben a kiigazított pontszámok alapján kell a pontértékeket számítani.

A szabályzat végül tartalmazza a minősítési pontok számításának módját, a korcsoportonként előre meghatározott F_a alapfaktor értékeket és a 13-14-es korcsoportban maximálta a P_m értéket ($P_m = 45$, ha nincs 3 kisebb pontátlaggal rendelkező versenyző). Amennyiben a győztes ideje lefelé 20 %-nál nagyobb mértékben eltér a szabályzatban megadott győztes időtől, akkor a módosított képlettel kell számolni.

A Minősítési Szabályzat kiadásával egyidőben a Versenybizottság kiadta a „Minősítési versenyek irányelveit” és a „Rangsoroló versenyek rendezésének szabályait”. Kezdetben a rangsorhelyezés versenyzők azonosítására is szolgált és meghatározta az indulási jogosultságot is.

1986-ban került kiadásra az 1/1986 OTSH rendelkezés a sportolók minősítéséről. A rendelet ma is hatályban van. A rendelet szerint életkortól függően felnőtt és ifjúsági minősítés szerezhető. Előírja az egyéni sportágakban a minősítési osztályokat. Felnőtt sportolók nemzetközi, I., II. és III. osztályú; ifjúsági sportolók kiváló, arany-, ezüst- és bronzjelvényes ifjúsági minősítési osztályba sorolhatók. Részletesen szabályozta a nemzetközi és kiváló ifjúsági osztályú sportoló minősítés megszerzésének feltételeit. A sportági követelmények a mellékletben találhatók.

A tájékozdási futásban is több változás történt. Az I. osztályú és aranyjelvényes minősítést a 7 legjobb eredményből a legjobb elhagyása után maradó 6 eredményből számított pontátlag alapján lehet szerezni. IV. osztályú minősítés törlésre került. Teljesítményszázalékos versenyeknél változtak a minősítési határok. Minősítés teljesítményszázalék alapján csak akkor számítható, ha 5 fő értékelhető eredményt ér el, és B fokozatban közülük legalább 1 főnek II. o., ill. ezüstjelvényes minősítése van. Ha a verseny A fokozatú, de nem rangsoroló, akkor teljesítményszázalék alapján B fokozatúként minősít. A minősítési pontok számításánál megszűnt a 13-14-es korcsoportban a P_m érték maximálása és a korrekció a megadottnál rövidebb győztes idő esetén.

Az 1990-ben módosított Minősítési szabályzat került kiadásra. Rangsorponos minősítésnél az éves minősítés a 7 legjobb eredményből a legjobb elhagyása után maradó 6 eredményből számított pontátlag alapján kerül megállapításra. II. és III. osztályú, ill. ezüst- és bronzjelvényes minősítést rangsorponos és nem rangsoroló versenyeken százalékos minősítés alapján is lehet szerezni. Teljesítményszázalékos versenyen a megadott szintet továbbra is 7 alkalommal kell teljesíteni. Az A fokozatú, de nem rangsoroló verseny teljesítményszázalék alapján B fokozatúként minősít, a legjobb II. osztályútól. A 13-14-es és 15-16-os korcsoportban maximálásra került a P_m érték ($P_m = 35$, ill. $P_m = 15$). A versenyzők minősítési pontjait az alábbi matematikailag átalakított képlet alapján kell számítani:

$$P_x = T_x \frac{F_a + P_m}{P_m} - F_a$$

A versenyzők azonosítására bevezetésre került a versenyzőket egyedileg azonosító 9 karakteres „rajtengedély szám”, amelyet ma is használunk. A rajtengedély számból megállapítható a versenyző neve és születési ideje, továbbá – 2000-től – információt ad a leigazolt külföldi versenyzők minősíthetőségéről is (szerezhet-e minősítést, vagy nem).

A Minősítési Szabályzat következő módosítása 1993-ban volt. A fontosabb változások a következők:

FN35 kategóriában is lehet rangsorpont alapján minősítést szerezni.

Csökkenet a teljesítési esetek száma. Rangsorpontos minősítésnél az éves minősítést a 6 legjobb eredményből a legjobb elhagyása után maradó 5 eredményből számított pontátlag adja. Százalékos minősítésnél a megadott szinteket 6 alkalommal kell teljesíteni.

A II. és III. osztályú, ill. ezüst- és bronzjelvényes minősítéseknél a rangsorpontos és teljesítményszázalékos részteljesítések (teljesítési esetek) összeadhatók. A II. osztályú, ill. ezüstjelvényes minősítés megszerzésének feltétele, hogy a megadott – rangsoroló és nem rangsoroló versenyekre előírt – minősítési szinteket legalább 1 alkalommal rangsoroló versenyen kell elérni.

Váltóversenyen is lehet minősítést szerezni.

Nemzetközi versenyen E és A fokozatban a pontérték kiszámításához a külföldi versenyzők időeredményét is figyelembe kell venni.

Az 1996-ban lépett életbe a Közgyűlés által elfogadott Minősítési Szabályzat. A Szabályzatban több lényeges változás található és néhány kisebb módosítástól eltekintve ekkor alakult ki a ma is alkalmazott minősítési rendszer.

Hazai versenyen a pontérték számításához a külföldi versenyzők időeredményeit figyelmen kívül kell hagyni.

Az FN 14-es és FN 16-os korcsoportban csökkentek a maximált Pm értékek. Az FN 18-as és FN 20-as korcsoportban is – szakosztályi kérésre – maximálásra került a Pm érték, hogy a versenyzők saját korcsoportjukban induljanak és ott szerezhessék meg minősítésüket.

Minden MTF Sz rajtengedélyével rendelkező versenyzőt 90.00 alapranglista ponttal kell figyelembe venni.

Világversenyen a $Pm=0.00$, egyéb külföldi nemzetközi versenyen az értékelhető magyar versenyzők pontértékét kell alapul venni.

Változott az ifjúsági rangsorpontok átszámítása felnőtt rangsorponttá. Az ifjúsági korcsoportú versenyzők kettős rangsorolása megszűnt.

A versenyzők minősítési pontjait az ismételt átalakított képlet alapján kell számítani:

$$P_x = (T_x / T_m - 1) (F_a + P_m) + P_m$$

1998-ban az F35-ös kategóriában bevezetésre került egy pontkorrekciós tag. (P_k), mivel az évek során a versenyzők magukkal hozott jó pontja konzerválódott és nem alakult ki arányosan a korból eredő eredménycsökkenés ($P_k = +4$). A versenyzők minősítési pontjait az alábbi kiegészített képlet alapján kell számítani:

$$P_x = (T_x / T_m - 1) (F_a + P_m) + P_m + P_k$$

1999-ben elnökségi határozat alapján a pontkorrekció értéke csökkent ($P_k = +2$), de a junior és szenior korú versenyzőknek legalább kétszer F21-es kategóriában kellett indulni. A kötelező kétszeri F21 kategóriában való indulás a következő évben visszavonásra került, mivel

gyakorlatilag nem befolyásolta az eredményeket, csak értelmezési és számítási problémákat okozott.

A 2000 elején érvénybe lépő Minősítési Szabályzat néhány kiegészítést tartalmaz.

Szabályozta a nemzetközi minősítés adományozásának feltételeit.

Meghatározta a külföldi állampolgárok minősíthetőségének feltételeit.

F35 korcsoportú versenyzők esetében a korrekciós tényező változatlan ($P_k = +2$).

Férfi kategóriában induló nők is szerezhettek férfi minősítési pontokat. Ezek nem számíthatók át női rangsorpontokká.

Ezt követően az elnökség évente hozott döntéseket a Minősítési Szabályzattal kapcsolatban és állapította meg a minősítési ponthatárokat.

2001-től külföldi versenyeken egyéni számok esetében csak az A döntőben lehet minősítést szerezni. Bevezetésre került az N35 kategóriában is a korrekciós tényező ($P_k = +2$).

2003-ban született elnökségi döntés alapján a külföldi versenyeken nem lehet minősítést szerezni. A 2 évnél régebbi rajtengedéllyel rendelkező, évente legalább 6 versenyen értékelhető eredményt elért külföldi állampolgárok is szerezhettek minősítést. A szalaggal segített pályán induló versenyzők is szerezhettek minősítést.

Hunyadi József
a Minősítési Bizottság vezetője

V. A tájékozási versenyzés sajtója

1. Folyóiratok

1925-ben a sportsajtó számos cikket közölt a Munkás Testedző Egyesület (MTE) kezdeményezéséről, az ifj. Ripszám Henrik által rendezett versenyről.

1935-től kezdve a Duna Sport Club (DSC) tájékozási terepgyakorlatairól volt szó első sorban a szaksajtóban Berend Ottó szervezésében.

1944 végéig a Magyar Turista Szövetség (MTSz) és a Magyar Turisták Országos Szövetsége (MATUOSz) hivatalos lapja a „Turisták Lapja” írt a terepgyakorlatokról, azok eredményeiről.

1948-tól a Szövetség lapja a „Természetbarát” közölt eredményeket a megrendezett terepgyakorlatokról egészen 1950 végéig.

1951 és 56 között – szaklap hiányában – a „Sport és Testnevelés” c. lap utolsó 4 oldalán olvashattunk versenyeinkről, bajnokságainkról.

1955-ben indult el a „Természetjárás” c. szaklap, ismertette a tájékozási versenyeket, eredményeket.

1960 és 63 között „Turistára” változott a lap címe. Egyidejűleg 1960 és 63 között jelentek meg versenyeredmények a Budapesti Szövetség kiadványában, „A Tájékozási Sportja” címmel.

1964 és 69 között adta ki a Szövetség versenybizottsága az un. Zöld híradót, ami „Természetbarát versenyhíradó” néven jelent meg Skerletz Iván szerkesztésében.

1970-ben jelent meg az önállóvá vált Szövetség új lapja: a „Tájfutás”, Skerletz Iván szerkesztésében, 1983-tól pedig a Budapesti Szövetség „Tájoló” című lapja Schell Antal szerkesztésében.

2. Szélrózsák

A két tájfutó szaklap mellett évenként került kiadásra a Szélrózsa c. könyv, melynek tartalmát érdemes tételesen felsorolni.

Tájékozódási futók évkönyve (1971-72)

Tartalom:

Bevezető (Slezák István)

Versenynaptár 1972

Címjegyzékek

Szövetségek, szakosztályok

Versenybírók

Edzők

Edzőgondozások

Megyei fővadászok

Első osztályúak, aranyjelvényesek

Bajnokságok eredményei

Nemzetközi eredmények

Korcsoportok, indulási jogosultság

Minősítési táblázatok

Döntvények

Térképlista

A megyéről és Bp-ről röviden

Szélrózsa (1972-73)

Tartalom:

Bevezető (Slezák István)

Versenynaptár 1973

Címjegyzékek

Szakszövetségek, szakosztályok

Versenybírók

Edzők

Erdőgazdaságok

Vadásztársaságok

Első osztályúak, aranyjelvényesek

Bajnokságok eredményei 1972

Világbajnokság 1972

Nemzetközi eredményeink 1972

Hazai versenyek 1972

Nemcsak játék a számokkal

Térképek jegyzéke

Minősítési rendszer változásai 1973

Minősítési rendszerek áttekintő táblázata

A bajnoki rendszer felépítése

Hazai körkép

Szélrózsa (1973-74)

Tartalom:

Versenynaptár

Címjegyzék

Szakszövetségek, szakosztályok

Versenybírók

Edzők

Erdőgazdaságok

Vadásztársaságok

Első osztályúak, aranyjelvényesek

Bajnokságok eredményei

Ezek a számok beszélnek (Dr. Tóth Imre)

Területi bajnokságok

Nemzetközi eredményeink (Boros Zoltán,

Turcsányi Piroska, Hegedüs András, Honfi

Gábor, Bozán György, Monspart Sarolta)

Világbajnokság (Deseő László)

Térkép

Svájci tapasztalatok

(Bruno Tantanini – Svájc)

A helyesbítés alapismeretei

(Lars Nord – Svédország)

A helyesbítés tájféldrajzi alapismeretei

(Hrenkó Pál)

Munkatérkép és „nyereg” légifényképpár

(Hrenkó Pál)

Magyarországi versenytérképek

részletgazdagsága

A terepgyakorlatokon felkeresendő

tereptárgyak és objektumok

(Bozán György)

Térképjavítás karcolással (Török István)

Légi fényképek használata helyesbítésnél

(Hannu Kovalainen)

A zöld szín használata

(Harald Grosse – NDK)

A térképjavítások ellenőrzése

(Török István)

Az utak helyesbítésének néhány kérdéséről

(Lux Iván)

Két sajátos objektumról (Skerletz Iván)

Térképjegyzék

Minősítés

A minősítési rendszer változásai – 1974-ben

A minősítési rendszer áttekintő táblázata

Bajnoki rendszer

Hazai körkép

Szélrózsa (1974-75)

Tartalom:

Ajánlás (Skerletz Iván)

1974 versenyei

Versenyszabályzat

Címjegyzék

Hazai körkép

Kerettagok, Hungária Kupa

A Tájékoztató futás tartalomjegyzéke

(V. évf.) Dr. Tóth Imréné

A magyar tájfutás krónikája

Szélrózsa (1975-76)

Tartalom:

Ajánlás (Skerletz Iván)

1975 versenyei

Hazai körkép

A Tájékoztató Futás tartalomjegyzéke

A tájékoztató technikája (Bozán György)

Címjegyzék

Első osztályúak, aranyjelvényesek

Szélrózsa (1976)

Tartalom:

Versenyről – versenyre

Első osztályú és aranyjelvényes versenyzők

Számok tükrében

Címjegyzék

Versenybírók címjegyzéke

Szakszövetségek, szakosztályok

Erdőgazdaságok

Vadásztársaságok

A Tájékoztató Futás 1976. évi tartalomjegyzéke (Dr. Tóth Imréné)

Számítógépes futóedzés-programok (Purdy- Gardner - Kovács Etele ford..)

Hazai körkép

Szélrózsa (1977-78-79)

Tartalom:

Hazai körkép

Versenyről-versenyre

A Tájfutás tartalomjegyzéke

(Dr. Tóth Imréné)

Megyei összefoglalók 1978

Eredmények

Így kezdődött.... (Adalékok tájfutó sportunk történetéhez – Harcsa Gábor)

In memoriam Arató János

Szélrózsa (1980-81)

Tartalom:

Világ bajnokság előtt – válogatottjaink

arcképcsarnoka

Klubról-klubra

A Tájfutás tartalomjegyzéke (1980)

Dr. Tóth Imréné

Szakszövetségek – szakosztályok címjegyzéke

Szélrózsa (1982)

Tartalom:

Előszó

Európa- és Világ bajnokságok (1962-1981)

Nemzetek versenye 1981

Barátság Kupa

Klubok, pontok, minősítések

Hosszútávú OB

Csapatbajnokság

Váltó OB

Éjszakai OB

Nappali OB

Versenybíró címjegyzék

Szélrózsa (1982-83)

Tartalom:

Előszó (Harcsa Gábor)

VB statisztikák

Magyar bajnokságok

Bajnoki pontverseny 1970 óta

1982. évi magyar statisztikák, ranglisták, minősítések

Újabb adalékok tájfutó sportunknak történetéhez (Harcsa Gábor)

Megyékről, klubokról

Szélrózsa (1984)

Előszó (Skerletz Iván)

A VB képekben

Adalékok a magyar tájfutó sport történetéhez
a Turisták lapja 1925-44 évi számai alapján

(Harcsa Gábor)

Tájfutó címjegyzék

Mikoviny Sámuel és epistolája (Hrenkó Pál)

Térképvilág (a TIT Térképbarátok Köre
előadásából)

Térképek a külkereskedelemben,
külkereskedelem a térképészetben

(Szarvas András)

Az Országos Széchenyi Könyvtár

térképtára bemutatkozik (Pihal Katalin)

Térképek bélyegeken (Dr. Strenk Tamás)

Régi földrajzi nevek, régi térképek

(Kiss Lajos)

Nagy méretarányú térképek

(Dr. Balázs László)

Papírológia – meteorológia

(Bogdán István)

Csillagtérképekről

(Dr. Szádeczky- Kardoss Gyula)

Szélrózsa (1984-85-86)

Tartalom:

Előszó (Skerletz Iván)

Versenyeredmények (1984)

Versenyeredmények (1985)

OB eredmények (1950-85)

Dátumok, események (1925-86)

Szélrózsa (1995)

Tartalom:

Az MTFSZ vezetése (Skerletz Iván)

Évsorolás (1925-95)

Tükörcserepek (Hazai körkép szövetségekről,
egyesületekről)

A Hungária Kupák krónikája

(Scultéty Gábor)

Szövetségek, egyesületek

Versenybírók, edzők, szövetségi

tisztviselők

IOF tagszervezetek

3. Tájfutó könyvek

Dr. Dvorák József: Természetjáró versenyek rendezése (1954)

Tartalom:

Bevezetés

1. fejezet: A terep kiválasztása

2. fejezet: Az útvonal előkészítése és az
állomások elhelyezése

3. fejezet: az utasítások elkészítése

4. fejezet: különféle feladatok és utasításba
adásuk

5. fejezet: A versenyek szervezése

6. fejezet: A versenyek értékelése

7. fejezet: A versenyek ellenőrzése

8. fejezet: A természetjáró versenyek fajtái

9. fejezet: Versenyek

1950. évi Országos Természetjáró Bajnokság

1950. évi Béke vándordíjas verseny

1951. évi Budapest bajnokság

1952. évi budapesti elődöntő csapatversenyek

1952. évi budapesti természetjáró
csapatbajnokság

A BTSB 1952. évi II. kezdők versenye

Az OTSB 1953. évi sí-természetjáró versenye

1953. évi Felszabadulási verseny A. útvonala

Az első természetjáró ötpróba verseny

(Budapesti Lokomotív)

1953. évi budapesti evezős természetjáró
verseny

Dóra Tibor: Tájékozódási versenyek bemérése (1963)

Tartalom:

1. A bemérés

2. Mérési hibák, a mérés pontossága és
megbízhatósága

3. A versenytérkép

4. A mérés és felrakás műszerei és
módszerei

5. Közelítő pontmeghatározások

6. Versenypálya kijelölése

Szász Károly: A természetjáró versenypálya kialakítása (1964)

Tartalom:

Bevezetés

Alapvető követelmények

- A terepadottságok mérlegelése
- A tájékozódási tényező érvényesítése
- A megfelelő nehézségi fok kialakítása
- Az egyenlő feltételek biztosítása
- A versenypálya változatossá tétele
- Az ellenőrző pontok és helyük

kiválasztása

- A bélyegzőpont
- Az időmérő
- Az állomás
- Az indító és cél
- A helyes ellenőrzőpont jellemzői

Vittek Lajos:

Tájékozódási futó ABC (1972)

Előszó

A tájékozódási futás nemzetközi történetének vázlata

A tájékozódási futás kialakulása

Magyarországon

A térkép, turista térképek és versenytérképek

A tájoló

A tájékozódási futás oktatása

Milyen tulajdonságok szükségesek a tájékozódási futáshoz?

Technikai edzés

Taktikai felkészítés

A tájékozódási futás egészségtana

A pályakiírás

A verseny

A versenyző felszerelése

A tájékozódási futás az iskolában

Honvédelmi ismeretek és a tájékozódási futás az iskolában

Egyéni versenypályák adatai

Váltó versenypályák adatai

Az Európa-bajnokságok eredményei

A Világbajnokságok eredményei

A magyar bajnokságok eredményei

Dr. Fekete Jenő:

Tájfutó technikai ABC (1985)

Tartalom:

Előszó

Tiszta technikai edzések

Szintmenet, szintvonalkövetés

Szintvonalkövetés, szintfésű

Kijelölt útvonal követése dombornyomásos fázistérképen

Pálya dombornyomásos fázistérképen

Megosztott térképment

Pontbegyűjtés vaktérképpel

Csillagedzés tájolóval

Irányfésű

Csillagfutás „redukált” térképpel

Pálya vakrepüléssel

Pálya „ablakos” térképpel

Irányfutás „sávós” térképpel

„Svéd” pálya

Iránymenet gyakorlat dombornyomatos fázistérképen

Útvonalkövetés körpályás úton futással

Útvonalkövetés pontérintéssel

Páros útvonalkövetés

Megbontott útvonalkövetés

Pálya kötelező útvonalszakaszokkal

Útvonalkövetés egy szintvonalon

Megszakított szintvonalkövetés

Szalagozott útvonalkövetés

Memória csillagedzés

Memória pálya

Kombinált csillagedzés

Távolságmérés versenypályán

Távolságmérés kijelölt útvonalon

Kombinált távolságmérés és szintérzékelés

Pálya zavaró pontokkal

Pálya hiányzó pontokkal

Páros pontkirakási gyakorlat

Üldözéssel pontkirakási gyakorlat

Szektoros pontkirakási gyakorlat

Intervall technikai gyakorlat

Pontbegyűjtés „mozgó” központtal

Csoportos intervall-futás

Térképolvasás fokozott futótempó mellett

Pontbegyűjtés valószínűségi alapon

Pontbegyűjtés

Memória pontbegyűjtés

Pontbegyűjtés prémiumpontokkal (Skore-OL)

Finom pontfogás gyakorlása
 Útvonalválasztási gyakorlat
 Útvonalválasztás plusz pontokkal
 Útvonalválasztás „vakablakos” térképpel
 Párhuzamos iránykövetés
 Intervall-futás felfogó vonalak között
 Tereptechnikai edzés térkép váltással
 Üldözéssel edzőverseny
 Memóriafutás váltott vezetéssel
 Váltó-formák
 Edzőverseny
 Váltóverseny
 Hosszú futás és résztávós edzések közben végezhető technikai edzések
 Hosszú futás durva tájékozódással
 Hosszú futás közben távolságbecslés és mérés
 Futás után egy korábban lefutott verseny pályájának berajzolása útvonallal
 Lefutott útvonal felidézése, térképre való berajzolása
 Memóriafeladatok futás közben
 Térképrészletek felismerése terepen
 Résztávós edzés közben iránymenet gyakorlat
 Gyors feladatmegoldás időfutással
 Pontok memorizálása
 Pálya memorizálása
 Átmenetek memorizálása
 Ponthármasok memorizálása
 Útvonal memorizálása
 Domborzati részlet memorizálása
 Térképrészlet memorizálása
 Térképrészletek felismerése térképen
 „Ablakos” pálya memorizálása
 Pálya memorizálása pontmegnevezésekkel, távolságokkal, esetleg irányadatokkal
 Szövegesen megadott útvonal memorizálása
 Pálya memorizálása az útvonal szöveges ismertetésével
 „Vakablakos” pálya memorizálása
 Vak térképen megadott pálya memorizálása és berajolás versenyterképre
 Vak térképen megadott ponthármasok memorizálása és normál térképre való berajzolása
 Tesztfeladat
 Térkép-helyesbítési gyakorlat
 Térkép-összerakási gyakorlat

Halász Miklós: Magyar tájfutó térképek katalógusa (1964-1987)

Tartalom:

Előszó

Még egy előszó

Megjegyzések

Tájegységek

1. Sopron - Kőszegi-hegység
2. Vasi - Zalai-dombvidék
3. Kisalföld
4. Bakony
5. Balaton-felvidék és a Keszthelyi-hegység
6. Vértes-hegység
7. Velencei-hegység
8. Gerecse - Gete
9. Pilis-hegység
10. Budai-hegység
11. Mezőföld
12. Somogy - Tolnai-dombvidék
13. Mecsek, Villányi-hegység
14. Börzsöny-hegység
15. Cserhát
16. Karancs - Medves
17. Mátra-hegység
18. Bükk-hegység és az Ó-Bükk
19. Aggtelek – Cserhát
20. Zempléni-hegység
21. Gödöllő és a Cegléd - Berceli-dombvidék
22. Duna-Tisza köze
23. Tiszántúl

Dr. Vizkelety László – Schell Antal: A Budapesti Tájékozódási Szövetség 50 éve (1951- 2000)

Tartalom:

Üdvözlés

Köszöntő

Előszó

- I. Mielőtt megalakultunk (1925- 1950)
- II. A Szövetség időszakai
 1. A hagyományos tájékozódási versenyzés kora (1951- 56)
 2. A tájékozódási futás kialakulása (1957- 69)
 3. Az önálló Tájfutó Szövetség első 20 éve (1970- 89)

- 4. A Tájéfutó Szövetség elmúlt 11 éve (1990- 2000)
- III. A Szövetség működése
 - 1. Az Elnökség
 - 2. A Verseny Bizottság
 - 3. A Pályakitűző Bizottság
 - 4. Az Edző Bizottság
 - 5. Az Ifjúsági Bizottság
 - 6. A Sajtó és Propaganda Bizottság
 - 7. A Térkép Bizottság
 - 8. A Minősítő Bizottság
 - 9. A Technikai Bizottság
 - 10. A Környezetvédelmi Bizottság
 - 11. A Terep Bizottság
- IV. A Budapesti körzetek munkája
- V. A Szövetségi vezetők arcképcsarnoka
- VI. A Budapesti Bajnokságok eredményei
- VII. Az Európai Vásárosok Kupaverseny sorozata (1971-93)
- VIII. A Budapest Bajnokságok dobogós helyezettei
- Összefoglalás

Dr. Vizekety László: Ki kicsoda a magyar tájékozdási versenysportban? (1945-2002)

Beköszöntő

Bevezető

- I. Válogatott versenyek, dobogós ifjúsági-, junior- és felnőtt bajnokok, versenybírák, edzők, szövetségi vezetők fényképei, adatai (1945-2002)
- II. Felnőtt bajnokok (1950- 2002)
 - Férfi bajnokcsapatok (OCSB)
 - Férfi nappali egyéni bajnokok (ONEB)
 - Férfi éjszakai egyéni bajnokok (OÉB)
 - Férfi hosszú távú bajnokok (HOB)
 - Férfi parkbajnokok (POB)
 - Férfi rövid távú bajnokok (ROB)
 - Férfi váltóbajnok csapatok (OVB)
 - Női bajnokcsapatok (OCSB)
 - Női nappali egyéni bajnokok (ONEB)
 - Női éjszakai egyéni bajnokok (OÉB)
 - Női hosszú távú bajnokok (HOB)
 - Női parkbajnokok (POB)
 - Női rövid távú bajnokok (ROB)
 - Női váltóbajnok csapatok (OVB)
 - Férfi egyesületi váltóbajnok csapatok (EVB)
 - Női egyesületi váltóbajnok csapatok (EVB)
- III. Ki hányszor nyert felnőtt bajnokságot (1950-2002)
- IV. Versenybírák, edzők, szövetségi vezetők Sportéletem útja – röviden

4. A BTFSz kiskönyvtár kötetei

- 1. Dr. Vizekety László: A tájékozdási futás alapismeretei (1973)
- 2. Halász Miklós: Pályakitűzés 1972 (3. kiadás)
- 3. Gombkötő Péter: Tájékozdási edzésgyakorlatok (1972)
- 4. Halász Miklós: Tereptan 1972 (2. kiadás)
- 5. Szónyi László: Terepeink, térképeink, térképhelyesbítés (1974)
- 6. Gombkötő Péter: A tájékozdási versenyzés technikája, taktikája (1975)
- 7. Dr. Vizekety László: A tájékozdási futás szabálykönyve (1978)
- 8. Halász Miklós: Tereptani feladatok (1982)
- 9. Hanusz Mária: A tájfutás tanítása (1984)

VI. A TÁJFUTÁS TÉRKÉPEI

Az alábbi fejezetben rövid összefoglalást olvashatunk a magyar tájfutó versenytérképek és helyesbítési módszereik fejlődéséről, kiemelve a „mérőldköveket”, de nem feledkezve meg az érdekességekről sem.

Kezdetben, az 1930-40-es években a tájfutó vagy akkoriban még inkább turista-versenyeket turistatérképeken rendezték, és csak az 1950-es években indult el a térképkészítés. A titkosítás időszakában ugyanis nem lehetett térképhez jutni, ez kényszerítette ki, hogy a tájfutók saját maguknak készítsenek térképeket. Ezek a térképek nagyon kezdetlegesek voltak, ma már inkább csak térképvázlatoknak lehetne őket nevezni, minőségük attól függött, hogy valamilyen úton-módon milyen alapanyagot lehetett éppen beszerezni.

A hatvanas években aztán javult a helyzet, megindult a valódi terepi helyesbítés is. A térképek kinézete sokat széplült, mert a MN Térképészeti Intézet és a Kartográfiai Vállalat is beszállt a térképkészítésbe, és profi rajzolókat állítottak elő őket profi eszközökkel. Emellett megmaradtak a saját rajzolású és nyomtatású, „amatőr” térképek is – ezek kevésbé „szépek”, de tartalmilag fejlettebbek, részletesebbek voltak.

1970-ben történt meg az igazi áttörés, és a tájfutó térképek készítése ezzel tört ki féllegális helyzetéből. A frissen alakult Magyar Tájékozódási Futó Szövetség szerződést kötött a honvédséggel. A szerződés lényege az volt, hogy az MTF Sz küldöttsége az 1:25 000-es katonai szelvényeken kijelölt 180 olyan területet, amin a későbbiekben majd tájfutó versenyt akar rendezni, a honvédség illetékesei aztán ezeket a területeket elbírálták és megadták, hogy melyik területen szabad és melyiken nem térképet készíteni. Az engedélyezett területeken biztosították az alaptérképet is (1:25 000-es vagy 1:10 000-es titoktalanított szelvényt). Szintén 1970-ben jelentek meg az első 1:20 000-es méretarányú térképek Magyarországon, valamint a futhatósági szintek zöld fokozatokkal való ábrázolása – svéd mintára. Ezt akkor még nem árnyalatokkal, hanem sraffozással oldották meg.

1971-től minden térképet az MN Térképészeti Intézet nyomdájában állítottak elő, a „szamizdat” térképek ellen pedig kampányt hirdettek, így azok hamarosan el is tűntek. Ebben az évben jelent meg a gödrök ábrázolása. A tájfutás népszerűsítése céljából a zánkai és csillebérci úttörőtáborok környékéről légifénykép-betétes térképet készítettek. A fejlettebb nyomdatechnika lehetővé tette a vonalraszter alkalmazását a zöldfokozatok előállításánál.

A nyomdai költségek lecsökkentése érdekében kísérleteket tettek a színek számának csökkentésére (5-ről 4-re). Rövid ideig a sárgát finom barna árnyalattal helyettesítették, majd a zöldet próbálták sárga és kék egymásra nyomásával létrehozni, sőt az 1970-es Sóstói-erdő esetében a kéket próbálták feketével helyettesíteni (a vízfolyásokat cikk-cakk vonal, a tavakat vízszintes fekete vonalkázás ábrázolta).

1972-ben az MTF Sz kiadta az IOF-hez igazodó jelkulcsot és az ahhoz fűződő magyarázatot. Az ebben meghatározott narancssárga színnel azonban a kívánt zöld már nem állt elő, ezért aztán visszatértek az 5 szín (fekete, barna, sárga, zöld, kék) használatához. A négyszínnyomás csak a 1990-es évek végén tért vissza a nyomdatechnika nagymértékű fejlődése révén (CMYK – cían, magenta, sárga, fekete).

A hetvenes évek eleje a „különlegességek korszaka” is egyben: a korlátozott nyomdatechnika miatt rengeteg a színváltozat, ezenkívül kedvelt volt a fázisnyomatok kinyomtatása is. A Bakonyban Gaja-szurdok néven 1:20 000-es térkép jelent meg 2,5 m-es alapszintközzel. A szurdok egymást érő szintvonalai ugyan nagyon plasztikusan rajzolják ki a

domborzatot, ám a térképnek az a része tájfutásra szinte alkalmatlan, hiszen az olvashatóság minimális (1977-ben a második kiadást már 5 m-es alapszintközzel készítették el).

Az 1972-es Mecsek 4 térképet véletlenül tükörben nyomták ki az MN Térképészeti Intézetben, időhiány miatt kivételesen másik nyomda készítette el a helyes nyomást (fekete-fehérben). Az utánnyomás viszont már ismét a honvédség keretein belül készült. Helyesbítési módszer szempontjából megjegyzendő érdekesség az ebben az évben készített Szanazug térkép Békés megyében, amit mopeddel helyesbítettek (ekkor még az előírt bemérési pontosság 50 méter volt!).

1973-ban a Királyút 1:20 000-es, 2,5 m-es alapszintközű térképén dolgoztak először külföldi helyesbítők Magyarországon Bård Anderson és Kjell Larsson személyében. Érdekessége még ennek a térképnek, hogy ekkor ábrázolták először az ültetési irányt. Ebben az évben jelent meg a Szigetszentmiklós közelében fekvő Ledina térképe (M=1:20 000, alapszintköz: 1 m), Erdélyi Tibor első térképe.

Az 1972-ben megjelentetett, IOF szerinti jelkulcs ellenére időről-időre visszatértek egyes térképek esetén a katonai topográfiai térkép jelkulcsainak elemei, például az 1974-es Csalányos-völgy egyéni OB térképének villanyvezeték jelölése esetén. Erre a korszakra jellemző a fantáziánévek használata a terepek megnevezésére (pl. Sugaró, Ledina), ami némi változatosságot hozott a korábbi „tájnév+szám” (pl. Pilis 5, Mátra 3 stb.) elnevezésekhez képest. Korábban éberségi okokból még az is előfordult, hogy a tájnév nem is a valódi helyet takarta. A politikai helyzet oldódása a 70-es évek második felétől már megengedte az egyértelmű azonosításra alkalmas elnevezések használatát.

1975-ben határozták meg, hogy normál térkép esetén az ábrázolt terület nagysága a természetben max. 20 km² lehet, és a térképek nem alkothatnak egybefüggő területet. Ez a szabályozás azóta elévült. Létrehozták a max. 5 km²-nyi területet ábrázoló edzőtérkép kategóriát (pl. Vaskapu térképe Esztergom mellett), ám ez később nem terjedt el.

A 70-es évek története nem lehet teljes az ún. kistáj térképek megemlítése nélkül. Ez egy furcsa térképtípus volt, átmenet a turistatérkép és a tájfutó térkép között, a tájfutótérkép-készítés egyik mellékterméke. Más néven szabadidőtérképeknek is nevezték őket, és a tömegsport elterjedését voltak hivatottak elősegíteni. Ezek a térképek kinézetükben inkább a turistatérképekhez álltak közel (pl. zöld erdő, M=1:20 000, alapszintköz 10 m), tájfutó versenyeket nem rendeztek rajtuk. Általában olyan, városok közelében fekvő területekről készültek, ahol tájfutó térkép is volt, de volt néhány terület, ahonnan csak ilyen kistáj térkép készült (pl. Hajdúszoboszló, Szársomlyó).

Jellemző volt még a hetvenes évekre, hogy a „pénz nem számított”, így a térképek azóta sem látott, feleslegesen nagy példányszámban jelentek meg (6000-9000 db). Ez aztán azt eredményezte, hogy a későbbiekben sok megmaradt térképből borítékot hajtogattak.

1976-ban jelent meg a Nyíregyháza környéki Bakti-erdő első térképe, ezzel ismét egy újabb területet vonva be a magyar tájfutó térképek közé. Ezen a térképen próbálták meg először az alföldi terepekre nagyon jellemző tuskó sorokat jelölni (barna szaggatott vonallal). A gödrös területeket pedig nem a már akkor is elterjedt és azóta hivatalossá vált barna pontozással, hanem „S” alakú jelekkel ábrázolták.

Ekkoriban már minden évben kb. 30-40 új térkép készült. Megjelent az 1:15 000-es méretarány, általánossá vált az 5 m-es alapszintköz, alföldön pedig a 2,5 és 1 m-es.

1978-ban jelent meg az első magyar 1:10 000-es térkép, a Misina-tető.

1979-ben, az MTF Sz megalakulásának 10. évfordulója tiszteletére egy igen érdekes térkép jelent meg Magyarország talán technikailag legnehezebb terepéről, a Kotló-hegyről a Vértesben. Egyszerre két méretarányban látott napvilágot, 1:15 000-esben és 1:10 000-esben. Érdekessége, hogy egyszerű nagyítással készült (mint ahogyan az ma IOF előírás), így a

térkép szélén futó, többnyelvű „1969-1979 Magyar Tájékozódási Futó Szövetség” felirat is megnagyobbodott. Az év érdekessége címet az egy lemezen kinyomott Pótharaszti és Csúcs-hegy térképek vihetnék el, ugyanis ezeket nyomdai nagyítási hiba miatt 1:15 000 helyett kb. 1:13 300-as méretarányban nyomták ki az akkor szokásos nagy példányszámban, újranyomásra pedig már nem volt pénzügyi keret.

Ugyanebben az évben jelent meg az első nyomtatott magyar parktérkép a Városmajorról, Erdélyi Tibor munkája.

1981-ben jelent meg az első magyar, légifotó kiértékelés segítségével készített térkép, a Budapest környéki Zsíros-hegy.

1983-ban Magyarország rendezte a X. Tájékozódási Futó Világbajnokságot Keszthely környékén (Sátor-magas – egyéni, Vörös-hegy – váltó). Az egyéni verseny térképét Kéki Miklós, Sótér János, Zánkay András és Zsigmond Tibor, a váltó versenyét Erdélyi Tibor és Vekerdy Zoltán készítették.

Az első számítógéppel rajzolt térkép, a Lajosforrás 1990-ben jelent meg az akkor „A” egyéni bajnokságnak hívott OB selejtezőre. Zentai László rajzolta Hans Steinegger korai OCAD programjával az ELTE Térképtudományi Tanszék IBM XT/AT típusú számítógépén. Ez a térkép világvizonylatban is az első, Svájcban kívüli, OCAD-del készített térképek között van.

Az 1990-től eltelt 10 évben a magyar tájfutó térképekre is a digitális átállás volt jellemző. A térképek zöme az IOF jelkulcs szerint készül, különleges magyar jelnek már jószerevével csak a Bükkben alkalmazott szénégető jel számít. Néha kényszerűségből voltak kísérletek más grafikus szoftver (CorelDRAW, Aldus Freehand, Adobe Illustrator) használatára is, de ezek a térképek nem terjedtek el. Igazi újdonságot a kilencvenes évek végén a négy színnyomás megjelenése (pl. Egyéni OB 2000, Koplaló), valamint a frissen helyesbített, lézernyomtatóval kinyomtatott térképek jelentenek (pl. Éjszakai OB 2000, Kápolnapuszta).

A jelenleg hatályos jelkulcs már rendkívül kiforrott, és így abban jelentős változásra már nem lehet számítani. Annál inkább lehet viszont a terepi felmérés területén. A változást a GPS alkalmazásának lehetősége hordozza magában. Több országban próbálkoznak a bevezetésével, többek között Magyarországon is (a 2001 őszen rendezett Őszi Spartacus Kupa térképén a Vértesben Zentai László, Bozán György és társaik). A módszer előnye a rendkívüli gyorsaság. A mérési adatok digitálisan tárolódnak, otthon az OCAD programba behívhatók, és így azonnal megjeleníthetők. Ez jóval gyorsabb a korábbi technikánál és kevesebb a hibalehetőség is, hiszen nincs szükség szkennelésre, valamint a terepi felmérés során létrehozott alapanyag esetleges torzulásai (pl. hullámosodó pausz) sem jelentkeznek.

2000-től kezdődően a digitális rajzolás, főként az OCAD program elterjedésével és a színes tintasugaras, majd lézernyomtatók olcsóbbodásával egyre gyakoribbá váltak főként kisebb, 100-200 fős rendezvényeken a verseny előtti napokban kinyomtatott térképek. Ezeknek köszönhetően a tájfutó térképek gyorsan átalakíthatóak is lettek az új szakágak (tájkerékpár, sítájfutás, trail-o) szerinti jelkulcsokkal, lehetővé és mind gyakoribbá vált ilyen típusú versenyek rendezése is.

Vereszi Tibor

VII. Események évről-évre

1970 I. I. A Magyar Természetbarát Szövetségből (MTSz) kivált a Tájékozódási Versenybizottság, és az MTS vonatkozó határozata nyomán megalakult az önálló Magyar Tájékozódási Futó Szövetség (MTFSz). Ennek elnökségét a Sporthivatal nevezte ki.

II. hó: Országos értekezlet 38 fő részvételével, 11 szakosztály képviselőjében.

Elnök: Slezák István. **Főtitkár:** Skerletz Iván

Tagok: Hardicsay Mária, Székely Miklós, Szőnyi László, Valtinyi László és Vittek Lajos.

Megalakultak az egyes bizottságok. Zetetői: Vittek Lajos- edző, Jancovius Béla – gazdasági, Bojársky Dezső – ifjúsági, Valtinyi László – minősítő és nyilvántartó, Hardicsay Mária – pályakitűző, Argay Gyula- propaganda, Lindwurm József – technikai, Szőnyi László – térkép, Holba Ágnes – verseny.

III. hó: Elhunyt Bárány Lászlóné Tilda, bíró és országos versenyrendező.

Az előző évben kiírt elméleti pályakitűző versenyen 13 megye 213 tagja vett részt.

Eredmények – Férfiaknál: 1. Schell Antal (Bp.), 2. Szolnoki László (Bp.), 3. Dormány Mihály (Miskolc) Nőknél: 1. Schell Antalné (Bp.), 2. Szopori Éva (Bp.), 3. Gál Teréz (Bp.)

IV. 18-19. Országos Egyetemi- és Főiskolai Bajnokság (Pécsvárad)

VI. 28. Országos Csapatbajnokság, Penc, (Cserhát)

VIII. 19-20. Hungária Kupa, Pilisszentlászló. Elnök: Bátky Lajos

IX. 26-27. 3. Tájfutó VB, Friedrichroda (NDK)

X. 10-11. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Csákberény (Vértes-hg.)

X. 18. Országos Váltóbajnokság, Vinye (Bakony)

X. 31. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Gyöngyösorosi (Mátra)

XI. hó: A finn pályakitűző verseny eredménye: Férfiak: 1. Skerletz Iván (Bp. Petőfi), 2. dr. Vizkelety László (Bp. MÁV), 3. Schell Antal (Bp. Postás) Nők: 1. Arató Jánosné (Ajakai Alumínium), 2. Cser Borbála (Bp. Pedagógus), 3. Monspart Sarolta (Bp. Spartacus).

XII. hó:

– Helyesbítés és kiegészítések jelentek meg a minősítési szabályzathoz

– A megyékben folyamatosan alakultak meg az önálló Szövetségek

– Megjelent a Tájfutás c. folyóirat, az MTFSz lapjának 6 száma.

(Szerkesztő: Nyitrai György, Bp. MÁV)

– 18 db új tájfutó térkép került kiadásra

– Az év tájfutója: Monspart Sarolta

1971 I. 9. Nemzetközi sí-tájékozódási verseny Lausche-ban (NDK)

1. Monspart Sarolta ,2. Balázs Éva, 3. Horváth Magda

II. 6-7. Országos értekezlet

A Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója kitüntetést kapták: Fehér János (BSE szo. vez.), Peram Géza (Zala m. főtitkára), és dr. Vizkelety László (BTFSz Edzőbiz. vez.).

II. 15-21. Országos Sífutó Bajnokság, Galyatető

IV. hó: A IV. Országos Pályakitűző versenyen 143 férfi és 34 nő indult. Eredmények: Férfiak: 1. Hornák Zoltán (Veszprém), 2. Kovács Attila (Debrecen), 3. Schell Antal (Bp.) Nők: 1. Schell Antalné (Bp.), 2. Lányi Botondné (Nyíregyháza), 3. Balla Sándorné (Bp.).

VI. 17-23. IOF 6. Kongresszusa a finnországi Kiljavában. Slezák István és Hardicsay Mária képviselték a magyar színeket.

- VI. 19. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Veszprém
 VI. 27. Országos Csapatbajnokság, Balatonfüred
 VI. hó: Az Országos segédedzői tanfolyamon 15 jelölt végzett.
 VIII. 6-8. Az MTFSz 3 napos térképhelyesbítő tanfolyama, a megyei Szövetségek aktívái részére.
 VIII. 20-21. Hungária Kupa, Tata. Elnök: Dr. Szarka Ernő
 X. 16. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Hollóstató (Bükk)
 X. 24. Országos Váltóbajnokság, Zamárdi
 XI. 7. Kitüntetések: A Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója kitüntetést kapták: Déri Ferenc (MTFSz verseny biz.), Jancovius Béla (MTFSz gazd. biz. v.). Érdemes Dolgozó címet kaptak: Bokros György (Diósgyőr), Böhm Sándor (Ózd), Benedek Jenő (Csongrád), Nagy Jolán (Vas), Pál Vendel (Nógrád), Szarka Ernő (MTFSz) és Vámos János (MTFSz).
 XII. hó:
 – Dr. Vizkelety László a 15. svájci pályakitűző versenyen, mint egyetlen magyar résztvevő a 9. helyen végzett.
 – A finn nemzetközi pályakitűző versenyen 14 országból, 73 induló vett részt. I. Vajda Géza 2. Deseő László Nőknél: 4. Cser Borbála
 – Megjelent a Tájéfutás Évkönyve 1971. Szerkesztők: Bárány László, Nyitrai György, Schléderer Alajos, Szász Károly.
 – A Tájéfutás 12 száma jelent meg.
 – 30 új tájfutó térkép került kiadásra.
 – Az év tájfutója: Monspart Sarolta.

1972 I. hó: Szabályzatmódosításra került sor.

- II. 19. Országos értekezlet. A térképkiadás rendjét szabályozta a Szövetség.
 III. 24. Nem hivatalos Sitájéfutás EB Jundelában (Bulgária). Monspart Sarolta 8., Horváth Magda 18., Egervári Ottó 20. A női csapat 5. lett.
 IV. 15. Egyetemi és Főiskolai Bajnokság Sopronban, dr. Adorján József elnökletével.
 V. hó: Az MTS Vittek Lajosnak, az edzőbizottság vezetőjének és Kalmár Lászlónak, a MAFC edzőjének a Sport Kiváló Dolgozója kitüntetést adományozta.
 VI. 18. Országos Csapatbajnokság, Mátraháza
 VI. 24. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Pécs
 VII. hó: Az 5. Országos Pályakitűző verseny győztesei: Férfiaknál: 1. Hornák Zoltán – Pétfürdő, 2. Dr. Hódossy Lajos - Veszprém, 3. Dr. Dormány Mihály – Miskolc. Nőknél: 1. Schell Antalné – Bp., 2. Tóth Eszter – Bp., 3. Hrenkó Józsefné – Nyíregyháza.
 VIII. 17-20. Hungária Kupa, Nagykovácsi- Biatorbágy térségében
 IX. 12-14. 4. Tájéfutó VB, Stare-Splavyban, (Csehszlovákia)
 X. 6-8. MTFSz térképhelyesbítő tanfolyama a Ságvári turistaházban
 X. 22. Országos Váltóbajnokság, Bodajk (Bakony)
 XI. 7-e alkalmából Slezák István és Skerletz Iván a Magyar Köztársaság Sportérdemérem ezüst fokozatát kapta meg. A Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója címet Gondos Gyula (Kisvárd), Halász Miklós (MTFSz), Hrenkó József (Szabolcs-Szatmár), Szőnyi László (BTFSz), Szabó Jolán (Hajdu-Bihar) kapta meg.
 Érdemes Dolgozó kitüntetést Bíró Pál (Bp.), Cserháti János (MTFSz), Hrenkó Pál (MTFSz), Garay Sándor (BEAC), Lux Iván (BEAC), Molnár József (BAZ m.), Nyitrai György (MTFSz) kapott.

XII. 1-3. Mátraházán versenybíró, pályakitűző tanfolyam volt dr. Vízkelety László vezetésével.

- Új térképjelkulcs került kiadásra (IOF szerint).
- A Tájéfutás 9 száma jelent meg.
- A BTFSZ kiadásában megjelent Halász Miklós: Pályakitűzés c. könyve és Gombkötő Péter: Tájékoztató edzésgyakorlatok c. kiadványa.
- 34 új tájfutó térkép került kiadásra.
- Az év tájfutója: Monspart Sarolta és Boros Zoltán.

1973 I. hó: A sportág új szakfelügyelője Deseő László lett.

Az MTFSz Minősítő és Nyilvántartó Bizottságának vezetésével Hajdú Kálmánt bízták meg. A versenybizottság új vezetője Valtinyi László lett, a Technikai Bizottságé pedig Bátky Lajos.

III. 3. Nem hivatalos Sítájfutó világbajnokság Sunsvallban (Svédország).

III. 23-25. Versenybíró-pályakitűző, továbbképző tanfolyam volt Mátraházán Halász Miklós vezetésével.

IV. 13-14. Országos Egyetemi és Főiskolai Bajnokság Eger környékén, Kozák István elnökletével.

V. 10. Országos Csapatbajnokság, Döbrönte (Bakony)

V. 20. Országos Váltóbajnokság, Salgótarján

VI. 24 - VII. 7. Kóspallagon a segédedző jelöltek gyakorlati tábora, Vittek Lajos vezetésével, melyen 7 megyéből 12 fő végzett.

VII. 14-21. A svájci Maglingenben az IOF kongresszusa 18 ország részvételével. Hazánkat Skerletz Iván főtitkár, a Térkép Bizottság tagja és Hardicsay Mária, a Technikai Bizottság tagja képviselte.

VIII. 16-20. Hungária Kupa, Zalaegerszeg. Elnök: dr. Szarka Ernő.

X. 13. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Sopron. (Károly-magaslat).

X. 20-21. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Bánkút. (Bükk).

XI. 7. alkalmából a Sportérem arany fokozatát Edőcs Pál (Sopron) kapta meg, ezüst fokozatát pedig Peram Géza (Zala m.).

XII. hó: Monspart Saroltának a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa a Magyar Népköztársaság Sportérem arany fokozatát adományozta.

- Az Ezüst Gerely sportirodalmi pályázaton Bárány László A hazai tájfutás története című munkájával kapott elismerést.
- A Tájéfutás 12 száma jelent meg és 22 új térkép került kiadásra.
- Tereptan címmel Halász Miklós, A tájékozódás alapismeretei címmel pedig dr. Vízkelety László könyve jelent meg.
- Tájékoztató futó ABC címmel jelent meg Vittek Lajos könyve.
- Megjelent a Szélrózsa 1973.
- Az év sportolója: Monspart Sarolta és Hegedűs András.

1974 I. hó: Az 5. éves közgyűlésen az OTSH elnöke 4 évre az MTFSz elnökségébe az alábbiakat nevezte ki: Slezák István – elnök; Skerletz Iván – főtitkár; Bak Antal, Bojársky Dezső, Székely Miklós, dr. Szarka Ernő, Valtinyi László – intézőbizottsági tagok; Csáky Judit, Deseő László, Halász Miklós, Hardicsay Mária, Peterdi Pál, Serfőző Sándor, Soltész Béla, Szabó János, Szőnyi László, Vittek Lajos, Zsigmond Tibor – elnökségi tagok.

II. hó: Az OTSH a Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója címet adományozta Kempelen Imre (OSC) és Reisch György (Sopron) sporttársaknak.

III. 13-17. Országos versenybíró és pályakitűző, továbbképző tanfolyam.

V. 10-11. Országos Egyetemi és Főiskolai Bajnokság Pécssett.

VI. 2. Országos Csapatbajnokság, Újvárfalva.

VII. 1. Nem hivatalos Főiskolai Világbajnokság Skanében (Finnország)

VIII. 16-20. Hungária Kupa Debrecen térségében.

IX. 19-22. 5. Tájfutó VB Viborg (Dánia). A zsűriben Hardicsay Mária képviselte hazánkat.

IX. 25. A Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Intézete elfogadta a „Tájfutó” elnevezést.

X. 19-20. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Ajka (Bakony).

X. 26. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Szombathely.

XI. 7. alkalmából az OTSH elnöke a Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója címet adományozta Halász Miklósnak (BTFSz) és Nagy Györgynek (Heves m.). Érdemes kitüntetését kapott Almás Károly (MTFSz), Lévai Sándor (Szolnok m.) és dr. Szentgyörgyi Imre (Postás).

XII. hó:

– Megjelent Szőnyi László: Terepeink, térképeink, térképhelyesbítés c. könyve.

– A Tájfutás 12 száma jelent meg.

– 20 térkép került kiadásra.

– Megjelent a Szélrózsá 1974.

– Az év tájfutói: Monspart Sarolta és Boros Zoltán.

1975 *I. hó:* Az IOF VIII. Kongresszusán, a svédországi Bosonban hazánkat Hardicsay Mária képviselte, mint a Technikai Bizottság tagja.

II. 26. A finnországi Hyvikkäában került megrendezésre a Tájékoztatósi Sí- Világbajnokság, ahol Monspart Sarolta a 11. helyezett lett.

IV. 10-11. Országos Egyetemi és Főiskolai Bajnokság (Debrecen)

VI. 10. Országos Váltóbajnokság, Kisvárda

VI. 14. Országos Csapatbajnokság, Sárvár.

– Júniusban újjászerveződött az MTFSz Propaganda Bizottsága: Nyitrai György vezetésével. Tagok: Bárány László, Burány Gyula, Harcsa Gábor, Hardicsay Mária, Józsa Sándor, Szaktila János és Tasi Ákos.

– Megalakult az MTFSz Nemzetközi Bizottsága Bojársky Dezső vezetésével.

VIII. 16-20. Hungária Kupa, Salgótarján.

X. 11-12. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Kisfennsík (Bükk).

X. 18. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Béalápátfalva.

XI. 7. alkalmából az OTSH elnöke Hornák Zoltánnak (Veszprém) a Kiváló Dolgozó, Hunyadi Józsefnek (É-Pest), Zsigmond Tibornak (BAZ m.) és Hosszú Aurélnak (BTFSz) a Sport Érdemes Dolgozója címet adományozta.

– Megjelent a Tájfutás 6 száma.

– A Szélrózsában megjelent Bozán György munkája: A tájékozódás technikája címmel. A kiadvány tartalmazta a Tájékoztatósi Versenyszabályzatot. Ebben jelent meg a 8 mm-es tájfutó kisfilmek jegyzéke, dr. Vízkelety László felvételeivel.

– 31 db újabb tájfutó térkép került kiadásra.

– Az év tájfutói: Monspart Sarolta és Boros Zoltán.

1976 *II. 20.* Országos értekezlet.

IV. 24-25. Országos Egyetemi és Főiskolai Bajnokság, Szombathely.

- V. 30. Országos Csapatbajnokság, Zalaegerszeg.
 VI. 20. Országos Váltóbajnokság, Abaliget (Mecsek).
 VI. hó: 10 fő nyert edzői képesítést a TF-en.
 VIII. 17-21. Hungária Kupa, Veszprém.
 IX. 24-26. 6. Tájéfutó VB, Aviemore (Nagy-Britannia).
 X. 9-10. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Hollóstató (Bükk).
 X. 23. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Kazincbarcika.
 XI. 7. alkalmából a Minisztertanács a Sportérdemérem bronz fokozatát adományozta Bertók Bélának (Nógrád m.). Az OTSH elnöke Czibók Istvánnak (Veszprém), Matuska Józsefnének (Somogy m.) a Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója kitüntetést adományozta.
 Érdemes Dolgozó kitüntetést kaptak: Csillik Barnabásné (Gyöngyös), Dobozi Miklós (Bp.), dr. Felföldi Károly (Csongrád m.), Kempelen Imre (Bp.), dr. Kiss Endre (Baranya m.), Mittler József (Tolna m.), Szili János (Ajka).
 XII. hó:
 – A tájfutás 6 száma jelent meg.
 – 38 db új térkép került kiadásra.
 – Megjelent a Szélrózsa 1976.
 – Az év tájfutója: Monspart Sarolta és Boros Zoltán.

1977 I. hó: Új minősítési rendszer lépett életbe.

- II. 25-26. Országos értekezlet Budapesten.
 IV. 15-16. Egyetemi és Főiskolai Bajnokság (Eger- Gilitka kápolna).
 V. 29. Országos Csapatbajnokság, Balinka (Bakony).
 VI. 19. Országos Váltóbajnokság, Sopron (Károly magaslat).
 VIII. 1-7. Az IOF kongresszuson, Innsbruckban (Ausztria) dr. Szarka Ernő és Skerletz Iván képviselte hazánkat.
 VIII. 16-20. Hungária Kupa, Nagykanizsa.
 IX. hó: A finn si-tájéfutó pályakitűző versenyen a férfiak között Zsigmond Tibor a 2., Honfi Gábor a 8., Csongrádi Jenő a 17. és Deseő László a 20. helyet szerezte meg, míg a nőknél Korik Andorné a 2., Arató Jánosné a 3., Schlosser Ágnes pedig a 4. helyet nyerte el.
 X. 8-9. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Komló, Sikonda (Mecsek).
 X. 22. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Mátraháza.
 XI. 7. alkalmából az OTSH elnöke Simon Lajosnak (Komárom m.), Holtner Lászlónak (Pásztó), Cserny Gábornak (Pest m.), Arató Jánosnak (Ajka), Orosz Sándornak (ODK.), a Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója kitüntetést adományozta.
 Érdemes Dolgozó kitüntetést kapott: dr. Nagy Árpád (Eger), Bánkuti Antal (Veszprém), Schell Antal (Bp.) és Maác Benedek (MTFSz).
 XI. 7-10. között térképhelyesbítő tanfolyam volt a Római parton 23 fővel, Erdélyi Tibor szervezésében.
 XII. hó: – Újjáalakult a Térképbizottság, Hrenkó Pál és Erdélyi Tibor titkár vezetésével.
 – A Minősítő és Nyilvántartó Bizottságot Hajdu Kálmán vezette, melynek tagjai:
 dr. Csongrádi Jenő és Kempelen Imre voltak.
 – Megjelent az IOF „Symbol” pontmegnevezési táblázata.
 – A Tájéfutás 6 száma jelent meg.
 – 34 db új tájfutó térkép került kiadásra.
 – Az év tájfutói: Monspart Sarolta és Szabó László.

1978 I. 1-én új bajnoki rendszer lépett életbe.

IV. 16. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Szárliget (Vértes).

V. 28. Országos Csapatbajnokság, Miskolc-Tapolca (Bükk).

VII. hó: Az MTFSz 10-10 ezer példányban a Kartográfánál megrendelte a János-hegy, a pécsi Misina tető, a soproni Károly Magaslat térképes levelezőlapjait, amelyek 20-20 állandó ellenőrző pontot tartalmaznak.

VIII. 16-20. Hungária Kupa, Eger.

IX. 15. 7. Tájéfutó VB. Konsberg (Norvégia).

X. 1. Országos Váltóbajnokság, Rudolftanya (Mátraháza).

X. 21. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Kisirtás puszta (Börzsöny).

X. 28-29. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Tokaj- Újhuta (Zemplén).

XI. 7. Alkalmából Szabó Pál (Nógrád) a Sportéremem bronz fokozatát kapta. Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetést kapott Aknai Béla (Szolnok), dr. Fekete Jenő (Bp.), Páhy Tibor (Fejér m.), Pásztor Imre (Csongrád), Seruga Attila (Zala m.), dr. Vizkelety László (BTFSz).

XII. hó:

– Megjelent a Tájéfutás 6 száma.

– 30 db új tájéfutó térkép került kiadásra.

– Az év tájéfutója: Rostás Irén és Boros Zoltán.

1979 III. 30-31. IOF Kongresszus Budapesten.

IV. 1. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Kőhányáspuszta - Gesztesvár (Vértes).

V. 27. Országos Csapatbajnokság, Bánkút-Nagymező (Bükk).

VI. 17. Országos Váltóbajnokság, Jakabszállás.

VIII. 16-20. Hungária Kupa, Szombathely.

IX. hó 1. A rendkívüli IOF Kongresszuson dr. Szarka Ernő és Monspart Sarolta képviselte hazánkat.

IX. 1-4. 8. Tájéfutó VB, Tampere (Finnország).

X. 13-14. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Petőcpusztá-Hetvehely (Mecsek).

X. 20. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Eszteregnye-Óbornyak (Zalai-dombság).

XI. 7. alkalmából Hosszú Aurél, a BTFSz főtítkára a Minisztertanácstól a Népköztársasági Sportéremem bronz fokozatát kapta.

XII. hó:

– Az OTSH által elrendelt edzői igazolványok cseréje után kitünt, hogy 83 segédedző, 27 edző és 1 szakedző van a sportágban, akik közül 56, ill. 1 fő működik.

– Megjelent a Szélrőzsa 1977-78-79. évi összevont száma, melyben Harcsa Gábor írt ifj. Ripszám Henrikről, és tartalmazza az 1977-78.évi eredményeket.

– Megjelent a Tájéfutás 12 száma.

– 28 új tájéfutó térkép került kiadásra.

– Az év tájéfutói: Rostás Irén és Kiss Zoltán.

1980 I. hó: Monspart Sarolta az új szövetségi kapitány.

II. 22-24. Országos értekezlet Szegeden (10 éves jubileum).

II. 28. Sitájéfutó VB, magyar induló nélkül.

II. hó: A versenybírói igazolványok megújítását írta elő az OTSH.

- III. 30. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Tornyópuszta, (Gerecse).
- IV. 1-3. Térképelyesbítő tanfolyam a Római parton.
- IV. hó: Az IOF megjelentette a térkép szimbolok módosítását és kibővített kiadását.
- V. 20. Döntés született, hogy a versenybírák kapcsolódjanak be a TESZ (Társadalmi Erdei Szolgálat) munkájába.
- V. hó: Megjelent dr. Fekete Jenő könyve: a Tájéfutó Technikai ABC.
- VI. 1. Országos Csapatbajnokság, Lakitelek.
- VI. 15. Országos Váltóbajnokság, Leányfalu (Pilis).
- VI. 7-12. IOF Kongresszus Malente-Grausbüblenben (NSZK), ahol hazánkat dr. Fekete Jenő és dr. Szarka Ernő képviselte.
- VIII. 16-20. Hungária Kupa, Budapest térségében.
- X. 11. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Lillafüred (Bükk).
- X. 25-26. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Nagyszentjános (Győr m.) és Vinye (Bakony)
- XI. 7. alkalmából a Minisztertanács a Népköztársasági Sportérdemérem ezüst fokozatát adományozta dr. Somogyvári Károly keretorvosnak.
- Megjelent a Tájéfutás 12 száma.
 - 22db új tájfutó térkép került kiadásra.
 - Az év tájfutói: Kalo Mariann és Kelemen János.

1981

II. 7-8. Országos értekezlet Almásfüzitőn.

II. 23. A magyarországi VB jelvény pályázatán Szaktilla János pályaműve győzött.

- IV. 13-16. között az angliai Marlomban ülésezett az IOF Technikai Bizottsága, melyen dr. Szarka Ernő vett részt.
- V. 1. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Apagy-Magy (Nyíregyháza).
- VI. 7. Országos Csapatbajnokság, Tokaj.
- VI. 28. Országos Váltóbajnokság, Kurd-Mekényes.
- VIII. 16-23. Hungária Kupa, Pápa.
- LX. 4-6. 9. Tájéfutó VB, Thun (Svájc).
- X. 1. Peiker György lett az MTF Sz szaktanácsadója.
- X. 4. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Debrecen- Pác.
- Tájéfutó Könyvtár nyílt az MTF Sz-ben Pollman Teréz vezetésével.
 - Hrenkó Pál lemondása után az elnökség Riczel Zoltán alezredest bízta meg a Térkép Bizottság vezetésével.
- XI. 7. alkalmából a Magyar Népköztársaság Sportérdemérem bronz fokozatát kapta Matuszka Józsefné (Somogy m.) és Medovarszky László (Baranya m.).
- Hrenkó Pál és Skerletz Iván fáradozása nyomán megalakult a Térképbarátok Köre.
 - Az OTSH elnökétől dr. Vittek Lajos (MTFSz) a Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetést kapta meg; Jancovius Béla (MTFSz) és Óhegyi Albin (MTFSz) pedig Elnöki Dicséret kitüntetésben részesült.
 - Megjelent a Tájéfutás 12 száma.
 - Megjelent a Szélrózsa 1980-81.
 - 22 új tájfutó térkép került kiadásra.
 - Az év tájfutója: Kovács Magda és Kelemen János.

1982 I. hó: Sítájfutó VB, Aigen- Ennstal (Ausztria).
IV. 18. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Jánoshalma-Kunfehértó.

V. 24. Szövetségi Ellenőrzési Szabályzatot hagyott jóvá az Elnökség.

VI. 20. Országos Csapatbajnokság, Pápa, Huszárokölő puszta (Bakony).

VI. 26. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Pásztó-Ágasvár (Mátra).

– Megjelent Harcsa Gábor írása: Újabb adalékok a magyar tájfutó sport történelméhez.

VII. hó: Meghalt Jancovius Béla (1913-82), az MTF SZ gazdasági vezetője.

VIII. 10-12. Az IOF Kongresszuson, Liege-ben (Belgium) dr. Szarka Ernő, Monspart Sarolta és dr. Fekete Ernő vett részt.

– Módosított, szöveges IOF jelkulcs került kiadásra.

X. 10. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Répáshuta (Bükk).

X. 17. Országos Váltóbajnokság, Pankasz (Zalai dombvidék).

XI. 7. alkalmából a Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetést kapták: Sárközy Csaba (Szombathely), Domján Tibor (Veszprém), Fehérvári Géza (Tata), Hegyi János (Nógrád), dr. Kiss Endre (MTFSZ), Nagy Jolán (Vas m.), Szalainé Sipos Erzsébet (Szolnok), dr. Szentgyörgyi Imre (Postás), Udvari Sándorné (MTFSZ).

XII. hó:

– Az IOF Tájékoztató- és Sífutó Szabályzatot jelentetett meg.

– Megjelent a Tájfutás 12 száma.

– Kiadásra került a Szélrózsa 1982.

– Komplet térékpejgyék jelent meg Schluth Péter összeállításában.

– 36 db új tájfutó térkép került kiadásra.

– Az év tájfutója: Rostás Irén és Kelemen János.

1983 I. 11-12. Versenyelnökök és ellenőrzőbírák továbbképzése a Római parton.

I. 29-30. Országos értekezlet Pakson.

II. hó: Sítájfutó VB, Lavarone (Olaszország) 8. Dosek Ágoston, 29. Gyurkó László, 35. Lehoczky Endre, 44. Szöllösi István.

III. 29-31. Térkép továbbképző tanfolyam a Római parton.

IV. 17. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Répáshuta-Hollóstenő (Bükk).

VI. 19. Országos Csapatbajnokság, Ásotthalom (Dél-Alföld).

VI. 25. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Bakonyoszipoly.

VIII. 31 - IX. 4. 10. Tájfutó VB, Zalaegerszeg.

X. 9. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Sümeg.

X. 16. Országos Váltóbajnokság, Létras-Lustavölgy (Bükk).

XI. 7. alkalmából a Minisztertanácstól a Sportéremem bronz fokozatát kapta dr. Varasdy Sándor (Vas m.); Kiváló Társadalmi Munkáért OTSH kitüntetést kapott Bánkúti János (BTF SZ), Hanich József (Szolnok m.), Horváth Győző (Győr), Kendra János (Békés m.), Szekeres Imre (BRFK), Zsigmond Tibor (BAZ m.).

XII. hó:

– Megjelent Halász Miklós: Tereptani feladatok c. munkája.

– Megjelent a Tájfutás 12 száma, benne újabb adatok a tájfutás történetéhez.

– Megjelent a Szélrózsa 1983.

– Megjelent a budapesti Tájékoztató 1. száma.

– 33 db új tájfutó térkép került kiadásra.

– Az év tájfutója: Rostás Irén és Kiss Zoltán.

1984

I. hó: Számítógépes minősítési rendszer került bevezetésre az egyesületek 3 betűs rövidítésével.

I. 30. - II. 4. Sítájfutó VB Lavaroneban (Olaszország), Dosek Ágoston a 14., Szöllösi István a 28., Gyurkó László a 39., Bokros István a 49. helyen végzett. Nők: Kalo Mariann a 27.

A váltóban a férfiak a 9.-ek lettek.

II. 18. Országos értekezlet Balassagyarmaton.

III. 23-25. Az IOF Technikai Bizottságának ülése Lidingöben (Svédország), képviselőnk dr. Szarka Ernő volt.

IV. 15. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Óriszentpéter-Szentgotthárd (Vas megye).

V. 5-6. Középiskolai OB, Zalaegerszegen.

VI. 1-10. között volt a segédedzői szaktábor, 6 budapesti és 6 vidéki taggal, dr. Vízkelety László és Garay Sándor vezetésével.

VI. 16. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Gánt (Vértes).

VI. 24. Országos Csapatbajnokság, Balatonyörök (Keszthelyi-hg.) (F21 ismétlés: okt.21.)

VII. 11-15. IOF Kongresszus Maynoothban (Írország). Képviselőink: dr. Szarka Ernő és Monspart Sarolta voltak.

VIII. 1-3. Főiskolai Világbajnokság Linköpingben (Svédország), Lantos Zoltán 17., Széles Gábor 38., Molnár J. 46., Borbély G. 58.

X. 7. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Csákvár (Vértes).

X. 14. Országos Váltóbajnokság, Pustavám (Vértes).

X. hó: A Norcompassról rajzos írás készült dr. Vízkelety László tollából.

XI. 7. alkalmából a Sportérem ezüst fokozatát kapta Szőnyi László (BTFSz). Az OTSH Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetését Tüskés Endre (Honvéd), Almás Károly (MTFSz), Ferenc Géza (Nógrád m.), Palatinszky János (Baranya m.), dr. Sindely Pál (Csongrád m.), Sötér János (MTFSz) és Satzker János (Fejér m.) kapta meg.

XI. 12. Meghalt Riczel Zoltán (1930-84), a Térkép Bizottság elnöke.

XII. hó:

– Megjelent a Szélrózsa 1984.

– Megjelent a Tájfutás 12 száma.

– Megjelent a Tájéoló (Bp.) 12 száma.

– Megjelent Hanusz Mária: A tájfutás tanítása c. könyve.

– 24 db új tájfutó térkép került kiadásra.

– Az év sportolója: Rostás Irén és Lantos Zoltán.

1985

I. 1. Új minősítési szabályzat lépett életbe.

I. 18-22. Az IOF elnökségi ülése Helsinkiben (Finnország), ahol Monspart Sarolta képviselte hazánkat.

II. 23-24. Vezetőségválasztó közgyűlés Kalocsán. Az MTFSz elnöke: Slezák István, főtájkára: Skerletz Iván. Tagjai: Balogh Tamás, dr. Fekete Jenő, Harcsa Gábor, dr. Kiss Endre, Maác Benedek, Monspart Sarolta, Sötér János, Szabó Gyula, Szabó Imre, dr. Szarka Ernő, Szőnyi László, dr. Vittek Lajos és Zsigmond Tibor lettek.

Tiszteletbeli elnökségi tagok: Hrenkó Pál és dr. Somogyváry Károly.

Bizottsági vezetők: Térkép: Szabó Gyula, Agit. prop.: Harcsa Gábor, Gazdasági: Galló Sándor, Minősítés: Kempelen Imre, Verseny: Maác Benedek, Fegyelmű: Szőnyi László, Edző: dr. Fekete Jenő, Oktatás-módszer: dr. Vittek Lajos, Szabadidősport: Peiker György.

VI. 15. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Sárvár.

VI. 23. Országos Csapatbajnokság, Balassagyarmat, Nyírjes.

VIII. 16-20. Hungária Kupa, Kiskunhalas.

- IX. 4-6.* 11. Tájfutó VB, Bendigo (Ausztrália).
X. 6. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Jánoshalma-Kéleshalom.
X. 13. Országos Váltóbajnokság, Debrecen, Hármashegyfalja.

XII. hó:

- Az MTFSz új könyvtárosa Csökör Irén lett.
- Megjelent dr. Fekete Jenő: A tájfutó technikai ABC c. könyve.
- Hosszú Aurél a Silva cég vándordíjának védője.
- Megjelent a Versenybíróképzés Szabályzata.
- Megjelent a Tájfutás 12 száma.
- A Tájoló 12 száma is megjelent.
- 26 db új tájfutó térkép került kiadásra.
- Az év tájfutója: Oláh Katalin és Lantos Zoltán.

1986 *II. 2.* Országos Sítájfutó verseny Dobogókön.
II. 22-23. Országos értekezlet Zircen. Silva díjat kapott: Székely Miklós.
II. 20-23. 6. Sítájfutó VB, Batak (Bulgária). Dosek 31., Bokros 44., Szöllösi 45., Gyurkó 50., Nők: Kalo 24., Gaál 37., Özse 41.; Váltó: Férfiak: 7. helyezett, a nők: a 6. helyen végeztek.
Edző: Valkony Ferenc.

III. 13. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Újvárfalva.

V. 16-17. Országos Főiskolai Bajnokság

VI. 14. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Balatonyörök.

VI. 22. Országos Csapatbajnokság, Vilonya (Bakony)

VII. hó: Tájfutó Főiskolai Világbajnokság, Miskolc. Kelemen 2., Lantos 3., A magyar férfi váltó: ezüstérmes (Széles, Egei, Kelemen, Lantos).

IX. hó: Új helyiségbe költözött az MTFSz Címe: 1146 Bp., Dózsa György út 1-3.

X. 19. Országos Váltóbajnokság, Kiskunhalas.

XII. hó:

- A Tájfutás 9 száma jelent meg.
- A Tájoló 12 száma jelent meg.
- 31 db tájfutó térkép került kiadásra.
- A Szélrózsa ismét megjelent.
- Az év tájfutója: Kaló Mariann és Kelemen János.

1987 *II. 21-22.* Országos értekezlet Csillebércen, melynek keretében az országos minősítésű versenybírák részére továbbképzés is volt.

IV. 12. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Kőhányáspuszta- Várgesztes (Vértes), Komárom megye rendezésében.

V. 16. Országos Főiskolai Bajnokság (egyéni és váltó).

VI. 13. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Kunfehértó (Dél-Alföld), Komárom megye rendezésében.

VI. 20. Országos Csapatbajnokság, Sátoraljaújhely-Újhuta.

VIII. 16-20. Hungária Kupa, Balassagyarmat.

IX. 1-5. 12. Tájfutó VB, Garardmer-Le Bresse (Franciaország).

X. 11. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Legénd, (Cserhát).

X. 18. Országos Váltóbajnokság, Paks-Németkér (Tolnai-dombvidék).

XI. 20-22. Országos versenybírói továbbképzés, Bp.

XII. hó:

- A Tájéoló 12 száma jelent meg.
- 20 új tájfutó térkép került kiadásra.
- Az év tájfutója: Oláh Katalin és Kelemen János.

1988 *I. hó:* Az IOF elnökségi ülésén, Prágában Monspart Sarolta vett részt. Dr. Vittek Lajos, az MTFSz elnökségi tagja autóbaleset következtében életét vesztette.

II. 27-28. Országos értekezlet Kecskeméten.

II. 29 - II. 4. Utánpótlás- és Ifjúsági edzőtábor a Margitszigeten, Balogh Tamás szakfelügyelő, Péter Attila edző, Garay Sándor szakedző, Monspart Sarolta szövetségi kapitány közreműködésével.

II. 7. Sí-futó VB, Kuopioban (Finnország).

- Meghalt Halász Miklós (1931-85), a BTFSz elnökségi tagja, tájfutó szakkönyvek szerzője.

III. 7-11. Technikai edzőtábor a Bükkben, Bokros Lajos és Dosek Ágoston vezetésével.

IV. 10. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Bakonyszentlászló- Vinye.

VI. 16. Országos Csapatbajnokság, Hollókő (Cserhát).

VI. 11. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Egerbakta (X. 29-én ismétlés Romhányban).

VI. hó: Nyílt Junior Európa Bajnokság, Eupen (Belgium), ahol Pavlovics Gábor 1. lett, Paróczy Zolt 2., Oláh Katalin a 3. helyen végzett. Férfi váltó: bronzérmes.

VI. 13-17. Tájfutó Reménységek tábora Budapesten, Vass László vezetésével.

VI. 18-26. Segédedzői szaktábor, dr. Vízkelety László vezetésével, melyen 12 fő végzett.

VII. 1. IOF Kongresszus Torbole-ban (Olaszország). Hazánkat Monspart Sarolta, dr. Szarka Ernő és Harcsa Gábor képviselték.

VIII. hó: A Magyar Népköztársasági Sportérdemérem bronz fokozatát kapta Bogdány Miklós, a Tipográfia szakosztályvezetője.

X. 9. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Bánkút-Hármaskút (Bükk).

X. 16. Országos Váltóbajnokság, Bisse (Villányi-hg.) F21 ismétlés: XI.13. Hosszúhegy, (Pilis)

XII. hó:

- A Tájéoló 12 száma jelent meg.
- 22 db új tájfutó térkép került kiadásra.
- Az év tájfutója: Oláh Katalin és Pavlovics Gábor.

1989 *II. 5-6.* Országos Edzői Konferencia Sopronban, a SMAFC szervezésében.

III. 9. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Tatabánya- Csákányos puszta.

V. 27-28. Országos Egyetemi és Főiskolai Bajnokság, Kaposvár.

VI. 10. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Zalalövő-Csőde (Zalai-dombság).

VI. 12-16. 2. Tájfutó Reménységek tábora, Vass László vezetésével.

VI. 17. Országos vezetőségválasztási előkészítő értekezlet.

VI. 18. Országos Csapatbajnokság, Lakitelek – Töserdő.

VII. 9-15. Junior EB, Kufstein (Ausztria).

VII. 26-30. Hungária Kupa, Pásztó.

VIII. 15-20. 12. Tájfutó VB, Skövde (Svédország).

VIII. 17. IOF Térképbizottsági ülés. Résztvevők: Szabó Gyula és Zentai László.

X. 8. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Zirc (Bakony), Fiú és serdülő ismétlés: okt.21.

XII. 16. MTFSz vezetőségválasztó közgyűlés Budapesten. Elnökség: Elnök: Holló József

Alelnökök: Boros Zoltán, Kelemen János, Monspart Sarolta, Főtitkár: Skerletz Iván

Tagok: Balogh Tamás, Deseő László, Dosek Ágoston, Honfi Gábor, dr. Nagy Árpád, Sötér János, Szabó Gyula, dr. Szarka Ernő, Tüskés Endre, Zsigmond Tibor. Tiszteletbeli elnök: Slezák István, Tiszteletbeli tagok: Hrenkó Pál, dr. Somogyvári Károly, Szőnyi László, Meghívottak: Bokros István, dr. Kiss Endre, Valtinyi László, Felügyelő Bizottság: dr. Kiss Endre, Csuporné Babay Margit, Csőkör Irén, Rostás Irén, Vasvári Viktor.

- A Tájéoló 12 száma jelent meg.
- 22 db új tájfutó térkép került kiadásra.
- Az év tájfutója: Oláh Katalin és Lantos Zoltán.

1990 I. hó: Megjelent az MTF Sz új alapszabálya.
II. 17-19. Az IOF Térképbizottsági ülésén Koblenzben (NSZK) Szabó Gyula vett részt.

II. 19. Kempelen Imre kapta a Tájfutó Vándordíjat.

III. 3. Országos értekezlet Budapesten, ahol a következő bizottságvezetők kaptak megbízást:

Verseny: Zsigmond Tibor, Térkép: Szabó Gyula, Sitájfutásfutás: Valkony Ferenc, Környezetvédő: dr. Krasznai István, Edző: Dosek Ágoston, Gazdasági: Laczkó Tamás, Felügyelő: dr. Kiss Endre, Fegyelmi: dr. Nagy Árpád, Propaganda: Honfi Gábor, Számítástechnikai: Harkányi Ádám.

– 10. Sí-tájfutó VB, Skelletonban (Svédország). Résztvevők: Özse Ágnes 26., Hajdu Martin 55., Zsúritag: Monspart Sarolta.

IV. 6-8. Az IOF Technikai Bizottság ülésén, Budapesten dr. Szarka Ernő vett részt.

IV. 11-12. Országos Főiskolai Bajnokság (egyéni és váltó).

– Ludvigné Korábnik Ágnes az MTF Sz alkalmazottja lett.

V. 6. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Kaposvár- Cserénfa.

VI. 9. Országos Egyéni Bajnokság, Csákberény (Vértes).

VI. 10. Országos Váltóbajnokság, Csákberény (Vértes).

VI. 11-15. 3. Tájfutó Reménységek tábora a BTFSZ szervezésében.

VI. 16. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Sümeg (Bakony).

VI. 7-15. Junior VB, Alusbyn (Svédország).

VII. 15. IOF Kongresszus Cambridge-ben (Anglia). Képviselőink dr. Holló József és Monspart Sarolta voltak.

VII. 31-VIII. 1. Főiskolás Világbajnokság, Plavinas (Lettorság).

IX. 23. Országos Csapatbajnokság, Balatonfüred – Koloskavölgy.

X. 14. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Hollótető- Lustavölgy (Bükk).

XI. 24-25. és XII. 1-3. Alapfokú térképhelyesbítő tanfolyam Budapesten.

XII. 7. Az IOF Technikai Bizottsági ülésén Hegedüs András vett részt.

XII. 15. Évi rendes közgyűlés.

– Silva-díjat kapott: dr. Tóth Imre (Csongrád m.)

– Dosek Ágoston lett az új férfi szövetségi kapitány, Bokros István a nőké.

– A Tájfutás 8, a Tájéoló 12 száma jelent meg.

– 34 db új tájfutó térkép került kiadásra.

– Az év tájfutója: Oláh Katalin és Lantos Zoltán.

1991 III. 9-10. Évi rendes közgyűlés Csillebércen.
Silva-díjat kapott Berend Ottó.

IV. 5-7. IOF elnökségi ülés Lissabonban (Portugália), hazánkat Monspart Sarolta képviselte.

V. 5. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Lajos forrás (Pilis).

V. 25. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Brennbergbánya.

- VI. 8. Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság, Piliscsaba.
 VI. 9. Országos Váltóbajnokság, Piliscsaba.
 VI. 17-27. Tájfutó Reménységek tábora, Budapest.
 VII. 7-13. 2. Junior VB, Berlin (NSZK).
 VII. 24-30. Hungária Kupa, Szentgotthárd.
 VIII. 20-25. 14. Tájfutó VB, Marianske Lazne (Csehország).
 – IOF Technikai Bizottság ülése, ahol Hegedüs András és Szabó Gyula vett részt.
 X. 13. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Pilisvörösvár.
 X. 19. Országos Csapatbajnokság, Miskolc- Csanyik.
 XII. 21. Határozat a sportolók igazolásairól, átigazolásáról.
 – A Tájfutás 12 száma jelent meg.
 – A Tájéoló 12 száma jelent meg.
 – 19 db tájfutó térkép került kiadásra.
 – Az év tájfutója: Oláh Katalin és Pavlovics Gábor.

1992 I. 28. 2. Sítájfutó VB, Pontarlier (Franciaország).

- II. 2. Országos Edzőkonferencia, Budapesten.
 II. 7. Dosek Ágoston lemondása után Tüskés Endre lett az Edzőbizottság vezetője.
 III. 1. Évi rendes közgyűlés, Szentendre.
 III. 14. IOF Térkép Bizottsági ülésen a dániai Aarhusban Szabó Gyula vett részt.
 IV. 5. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Balassagyarmat- Nyírjes.
 IV. 14. Meghalt Soltész Béla (1925-92), volt MTSz szövetségi kapitány.
 IV. 15-16. Egyetemi és Főiskolai Bajnokság, Veszprém.
 VI. 6. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Nagyvázsony.
 VI. 20. Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság, Kiskunhalas-Pirtó.
 VI. 21. Országos Váltóbajnokság, Kiskunhalas- Pirtó.
 VII. 8-10. IOF Kongresszus Filzbach (Svájc). Résztvevők: dr. Holló József és Monspart Sarolta.
 Közben a Technikai- és Térképbizottság ülésén Hegedüs András ill. Szabó Gyula vettek részt.
 VII. 12-18. 3. Junior VB, Jyväskylä (Finnország).
 VII. 26-30. Főiskolai VB Aberdeen-ben (Skócia).
 IX. 28. Együttműködési megállapodás a Pilisi Parkerdő-gazdaság és az MTF Sz között.
 X. 10. Országos Csapatbajnokság, Salgótarján- Eresztvény.
 X. 17. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Hollóstató-Bükkszentkereszt.
 XII. hó:
 – Kiegészítés a versenyszabályzathoz a természet és környezetvédelem szempontjából.
 – Megjelent a Rangsoroló versenyek irányelvei c. kiadvány.
 – A Tájfutás 12 száma jelent meg.
 – A Tájéoló 10 száma jelent meg.
 – Az MTF Sz 17 db új tájfutó térképet adott ki, egyéb szervek további 24 db-ot.
 – Az év tájfutója: Oláh Katalin és Vinczai Ferenc.

1993 I. 3. Új minősítési szabályzat lépett életbe.

- II. 27-28. Az Országos értekezlet Budapesten volt. Magyar Sportért kitüntetést kapott Hosszú Aurél, a BTFSz főtitkára. A Silva díjat poszthumusz: Simon Lajos kapta.
 III. hó: Megjelent az MTF Sz Sportfegyelmi Szabályzata.
 IV. 3. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Kiskunhalas- Pirtó.
 V. 5. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Csákberény (Vértes).
 V. 16. Meghalt Slezák István (1930-93), aki 20 éven át volt az MTF Sz elnöke.

VI. 6-11. 4. Junior VB, Castelrottó (Olaszország).

VI. 19. Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság, Miskolc- Hollóstató.

VII. 5-11. Hungária Kupa, Sopron.

IX. 26. Országos Csapatbajnokság, Paks.

X. 8-14. 15. Tájfutó VB, West-Point (USA).

X. 24. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Pilisvörösvár, F 21, N 21.

Ismétlés: XI. 6. Csákvár (Vértes).

XI. 5-7. IOF Térképbizottsági ülés Coredó-ban (Olaszország). Résztvevő: Szabó Gyula.

XI. 20. MTF Sz első természetvédelmi ellenőrzőbírói tanfolyam 25 fővel, Budapesten.

XII. 11. Országos Vezetőségválasztó közgyűlés. Új elnökség:

Elnök: Holló József. Alelnökök: Monspart Sarolta, és dr. Szarka Ernő. Főtitkár: Skerletz Iván.

Tagok: Szabó Gyula, dr. Nagy Árpád, Schulek János, Veresné Sipos Etelka, Szokol Lajos, Tüskés Endre, Dosek Ágoston, Balogh Tamás, Sótér János és Zsigmond Tibor.

– Meghalt Szász Károly (1916-93), aki az MTSz Versenybizottságának az elnöke volt.

– A Tájfutás 8 száma jelent meg.

– A Tájéoló 10 száma jelent meg.

– 34 db új tájfutó térkép került kiadásra.

– Silva díjat kapott Zsigmond Tibor.

– Az év tájfutója: Oláh Katalin és Pavlovics Gábor.

1994 I. 7. Évi rendes közgyűlés Budapesten.

II. 2-5. 10. Téli Sítájfutó VB, Ronzone (Olaszország).

III. 19. IOF Térképbizottság ülése, Pargas (Finnország). Szabó Gyula vett részt rajta.

IV. 2. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Szarvaskő-rét (Bükk).

– Meghalt Hosszú Aurél, a BTSz volt főtitkára (1906-94).

IV. 18. A Köztársasági Érdemrend kiskeresztjét vette át dr. Vizkelety László Göncz Árpádtól, sok évtizedes sportvezetői munkájáért.

VI. 4. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Káld.

VI. 18. Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság, Újdörögd.

VI. 19. Országos Váltóbajnokság, Újdörögd.

VI. 21-26. 17. IOF kongresszus, Várna (Bulgária) Elnökhelyettes: Monspart Sarolta.

VII. 8-12. 5. Junior VB, Gdansk (Lengyelország).

VII. 16. Hungária Kupa, Tázlár.

IX. 5-11. Főiskolai VB, Flesek (Svájc).

X. 15. Országos Csapatbajnokság, Kiskunhalas – Tázlár.

X. 22. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Ágasegyháza.

XI. 26-27. Országos Edzői Konferencia Mátrafüreden, Gera Zoltán edzőbizottsági vezetővel.

XII. 19. A Magyar Sportért kitüntetést vette át dr. Kovács László (Pécs) és Mittler József (Tolna m.).

– A Tájfutás 8 száma jelent meg.

– A Tájéoló 10 száma jelent meg.

– 32 db új tájfutó térkép került kiadásra.

– Az év tájfutója: Oláh Katalin és Viniczai Ferenc.

1995 I. 7. Jubileumi- és évi rendes közgyűlés. A Magyar Sportért kitüntető címet Schell Antal, Skerletz Iván, dr. Tóth Imre és Zsigmond Tibor kapta; az

Eszterházy Miksa emlékéremet pedig Sótér János. Ripszám-díjat kapott Harcsa Gábor, dr. Kiss Endre, Kovács Ferenc és dr. Vörös István. A Silva-díjat Szőnyi László vehette át.

- IV. 8. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Velem (Köszegi-hg.).
 V. 5-6. Főiskolai VB (egyéni és váltó).
 VI. 1a. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Zalaegerszeg – Csácsi Arborétum.
 VII. 1. Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság, Mende.
 VII. 2. Országos Váltóbajnokság, Mende.
 VII. 9-12. 6. Junior VB, Horsens (Dánia).
 VII. 30 - VIII. 3. Hungária Kupa, Szilvásvárad.
 VIII. 15-20. 16. Tájéfutó VB, Detmold – Lippe (NSZK).
 IX. 5-11. Főiskolai VB, Frisch (Svájc).
 X. 14. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Balassagyarmat – Dejtár.
 X. 21. Országos Csapatbajnokság, Jávorkút (Bükk).
 XI. 18. Ripszám Henrik emlékverseny (MOM rendezésében).
 XI. 26-27. Edzői konferencia, Mátrafüred.
 XII. 16. Évi rendes közgyűlés. Silva-díjat kapott Oláh Katalin; Ripszám-díjat pedig Veresné Sipos Etelka, Balogh Tamás valamint dr. Krasznai István.
 – Megjelent az utolsó Szélrózsa.
 – Megjelent a Tájéfutás 8 száma.
 – Megjelent a Tájoló 10 száma.
 – 58 db új térkép került kiadásra.
 – Az év tájfutója: Oláh Katalin és Domonyik Gábor.
 – Az év edzője: Dosek Ágoston és Kopanyecz Attila.

1996

- II. 6. Junior Sítájéfutó VB, Tajov (Szlovákia).
 II. 19-25. Sítájéfutó VB, Lillehammer (Norvégia).
 III. 15. Dr. Dosek Ágoston mesteredzői címet kapott.
 V. 21. Skerletz Iván megkapta az I. oszt. Honvédelemért kitüntetési címet.
 VI. 18. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Árpádtető- Fehérkút (Mecsek).
 VI. 28. Ifjúsági EB, Klagenfurt (Ausztria). N 16-ban: Makrai Éva 7., Bíró Alma 11., Tóth Attila 12., Vizi Tibor 16. N 18-ban: Tóth Zsuzsa 10. Friedrich Gábor 5., Fórai Gábor 21.
 VII. 8. Országos Váltóbajnokság, Oroszlány.
 VII. 8. Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság, Oroszlány.
 VII. 8 -14. 7. Junior VB, Gorora (Románia).
 VII. 16-21. 10. Egyetemi és Főiskolás VB, Veszprém. Lévai Ferenc 21., Kovács Bernadette 2., Domonyik Gábor 22., Lubinszki Mária 7., Hornyák Marianna 9., Bokros Andrea 12.
 X. 7. Meghalt Skerletz Iván (1939-96), az MTF Sz főtitkára. Az új főtitkár megválasztásáig Ludvig Ágnes megbízottként dolgozik.
 X. 5. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Fenyőfő (Bakony).
 X. 12. Országos Csapatbajnokság, Szentmártonkáta.
 XII. 15. Évi rendes közgyűlés, Budapest. Lemond: dr. Holló József, elnök. „Neveltem”-díjat kapott Kávai Kázmér, (Oláh Katalin edzője), Marina György és dr. Dosek Ágoston. Az OTSH-tól dr. Somogyváry Károly a Magyar Sportért kitüntetést vette át. Silva-díjat kapott: posthumus, Skerletz Iván. Ripszám Henrik emlékérmét vehetett át Szádeczky Kardoss Tamás, Tüskés Endre és Virág István.
 – Új minősítési szabályzat lépett életbe.
 – Megjelent a Tájéfutás 8 száma.
 – Megjelent a Tájoló 10 száma.
 – 45 db új tájfutó térkép került kiadásra
 – Az év tájfutója: Oláh Katalin és Domonyik Gábor. Az év edzője: Bokros István.

1997 II. 10. Meghalt Berend Ottó (1907-97), a hazai tájékozdási versenyzés kezdeményezője.

II. 26. A Magyar Térképbarátok Társulatának közgyűlése. Elnök: Papp-Váry Árpád; főtitkár: Szádeczky Kardoss Tamás.

IV. 5. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Piliscsaba.

IV. 6. Évi rendes közgyűlés. Silva-díjat kapott: dr. Dosek Ágoston. Ripszám Henrik emlékérem díjazásban részesült: Argay Gyula, Páhy Tibor és Szokol Lajos. A közgyűlés elfogadta az alapszabályt.

VI. 14. Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság, Nyírgelse.

VI. 15. Országos Váltóbajnokság, Nyírgelse.

VI. 21. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Ásotthalom.

VI. 26. Dr. Felföldy Károly a Magyar Sportért kitüntetést kapta meg.

VII. 8-13. 8. Junior VB, Leopoldsborg (Belgium).

VII. 27-31. Hungária Kupa, Orfű.

VIII. 10-17. 17. Tájéfutó VB, Grimstad (Norvégia). A VB keretében dr. Hegedüs András az IOF Tájéfutó Bizottság tagjaként, (Foot-o), és dr. Zentai László a Térkép Bizottság tagjaként vett részt az üléseken.

IX. 1-től az új szövetségi kapitány: Hegedüs Zoltán.

X. 2. Országos Egyesületi Váltóbajnokság, Bánkút (Bükk).

X. 4. Országos Csapatbajnokság, Keszthely-Várvidék.

X. 19. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Kiskunhalas- Tázlár.

– Erdők, hegyek sportjai címen dr. Dosek Ágoston könyve jelent meg.

– Megjelent a Tájéfutás 8 száma.

– Megjelent a Tájoló 10 száma.

– 58 db új tájéfutó térkép került kiadásra.

– Az év tájéfutója: Lubinszki Mária és Domonyik Gábor.

– Az év edzője: Gera Tibor.

1998 I. 19-25. 22. Sítájéfutó VB, Windischgarsten (Ausztria).

I. 23. Az IOF Térképbizottsági ülésén dr. Zentai László vett részt.

I. 18-án volt az MTF Sz Környezetvédelmi Fóruma.

II. 28. Tisztújító közgyűlés. Silva-díjat kapott: dr. Szarka Ernő. Ripszám Henrik emlékérmeket kaptak: Schell Antal, dr. Hegedüs András és Horváth Magda.

Új elnökség: elnök: Juhász Miklós, tagok: dr. Kiss Endre, dr. Zentai László, Fehér Ferenc, Sötér János, dr. Sindely Pál, dr. Lux Iván, Kármán Katalin, Deseő László, dr. Dosek Ágoston, Zsigmond Tibor. Felügyelő Bizottság vezetője: Vasvári Viktor, Fegyelmi Bizottság vezetője: dr. Nagy Árpád.

A Tájékozdási futásért díj bronz fokozatát kapták: Bárdosi Zoltán, Koltai Péter, Szerdahelyi Zoltán, Csekk Sándor, Schönviszky György, Scultéty Gábor, Szokol Lajos, Szopori Éva, Szabó László.

IV. 4. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Sukoró.

V. 3. Egyetemi és Főiskolai Bajnokság (egyéni és váltó).

VI. 9. Országos értekezlet. Az új alapszabály életbe lépett.

VI. 13. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Gyúró

VI. 20. Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság, Mátrafüred.

VI. 21. Országos Váltóbajnokság, Mátrafüred.

VI. 26-28. Ifjúsági Európa Bajnokság, Szombathely.

N 16 Csiszár Adrienn 16., N18 Farkas Zsuzsa 1., F16 Sprok Bence 5., F18 Harkányi Zoltán 12. N18-as váltó: Magyarország 2., F16 váltó: Magyarország 3.

VII. 7-12. IOF 19. Kongresszus, Sintra (Portugália). Jelen voltak: dr. Zentai László és Deseő László

VII. 13-18. 9. Junior VB, Reims (Franciaország).

VIII. 10-15. Főiskolai VB, Trondheim (Norvégia).

IX. 5. 2. Magyar Tájékerékpáros OB, Öskü.

X. 10. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Bogács (Bükk).

X. 17. Országos Csapatbajnokság, Kiskunhalas- Zsana.

X. 23. Országos Egyesületi Váltóbajnokság, Kisléta (Dél-Alföld).

XI. 14-15. Edző- és Térképbizottsági továbbképzés Tatán.

– Az MTFSZ elméleti pályakitűző verseny győztesei: 1. Dénes Zoltán, 2. Lux Iván, 3. Sárecz Éva.

– A Tájfutás 8 száma jelent meg.

– A Tájéoló 10 száma jelent meg.

– 50 db új térkép került kiadásra.

– Az év tájfutója: Lubinszki Mária és Domonyik Gábor.

– Az év edzője: Zsigmond Tibor.

1999 II. 7. Első Sítájfutó OB, Bánkút.

II. 27. Évi rendes közgyűlés, Budapest. Ügyvezető elnök: Borosznoki László. Kitüntetések: Silva-díj: dr. Hegedüs András. Ripszám Henrik emlékérem: dr. Felföldy László, Medovarszky László és Galló Sándor. Tájékozódási Futásért bronz érem: Pásztor Imre, Domján István, Riczel Zsuzsa, Moór Sándor, Kovács Balázs, Sötér János és Vásárhelyi Tass.

II. 28. IOF Térképbizottsági ülés, Inverness, (Nagy-Britannia), dr. Zentai László részvételével.

IV. 3. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Abaliget – Orfű (Mecsek).

V. 15-16. Egyetemi és Főiskolai Bajnokság (egyéni és váltó).

VI. 12. Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság, Püspökszentlászló (Mecsek).

VI. 13. Országos Váltóbajnokság, (F21, N16 ismétlés: XI.1 4. Salgótarján).

VI. 19. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Várgesztes (Vértes).

VI. 25-27. Ifjúsági Tájfutó EB, Lipcse, (NSZK). Sinkó László 1.hely.

VII. 5-11. Junior VB, Várna (Bulgária).

VIII. 1-8. 18. Tájfutó VB, Inverness (Nagy-Britannia).

VIII. 15-21. Hungária Kupa, Sümeg.

VIII. 28. Meghalt Kronwald Tamás, országos junior egyéni bajnok.

IX. 18. Országos Rövidtávú Tájékerékpár Bajnokság, Újdörögöd.

IX. 18. Térképhelyesbítő tanfolyam, Pécs.

X. 16. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Mátészalka.

X. 23. Országos Csapatbajnokság, Pirtó.

X. 24. Országos Egyesületi Váltóbajnokság, Tázlár.

XII. hó:

– Vass László a Magyar Sportért kitüntetést kapta.

– A Tájfutás 8 száma jelent meg.

– A Tájéoló 10 száma jelent meg.

– 72 db új térkép került kiadásra.

– Az év tájfutója: Lubinszki Mária és Domonyik Gábor.

2000 I. 1. Új jelkulcs lépett életbe.

I. 17. Új magyar bajnoki rendszer lépett életbe.

II. 26. Évi rendes közgyűlés. Új elnökségi tagok: Erdélyi Tibor és Veres Imre. Kitüntettek: Silva-díj: Páhy Tibor, Ludvig Ágnes. Ripszám Henrik emlékérem: Kisné Kiss Mária, dr. Tóth Imre, dr. Zentai László. A Tájékoztató Futásért-díj (ezüst): Kovács Balázs, Sötér János. Tájékoztató Futásért-díj (bronz): Bozán György, Schneider Béla, Takács Csaba, Óhegyi Albin, Kelemen János, Erdélyi Tibor, Szerencsiné Csamangó Juszina és Heckenast Tamás.

II. 27. Sítájfutó OB., Galyatető.

II. 29-III. 5. Felnőtt Sítájfutó VB, Krasznójarszk (Oroszország).

IV. 1. Hosszútávú OB, Pirtó.

VI. 10. Rövidtávú OB, Táborfalva- Ladánybene (Duna-Tisza köze).

VI. 11. Országos Váltóbajnokság, Táborfalva- Ladánybene.

VI. 17. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Gánt (Vértes)

VI. 28-VII. 4. 3. Felnőtt EB, Truskavets (Ukrajna).

VII. 13-15. 11. Junior VB, Nove Mesto na Morave (Csehország).

VII. 8-15. Junior Váltó OB.

VII. 2-5. IOF Kongresszus, Leibnitz, (Ausztria). Magyar képviselők: Deseő László és dr. Zentai László

VIII. 14. Meghalt Szőnyi László, az MTFSz tiszteletbeli elnöke.

VIII. 16-20. Jubileumi Hungária Kupa, Csákvár.

VIII. 26-IX. 4. Főiskolai VB, Roanne (Franciaország). Rövid távon: Domonyik Gábor 3.

X. 7. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Németbánya (Bakony).

X. 21. Országos Csapatbajnokság, Parádsasvár (Mátra).

X. 21. Egyesületi Váltó OB, Parádsasvár.

XI. 13. Sportident rendszer (SI) bevezetése.

XI. 18. Országos értekezlet, Budapest.

XII. 11. Lemondott Deseő László az alelnöki tisztéről, helyette dr. Lux Ivánt nevezte ki az MTFSz.

– A Tájfutás 8 száma jelent meg.

– A Tájoló 10 száma jelent meg.

– 65 db új tájfutó térkép került kiadásra.

– Az év tájfutója: Oláh Katalin és Domonyik Gábor.

– Az év edzője: Gera Tibor

2001 III. 11. Évi rendes közgyűlés. Borosznoki László ügyvezető elnök és Ludvig Ágnes lemondott, helyettük Vass László lett a főtitkár.

Kitüntetések: Silva-díjat kapott: Zsigmond Tibor és Gerzsényi Zsolt. Ripszám Henrik-díjban részesült Hegedűs Zoltán, Sötér János és Vass László. A Tájékoztató Futásért-díj bronz fokozatát kapták: Zámbo Gabriella, Borbás Nándor, Magyar Gábor, Kovács Ferenc, Kovács Zoltán, Kovács Péter, Kovács Gábor, Kisvölcsey Ákos, dr. Zentai László és Mihácz Zoltán.

III. 31. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Németbánya (Bakony).

IV. 1. Új Fegyelmi Szabályzat és Stratégiai terv került kiadásra.

IV. 2. Szabályzat a térképkiadásról és a szerzői jogról.

V. 11-13. Egyetemi és Főiskolai Bajnokság, Nyíregyháza.

VI. 16. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Farkasgyepű (Bakony).

VI. 30. Középtávú OB, Harkakötöny, (Dél-Alföld).

VII. 1. Országos Váltóbajnokság, Harkakötöny-Kiskunhalas.

VII. 10-15. 12. Junior VB, Miskolc.

VII. 11-14. Hungária Kupa, Bükkszentkereszt (Bükk).

VII. 28-VIII. 4. 19. VB, Tampere (Finnország).

VIII. 4. Park OB, Csákvár

X. 13. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Balassagyarmat- Szentlőrincpuszta.

X. 21. Országos Csapatbajnokság, Egercsehi.

X. 22. Országos Egyesületi Váltóbajnokság, Egercsehi.

X. 22. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Farkasgyepű.

XII. hó:

– Meghalt Hrenkó Pál (1928-2001), az MFTFSz Térképbizottságának egykori vezetője.

– A Tájéfutás 8 száma jelent meg.

– A Tájéoló 10 száma jelent meg.

– 87 db új tájfutó térkép került kiadásra.

– Az év tájfutója: Oláh Katalin és Domonyik Gábor.

– Az év edzője: A PVSK edzői csapata: Kelemen János, Viniczai Ferenc és Vonyó Péter.

2002 II. 15-17. IOF Térképbizottsági ülés, Róma. Jelen volt dr. Zentai László.

II. 25-25. Sítájfutó VB, Borovec (Bulgária).

II. 2. Tisztújító közgyűlés. Elnök: Hajdú István. Alelnökök: Lux Iván, Meichl Géza és Zsigmond Tibor. Tagok: Faggyas László, Felber Gyula, Gerely Ferenc, Jenővári Gabriella, Mets Miklós, Mihácz Zoltán, Sötér János, Szamkó Tibor. Tb. elnök: dr. Holló József és dr. Szarka Ernő. Tb. elnökségi tag: dr. Somogyvári Károly. Főszerkesztő: Hites Viktor. Főtitkár: Vass László. Irodavezető: Kiss Zoltán.

Bizottsági vezetők:

Verseny: Zsigmond Tibor. Szakfelügyelő: Lantos Zoltán. Edző: Felber Ferenc. Tájékerékpár: Kovács Péter. Gazdasági: Galló Sándor. Term.- és körny. v.: Urbán Imre. Ifjúsági: Sramkó Tibor. Térkép: Sötér János, dr. Zentai László. Informatika: Mihácz Zoltán. Térképtár: dr. Lux Iván. Minősítő: Hunyadi József. Média: Vásárhelyi Tass. Naptár: dr. Hegedüs András. Marketing: Deseő László. SI: Kovács Balázs. Szenior: Argay Gyula. Sítájfutó: Kiác Bence. Felügyelő biz.: Vasvári Viktor, Hidasné Baráth Katalin, dr. Mohácsy Tamás, Rostás Irén, dr. Salga István. Fegyelmi biz.: dr. Nagy Árpád, Fábry Pál, dr. Bokros Andrea, Veresné Sipos Etelka.

Díjazottak: Silva-díj: dr. Lux Iván. Ripszám Henrik emlékérem: dr. Tihanyi László, dr. Sindely Pál és Kárai Kázmér. A Tájékozódási Futásért bronz fokozatát kapták: Molnár Péter, Kovács Béla, Korik Vera, Fehér Ferenc, Moór Sándor és Somlai Gábor.

III. 30. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Bükk fennsík.

IV. 27-28. Egyetemi és Főiskolai Bajnokság, Telkibánya.

VI. 1. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Kelebia.

VI. 21-23. Első Ifjúsági EB, Gdynia-Sopot (Lengyelország).

VI. 30. Országos Középtávú Egyéni Bajnokság, Szuha.

VII. 1. Országos Váltóbajnokság, Szuha.

VII. 7-14. 13. Junior VB, Alicante (Spanyolország).

VII. 11-17. Hungária Kupa, Kiskunmajsa.

VIII. 20-24. Főiskolai VB, Várna (Bulgária).

IX. 25-30. 4. Tájfutó EB, Sümeg.

X. 12-13. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Keszthely-Várvölgy.

X. 19. Országos Csapatbajnokság, Pusztavám.

X. 20. Országos Egyesületi Váltóbajnokság, Pusztavám.

X.25. Meghalt Holba Vilmos (1914-2002), az MTSz országos versenybírája.

XI. hó:

- Lantos Zoltán lett a sportág szakfelügyelője.
- A Táfutás 8 száma jelent meg.
- A Tájéoló 10 száma jelent meg.
- 89 db új, nyomdai úton előállított tájfutó térkép került kiadásra.
- Az év tájfutója: Lubinszki Mária és Domonyik Gábor.

2003 *II. 8-9.* Sítájfutó – Hosszútávú OB és Váltó OB, Galyatető (Mátra)
III. 1. Évi rendes közgyűlés. Silva-díjat kapott: dr. Fekete Jenő. Ripszám Henrik emlékérmét vehettek át: Földesi Tibor, Vass Tibor és dr. Vizkelety László. A Tájékozódási Futásért-díjat kapta: (ezüst) Kelemen János. Bronz: Gajdos Tamás, Kiss Zoltán, Hinterstein Ferencné, Petró Géza, dr. Nagy Árpád, Szabon János és Száraz Attila.

III. 29. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Németbánya (Bakony).

V. 24. Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság, Gödöllő.

VI. 20. 2. Ifjúsági EB, Pezinok (Szlovákia).

VI. 28. Országos Középtávú Egyéni Bajnokság, Pilisszentkereszt.

VI. 29. Országos Váltóbajnokság, Pilisszentkereszt.

VII. 7-13. 14. Junior VB, Polva (Észtország).

VII. 20-16. Hungária Kupa, Tapolca.

VIII. 3-9. 20. Tájfutó VB, Rappewill (Svájc).

VIII. 22. Meghalt Hardicsay Mária (1932-2003), az MTF Sz egykori elnökségi tagja.

IX. 13. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Balatonfüred.

X. 1. Meghalt Kempelen Imre (1912-2003), az MTF Sz Minősítési Bizottság egykori vezetője.

X. 11. Országos Csapatbajnokság, Kaskantyú.

X. 2. Országos Egyesületi Váltóbajnokság, Bócsa.

X. 23-24. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Csókási-rét (Bükk).

X. hó: Megjelent a Ki-kicsoda a magyar tájékozódási versenysportban? c. könyv, dr. Vizkelety László szerkesztésében.

– Pályakitűző verseny eredménye: 1. Forrai Miklós (HTC) 2. Tóth Károly (VTC) 3. Molnár Péter (VTC) 4. Kaszás Szilvia (BTK).

– Sportident Bizottság alakult Mihácz Zoltán vezetésével.

– Sprint versenyek térképeinek jelkulcsa jelent meg.

– Változások történtek a pontmegnevezések jelképrendszerében (symbol).

– Média Bizottság alakult Vásárhelyi Tass vezetésével.

– A Tájfutás 6 száma jelent meg.

– A Tájéoló 10 száma jelent meg.

– 115 db új tájfutó térkép került kiadásra.

– Az év tájfutója: Makrai Éva és Domonyik Gábor.

– Az év edzője: Kisvölcsey Ákos (MOM).

2004 *I. 26.* Országos Nyilvántartási Igazolási- és Átigazolási Szabályzat jelent meg.
I. 31-II. 1. Országos Sítájfutó Bajnokság, Karancs-Medves.

II. 19-25. Sífutó VB, Asarna (Svédország).

III. 6. Évi rendes közgyűlés. Az elnökség 2 új tagja: Jankó Tamás és Molnár Péter lett.

III. 8. Meghalt dr. Somogyvári Károly (1927-2004), a magyar tájfutó válogatott keretorvosa.

IV. 3. Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, Isaszeg.

IV. hó: IOF Bizottsági ülések, Gustavland (Finnország). Képviselőnk: dr. Zentai László.

- V. 16. Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság, Almásfüzitő.
- VI. 20. Országos Váltóbajnokság, Kiskunhalas- Bodoglár.
- VI. 25. Meghalt dr. Krasznai István (1933-2004), az MTFSz korábbi Ifjúsági-, majd Környezetvédelmi Bizottságának vezetője.
- VI. 25-27. Serdülő- és Ifjúsági EB, Salzburg (Ausztria).
- VII. 6-10. 15. Junior VB, Gdansk (Lengyelország).
- VII. 10-17. 5. EB, Roskilde (Dánia).
- VII. 24-28. Hungária Kupa, Budapest.
- VIII. 30. Az MTFSz Fegyelmi Szabályzatának elfogadása.
- IX. 11-19. 21. VB, Västerås (Svédország).
- IX. 25. Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság, Veszprém- Kádárta.
- X. 2. Országos Csapat- és Váltóbajnokság, Petőczakna- Hetvehely (Mecsek).
- X. 3. Országos Egyesületi Váltóbajnokság, Pécs (NY-Mecsek).
- X. 10. Országos Nappali Egyéni Bajnokság, Szuha (Mátra).
- XII. hó:
- Egyetemi és Főiskolai VB volt Plzenben (Csehország).
 - A Tájfutás 4+2 száma jelent meg, az 5. és 6. szám a Tájéoló mellékleteként.
 - A Tájéoló 10 száma jelent meg.
 - 108 db új tájfutó térkép került kiadásra.

VIII. Arcképcsarnok

Szövetségi vezetők, szerzők

Argay Gyula

Balogh Tamás

† Bárány László

Bársony András

† Berend Ottó

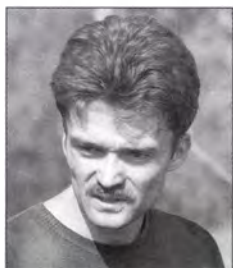
Blézer Attila

Bogdány Miklós

Boros Zoltán

Bozán György

Csőkör Irén

Csupor Miklós

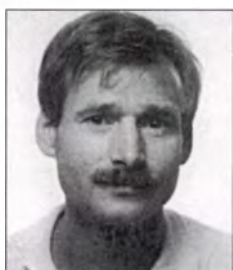
Dénes Zoltán

Deseő László

Dóra Tibor

Dosek Ágoston dr.

Dvorák József dr.

Erdélyi Tibor

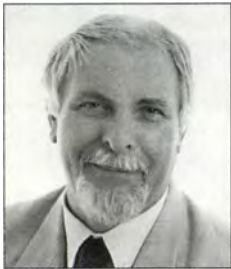
Fehér Ferenc

Dr. Fekete Jenő

Felföldi Károly dr.

Galló Sándor

Garay Sándor

Gera Tibor

Gerely Ferenc

Gombkötő Péter

Hajdú István

† Halász Miklós

Hanusz Mária

Harcsa Gábor

† Hardicsay Márta

Harkányi Ádám

Hegedüs Ábel

Hegedüs András dr.

Hidasné Baráth Katalin

Hites Viktor

Holba Ágnes

† Holba Vilmos

Holló József dr.

Honfi Gábor

Hornák Zoltán

† Hosszú Aurél

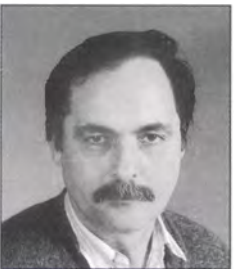
† Hrenkó Pál

Hunyadi József

† Jancovius Béla

Józsa Sándor

Juhász Miklós

Karai Kázmér

Kelemen János

† Kempelen Imre

Kiác Bence

Kiss Endre dr.

Kiss Zoltán

Kósa Csaba dr.

Kóvári Endre

† Krasznai István

Laczkó Tamás

Lantos Zoltán

Ludvig Ágnes

Lux Iván dr.

Maác Benedek

Marosffy Dániel

Meichl Géza

Mészáros Károly

Mihácz Zoltán

Molnár Péter

Monspart Sarolta

Nagy Árpád dr.

Nyitrai György

ifj. Dr. Pavlovics György

Peiker György

† Ripszám Henrik

Rostás Irén

Salga István dr.

Schell Antal

† Schluth Péter

Scultéty Gábor

Sindely Pál dr.

† Skerletz Iván

† Slezák István

† Soltész Béla

† Dr. Somogyváry Károly

Sótér János

Sramkó Tibor

Szabó Gyula

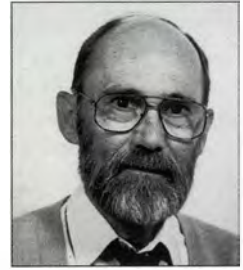
Szádeczky Kardoss Tamás

Szarka Ernő dr.

† Szász Károly

Szecsődy Ákos

Székely Miklós

Szentpéteri Tibor dr.

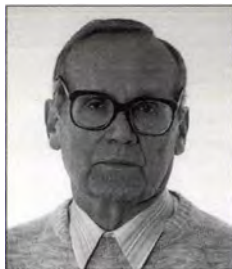
Szokol Lajos

Szopori Éva

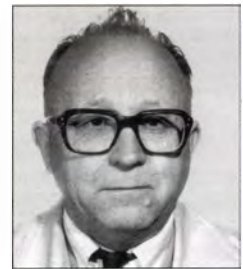
† Szőnyi László

Tátrai Rupert

Tihanyi László

Tóth Imre dr.

† Tüskés Endre

Valkony Ferenc

Valtinyi László

Vásárhelyi Tass

Vass László

Vasvári Viktor

Veresné Sipos Etelka

Vereszi Tibor

† Vittek Lajos

Vizkelety László dr.

Vörös István dr.

Zentai József

Zentai László dr.

Zsigmond Tibor

Thuróczy Lajos

IX. Országos Tájéfutó Bajnokságok (1970 – 2004)

A korábban az MTSz Versenybizottsága irányításával rendezett tájékozdási országos bajnokságok rendezését 1970-től az MTFsz (versenybizottság vezető: Holba Ágnes) folytatta. A bajnokságok típusáról és az 1969. évi eredményekről a Tájékozdási Futás 1970. évi I. évfolyam 1. számában (6-7. oldal) Valtynyi László elnökségi tag, a minősítő és nyilvántartó bizottság vezetője számolt be. E beszámolóból kiderül, hogy háromféle országos bajnokságot (egyéni, váltó és csapat) rendeztek mind a férfiak, mind a nők részére felnőtt és ifi korcsoportban. Az egyéni bajnokság kétféle volt: nappali és éjszakai (ez utóbbi csak férfi felnőtteknek és ifiknek). A cikk részletezi a bajnokság lépcsőit, amelyből kitűnik, hogy pl. a serdülők részére is rendeztek bajnokságot, de csak körzeti és tájegységi szinten.

A korábbi országos bajnokságok időpontja, helyszíne és eredményei (1-3. helyezettek) megtalálhatók a Szélrózsza '86 kiadványban (47-72. o.). E sorok írója tett kísérletet az 1969-ig terjedő időszak összes OB-eredményének összegyűjtésére. A kéziratához (BTFSz Szenior Találkozó, 2001. jan. 13) számos kiegészítés érkezett, de a kézirat korántsem teljes (lásd pl. Tájéoló 2004/4, 24. o.).

A bajnokságok bővülése (újabb bajnoki számok)

Az egyéni bajnokságok közé felkerült 1978-tól a Hosszútávú (teljes néven Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság, rövidítve OHEB), 1990-től a Középtávú (ezt 2000-ig Rövidtávúnak hívtuk), s 2001-től a Rövidtávú (más néven Sprint vagy helytelenül Park, s ettől az időponttól vált szükségessé az 1990-től OREB-nek nevezett bajnoki szám átkeresztelése középtávúvá).

Az utóbbi néhány évben egyes országos bajnokságainkat „Nyílt” formában írja ki az MTFsz, ami azt jelenti, hogy külföldi tájéfutók számára is lehetővé válik magyar tájéfutó bajnokság, s az ezzel „járó” tiszteletdíjak megnyerése. (A fejezetben található bajnok-listán külföldi győztes esetében megadjuk a versenyben legjobb magyar tájéfutó helyezését és nevét is, ugyanis a bajnoki rendszer arról rendelkezik, hogy a magyar bajnokság érmeit a legjobb magyar állampolgárságú versenyzők kapják.)

A csapatversenyek (ÖVB, OCSB) mellé 1997-től egy sajátos váltóverseny, az Egyesületi Váltó lett bajnoki szám, melynél az egyes korcsoportok (felnőtt, junior, ifjúsági, serdülő és újonc) egy-egy képviselőjéből áll össze az 5 fős váltó mind a férfiak, mind a nők esetében. Megemlítiük, hogy hosszú évek óta a csapatok tagja lehet 1 nem magyar állampolgárságú egyesületi tag is.

A bajnokságok bővülése (újabb korcsoportok)

Az egyes bajnokságok az idők folyamán újabb korcsoportokkal bővültek. A kezdetekben (1950-es évektől) csak felnőtteknek rendeztek bajnokságot. (Ez annak idején kormeghatározás nélküli volt, majd férfiaknál 21 év, nőknél 19, később a 21 év jelentett alsó korhatárt). Az alábbi táblázatból kitűnik, hogy mely évtől rendeznek országos bajnokságot a juniorok (J, 19-20 évesek, korábban a férfiaknál F19, jelenleg F20-nak, a nőknél N19, jelenleg N20-nak nevezve), az ifjúságiak (I, 17-18 évesek, korábban F17, ill. N17, jelenleg F18, ill. N18), a serdülők (S, 15-16 évesek, korábban F15 ill. N15, jelenleg F16 ill. N16) és újoncok (U, 13-14 évesek, korábban F13, ill. N13, most F14, ill. N14) valamint a szeniorok (35 év

feletti, 5 évenként külön korcsoportban) részére. Látható, hogy a korcsoportjelölésnél megadott szám juniorok és fiatalabbak esetében felső korhatárt, míg a szeniorok esetében alsó korhatárt jelent.

Az egyes korcsoportok részére rendezett első OB éve

Korcsoport	felnöttek		juniorok		ifjúságiak		serdülők		újoncok		szeniorok	
	F21	N21	F20	N20	F18	N18	F16	N16	F14	N14	F35-	N35-
Egyéni (É+N)	1952-65	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Nappali	1966, 1962		1971, 1983		1961, 1965		1978, 1978		1991, 1991		1985, 1985	
Éjszakai	1967, 1999		1978, 1999		1967, -		-		-		1995, 1999	
Hosszútávú	1978, 1978		1981, 1983		1991, 1991		-		-		1994, 1994	
Középtávú	1990, 1990		1991, 1991		1990, 1990		1991, 1991		1994, 1994		1995, 1995	
Rövidtávú	2001, 2001		2001, 2001		2001, 2001		2001, 2001		2001, 2001		2001, 2001	
OCSB	1950, 1962		1996, 1996		1957, 1965		1981, 1981		1991, 1991		1995, 1995	
OVB	1967, 1967		1996, 1996		1967, 1967		1979, 1979		1991, 1991		1995, 1995	
OEVB	1997, 1997										1999, 1999	

A továbbiakban az MTF Sz által 1970-től napjainkig, 2004-ig rendezett tájfutó országos bajnokságok időpontjait, helyszíneit, a felnőtt kategóriák 1-3. helyezetteit és az egyes korcsoportok bajnokait foglaljuk össze. A szenior bajnokok nincsenek megemlítve (a szenior tájfutók részére 1983-tól megrendezett nem-hivatalos, később az MTF Sz által versenynaptárban is szereplő bajnokságokról az interneten <http://szepesi.fpn.hu/szenior> címen olvashatunk).

A táblázat tanulmányozásához: Az eredménytáblázatok az egyesületeket hárombetűs kóddal rövidítik az 1980-as évektől. A felnőtt bajnokok esetében a teljes (vagy közelítőleg teljes) egyesületnevet adjuk, míg a felnőtt 2-3. helyezett és a többi korcsoport győztese esetében rövidítést alkalmazunk (az 1986-os évtől, néhol korábban is). Az évek során számos egyesület többször is nevet változtatott, a használt betűkódok is cserélődtek. Pl. a 70-es évektől 1985-ig K-Lombikként szereplő Kőbányai Lombik SK 1986 és 1998 között Fabulon SC (FAB), 1999-től Kőbányai Tájfutó Klubként szerepel, de a rövidítés 1999 és 2001 között KOB, míg 2002-től KTK. Hasonlóan ehhez megemlítendők a 60-as években Bp. Spartacusként szereplő egyesület névváltoztatásai: 1970: Bp. Spartacus, 1971-77: Spartacus TE, 1978-82: Gépipari Spartacus SE (GSS), 1983-91: Gépipari és Vegyipari Spartacus SE (GSS), 1992-94: FLEXO-Spartacus SE (FSS), s 1995-től: Tabáni Spartacus SKE (SPA).

Az évkönyvekből, ill. a Tájfutás és TÁJOLÓ újságokból, valamint egyesületi honlapokról szerzett információk a 2004-es MTF Sz egyesületi listán nem szereplő, 1970-2004 közötti bajnokságot nyert egyesületekről:

AJK = Ajkai Bányász SK; BVTC = Bakony Vegyész TC, Ajka; BSE = Budapest SE (1978-ig, a versenyzők a PSE-be igazoltak); Bp. Pedagógus SE (1970-ig); Bp. Vasas (1975-ig); Bp. Vörös Meteor (1970, 1971-ben egyesül az Egyetértéssel); Bp. MÁV Igazgatóság SC (1977-ig); CNP = Color-Nova SC, Pásztó (1991-től); DVT = DVTK, Miskolc (1991-ig); GYU = Győri Újkalász SE (1989-ben); HAL = Haladás VSE, Szombathely (1982); HVS = HVSE, Hódmezővásárhelyi VSE (1990-ig); JUN = Junior SC, Budapest (1991-94); KFKI = KFKI Petőfi SK, Budapest; KRA = Kaposvári Rákóczi SK; LOK = Lokomotív SC, Budapest; Ny. Mg. F., MGF = Nyiregyházi Mezőgazdasági Főiskola SC; MHD = MHD Balatonfüred (1983-85); MIC = Micro SC, Budapest; MKG = Mátyás király Gimnázium, Fonyód (1990-96); NKG = Nagykanizsai Gazdász SE (1978-ig); Soproni Erdészeti Technikum (1974); SAB = Sabaria SE, Szombathely (1989-ig, 1990-től: SZT); STC = Salgótarjáni TC (1979); SZD = Széchenyi DSK, Tatabánya; Szentesi VSC = Szentesi Vasutas SC; Tatabányai Árpád Gimnázium; TLS = Tiszaliget SE (1987-91); Váci Forte SC (1975-76); VM-Egyetértés SK, Budapest (1972-74, a versenyzők a PSE-be igazoltak); VOL = Szfv. Volán SC (1984-ig), Alba Volán SC, Székesfehérvár (1985-89); VID = Videoton SC, Székesfehérvár (1982-1993); ZKFSE = Zalka Katonai Főiskola SE, Budapest (1972-74)

Egyesületek, szakosztályok rövidítései

BMG	Budapesti Tájéfutók Szövetsége	DNY	Debreceni Nyulak Sport Egyesület
BEA	Babits gimnázium DSE		
BOF	Budapesti Egyetemi AC	ESP	Heves megyei TFSz
BAL	Budai Ósforrás Tájéfutó Club	ETC	Egri Spartacus Sport Egyesület
ALP	Budapesti Asztali Labdarugó Egyesület	GYO	Egri Testedző Club
ODT	Energia Vasas Alpesi Rózsa SE	SIS	Gyöngyösi Tájéfutó Klub
FMT	Országos Diák-tájéfutó SE		Szuperinfo Sport Club
HAN	FÖMTERV SE		
HAV	Hangya SE	JVS	Jász-Nagykun megyei TFSz
KOS	Havas Szabadidő Klub	KSE	Jászárokszállási Vasutas Sport Egyesület
MOM	Hegyvidék-KFKI-Optimista Sk	HRF	Karcagi Sport Egyesület
HSP	Hegyvidék SE-MOM tájfutó szakosztály		Szolnok Honvéd Sport Egyesület
	Hidegkúti Spartacus Sport és Környezetvédő Egyesület	MSE	Komárom-Esztergom MTFsz
KFK	KFKI Petőfi Sportkör	TTT	Megalódusz Sport egyesület
KTK	Köbányai Tájéfutó Klub		Tatai Tömegsport és Tájéfutó Honvéd Sportegyesület
KTX	Köbányai Textil SE	BME	Nógrád megyei TFSz
MAF	Műegyetemi Atlétikai és Football Club	HUF	Balaszgyarmati MEDOSZ Sport Egyesület
MAC	Margitszigeti Atlétikai Centrum	PTF	Hufeze SK
NOK	NOKIA SE		Pásztói Tájékozódási Futó és Szabadidősport Egyesület
OSC	Orvosegyetem Sport Club	SDS	Salgótarjáni Dornyai Sport Egyesület
PSE	Postás-MATÁV SE		
RTF	Rendőrtisztai Főiskola DSE	AOS	Pest megyei TFSz
SSC	Siketeketek SE	CBM	Apex Optimista SE
SPA	Tabáni Spartacus Sport és Környezetvédő Egyesület	GSE	Ceglédi Germán RT Bem-Vasutas
TTE	Típo Tájéfutó és Környezetvédő Egyesület	HSE	Ceglédi Sportegyesület
TSE	Tőrekvés SE	KRI	Hegyi Sport Egyesület
TSC	Tungsram SC	VAC	Kristály Sport Egyesület
		VID	Maccabi Vivó és Atlétikai Club
			Vidra Sport Egyesület
POE	Baranya megyei TFSz		
PVS	Pécsi Orvos Éa.SK	KTC	Somogy megyei TFSz
PVM	Pécsi Vasutas Sk	THS	Kaposvári Tájéfutó Klub
		HBS	Taszári Honvéd Sport Egyesület
		NYK	Honvéd Bottyán SE
HGA	Békés megyei TFSz	NYV	Nyíregyházi Konzerv Sport Egyesület
JOG	Bács-Kiskun megyei TFSz	NYV	Nyíregyházi Vasutas-Nyirerdő Sport Club
KAL	Honvéd Gábor Áron SE	TIT	TITÁSZ Sport Egyesület
KOD	Jogging Plusz Szuperinfó Futó Klub	TDK	Turbo Diesel Klub
	Kalocsa SE		
	Önkormányzati Dolgozók SE	PAK	Tolna megyei TFSz
		FLF	Paksi Sport Egyesület
DTC	B-A-Z megyei TFSz		Fehérlófia Sport Club
EMO	Diósgyőri Tájéfutó Club	SZT	Vas megyei TFSz
MEA	Észak-Magyarországi Természeti Sportok SC	JSS	Szombathelyi Főiskola Sport Egyesület
ZSC	Miskolci Egyetemi Atlétikai és Football Club	SKS	Jánosházi Sport Klub
	Zöld Sportok Clubja		Sárvári Kinizsi Sport Egyesület
DAR	Csongrád megyei TFSz	BTK	Veszprém megyei TFSz
HTC	Délalföldi Regionális Tájékozódási Sportegyesület	ERG	Bakonyi Tájéfutó Klub
KTE	Hódmezővásárhelyi Tájéfutó Club	HER	ERGO-MED'96
RTE	Kisteleki Testedző Egylet	BSC	Balatonalmádi Herkules Sport Egyesület
SZV	Rendőr Testedző Egylet	LIT	Balatonfüredi Sport Club
	Szegedi Vasutas Sport Egyesület	PTX	Litéri Tájéfutó Club
		SUN	Pápai Sport Egyesület
CST	Fejér megyei TFSz	THT	Sün Sport Club
ARA	Csákvári TC	VBT	Tapolcai Honvéd Sport Egyesület
TUR	Alba Regia Atlétikai Club	VTC	Veszprémi Bridzs és Tájékozódási SE
	Turul Line-Alba Trimm	VES	Veszprémi Tájéfutó Club
SMA	Győr-Sopron megyei TFSz	VHS	Veszprémi Egyetemi Sport Club
MCS	Soproni Műegyetemi Atlétikai Club		Veszprémi Honvéd Sport Egyesület
SFC	Ménfőcsanak TSZ Sport Kör	GOC	Zala megyei TFSz
	Széchenyi István Egyetem Sportegyesület	ZTC	Gőcsej Környezetvédő, Tájékozódási és Futó Egyesület
		NKZ	Zalaegerszegi Tájéfutó Club
NAV	Hajdú Bihar megyei TFSz		Zalaerdő Sport Egyesület
DNS	Navigátor SE		
DEA	Debreceni Nagyerdő Sport Egyesület		
DIS	Debreceni Egyetemi Atlétikai Club		
	Demokratikus Ifjúsági Szövetség		

Országos Nappali Egyéni Bajnokságok

Rövidítések magyarázata: J = junior, I = ifjúsági, S = serdülő, Ú = újonc

Időpont, helyszín

Férfi felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (J, I, S, Ú korcsoportok bajnokai)

Női felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (J, I, S, Ú korcsoportok bajnokai)

1970. okt. 10-11, Csákberény (Vértes hg.)

Bozán György Bp. Spartacus, 2.: Balogh Tamás Bp. Spartacus, 3.: Boros Zoltán Egri Spartacus (I: Klimstein László MAFC)

Monspart Sarolta Bp. Spartacus, 2.: Horváth Magda OSC, 3.: Hegedűs Ágnes BEAC (I: Szopori Éva Bp. Spartacus)

1971. okt. 16-17, Hollóstető (Bükk hg.)

Sötér János BSE, 2.: Horváth Attila OSC, 3.: Bozán György Spartacus TE (J: Bálint László Egri Bervai-Vasas, I: Klimstein László MAFC)

Monspart Sarolta Spartacus TE, 2.: Turchányi Piroska BEAC, 3.: Horváth Magda OSC (I: Fodor Cecília BEAC)

1972. okt. 14-15, Ajka (Bakony hg.)

Boros Zoltán Egri Spartacus, 2.: Sötér Márton BSE, 3.: Vajda Géza Bp. MÁV Ig. (J: Balla Sándor Zalka KFSE, I: Dosek Ágoston Bp. Vasas)

Monspart Sarolta Spartacus TE, 2.: Turchányi Piroska BEAC, 3.: Horváth Magda OSC (I: Szopori Éva Spartacus TE)

1973. okt. 20-21, Bánkút (Bükk hg.)

Hegedűs András BEAC, 2.: Boros Zoltán Egri Spartacus, 3.: Bozán György Spartacus TE (J: Erdélyi Tibor VM-Egyetértés, I: Honfi Gábor BSE)

Monspart Sarolta Spartacus TE, 2.: Danovszky Mária BSE, 3.: Szopori Éva Spartacus TE (I: Fodor Cecília BEAC)

1974. okt. 19-20, Ajka (Bakony hg.)

Boros Zoltán Egri Spartacus, 2.: Vajda Géza Bp. MÁV Ig. , 3.: Horváth Attila OSC (J: Bokros István MEAFC, I: Vekerdy Zoltán Bp. Vasas)

Monspart Sarolta Spartacus TE, 2.: Horváth Magda OSC, 3.: Danovszky Mária BSE (I: Muray Rita BEAC)

1975. okt. 11-12, Kisfennsík (Bükk hg.)

Boros Zoltán Egri Spartacus, 2.: Hegedűs András BEAC, 3.: Horváth Attila OSC (J: Bokros István MEAFC, I: Tésy Tamás BEAC)

Monspart Sarolta Spartacus TE, 2.: Kovács Magda OSC, 3.: Szopori Éva Tipográfia (I: Kármán Katalin Egri Spartacus)

1976. okt. 9-10, Hollóstető (Bükk hg.)

Boros Zoltán Egri Spartacus, 2.: Dosek Ágoston TFSE, 3.: Horváth Attila OSC (J: Vekerdy Zoltán BEAC, I: Molnár Géza BEAC)

Monspart Sarolta Spartacus TE, 2.: Kovács Magda Tipográfia, 3.: Rostás Irén HVSE (I: Kármán Katalin Egri Spartacus)

1977. okt. 8-9, Komló, Sikonda (Mecsek hg.)

Szabó László PVSZK, 2.: Hegedűs András BEAC, 3.: Hegedűs Zoltán OSC (J: Vekerdy Zoltán BEAC, I: Molnár Géza BEAC)

Monspart Sarolta Spartacus TE, 2.: Kovács Magda Tipográfia, 3.: Kármán Katalin Egri Spartacus (I: Hehl Éva Postás SE)

- 1978. okt. 28-29, Tokaj, Új-huta (Zempléni hg.)**
Vekerdy Zoltán BEAC, 2.: Gyurkó László GSS, 3.: Szabó László HSS (J: Kelemen János PVSK, I: Molnár Géza BEAC, S: Széles Gábor PVSK)
Schmiedmeister Ilona Egri Spartacus, 2.: Dániel Edit GSS, 3.: Rostás Irén HVSE (I: Barki Andrea Sabaria, S: Kiss Gabriella Sabaria)
- 1979. okt. 13-14, Petőc-puszta, Hetvehely (Mecsek hg.)**
Kiss Zoltán Postás SE, 2.: Kelemen János PVSK, 3.: Dosek Ágoston DVTK (J: Nagy Márton PVSK, I: Széles Gábor PVSK, S: Szieberth Péter PVSK)
Rostás Irén HVSE, 2.: Schmiedmeister Ilona Egri Spartacus, 3.: Csőkör Irén Postás SE (I: Hehl Éva BEAC, S: Csilling Ágnes KFKI)
- 1980. okt. 25-26, Nagyszentjános (Győri medence), Vinye (Bakony hg.)**
Kiss Zoltán Postás SE, 2.: Dosek Ágoston DVTK, 3.: Kelemen János PVSK (J: Szerdahelyi Zoltán Sabaria, I: Takács Csaba Szfv. Volán, S: Viniczai Ferenc Videoton)
Kalo Mariann DVTK, 2.: Kovács Magda Tipográfia, 3.: Korik Vera Postás SE (I: Selmeczi Irén Szfv. Volán, S: Krasznai Orsolya OSC)
- 1981. okt. 4, Bükkszentkereszt, Lillafüred**
Dosek Ágoston DVTK, 2.: Bokros István MEAFC, 3.: Bokros György MEAFC (J: Molnár Géza BEAC, I: Lukács József Videoton, S: Borbély Károly Videoton)
Kovács Magda Tipográfia, 2.: Kiss Gabriella Sabaria, 3.: Korsovszky Ágnes DVTK (I: Csilling Ágnes BEAC, S: Kalo Edina DVTK)
- 1982. okt. 10, Répáshuta (Bükk hg.)**
Kelemen János Honvéd Schönherz SE, 2.: Dosek Ágoston DVTK, 3.: Kiss Zoltán Postás SE (J: Bárdosi Zoltán Sabaria, I: Kajdi Csaba Sabaria, S: Grabecz Tibor Szfv. Volán)
Kármán Katalin Gépipari Spartacus, 2.: Korsovszky Ágnes DVTK, 3.: Dániel Edit GSS (I: Oláh Katalin MGF, S: Jávoric Éva Haladás VSE)
- 1983. okt. 9, Sümeg**
Dosek Ágoston DVTK, 2.: Pápai János PVSK, 3.: Iga István Szfv. Volán (J: Lantos Zoltán BEAC, I: Mátyus Attila GSS, S: Pozsgai László MHD)
Rostás Irén HVSE (J: Pokk Marianna Videoton, I: Sebők Zsuzsanna Szentesi VSC, S: Kalo Edina DVTK)
- 1984. okt. 7, Csákvár (Vértes hg.)**
Lantos Zoltán BEAC, 2.: Kelemen János PVSK, 3.: Multer Gábor MAFC (J: Nagy Róbert HSS, I: Makra Zsigmond OSC, S: Pozsgai László MHD)
Kovács Magda Tipográfia, 2.: Fent Mariann Videoton, 3.: Jerger Valéria PVSK (J: Pokk Marianna Videoton, I: Kalo Edina DVTK, S: Vorsatz Diana BEAC)
- 1985. okt. 6, Jánoshalma-Kéleshalom**
Benedek István Honvéd Schönherz SE, 2.: Kiss Zoltán Postás SE, 3.: Lantos Zoltán BEAC (J: Viniczai Ferenc HSS, I: Erdélyi Kálmán MHD, S: Pozsgai László MHD)
Oláh Katalin Nyíregyházi Mezőgazdasági Főiskola, 2.: Rostás Irén HVSE, 3.: Csőkör Irén HSS (J: Kopasz Mariann TTE, I: Csillag Vera Egri Spartacus, S: Tóth Réka TTE)

- 1986. okt. 12, Váralja (Tolna megye)**
 Széles Gábor MAFC, 2.: Kelemen János PVS, 3.: Dosek Ágoston OSC (J: Siegler Konrád BEA, I: Pavlovics Gábor KRA, S: Paróczi Zsolt PVS)
 Kalo Marianna DVTK, 2.: Oláh Katalin MGF, 3.: Kovács Magda TTE (J: Tóth Eszter TTE, I: Kovács Ildikó PVS, S: Imre Tímea AJK)
- 1987. okt. 11, Legénd (Cserhát hg.)**
 Molnár Géza BEAC, 2.: Kelemen János PVS, 3.: Bokros István MEA (J: Pavlovics Gábor KRA, I: Paróczi Zsolt PVS, S: Bánki Zoltán AJK)
 Oláh Katalin OSC, 2.: Pokk Mariann VID, 3.: Üveges Gabriella BEA (J: Tóth Eszter TTE, I: Balogh Piroska SZV, S: Paál Emőke GSS)
- 1988. okt. 9, Bánkút-Hármaskút (Bükk hg.)**
 Kelemen János PVSK, 2.: Muliter Gábor MAF, 3.: Dosek Ágoston OSC (J: Pavlovics Gábor PVS, I: Hajdu Martin TTE, S: Kiffer Gyula VID)
 Oláh Katalin OSC, 2.: Kalo Edina DVT, Kalo Mariann DVT (J: Tóth Réka TTE, I: Lovasi Katalin ESP, S: Nagyági Katalin TTE)
- 1989. okt. 8, Nagybárcány (Cserhát hg.)**
 Lantos Zoltán BEAC, 2.: Szieberth Péter PVS, 3.: Viniczai Ferenc VID (J: Hajdu Martin HHS, I: Baracsi Gábor TTE, S: Maráz Gábor Győri Újkalász SE)
 Oláh Katalin OSC, 2.: Mátyás Ildikó KGA, 3.: Györffy Gabriella GSS (J: Tóth Réka TTE, I: Deseő Orsolya MOM, S: Nagyági Katalin TTE)
- 1990. okt. 14, Hollóstető, Lusta völgy (Bükk hg.)**
 Lantos Zoltán BEAC, 2.: Dosek Ágoston OSC, 3.: Muliter Gábor MAF (J: Hajdu Martin VHS, I: Pozsgai Norbert SMA, S: Domonyik Gábor MEA)
 Oláh Katalin OSC, 2.: Tóth Réka TTE, 3.: Kovács Ildikó PVS (J: Paál Emőke GSS, I: Hornyák Mariann DVT, S: Kovács Ivett SZV)
- 1991. okt. 13, Pilisvörösvár**
 Pavlovics Gábor PVSK, 2.: Viniczai Ferenc VID, 3.: Lantos Zoltán BEA (J: Borbás Nándor VHS, I: Vida Gábor DVT, S: Korcsok Pál TSE, Ú: Gyurina Szabolcs PVS)
 Tóth Réka Topográfia, 2.: Horváth Andrea SZT, 3.: Hádenné Pokk Mariann VID (J: Komár Éva TTE, I: Hornyák Mariann DVT, S: Lubinszki Mária DVT, Ú: Józán Ágnes LOK)
- 1992. okt. 17, Hollóstető-Bükkszentkereszt (Bükk hg.)**
 Pavlovics Gábor PVSK, 2.: Viniczai Ferenc VID, 3.: Dosek Ágoston OSC (J: Dénes Zoltán KAL, I: Lévai Ferenc HRF, S: Domonyik Gábor MEA, Ú: Koller Péter PVS)
 Oláh Katalin Micro SC, 2.: Lovasi Katalin MEA, 3.: Imre Tímea MEA (J: Kovács Bernadett PVS, I: Nagyági Katalin TTE, S: Lubinszki Mária DTC, Ú: Hecz Katalin MKG)
- 1993. okt. 24, Pilisvörösvár, (F21, N21 ism.: nov. 6, Csákvár, Vértes hg.)**
 Lantos Zoltán BEAC, 2.: Kelemen János PVS, 3.: Egei Tamás VHS (J: Lévai Ferenc HRF, I: Farkas Dávid SZV, S: Zsebeházy Zsolt MOM, Ú: Orosz Ádám JUN)
 Bokros (Horváth) Andrea Szombathelyi Tanárképző, 2.: Kovács Ildikó PVS, 3.: Tóth Réka TTE (J: Hornyák Mariann DTC, I: Gárdonyi Réka OSC, S: Tajti Anikó JMD, Ú: Kóczyán Ágnes JMD)

1994. okt. 22, Ágasegyháza

Pavlovics Gábor PVSZK, 2.: Frigyik László SZT, 3.: Egei Tamás VHS (J: Lévai Ferenc MEA, I: Vajda Kolos SMA, S: Mráz János MGF, Ú: Blum László SZV)
Oláh Katalin SZVSE, 2.: Lovasi Katalin PVS, 3.: Gábos Réka SZV (J: Lux Andrea FSS, I: Benedek Virág PVS, S: Hecz Katalin MKG, Ú: Bíró Alma MOM)

1995. okt. 14, Balassagyarmat

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Viniczai Ferenc PVS, 3.: Pavlovics Gábor PVS (J: Molnár Róbert ARA, I: Friedrich Gábor MOM, S: Cserpák Zsolt HBS, Ú: Sprok Bence OSC)

Hornják Mariann Diósgyőri TC, 2.: Balogh Piroska SZV, 3.: Kovács Bernadett PVS (J: Gordos Mónika SZV, I: Tokaji Mónika HRF, S: Hecz Katalin MKG, Ú: Farkas Zsuzsanna DTC)

1996. okt. 5, Fenyőfő (Bakony hg.)

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Erdélyi Gyula SDS, 3.: Pavlovics Gábor PVS (J: Sárecz Lajos ZTC, I: Mráz János NYV, S: Dedinszky Imre SMA, Ú: Sprok Bence OSC)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Bokros Andrea MEA, 3.: Kovács Bernadett PVS (J: Lubinszki Mária DTC, I: Hecz Katalin MKG, S: Farkas Zsuzsanna DTC, Ú: Domján Zsuzsanna PVS)

1997. okt. 19, Kiskunhalas - Tázlár

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Dénes Zoltán KAL, 3.: Viniczai Ferenc PVS (J: Laki Balázs MSE, I: Forrai Gábor HTC, S: Sprok Bence OSC, Ú: Sinkó János SZV)

Lubinszki Mária Diósgyőri TC, 2.: Kovács Bernadett PVS, 3.: Gárdonyi Réka OSC (J: Szigethy Ágnes MOM, I: Hecz Katalin SZV, S: Farkas Zsuzsanna DTC, Ú: Csizsár Adrienn SZV)

1998. okt. 10, Bogács (Bükk hg.)

Viniczai Ferenc PVSZK, 2.: Novai György SZV, 3.: Dénes Zoltán KAL (J: Tas Máté MOM, I: Dedinszky Imre SMA, S: Sprok Bence OSC, Ú: Pelyhe Dániel SDS)

Viniczainé Kovács Ildikó PVSZK, 2.: Bokros Horváth Andrea MEA, 3.: Gárdonyi Réka OSC (J: Hecz Katalin SZV, I: Farkas Zsuzsanna DTC, S: Csányi Adrienn SZV, Ú: Csizsár Adrienn SZV)

1999. okt. 16, Mátészalka

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Dénes Zoltán KAL, 3.: Varga Bálint BEA (J: Cserpák Zsolt NYV, I: Dedinszky Imre SMA, S: Szűcs Levente SPA, Ú: Zsebeházy István MOM)

Kovács Bernadett PVSZK, 2.: Balogh Piroska SZV, 3.: Viniczainé Kovács Ildikó PVS (J: Farkas Gabriella MEA, I: Farkas Zsuzsanna DTC, S: Fekete Zsuzsa KOB, Ú: Zsigmond Száva DTC)

2000. okt. 7, Nemetbánya (Bakony hg.)

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Molnár Tibor ARA, 3.: Lévai Ferenc MEA (J: Dedinszky Imre SMA, I: Sprok Bence PVS, S: Fodor József SZV, Ú: Horváth Zoltán TSE)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Wengrin Ágnes VHS, 3.: Lubinszki Mária DTC (J: Farkas Zsuzsanna DTC, I: Fekete Zsuzsa KOB, S: Kelemen Bernadett PVS, Ú: Miskó Tünde BSC)

2001. okt. 13, Balassagyarmat - Szentlőrincpuszta

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Lévai Ferenc MEA, 3.: Vonyó Péter PVS (J: Gyöngyösi István SZV, I: Sinkó János SZV, S: Zsebeházy István MOM, Ú: Lenkei Zsolt TTE)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Makrai Éva NYV, 3.: Kovács Bernadett PVS (J: Farkas Zsuzsanna DTC, I: Domján Zsuzsa PVS, S: Zsigmond Száva DTC, Ú: Miskó Tünde BSC)

2002. okt. 13, Keszthely, Vár-völgy

Lévai Ferenc MEAFC, 2.: Dénes Zoltán KAL, 3.: Vonyó Péter PVS (J: Scultéty Márton KTK, I: Zsebeházy István MOM, S: Kovács Ádám ETC, Ú: Györgyi Gergely MOM)

Wengrin Ágnes Veszprémi Honvéd SE, 2.: Lubinszki Mária DTC, 3.: Simon Ágnes SZV (J: Fekete Zsuzsa KTK, I: Zsigmond Száva DTC, S: Tas Katalin MOM, Ú: Szemák Zsuzsanna PVS)

2003. okt. 24, Kisfennsík (Bükk hg.)

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Lévai Ferenc MEA, 3.(4): Less Áron DTC (J: Józsa Gábor TSE, I: Gösswein Csaba PSE, S: Kerényi Máté KTK, Ú: Györgyi-Ambró Gergely MOM)

Makrai Éva NYVSC-Nyírerdő, 2.: Oláh Katalin SZV, 3.(4): Wengrin Ágnes VHS (J: Fekete Zsuzsa KTK, I: Vavrova Veronika BBA, 1.(2-3): Szerencsi Ildikó SZV és Zsigmond Száva DTC, S: Öry Eszter MOM, Ú: Péley Dorottya PVS)

2004. okt. 10, Szuha (Máttra hg.)

Vajda Kolos Zalaegerszegi TC, 2.: Szundi Attila DTC, 3.: Lévai Ferenc MEA (J: Gösswein Csaba PSE, I: Kovács Ádám ETC, S: Lenkei Zsolt TTE, Ú: Fehérvári Zsolt SDS)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Makrai Éva NYV, 3.: Viniczainé Kovács Ildikó PVS (J: Kelemen Bernadett PVS, I: Marcinska Jana ATU Kosice, 1.(3): Daragó Zsófia ETC, S: Péley Dorottya PVS, Ú: Bertóti Regina DTC)

Országos Éjszakai Egyéni Bajnokságok

Időpont, helyszín

Férfi felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (J, I korcsoportok bajnokai)

Női felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (J bajnokok) 1999-től

1970. okt. 31, Gyöngyösoroszi (Máttra hg.)

Horváth Attila OSC, 2.: Szaktilla János OSC, 3.: Boros Zoltán Egri Spartacus (I: Erdélyi Tibor Bp. Vörös Meteor)

1971. jún. 19, Veszprém

Sótér János BSE, 2.: Vajda Géza Bp. MÁV Ig., 3.: Arató János Ajkai Alumínium (I: Erdélyi Tibor VM-Egyetértés)

- 1972. jún. 24, Pécs**
 Vajda Géza Bp. MÁV Igazgatóság, 2.: Sötér János BSE, 3.: Hegedűs András BEAC (I: Kovács Gábor BEAC)
- 1973. okt. 13, Sopron, Károly-magaslat**
 Hegedűs András BEAC, 2.: Vajda Géza Bp. MÁV Ig., 3.: Sötér János BSE (I: Hegedűs Ábel BEAC)
- 1974. okt. 26, Szombathely**
 Vajda Géza Bp. MÁV Igazgatóság SC, 2. Bíró Sándor BEAC, 3.: Balla Sándor Zalka KFSE (I: Kürti István Soproni Erdészeti Technikum)
- 1975. okt. 18, BÉlapátfalva**
 Honfi Gábor BSE, 2.: Horváth Attila OSC, 3.: Hegedűs András BEAC (I: Gyenis Zoltán PVSZ)
- 1976. okt. 23, Kazincbarcika**
 Gyalog László Bp. Postás SE, 2.: Krajcsovics András Nyíregyházi TITÁSZ, 3.: Balogh Tamás Spartacus TE (I: Hrenkó László Nyíregyházi TITÁSZ)
- 1977. okt. 22, Mátraháza**
 Erdélyi Tibor BEAC, 2.: Bokros István MEAFC, 3. Boros Zoltán Egri Spartacus (I: Kuron György BEAC)
- 1978. okt. 21, Kisirtás-puszta, (Börzsöny hg.)**
 Boros Zoltán Egri Spartacus, 2.: Gyurkó László Gépipari Spartacus, 3.: Balla Sándor MAFC (J: Nagy Márton PVSZ, I: Molnár Géza BEAC)
- 1979. okt. 20, Eszteregnye – Obornyak (Zalai dombság)**
 Honfi Gábor STC, 2.: Pápai János PVSZ, 3.: Balla Sándor MAFC (J: Hrenkó László Nyh. Mg.F, I: Mets Miklós OSC)
- 1980. okt. 11, Lillafüred (Bükk hg.)**
 Balla Sándor Gépipari Spartacus, 2.: Papp István MAFC, 3.: Bokros István MEAFC (J: Bárdosi Zoltán Sabaria, I: Lipták József DVTK)
- 1981. okt. 17, Debrecen, Pác**
 Harkányi Ádám MAFC, 2.: Kiss Zoltán Postás SE, 3.: Pápai János HSS (J: Széles Gábor MAFC, I: Szieberth Péter PVSZ)
- 1982. jún. 26, Pásztó, Ágasvár**
 Iga István Székesfehérvári Volán, 2.: Harkányi Ádám MAFC, 3.: Pardi Zoltán SMAFC (J: Lantos Zoltán HSS, I: Nagy Róbert Szfv. Volán)
- 1983. jún. 25, Bakonyoszlop**
 Kiss Zoltán Postás SE, 2.: Csépany László MAFC, 3.: Benedek István Szfv. Volán (J: Szieberth Péter PVSZ, I: Vityi Péter TTE)
- 1984. jún. 16, Gánt (Vértes hg.)**
 Kelemen János PVSZ, 2.: Iga István Szfv. Volán, 3.: Szabó László PVSZ (J: Nagy Róbert HSS, I: Makra Zsigmond OSC)
- 1985. jún. 15, Sárvár**
 Kelemen János PVSZ, 2.: Iga István Alba Volán, 3.: Kiss Zoltán Postás SE (J: Makra Zsigmond OSC, I: Vass Attila HSS)
- 1986. jún. 14, Balatonyörök**
 Pápai János Alba Volán, 2.: Benedek István HSS, 3. Kiss Zoltán FAB (J: Faggyas László TTE, I: Pavlovics Gábor KRA)

- 1987. jún. 13, Kunfehértó (Dél-Alföld)**
Pápai János Alba Volán, 2.: Szieberth Péter PVS, 3.: Moravszky János MGF (J: Erdélyi Kálmán OSC, I: Tóth Tamás SAB)
- 1988. jún. 11, Egerbakta (J, I ism.: okt. 29, Romhány)**
Kelemen János PVSK, 2.: Nagy Róbert VOL, 3.: Viniczai Ferenc VID (J: Pavlovics Gábor PVS, I: Paróczi Zsolt PVS)
- 1989. jún. 10, Zalalövő, Csöde (Zalai dombság)**
Szieberth Péter PVSK, 2.: Kelemen János PVS, 3.: Takács Csaba VOL (J: Schönviszky György GSS, I: Baracsi Gábor TTE)
- 1990. jún. 16, Sümeg (Bakony hg.)**
Kelemen János PVSK, 2.: Prill László VID, 3.: Viniczai Ferenc VID (J: Baracsi Gábor TTE, I: Magyar Zsolt DVT)
- 1991. máj. 25, Brennbergbánya**
Viniczai Ferenc Videoton, 2.: Iga István VID, 3.: Makra Zsigmond OSC (J: Magyar Zsolt DVT, I: Domonyik Gábor MEA)
- 1992. jún. 6, Nagyvázsony**
Pavlovics Gábor PVSK, 2.: Iga István VID, 3.: Prill László VID (J: Nagy István TSE, I: Lévai Ferenc HRF)
- 1993. jún. 5, Csákberény (Vértes hg.)**
Nagy István Veszprémi Honvéd, 2.: Prill László VID, 3.: Baracsi Gábor TTE (J: Gárdonyi Márk OSC, I: Vereszi Tibor TSE)
- 1994. jún. 4, Káld**
Kelemen János PVSK, 2.: Hajdu Martin TTE, 3.: Viniczai Ferenc PVS (J: Lévai Ferenc MEA, I: Gazda Pál FAB)
- 1995. jún. 10, Zalaegerszeg, Csácsi arborétum**
Pavlovics Gábor PVSK, 2.: Egei Tamás VHS, 3.: Gárdonyi Márk OSC (J: Vajda Kolos SMA, I: Laki Balázs MSE)
- 1996. jún. 15, Pécs, Árpád-tető, Fehérkút (Mecsek)**
Pavlovics Gábor PVSK, 2.: Kaszás György BTK, 3.: Lévai Ferenc MEA (J: Vajda Kolos SMA, I: Molnár Attila TSE)
- 1997. jún. 21, Ásotthalom**
Pavlovics Gábor PVSK, 2.: Marosffy Dániel OSC, 3.: Juhász Miklós TTE (J: Tas Dávid MOM, I: Cserpák Zsolt NYV)
- 1998. jún. 13, Gyúró**
Pavlovics Gábor PVSK, 2.: Eke Zoltán SZV, 3.: Erdélyi Gyula SDS (J: Cserpák Zsolt NYV, I: Tóth Attila TSE)
- 1999. jún. 19, Várgesztes (Vértes hg.)**
Pavlovics Gábor PVSK, 2.: Viniczai Ferenc PVS, Molnár Róbert ARA (J: Cserpák Zsolt NYV, I: Sprok Bence OSC)
Lubinszki Mária Diósgyőri TC, 2.: Gárdonyi Réka OSC, 3.: Wengrin Ágnes MSE (J: Farkas Gabriella MEA)
- 2000. jún. 17, Gánt (Vértes hg.)**
Novai György SZVSE, 2.: Vereszi Tibor TSE, Pavlovics Gábor PVS (J: Harkányi Zoltán KOB, I: Sprok Bence PVS)
Lux Andrea Tabáni Spartacus, 2.: Wengrin Ágnes VHS, 3. Lubinszki Mária DTC (J: Zsebeházy Eszter KOB)

- 2001. jún. 16, Farkasgyepü (Bakony hg.)**
 Lévai Ferenc MEAFC, 2.: Harkányi Zoltán MEA, 3.: Vonyó Péter PVS (J: Sprok Bence PVS, I: Szűcs Levente SPA)
 Wengrin Ágnes Veszprémi Honvéd SE, 2.: Lux Andrea TTE, 3.: Zsebeházy Eszter KOB (J: Fekete Zsuzsa KOB)
- 2002. jún. 1, Kelebia**
 Lévai Ferenc MEAFC, 2.: Jécsák Attila NYV, 3.: Harkányi Zoltán MEA (J: Gyulai Tamás MSE, I: Fodor József SZV)
 Makrai Éva NYVSC-Nyíreirdő, 2.: Lubinszki Mária DTC, 3. Lux Andrea TTE (J: Fekete Zsuzsa KTK)
- 2003. szept. 13, Balatonfüred**
 Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Cserpák Zsolt NYV, 3.: Gyulai Tamás MSE (J: Bogos Tamás ARA, I: Zsebeházy István MOM)
 Wengrin Ágnes Veszprémi Honvéd SE, 2.: Makrai Éva NYV, 3.: Zsebeházy Eszter KTK (J: Zsigmond Száva DTC)
- 2004. szept. 25, Veszprém-Kádárta**
 Lévai Ferenc MEAFC, 2.: Gyulai Tamás MSE, 3.: Vonyó Péter PVS (J: Zsebeházy István MOM, I: Kovács Róbert PVS)
 Makrai Éva NYVSC-Nyíreirdő, 2.: Fűzy Anna OSC, 3.: Császár Éva VBT (J: Szivák Ildikó ARA)

Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokságok

Időpont, helyszín

Férfi felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (J, I korcsoportok bajnokai)

Női felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (J, I korcsoportok bajnokai)

1978. ápr. 16, Szárliget (Vértes hg.)

Kiss Zoltán Postás SE, 2.: Hegedűs András BEAC, 3.: Boros Zoltán Egri Spartacus

Rostás Irén HVSE, 2.: Monspart Sarolta Gépipari Spartacus, 3.: Korik Vera Postás SE

1979. ápr. 1, Kőhányáspuszta, Gesztesvár (Vértes hg.)

Szabó László Honvéd Schönherz SE, 2.: Bokros István MEAFC, 3. Dosek Ágoston DVTK

Rostás Irén HVSE, 2.: Kovács Magda TTE, 3. Muzsnai Ágota OSC

1980. márc. 30, Tornyópuszta (Gerecse hg.)

Kelemen János PVSZK, 2. Dosek Ágoston DVTK, 3. Kiss Zoltán Postás SE

Rostás Irén HVSE, 2.: Boros Zoltánné Egri Spartacus, 3. Csőkör Irén Postás SE

1981. máj. 1, Apagy-Magy (Nyíregyháza)

Kelemen János PVSZK, 2. Dosek Ágoston DVTK, 3. Gyurkó László K-Lombik (J: Lantos Zoltán BEAC)

Rostás Irén HVSE, 2.: Kármán Katalin Egri Spartacus, 3.: Csőkör Irén Postás SE

- 1982. ápr. 18, Jánoshalma-Kunfehértó**
Dosek Ágoston DVTK, 2.: **Benedek István** Szfv. Volán, 3.: **Kelemen János** PVSK (J: **Lukács József** Videoton)
Rostás Irén HVSE, 2.: **Dániel Edit** Gépipari Spartacus, 3.: **Kalo Mariann** DVTK
- 1983. ápr. 17, Répáshuta-Hollóstető (Bükk hg.)**
Dosek Ágoston DVTK, 2.: **Kelemen János** HSS, 3.: **Kiss Zoltán** Postás SE (J: **Lantos Zoltán** BEAC)
Csőkör Irén Postás SE, 2.: **Rostás Irén** HVSE, 3.: **Halász D. Éva** K-Lombik (J: **Pokk Mariann** Videoton)
- 1984. ápr. 15, Óriszentpéter (Szentgotthárd)**
Dosek Ágoston DVTK, 2.: **Lantos Zoltán** BEAC, 3.: **Pápai János** PVSK (J: **Nagy Róbert** HSS)
Rostás Irén HVSE, 2.: **Kalo Mariann** DVTK, 3.: **Csőkör Irén** HSS (J: **Oláh Katalin** MGF)
- 1985. ápr. 14, Nova-Olgamajor**
Lantos Zoltán BEAC, 2.: **Kelemen János** PVSK, 3.: **Benedek István** HSS (J: **Makra Zsigmond** OSC)
Csőkör Irén Honvéd Schönherz SE, 2.: **Oláh Katalin** MGF, 3.: **Kalo Mariann** DVTK (J: **Pokk Mariann** Videoton)
- 1986. ápr. 13, Újvárfalva**
Viniczai Ferenc Honvéd Schönherz SE, 2.: **Benedek István** HSS, 3.: **Lantos Zoltán** BEAC (J: **Makra Zsigmond** HSS)
Oláh Katalin Nyíregyházi Mezőgazdasági Főiskola, 2.: **Kalo Mariann** DVT, 3.: **Rostás Irén** HVS (J: **Tóth Réka** TTE)
- 1987. ápr. 12, Kőhányáspuszta - Várgesztes (Vértes hg.)**
Lantos Zoltán BEAC, 2.: **Kelemen János** PVS, 3.: **Benedek István** HSS (J: **Pavlovics Gábor** KRA)
Oláh Katalin OSC, 2.: **Kalo Mariann** DVT, 3.: **Kopasz Mariann** TTE (J: **Kovács Ildikó** PVS)
- 1988. ápr. 10, Bakonyszentlászló, Vinye**
Benedek István Honvéd Schönherz SE, 2.: **Nagy Róbert** VOL, 3.: **Egei Tamás** VID (J: **Paróczy Zsolt** PVS)
Oláh Katalin OSC, 2.: **Kalo Mariann** DVT, 3.: **Üveges Gabriella** BEA (J: **Tóth Réka** TTE)
- 1989. ápr. 9, Tatabánya, Csákányospuszta**
Lantos Zoltán BEAC, 2.: **Benedek István** FIT, 3. **Pavlovics Gábor** PVS (J: **Hajdu Martin** TTE)
Oláh Katalin OSC, 2.: **Kalo Edina** DVT, 3.: **Üveges Gabriella** BEA (J: **Kovács Ildikó** PVS)
- 1990. máj. 6, Kaposvár, Cserénfa**
Kelemen János PVSK, 2.: **Lantos Zoltán** BEA, 3.: **Dosek Ágoston** OSC (J: **Soós Ferenc** HSS)
Oláh Katalin OSC, 2.: **Kovács Ildikó** PVS, 3.: **Kalo Marian** DVT (J: **Nagyági Katalin** TTE)

1991. máj. 5, Lajosforrás (Pilis hg.)

Viniczai Ferenc Videoton, 2.: Lantos Zoltán BEA, 3.: Horváth Pál SMA (J: Molnár Tibor BEA, I: Lévai Ferenc TLS)

Oláh Katalin Micro SC, 2.: Horváth Andrea SZT, 3.: Kovács Ildikó PVS (J: Komár Éva TTE, I: Nagyági Katalin TTE)

1992. ápr. 5, Balassagyarmat, Nyírjes

Horváth Pál Soproni MAFC, 2.: Egei Tamás VHS, 3.: Gyulai Zoltán ASC (J: Bánki Zoltán VHS, I: Domonyik Gábor MEA)

Horváth Andrea Szombathelyi Tanárképző, 2.: Kovács Ildikó PVS, 3.: Háderné Pokk Mariann VID (J: Hornyák Mariann DTC, I: Nagyági Katalin TTE)

1993. ápr. 3, Kiskunhalas-Pirtó

Lantos Zoltán BEAC, 2.: Viniczai Ferenc VID, 3.: Makra Zsigmond OSC (J: Gárdonyi Márk OSC, I: Farkas Dávid SZV)

Horváth Andrea Szombathelyi Tanárképző, 2.: Tóth Réka TTE, 3.: Lovasi Katalin MEA (J: Kovács Bernadett PVS, I: Lubinszki Mária DTC)

1994. ápr. 2, Szarvaskő-rét (Bükk hg.)

Viniczai Ferenc PVSZK, 2.: Magyar Zsolt DTC, 3.: Kelemen János PVS (J: Domonyik Gábor MEA, I: Szöllös András SDS)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Kovács Ildikó PVS, 3.: Kovács Bernadett PVS (J: Gordos Mónika SZV, I: Lubinszki Mária DTC)

1995. ápr. 8, Velem (Kőszegi hg.)

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Viniczai Ferenc PVS, 3.: Bánki Zoltán OSC (J: Vajda Kolos SMA, I: Laki Balázs MSE)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Bokros Andrea SZT, 3.: Lovasi Katalin PVS (J: Lubinszki Mária DTC, I: Hegedűs Klári OSC)

1996. ápr. 6, Kállósemjén

Wagner István NYVSC, 2.: Domonyik Gábor MEA, 3.: Dénes Zoltán SZV (J: Vajda Kolos SMA, I: Cserpák Zsolt NYV)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Bokros Andrea SZT, 3.: Gordos Mónika SZV (J: Lubinszki Mária DTC, I: Hecz Katalin MKG)

1997. ápr. 5, Piliscsaba

Egei Tamás Veszprémi Honvéd SE, 2.: Viniczai Ferenc PVS, 3.: Lévai Ferenc MEA (J: Friedrich Gábor MOM, I: Cserpák Zsolt NYV)

Gárdonyi Réka OSC, 2.: Lubinszki Mária DTC, 3.: Lovasi Katalin PVS (J: Szigethy Ágnes MOM, I: Zsebeházy Eszter FAB)

1998. ápr. 4, Sukoró

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Jécsák Attila NYV, 3.: Dénes Zoltán KAL (J: Cserpák Zsolt NYV, I: Harkányi Zoltán FAB)

Lubinszki Mária Diósgyőri TC, 2.: Kovács Ildikó PVS, 3.: Bokros Andrea MEA (J: Hecz Katalin SZV, I: Zsebeházy Eszter FAB)

1999. ápr. 3, Abaliget – Orfű (Mecsek hg.)

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Dénes Zoltán KAL, 3.: Novai György SZV (J: Harkányi Zoltán KOB, I: Sprok Bence OSC)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Lubinszki Mária DTC, 3.: Wengrin Ágnes MSE (J: Zsebeházy Eszter KOB, I: László Dóra SZV)

2000. ápr. 1, Pirtó

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Dénes Zoltán KAL, 3.: Gyulai Zoltán MSE (J: Szűcs Gábor SZV, I: Sprok Bence OSC)

Balogh Piroska SZVSE, 2.: Kovács Bernadett PVS, 3.: Oláh Anikó NYV (J: Makrai Éva NYV, I: László Dóra SZV)

2001. márc. 31, Sümeg

Lévai Ferenc MEAFC, 2.: Jécsák Attila NYV, 3.: Viniczai Ferenc PVS (J: Scultéty Márton KOB, I: Pelyhe Dániel SDS)

Makrai Éva NYVSC-Nyírerdő, 2.: Zsebeházy Eszter KOB, 3.: Bokros Andrea dr. MEA (J: Farkas Zsuzsanna DTC, I: Zsigmond Száva DTC)

2002. márc. 30, Bükkfennsík

Lévai Ferenc MEAFC, 2.: Molnár Tibor ARA, 3.: Harkányi Zoltán MEA (J: Sprok Bence PVS, I: Pelyhe Dániel SDS)

Martina Rakayova MEAFC, 2(1): Lux Andrea TTE, 3(2): Bokros Andrea dr. MEA, 5(3): Makrai Éva NYV (J: Fekete Zsuzsanna KTK, I: Kelemen Bernadett PVS)

2003. márc. 29, Némethánya (Bakony hg.)

Scultéty Márton KTK, 2. Less Áron DTC, 3. Molnár Tibor ARA (J: Pelyhe Dániel SDS, I: Zsebeházy István MOM)

Makrai Éva NYVSC-Nyírerdő, 2.: Wengrin Ágnes VHS, 3.: Simon Ágnes SZV (J: Kelemen Bernadett PVS, I: Szerencsi Ildikó SZV)

2004. ápr. 3, Isaszeg

Molnár Tibor ARAK, 2.: Lévai Ferenc MEA, 3.: Józsa Gábor TSE (J: Pelyhe Dániel SDS, I: Krajcik Michal KTK, 2: Kovács Ádám ETC)

Makrai Éva NYVSC-Nyírerdő, 2.: Füzy Anna OSC, 3. Zsebeházy Eszter KTK (J: Zsigmond Száva DTC, I: Tas Katalin MOM)

Országos Középtávú Egyéni Bajnokságok

(2000-ig az elnevezés: Rövidtávú)

Időpont, helyszín

Férfi felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (J, I, S, Ú korcsoportok bajnokai)

Női felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (J, I, S, Ú korcsoportok bajnokai)

1990. jún. 9, Csákberény (Vértes hg.)

Kelemen János PVSK, 2.: Szieberth Péter PVS, 3.: Pavlovics Gábor PVS (I: Bánki Zoltán AJK)

Oláh Katalin OSC, 2.: Kovács Ildikó PVS, 3.: Lovasi Katalin MEA (I: Nagyági Katalin TTE)

1991. jún. 8, Piliscsaba

Pavlovics Gábor PVSK, 2.: Kelemen János PVS, 3.: Makra Zsigmond OSC (J: Borbás Nándor VHS, I: Lévai Ferenc TLS, S: Domonyik Gábor MEA)

Oláh Katalin Micro SC, 2.: Tóth Réka TTE, 3.: Hádenné Pokk Mariann VID (J: Bossánszky Krisztina MOM, I: Kovács Bernadett PVS, S: Gárdonyi Réka OSC)

1992. jún. 20, Kiskunhalas - Pirtó

Pavlovics Gábor PVSZK, 2.: Kelemen János PVS, 3.: Urbán Imre TTE (J: Magyar Zsolt DTC, I: Murányi Csaba OSC, S: Farkas Dávid SZV)

Horváth Andrea Szombathelyi Tanárképző, 2.: Oláh Katalin MIC, 3.: Kovács Ildikó PVS (J: Zámbo Gabriella DTC, I: Nagyi Katalin TTE, S: Benedek Virág PVS)

1993. jún. 19, Miskolc - Hollóstat

Egei Tamás Veszprémi Honvéd SE, 2.: Lantos Zoltán BEA, 3.: Viniczai Ferenc VHS (J: Domonyik Gábor MEA, I: Korcsok Pál TSE, S: Stein Barnabás VID)

Lovasi Katalin MEAFC, 2.: Oláh Katalin MIC, 3.: Tóth Réka TTE (J: Kovács Bernadett PVS, I: Lubinszki Mária DTC, S: Hecz Katalin MKG)

1994. jún. 18, Újdörög

Molnár Tibor BEAC, 2.: Viniczai Ferenc PVS, 3.: Gyulai Zoltán MSE (J: Kronvald Tamás CNP, I: Sárecz Lajos ZTC, S: Zsebeházy Zsolt MOM, Ú: Petró Árpád JVS)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Kovács Bernadett PVS, 3.: Kovács Ildikó PVS (J: Gordos Mónika SZV, I: Lubinszki Mária DTC, S: Hecz Katalin MKG, Ú: Bíró Alma MOM)

1995. júl. 1, Mende

Viniczai Ferenc PVSZK, 2.: Hajdu Martin TTE, 3.: Domonyik Gábor MEA (J: Farkas Dávid SZV, I: Laki Balázs MSE, S: Kottmann Dezső ZSC, Ú: Sprok Bence OSC)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Lovasi Katalin PVS, 3.: Skerletz Noémi SMA (J: Lux Andrea SPA, I: Józsa Dorottya MOM, S: Zsebeházy Eszter MOM, Ú: Petró Annamária JVS)

1996. jún. 8, Oroszlány

Viniczai Ferenc PVSZK, 2.: Horváth Pál SMA, 3.: Pavlovics Gábor PVS (J: Vajda Kolos SMA, I: Vajda Balázs TSE, S: Vizi Tibor OSC, Ú: Gyulai Tamás SZD)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Bokros Andrea SZT, 3.: Lovasi Katalin PVS (J: Lubinszki Mária DTC, I: Hecz Katalin MKG, S: Zsebeházy Eszter FAB, Ú: Balogh Katalin JVS)

1997. jún. 14, Nyírgelse

Viniczai Ferenc PVSZK, 2.: Kiffer Gyula ARA, 3.: Kiss József NYV (J: Laki Balázs MSE, I: Harkányi Zoltán FAB, S: Sprok Bence OSC, Ú: Várbíró Pál PVS)

Lubinszki Mária Diósgyőri TC, 2.: Oláh Anikó NYV, 3.: Gárdonyi Réka OSC (J: Pogány Borcsi FAB, I: Hecz Katalin SZV, S: László Dóra SZV, Ú: Csányi Adrien SZV)

1998. jún. 20, Mátrafüred

Juhász Miklós Tipo TKE, 2.: Viniczai Ferenc PVS, 3.: Lévai Ferenc MEA (J: Molnár Attila SZV, I: Vizi Tibor OSC, S: Sprok Bence OSC, Ú: Szűcs Levente SPA)

Lubinszki Mária Diósgyőri TC, 2.: Lovasi Katalin PVS, 3.: Kesztyűs Szilvia PVS (J: Hecz Katalin SZV, I: Makrai Éva SPA, S: Fekete Anikó FAB, Ú: Csizsár Adrien SZV)

1999. jún.12, Püspökszilágy

Viniczai Ferenc PVSK, 2.: Vonyó Péter PVS és Eke Zoltán SZV (J: Nagy Róbert SZV, I: Sprok Bence OSC, S: Sinkó János SZV, Ú: Várbiro Pál PVS)

Lubinszki Mária Diósgyőri TC, 2.: Viniczainé Kovács Ildikó PVS, 3.: Oláh Anikó NYV (J: Zsebeházy Eszter KOB, I: Farkas Zsuzsanna DTC, S: Fekete Anikó KOB, Ú: Kaszás Szilvia BTK)

2000. jún. 10, Táborfalva - Ladánybene (Duna-Tisza köze)

Dénes Zoltán Kalocsa, 2.: Lévai Ferenc MEA, 3.: Viniczai Ferenc PVS (J: Harkányi Zoltán KOB, I: Sprok Bence PVS, S: Zsebeházy István MOM, Ú: Sümegi János DTC)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Lubinszki Mária DTC, 3.: Balogh Piroska SZV (J: Farkas Zsuzsanna DTC, I: Csányi Adrien SZV, S: Zsigmond Száva DTC, Ú: Péley Dorottya PVS)

2001. jún. 30, Harkakötöny (Dél-Alföld)

Harkányi Zoltán MEAFC, 2.: Viniczai Ferenc PVS, 3.: Bánki Zoltán OSC (J: Sprok Bence PVS, I: Sinkó János SZV, S: Zsebeházy István MOM, Ú: Takács Balázs SZV)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Zsebeházy Eszter KOB, 3.: Viniczainé Kovács Ildikó PVS (J: Farkas Zsuzsanna DTC, I: Csizsár Adrien SZV, S: Szerencsi Ildikó SZV, Ú: Szerencsi Dóra SZV)

2002. jún. 30, Szuha (Mátra hg.)

Szundi Attila DTC, 2.(3): Magyar Zsolt DTC, 3.(4): Vonyó Péter PVS (J: Sinkó János SZV, I: Pelyhe Dániel SDS, S: Kovács Ádám ETC, Ú: Lenkei Zsolt TTE)

Makrai Éva NYVSC-Nyírerdő, 2.: Lubinszki Mária DTC, 3.: Farkas Zsuzsanna DTC (J: Fekete Zsuzsa KTK, I: Kelemen Bernadett PVS, S: Tas Katalin MOM, Ú: Miskó Tünde BSC)

2003. jún. 28, Pilisszentkereszt

Lévai Ferenc MEAFC, 2.: Dénes Zoltán KAL, 3.(4): Scultéty Márton KTK (J: Józsa Gábor TSE, I: Zsebeházy István MOM, S: Kerényi Máté KTK, Ú: Györgyi-Ambró Gergely MOM)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Wengrin Ágnes VHS, 3.: Simon Ágnes SZV (J: Fekete Anikó KTK, I: Szerencsi Ildikó SZV, S: Miskó Tünde BSC, Ú: Péley Dorottya PVS)

2004. jún. 19, Kiskunhalas - Bodoglár

Lévai Ferenc MEAFC, 2.: Dénes Zoltán KAL, 3.(4): Vonyó Péter PVS (J: Zsebeházy István MOM, I: Zöldesi Andor NYV, S: Lenkei Zsolt TTE, Ú: Fráter Tamás SPA)

Makrai Éva NYVSC-Nyírerdő, 2.: Lubinszki Mária DTC, 3.: Oláh Katalin SZV (J: Kelemen Bernadett PVS, I: Danilova Anastasiya NYV, 2: Tas Katalin MOM, S: Szerencsi Dóra SZV, Ú: Koós Brigitta SDS)

Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokságok

(2001, 2002-ben Park OB)

Időpont, helyszín

Férfi felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (J, I, S, Ú korcsoportok bajnokai)

Női felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (J, I, S, Ú korcsoportok bajnokai)

2001. aug. 4, Csákvár

Molnár Tibor ARAK Székesfehérvár, 2.: Viniczai Ferenc PVS, 3.: Vonyó Péter PVS (J: Gyulai Tamás MSE, I: Pelyhe Dániel SDS, S: Várbíró Pál PVS, Ú: Sebők Béla PVS)

Kovács Bernadett PVSK, 2.: Viniczainé Kovács Ildikó PVS, 3.: Wengrin Ágnes VHS (J: Fekete Zsuzsa KTK, I: Domján Zsuzsa PVS, S: Zsigmond Száva DTC, Ú: Hrenkó Ivett NYV)

2002. szept. 1, Miskolc-Királysztal

Lévai Ferenc MEAFC, 2.: Kiss József NYV és Less Áron DTC (J: Józsa Gábor TSE, I: Pelyhe Dániel SDS, S: Kovács Ádám ETC, Ú: Kerényi Máté KTK)

Makrai Éva NYVSC-Nyírerdő, 2.: Farkas Zsuzsanna DTC, 3.: Bokros Andrea dr. MEA (J: Fekete Zsuzsa KTK, I: Csíszár Adrien SZV és Zsigmond Száva DTC, S: Hrenkó Ivett ESP, Ú: Koós Diána SDS)

2003. máj. 24, Gödöllő

Molnár Tibor ARAK Székesfehérvár, 2.: Magyar Zsolt DTC, 3.: Dénes Zoltán KAL (J: Sinkó János SZV, I: Gösswein Csaba PSE, S: Lenkei Zsolt TTE, Ú: Györgyi-Ambró Gergely MOM)

Oláh Katalin SZVSE, 2.: Zsebeházy Eszter KTK, 3.: Wengrin Ágnes VHS (J: Balogh Katalin JVS, I: Szerencsi Ildikó SZV, S: Tas Katalin MOM, Ú: Péley Dorottya PVS)

2004. máj. 16, Almásfüzitő

Domonyik Gábor MEAFC, 2.: Józsa Gábor TSE, 3.: Lévai Ferenc MEA (J: Gösswein Csaba PSE, I: Krajcik Mikhal KTK, 2: Tóth Ádám GYO, S: Lenkei Zsolt TTE, Ú: Fehérvári Zsolt SDS)

Makrai Éva NYVSC-Nyírerdő, 2.: Füzy Anna OSC, 3.: Oláh Katalin SZV (J: Kelemen Bernadett PVS, I: Hrenkó Ivett NYV, S: Novák Martina THA, Ú: Tibay Ilona SPA)

Országos Csapatbajnokságok

Időpont, helyszín

Férfi felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (további korcsoportok /J, I, S, Ú/ bajnokai)

Női felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (további korcsoportok /J, I, S, Ú/ bajnokai)

1970. jún. 28, Penc (Cserhát hg.)

Bp. Spartacus (Balogh Tamás, Bozán György, Örsi András, Schönviszky György), 2.: OSC, 3.: BEAC (I: Bp. Vörös Meteor)

Bp. Pedagógus (Babai Margit, Cser Borbála, Danovszky Mária), 2.: OSC, 3.: BEAC (I: Bp. Spartacus)

- 1971. jún. 27, Balatonfüred**
Bp. MÁV Igazgatóság (Burány Gyula, Gombkötő Péter, Tarjáni Tibor, Vajda Géza), 2.: BEAC, 3.: Spartacus TE (I: MAFC)
BEAC (Hegedűs Ágnes, Hegedűs Aletta, Turchányi Piroska), 2.: BSE, 3.: TÁKI (I: Spartacus TE)
- 1972. jún. 18, Mátraháza**
Spartacus TE (Balogh Tamás, Bozán György, Egervári Ottó, Schönviszky György), 2.: Bp. MÁV Ig., 3.: OSC (I: BEAC)
Spartacus TE (Jenővári Klára, Monspart Sarolta, Szopori Éva), 2.: OSC, 3.: BEAC (I: BEAC)
- 1973. jún. 10, Döbrönte (Bakony hg.)**
OSC (Csáki Tibor, Hegedűs Zoltán, Horváth Attila, Sódor István), 2.: Spartacus TE, 3.: BSE (I: BEAC)
BEAC (Cser Borbála, Fodor Cecília, Turchányi Piroska), 2.: Spartacus TE, 3.: OSC (I: Spartacus TE)
- 1974. jún. 16, Újvárfalva**
OSC (Csáki Tibor, Hegedűs Zoltán, Horváth Attila, Kempelen Miklós), 2.: Spartacus TE, 3.: BEAC (I: Tipográfia)
BEAC (Cser Borbála, Fodor Cecília, Hegedűs Ágnes), 2.: Spartacus TE, 3.: HÓDGÉP (I: Spartacus TE)
- 1975. jún. 14, Sárvár**
Spartacus TE (Bozán György, Gyurkó László, Loch Ferenc, Papp László), 2.: BEAC, 3.: BSE (I: K-Lombik)
Spartacus TE (Dobosi Erzsébet, Monspart Sarolta, Schmiedmeister Ilona), 2.: BEAC, 3.: Postás SE (I: Tatabányai Árpád Gimnázium)
- 1976. máj. 30, Zalaegerszeg**
Spartacus TE (Balogh Tamás, Bozán György, Brucker László, Gyurkó László), 2.: Egri Spartacus, 3.: OSC (I: Váci Forte)
Spartacus TE (Dobosi Erzsébet, Monspart Sarolta, Schmiedmeister Ilona), 2.: Tipográfia, 3.: BEAC (I: Egri Spartacus)
- 1977. máj. 29, Balinka (Bakony hg.)**
MAFC (Balla Sándor, Harkányi Ádám, Klimstein László, Molnár Gábor), 2.: OSC, 3.: BEAC (I: K-Lombik)
BEAC (Dániel Edit, Dobosi Erzsébet, Fodor Cecília), 2.: Spartacus TE, 3.: Egri Spartacus (I: Tatabányai Árpád Gimnázium)
- 1978. máj. 28, Miskolc - Tapolca (Bükk-hg.)**
OSC (Hegedűs Zoltán, Horváth Attila, Kempelen Miklós, Szabó József), 2.: MAFC, 3.: MEAFC (I: BEAC)
Gépipari Spartacus (Dániel Edit, Jenővári Gabriella, Monspart Sarolta), 2.: Egri Spartacus, 3.: Tipográfia (I: MEAFC)
- 1979. máj. 27, Bánkút - Nagymező (Bükk hg.)**
DVTK (Béres András, Böcsi Ferenc, Dosek Ágoston, Kovács Attila), 2.: Postás SE, 3.: MEAFC (I: PVSZK)
Postás SE (Csökör Irén, Hehl Éva, Korik Andorné), 2.: Egri Spartacus, 3.: Tipográfia (I: Sabaria)

1980. jún. 1, Lakitelek

PVSK (Gyenis Zoltán, Kelemen János, Pápai János, Tóth János), 2.: DVTK, 3.: PVSK (I: PVSK)

Postás SE (Csökör Irén, Danovszky Mária, Korik Andorné), 2.: Egri Spartacus, 3.: Gépipari Spartacus (I: Sabaria)

1981. jún. 7, Tokaj

PVSK (Gyenis Zoltán, Kelemen János, Szabó László, Széles Gábor), 2.: K-Lombik, 3.: DVTK (I: Szfv. Volán, S: Tipográfia)

DVTK (Kalo Annamária, Kalo Mariann, Korsovsky Ágnes), 2.: Gépipari Spartacus, 3.: Postás SE (I: Sabaria, S: Haladás VSE)

1982. jún. 20, Pápa, Huszárok-elő-pusztá (Bakony hg.)

Honvéd Schönherz SE (Hirt Jenő, Kelemen János, Lantos Zoltán, Pápai János), 2.: PVSK, 3.: DVTK (I: Gépipari Spartacus, S: PVSK)

DVTK (Kalo Mariann, Korsovsky Ágnes, Varró Rózsa), 2.: Postás SE, 3.: Gépipari Spartacus (I: DVTK, S: DVTK)

1983. jún. 19, Ásotthalom (Dél-Alföld)

PVSK (Pápai János, Gyenis Zoltán, Szieberth Péter, Tóth János), 2.: DVTK, 3.: Szfv. Volán (I: Tipográfia TE, S: PVSK)

Postás SE (Csökör Irén, Boros Zoltánné, Lendl Zita), 2.: Tipográfia, 3.: DVTK (I: Nyh. Mg.F., S: Gépipari Spartacus)

1984. jún. 24, Balatongyörök (Keszthelyi hg.), F21 ismétlés: okt. 21.

Honvéd Schönherz (Nagy Róbert, Nagy Márton, Szieberth Péter, Bardi János), 2.: DVTK, 3. PVSK (I: PVSK, S: PVSK)

Videoton (Pokk Mariann, Fent Mariann, Lendl Zita), 2.: Tipográfia, 3.: DVTK (I: Gépipari Spartacus, S: Tipográfia)

1985. jún. 23, Balassagyarmat, Nyírjes

PVSK (Szabó László, Szieberth Péter, Pápai János, Kelemen János), 2.: OSC, 3.: Alba Volán (I: PVSK, S: TSE)

DVTK (Kalo Mariann, Kalo Edina, Bérczes Krisztina), 2.: Videoton, 3.: K-Lombik (I: Nyh. Mg.F., S: Postás SE)

1986. jún. 22, Vilonya (Bakony hg.)

Honvéd Schönherz SE (Viniczai Ferenc, Siegler Konrád, Makra Zsigmond, Benedek István), 2.: PVS, 3.: MAF (I: DVT, S: PVS)

Tipográfia (Kovács Magda, Tóth Eszter, Jolanta Anaszova), 2.: TTE, 3.: GSS (I: Sabaria, S: MGF)

1987. jún. 21, Sátoraljaújhely, Újhuta

Alba Volán (Pápai János, Nagy Róbert, Iga István, Takács Csaba), 2.: HSS, 3.: PVS (I: DVT, S: AJK)

Tipográfia (Kopasz Mária, Kovács Magda, Tóth Eszter), 2.: DVT, 3.: VID (I: MGF, S: TTE)

1988. jún. 16, Hollókő (Cserhát hg.)

PVSK (Szabó László, Móró Tibor, Pavlovics Gábor, Szieberth Péter), 2.: VOL, 3.: VID (I: DVT, S: AJK)

Tipográfia (Tóth Réka, Tóth Eszter, Kovács Magda), 2.: VID, 3.: OSC (I: TTE, S: DVT)

- 1989. jún. 18, Lakitelek-Tóserdő**
PVSK (Kelemen János, Szieberth Péter, Pavlovics Gábor, Móró Tibor), 2.: VID, 3.: VOL (I: VID, S: DVT)
SZVSE (Balogh Piroska, Zádori Gabriella, Felföldi Hajnalka), 2.: TTE, 3.: OSC (I: TTE, S: DVT)
- 1990. szept. 23, Balatonfüred, Koloska-völgy**
Videoton (Viniczai Ferenc, Egei Tamás, Prill László, Iga István), 2.: PVS, 3.: MGF (I: VID, S: OSC)
OSC (Oláh Katalin, Csőkör Irén, Rózsa Emese), 2.: TTE, 3.: SZT (I: DVT, S: TTE)
- 1991. okt. 19, Miskolc – Csanyik.**
Videoton (Viniczai Ferenc, Iga István, Prill László, Lukács József), 2.: PVS, 3.: MGF (I: OSC, S: SZV, Ú: MGF)
PVSK (Kovács Ildikó, Kovács Bernadett, Bótor Barbara), 2.: TTE, 3.: SZT (I: DVT, S: SZV, Ú: GSS)
- 1992. okt. 10, Salgótarján, Eresztvény**
PVSK (Kelemen János, Pavlovics Gábor, Szieberth Péter, Rankasz Ernő), 2.: VHS, 3.: OSC (I: TSE, S: FAB, Ú: DTC)
SZVSE (Balogh Piroska, Gábos Réka, Zádori Gabriella), 2.: TTE, 3.: PVS (I: OSC, S: SZV, Ú: FSS)
- 1993. szept. 26, Paks**
PVSK (Pavlovics Gábor, Kelemen János, Rankasz Ernő, Szieberth Péter), 2.: VID, 3.: SMA (I: SZV, S: MGF, Ú: ZSC)
PVSK (Kovács Ildikó, Kovács Bernadett, Bótor Barbara), 2.: SZV, 3.: TTE (I: PVS, S: OSC, Ú: FSS)
- 1994. okt. 15, Kiskunhalas - Tázlár**
Soproni MAFC (Horváth Pál, Mesics Péter, Dénes Zoltán, Vajda Kolos), 2.: PVS, 3.: MEA (I: SZV, S: HTC, Ú: JUN)
SZVSE (Gábos Réka, Gordos Mónika, Oláh Katalin), 2.: DTC, 3.: PVS (I: MOM, S: JMD, Ú: MOM)
- 1995. okt. 21, Jávorkút (Bükk hg.)**
Soproni MAFC (Horváth Pál, Mesics Péter, Dénes Zoltán, Vajda Kolos), 2.: MEA, 3.: PVS (I: PVS, S: ZSC, Ú: SZD)
PVSK (Kovács Bernadett, Lovasi Katalin, Viniczainé Kovács Ildikó), 2.: DTC, 3.: SZV (I: MOM, S: MOM, Ú: MOM)
- 1996. okt. 12, Szentmártonkáta**
SZVSE (Farkas Dávid, Novai György, Eke Zoltán, Dénes Zoltán), 2.: MEA, 3.: OSC (J: NYV, I: NYV, S: SZD, Ú: JMD)
SZVSE (Gordos Mónika, Oroszné Oláh Katalin, Felföldi Hajnalka), 2.: NYV, 3.: PVS (J: MOM, I: FAB, S: DTC, Ú: JVS)
- 1997. okt. 4, Keszthely-Várvölgy**
Tipo TKE (Juhász Miklós, Baracsi Gábor, Egei Tamás, Hajdú Martin), 2.: PVS, 3.: NYV (J: MOM, I: MOM, S: OSC, Ú: MSE)
OSC (Gárdonyi Réka, Szalóki Eszter, Boros Judit), 2.: PVS, 3.: DTC (J: FAB, I: JMD, S: DTC, Ú: SZV)

1998. okt. 17, Kiskunhalas - Zsana

PVSK (Vonyó Péter, Viniczai Ferenc, Pavlovics Gábor, Kovács László), 2.: NYV, 3.: MEA (J: HTC, I: FAB, S: SZV, Ú: SZV)

ME AFC (Bokros Andrea, Bíró Alma, Martina Rakajova), 2.: SZV, 3.: PVS (J: FAB, I: SPA, S: SZV, Ú: SZV)

1999. okt. 23, Pirtó

NYVSC-Nyíre rdő (Jécsák Attila, Tas Dávid, Kiss József, Vjacseszlav Mukhidinov), 2.: MEA, 3.: PVS (J: SZV, I: SZV, S: SZV, Ú: PVS)

SZVSE (Gordos Mónika, Balogh Piroska, Tokaji Mónika), 2.: PVS, 3.: MEA (J: SZV, I: DTC, S: KOB, Ú: SZV)

2000. okt. 21, Parádsasvár (Mátra hg.)

NYVSC-Nyíre rdő (Szász Bence, Kiss József, Jécsák Attila, Vjacseszlav Mukhidinov), 2.: MEA, 3.: PVS (J: DTC, I: SZV, S: PVS, Ú: ETC)

SZVSE (Simon Ágnes, Balogh Piroska, Oláh Katalin), 2.: NYV, 3.: PVS (J: KOB, I: SZV, S: SZV, Ú: PVS)

2001. okt. 21, Egercsehi

NYVSC-Nyíre rdő (Kiss József, Tas Dávid, Cserpák Zsolt, Vjacseszlav Mukhidinov), 2.: MEA, 3.: PVS (J: SZV, I: SZV, S: PVS, Ú: TTE)

ME AFC (Bíró Alma, Bokros Andrea dr., Martina Rakajova), 2.: PVS, 3.: DTC (J: KTK, I: PVS, S: ARA, Ú: SZV)

2002. okt. 19, Pusztavám (Vértes hg.)

NYVSC-Nyíre rdő (Cserpák Zsolt, Vjacseszlav Mukhidinov, Kiss József, Szász Bence), 2.: ARA, 3.: DTC (J: SZV, I: PVS, S: ETC, Ú: MOM)

SZVSE (Szabó Andrea, Simon Ágnes, Balogh Piroska), 2.: MEA, 3.: DTC (J: KTK, I: SZV, S: PVS, Ú: SDS)

2003. okt. 11, Kaskantyú

DTC (Magyar Zsolt, Less Áron, Balabás Péter, Szundi Attila), 2.: NYV, 3.: HTC (J: SZV, I: MOM, S: SZV, Ú: MOM)

DTC (Farkas Zsuzsanna, Zsigmond Száva, Lubinszki Mária), 2.: SZV, 3.: MEA (J: KTK, I: SZV, S: SZV, Ú: SZV)

2004. okt. 2, Petőczakna – Hetvehely (Mecsek hg.)

ZTC (Sárecz Lajos, Vajda Kolos, Fehér Ferenc, Varga Bálint), 2.: DTC, 3.: KAL (J: MOM, I: ETC, S: ETC, Ú: MOM)

PVSK (Viniczainé Kovács Ildikó, Domján Zsuzsanna, Kovács Bernadett), 2.: SZV, 3.: OSC (J: PVS, I: NYV, S: SZV, Ú: DTC)

Országos Váltóbajnokságok

Időpont, helyszín

Férfi felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (további korcsoportok /J, I, S, Ú/ váltóbajnokai)

Női felnőtt bajnok, 2-3. helyezett, (további korcsoportok /J, I, S, Ú/ váltóbajnokai)

1970. okt. 18, Vinye (Bakony hg.)

BEAC (Bársony András, Czöndör István, Friedrich Vilmos, Hegedűs András), 2.: Bp. Spartacus, 3.: Bp. MÁV Ig. (I: Bp. Vörös Meteor)

Bp. Spartacus (Monspart Sarolta, Schmiedmeister Ilona, Szopori Éva), 2.: BEAC, 3.: OSC (I: Bakony Vegyész)

- 1971. okt. 24, Zamárdi**
BEAC (Bársony András, Bíró Sándor, Friedrich Vilmos, Hegedűs András), 2.: Egri Spartacus, 3.: Ajkai Alumínium (I: MAFC)
Spartacus TE (Jenovai Klára, Monspart Sarolta, Völgyi Zsuzsa), 2.: BEAC, 3.: BSE (I: BEAC)
- 1972. okt. 22, Bodajk (Bakony hg.)**
Spartacus TE (Balogh Tamás, Bozán György, Egervári Ottó, Schönviszky György), 2.: Egri Spartacus, 3.: VM-Egyetértés (I: BEAC)
Spartacus TE (Monspart Sarolta, Schmiedmeister Ilona, Szopori Éva), 2.: BEAC, 3. Bp. Vasas (I: Spartacus TE)
- 1973. máj. 20, Salgótarján**
Spartacus TE (Balogh Tamás, Bozán György, Egervári Ottó, Schönviszky György), 2.: OSC, 3.: BSE (I: BEAC)
BEAC (Cser Borbála, Hegedűs Ágnes, Turchányi Piroska), 2.: Spartacus TE, 3.: OSC (I: Spartacus TE)
- 1974. jún. 2, Kisfakos, Nagykanizsa**
BEAC (Bíró Sándor, Friedrich Vilmos, Hegedűs Ábel, Hegedűs András), 2.: BSE, 3.: Spartacus TE (I: K-Lombik)
Spartacus TE (Monspart Sarolta, Schmiedmeister Ilona, Szopori Éva), 2.: Bp. MÁV Ig., 3.: KSZV SE (I: BEAC)
- 1975. jún. 1, Kisvárda (Szabolcsi dombvidék)**
OSC (Hegedűs Zoltán, Horváth Attila, Kempelen Miklós, Csáki Tibor), 2.: Postás SE, 3.: BEAC (I: Váci Forte)
Spartacus TE (Dobosi Erzsébet, Monspart Sarolta, Schmiedmeister Ilona), 2.: BSE, 3.: HVSE (I: Spartacus TE)
- 1976. jún. 20, Abaliget (Mecsek hg.)**
Spartacus TE (Balogh Tamás, Bozán György, Gyurkó László, Loch Ferenc), 2.: BEAC, 3.: Egri Spartacus (I: HVSE)
Spartacus TE (Dobosi Erzsébet, Monspart Sarolta, Schmiedmeister Ilona), 2.: Tipográfia, 3.: HVSE (I: Egri Spartacus)
- 1977. jún. 19, Sopron, Károly-magaslat**
Spartacus TE (Balogh Tamás, Bozán György, Gyurkó László, Köpf Jenő), 2.: HSS, 3.: OSC (I: BEAC)
Spartacus TE (Monspart Sarolta, Muzsnai Ágota, Schmiedmeister Ilona), 2.: Egri Spartacus, 3.: Postás SE (I: Nagykanizsai Gazdász SE)
- 1978. okt. 1, Rudolf-tanya (Mátra hg.)**
Honvéd Schönherz SE (Honfi Gábor, Kóger Gyula, Pap László, Szabó László), 2.: BEAC, 3.: Gépipari Spartacus (I: BEAC)
DVTK (Kalo Annamária, Kálo Mariann, Korsovszky Ágnes), 2.: Gépipari Spartacus, 3.: Postás SE (I: Sabaria)
- 1979. jún. 17, Jakabszállás**
Honvéd Schönherz SE (Gyenis Zoltán, Kuron György, Pap László, Szabó László), 2.: PVSZK, 3.: DVTK (I: Sabaria, S: DVTK)
Gépipari Spartacus (Dániel Edit, Özse Ágnes, Szopori Éva), 2.: HVSE, 3.: DVTK (I: PVSZK, S: Sabaria)

1980. jún. 15, Leányfalu (Pilis hg.)

PVSK (Gyenis Zoltán, Kelemen János, Pápai János, Tóth János), 2.: DVTK, 3.: Gépipari Spartacus (I: Sabaria, S: PVSK)

Gépipari Spartacus (Dániel Edit, Özse Ágnes, Szopori Éva), 2.: K-Lombik, 3.: OSC (I: PVSK, S: BEAC)

1981. jún. 28, Kurd - Mekényes

PVSK (Gyenis Zoltán, Kelemen János, Szabó László, Tóth János), 2.: MAFC, 3.: H. Bottyán SE (I: PVSK, S: Tipográfia)

DVTK (Kalo Annamária, Kalo Mariann, Korsovszky Ágnes), 2.: Postás SE, 3.: Gépipari Spartacus (I: OSC, S: DVTK)

1982. okt. 17, Pankasz (Zalai dombvidék)

PVSK (Nagy Márton, Pápai János, Szabó László, Szieberth Péter), 2.: Sabaria, 3.: HSS (I: Gépipari Spartacus, S: PVSK)

Postás (Borosné Schmieidmeister Ilona, Csőkör Irén, Lendl Zita), 2.: Gépipari Spartacus, 3.: HVSE (I: Nyh. Mg. F., S: Haladás VSE)

1983. okt. 16, Létrás, Lusta völgy (Bükk hg.)

Székesfehérvári Volán (Egei Tamás, Nagy Róbert, Iga István, Benedek István), 2.: BEAC, 3.: Sabaria (I: PVSK, S: PVSK)

DVTK (Varró Rózsa, Korsovszky Ágnes, Kalo Mariann), 2.: Postás SE, 3.: Tipográfia (I: Nyh. Mg. F., S: DVTK)

1984. okt. 14, Pusztavám (Vértes hg.)

PVSK (Gyenis Zoltán, Szabó László, Pápai János, Kelemen János), 2.: HSS, 3.: MAFC (I: PVSK, S: PVSK)

Videoton (Fent Mariann, Lendl Zita, Pokk Mariann), 2.: Tipográfia, 3.: HSS (I: Nyh. Mg. F., S: Tipográfia)

1985. okt. 13, Debrecen - Hármashegyfalja

PVSK (Szieberth Péter, Szabó László, Pápai János, Kelemen János), 2.: Alba Volán, 3.: Sabaria (I: MHD Balatonfüred, S: PVSK)

Tipográfia (Kopasz Mariann, Kovács Magda, Alida Zukule), 2.: Postás SE, 3.: K-Lombik (I: Nyh. Mg.F., S: Sabaria)

1986. okt. 19, Kiskunhalas

Alba Volán (Takács Csaba, Iga István, Pápai János, Nagy Róbert), 2.: PVS, 3.: HSS (I: PSE, S: DVT)

Tipográfia (Tóth Eszter, Kovács Magda, Tóth Réka), 2.: FAB, 3.: DVT (I: MGF, S: FAB)

1987. okt. 18, Paks – Németkér (Tolnai dombvidék)

Alba Volán (Takács Csaba, Iga István, Pápai János, Nagy Róbert), 2.: PVS, 3.: HSS (I: DVT, S: AJK)

DVTK (Bérczes Krisztina, Kalo Edina, Kalo Mariann), 2.: VID, 3.: TTE (I: TTE, S: MOM)

1988. okt. 16, Bisse (Villányi hg.), F21 ism.: nov. 13, Hosszúhegy (Pilis hg.)

Alba Volán (Pápai János, Iga István, Takács Csaba, Nagy Róbert), 2.: PVS, 3.: VID (I: TTE, S: VID)

DVTK (Bérczes Krisztina, Kalo Mariann, Kalo Edina), 2.: OSC, 3.: TTE (I: TTE, S: PVS)

- 1989. okt. 15, Zirc (Bakony hg.), fiú serdülő ismétlés: okt. 21-én**
PVSK (Móro Tibor, Szieberth Péter, Pavlovics Gábor, Kelemen János), 2.: VID, 3.: BEA (I: DVT, S: OSC)
Sabaria (Geosits Beatrix, Horváth Andrea, Wengrin Ágnes), 2.: OSC, 3.: DVT (I: TTE, S: PVS)
- 1990. jún. 10, Csákberény (Vértes hg.)**
Videoton (Prill László, Iga István, Egei Tamás, Viniczai Ferenc), 2.: PVS, 3.: HSS (I: OSC, S: TLS)
DVTK (Kalo Mariann, Kalo Edina, Bérczes Krisztina), 2.: MOM, 3.: TTE (I: PVS, S: SZV)
- 1991. jún. 9, Piliscsaba**
PVSK (Rankasz Ernő, Szieberth Péter, Kelemen János, Pavlovics Gábor), 2.: OSC, 3.: BEA (I: OSC, S: DVT, Ú: BSC)
Tipográfia (Komár Éva, Tóth Réka, Nagyági Katalin), 2.: MIC, 3.: PVS (I: DVT, S: PVS, Ú: VID)
- 1992. jún. 21, Kiskunhalas - Pirtó**
Videoton (Prill László, Iga István, Viniczai Ferenc, Kiffer Gyula), 2.: OSC, 3.: PVS (I: MGF, S: JVS, Ú: BSC)
SZVSE (Lajter Ildikó, Gábos Réka, Balogh Piroska), 2.: DTC, 3.: PVS (I: FSS, S: DTC, Ú: SZV)
- 1993. jún. 20, Miskolc – Hollóstető (Bükk hg.)**
BEAC (Kovács Balázs, Kovács Lajos, Molnár Tibor, Lantos Zoltán), 2.: VHS, 3.: MEA (I: SZV, S: AJK, Ú: ZSC)
PVSK (Kovács Bernadett, Bótor Barbara, Kovács Ildikó), 2.: DTC, 3.: SMA (I: PVS, S: HRF, Ú: FSS)
- 1994. jún. 19, Újdörögd**
PVSK (Viniczai Ferenc, Kelemen János, Pavlovics Gábor, ifj. Kovács László), 2.: MEA, 3.: OSC (I: MGF, S: MOM, Ú: SZV)
Tipográfia (Paál Emőke, Horváth Magda, Tóth Réka), 2.: DTC, 3.: OSC (I: FSS, S: FSS, Ú: MOM)
- 1995. júl. 2, Mende**
Soproni MAFC (Dénes Zoltán, Mesics Péter, Horváth Pál, Vajda Kolos), 2.: PVS, 3.: VHS (I: MOM, S: MOM, Ú: SZD)
SZVSE (Oroszné Oláh Katalin, Balogh Piroska, Gordos Mónika), 2.: DTC, 3.: PVS (I: FAB, S: MOM, Ú: SZV)
- 1996. jún. 8, Oroszlány**
PVSK (Kovács László, Vonyó Péter, Pavlovics Gábor, Viniczai Ferenc), 2.: NYV, 3.: MEA (J: NYV, I: MOM, S: SZD, Ú: OSC)
PVSK (Kovács Bernadett, Lovasi Katalin, Kovács Ildikó), 2.: DTC, 3.: NYV (J: SPA, I: FAB, S: DTC, Ú: SZV)
- 1997. jún. 15, Nyírgelse**
NYVSC (Jécsák Attila, Wágner István, Kiss József, Alekszandr Mihajlov), 2.: MEA, 3.: ARA (J: HTC, I: MOM, S: OSC, Ú: SZV)
PVSK (Kovács Bernadett, Kesztyús Szilvia, Lovasi Katalin), 2.: NYV, 3.: OSC (J: SZV, I: MOM, S: ARA, Ú: FAB)

1998. jún. 21, Mátrafüred

ME AFC (Lévai Ferenc, Wágner István, Jozef Pollak, Domonyik Gábor), 2.: PVS, 3.: TTE (J: MOM, I: SZV, S: SZV, Ú: PVS)

ME AFC (Bíró Alma, Martina Rakajova, Bokros Andrea), 2.: PVS, 3.: NYV (J: FAB, I: DTC, S: SZV, Ú: PVS)

1999. jún. 13, Püspökszilágy (F21, N16 ism.: nov. 14, Salgóhánya)

ME AFC (Domonyik Szabolcs, Lévai Ferenc, Jozef Pollak, Domonyik Gábor), 2.: NYV, 3.: TTE (J: OSC, I: JMD, S: SZV, Ú: MOM)

SZVSE (Balogh Píroska, Tokaji Mónika, Oláh Katalin), 2: KOB, 3.: MEA (J: SZV, I: DTC, S: KOB, Ú: SZV)

2000. jún. 11, Táborfalva – Ladánybene (Duna – Tisza köze)

NYVSC-Nyíre rdő (Jécsák Attila, Tas Dávid, Kiss József, Vjacseszlav Mukhidinov), 2.: MEA, 3.: SZV (J: SZV, I: KOB, S: SZV, Ú: TTE)

SZVSE (Gordos Mónika, Balogh Píroska, Oláh Katalin), 2.: NYV, 3.: DTC (J: KOB, I: SZV, S: SZV, Ú: NYV)

2001. júl. 1, Kiskunhalas - Harkakötöny

NYVSC-Nyíre rdő (Tas Dávid, Jécsák Attila, Kiss József, Vjacseszlav Mukhidinov), 2.: MEA, 3.: ARA (J: PVS, I: SZV, S: PVS, Ú: TTE)

DTC (Pénzes Erzsébet, Lubinszki Mária, Farkas Zsuzsanna), 2.: PVS, 3.: SZV (J: KTK, I: SZV, S: SZV, Ú: DTC)

2002. júl. 1, Szuha (Mátra hg.)

Alba Regia (Ágoston Zoltán, Molnár Róbert, Molnár Tibor), 2.: NYV, 3.: KAL (J: SZV, I: PVS, S: ETC, Ú: MOM)

ME AFC (Rostás Anikó, Bokros Andrea dr., Martina Rakajova), 2.: DTC, 3.: NYV (J: KTK, I: ARA, S: MOM, Ú: SDS)

2003. jún. 29, Pilisszentkereszt

DTC (Less Áron, Magyar Zsolt, Szundi Attila), 2.: MEA, 3.: KAL (J: SZV, I: ETC, S: TTE, Ú: MOM)

DTC (Lubinszki Mária, Zsigmond Száva, Farkas Zsuzsanna), 2.: MEA, 3.: ZTC (J: PVS, I: PVS, S: MOM, Ú: DTC)

2004. jún. 20, Kiskunhalas - Bodoglár

ME AFC (Harkányi Zoltán, Lévai Ferenc, Domonyik Gábor), 2.: NYV, 3.: KAL (J: MOM, I: ETC, S: MOM, Ú: SDS)

SZVSE (Szabó Andrea, Balogh Píroska, Oláh Katalin), 2.: MEA, 3.: HSE (J: PVS, I: MOM, S: SZV, Ú: SPA)

Országos Egyesületi Váltóbajnokságok

Időpont, helyszín

Férfi bajnok, 2-3. helyezett

Női bajnok, 2-3. helyezett

1997. okt. 23, Bánkút (Bükk hg.)

SZVSE (Farkas Dávid, Molnár Attila, Nagy Róbert, Sinkó János, Szabó Zsolt), 2.: OSC, 3.: DTC

SZVSE (Csizsár Adrien, Hecz Katalin, László Dóra, Szabó Andrea, Tokaji Mónika), 2.: DTC, 3.: PVS

- 1998. okt. 23, Kisléta (Dél-Alföld)**
 SZVSE (Fodor József, Bodó Tibor, Szűcs Gábor, Molnár Attila, Eke Zoltán),
 2.: OSC, 3.: SZV
 SZVSE (Csiszár Adrien, Csányi Adrien, László Dóra, Hecz Katalin, Tokaji
 Mónika), 2.: DTC, 3.: FAB
- 1999. okt. 24, Tázlár**
 SZVSE (Nagy Bence, Sinkó János, Bodó Tibor, Szűcs Gábor, Eke Zoltán), 2.:
 PVS, 3.: TTE
Kőbányai Tájfutó Klub (Kerényi Krisztina, Fekete Anikó, Fekete Zsuzsa,
 Zsebeházy Eszter, Kármán Katalin), 2.: SZV, 3.: DTC
- 2000. okt. 22, Parádsasvár (Mátra hg.)**
 DTC (Szundi Attila, Tamás Tibor, Balabás Péter Gergő, Fellegi György,
 Sümegei János), 2.: SZV, 3.: PVS
Szegedi Vasutas SE (Szerencsi Dóra, Simon Ágnes, Valler Krisztina, László
 Dóra, Csiszár Adrien), 2.: DTC, 3.: SZV
- 2001. okt. 22, Egercsehi**
Szegedi Vasutas SE (Takács Balázs, Gyöngyösi István, Viczián Péter, Nagy
 Róbert, Sinkó János), 2.: KTK, 3.: PVS
Szegedi Vasutas SE (Szerencsi Dóra, Szerencsi Ildikó, Csányi Adrien, Oláh
 Katalin, Csiszár Adrien), 2.: KTK, 3.: PVS
- 2002. okt. 20, Pusztavám (Vértessig.)**
Tipo TKE (Szentei Tamás, Harkányi Árpád, Kácsor Attila, Hajdu Martin,
 Lenkei Zsolt), 2.: KTK, 3.: PVS
Szegedi Vasutas SE (Szerencsi Dóra, Balogh Piroska, Zsolnai Eszter, Szerencsi
 Ildikó, Csiszár Adrien), 2.: SZV, 3.: PVS
- 2003. okt. 12, Bócsa**
Hegyvidék-MOM Tájfutó Klub (Salfér Viktor, Tas Máté, Mets Máté,
 Györgyi-Ambró Gergely, Zsebeházy István), 2.: NYV, 3.: SZV
Szegedi Vasutas SE (Szerencsi Dóra, Nagy Virág, Zsigmond Tímea, Szerencsi
 Ildikó, Oláh Katalin), 2.: KTK, 3.: DTC
- 2004. okt. 3, Pécs, Nyugat-Mecsek**
 ETC (Hráb Dániel, Szajkó Csaba, Halász Balázs, Szabó András, Kovács
 Ádám), 2.: TTE, 3.: SZV
Szegedi Vasutas SE (Szerencsi Ildikó, Nagy Virág, Szerencsi Dóra, Zsigmond
 Tímea, Oláh Katalin), 2.: PVS, 3.: DTC

Magyar Bajnokságok dobogós helyezettjei 1970-2004

Alekszandr Mihajlov	Csáki Tibor	Friedrich Vilmos	Horváth Zoltán
Alida Zukule	Csányi Adrienn	Frigyik László	Hrab Dániel
Arató János	Császár Éva	Füzy Anna	Hrenkó Ivett
Ágoston Zoltán	Csepány László	Gábos Réka	Hrenkó László
Babai Margit	Cser Borbála	Gárdonyi Márk	Iga István
Balabás Péter Gergő	Cserpák Zsolt	Gárdonyi Réka	Imre Tímea
Bálint László	Csillag Vera	Gazda Pál	Jávorics Éva
Balla Sándor	Csilling Ágnes	Geosits Beatrix	Jécsák Attila
Balogh Katalin	Csiszár Adrienn	Gombkötő Péter	Jenovai Klára
Balogh Piroska	Csőkör Irén	Gordos Mónika	Jenővári Gabriella
Balogh Tamás	Dániel Edit	Gösswein Csaba	Jerger Valéria
Bánki Zoltán	Danilova Anastasiya	Grabecz Tibor	Jolanta Anaszova
Baracsi Gábor	Danovszky Mária	Gyalog László	Józan Ágnes
Bardi János	Daragó Zsófia	Gyenis Zoltán	Jozef Pollak
Bárdosi Zoltán	Dedinszky Imre	Gyöngyösi István	Józsa Dorottya
Barkó Andrea	Dénes Zoltán	Györgyi-Ambró	Józsa Gábor
Bársony András	Dobosi Erzsébet	Györgyi-Gergely	Juhász Miklós
Benedek István	Domján Zsuzsanna	Gyulai Tamás	Kácsor Attila
Benedek Virág	Domonyik Gábor	Gyulai Zoltán	Kajdi Csaba
Bérczes Krisztina	Domonyik Szabolcs	Gyurina Szabolcs	Kalo Annamária
Béres András	Dosek Ágoston	Gyurkó László	Kalo Edina
Bertóti Regina	Egei Tamás	Háderné	Kalo Mariann
Bíró Alma	Egervári Ottó	Pokk Mariann	Kármán Katalin
Bíró Sándor	Eke Zoltán	Hajdu Martin	Kaszás György
Blum László	Erdélyi Gyula	Halász Balázs	Kaszás Szilvia
Bodó Tibor	Erdélyi Kálmán	Halász D. Éva	Kelemen Bernadett
Bogos Tamás	Erdélyi Tibor	Harkányi Ádám	Kelemen János
Bokros György	Faggyas László	Harkányi Árpád	Kempelen Miklós
Bokros (Horváth)	Farkas Dávid	Harkányi Zoltán	Kerényi Krisztina
Andrea	Farkas Dávid	Hecz Katalin	Kerényi Máté
Bokros István	Farkas Gabriella	Hegedüs Ábel	Kesztyűs Szilvia
Borbás Nándor	Farkas Zsuzsanna	Hegedüs Ágnes	Kiffer Gyula
Borbély Károly	Fehér Ferenc	Hegedüs Aletta	Kiss Gabriella
Boros Judit	Fehérvári Zsolt	Hegedüs András	Kiss József
Boros Zoltán	Fekete Anikó	Hegedüs Klári	Kiss Zoltán
Boros Zoltánné	Fekete Zsuzsa	Hegedüs Zoltán	Klimstein László
(Schmiedmeister	Felföldi Hajnalka	Hehl Éva	Kóczyán Ágnes
Ilona)	Fellegi György	Hirt Jenő	Koger Gyula
Bossánszky Krisztina	Fent Mariann	Honfi Gábor	Koller Péter
Bótor Barbara	Fodor Cecília	Hornák Mariann	Komár Éva
Bozán György	Fodor József	Horváth Andrea	Koós Brigitta
Böcsi Ferenc	Forrai Gábor	Horváth Attila	Koós Diána
Brucker László	Fráter Tamás	Horváth Magda	Kopasz Mária
Burány Gyula	Friedrich Gábor	Horváth Pál	Kopasz Mariann
Czöndör István			

Korcsok Pál
Korik Vera
Korsovszky Ágnes
Kottman Dezső
Kovács Ádám
Kovács Attila
Kovács Balázs
Kovács Bernadett
Kovács Gábor
Kovács Ivett
Kovács Lajos
Kovács László
Kovács László ifj.
Kovács Róbert
Köpf Jenő
Krajcik Michal
Krajcsovicz András
Krasznai Orsolya
Kronvald Tamás
Kuron György
Kürti István

Lajter Ildikó
Laki Balázs
Lantos Zoltán
László Dóra
Lendl Zita
Lenkei Zsolt
Less Áron
Lévai Ferenc
Lipták József
Loch Ferenc
Lovasi Katalin
Lubinszki Mária
Lukács József
Lux Andrea

Magyar Zsolt
Makra Zsigmond
Makrai Éva
Marcinska Jana
Marosffy Dániel
Martina Rakayova
Mátyus Attila
Mesics Péter
Mets Máté
Mets Miklós
Miskó Tünde
Molnár Attila
Molnár Gábor
Molnár Géza

Molnár Róbert
Molnár Tibor
Monspart Sarolta
Moravszky János
Móro Tibor
Mráz János
Muliter Gábor
Murányi Csaba
Muray Rita
Muzsnai Ágota

Nagy Bence
Nagy István
Nagy Márton
Nagy Róbert
Nagy Virág
Nagyági Katalin
Novai György
Novák Martina

Oláh Anikó
Oláh Katalin
Orosz Ádám

Őrsi András
Öry Eszter
Özse Ágnes

Paál Emőke
Papai János
Papp István
Papp László
Pardi Zoltán
Paróczy Zsolt
Pavlovics Gábor
Péley Dorottya
Pelyhe Dániel
Pénzes Erzsébet
Petró Annamária
Petró Árpád
Pogány Borcsi
Pozsgai László
Pozsgai Norbert
Prill László

Rankasz Ernő
Rostás Anikó
Rostás Irén
Rózsa Emese
Salfér Viktor

Sárecz Lajos
Schönviszky György
Scultéty Márton
Sebők Béla
Sebők Zsuzsanna
Selmeczi Irén
Siegler Konrád
Simon Ágnes
Sinkó János
Skerletz Noémi
Sódor István
Soós Ferenc
Sötér János
Sötér Márton
Sprok Bence
Stein Barnabás
Sümege János

Szabó András
Szabó Andrea
Szabó József
Szabó László
Szabó Zsolt
Szajkó Csaba
Szaktilla János
Szalóki Eszter
Szász Bence
Széles Gábor
Szemák Zsuzsanna
Szentei Tamás
Szerdahelyi Zoltán
Szerencsi Dóra
Szerencsi Ildikó
Szieberth Péter
Szigethy Ágnes
Szivák Ildikó
Szopori Éva
Szöllös András
Szundi Attila
Szűcs Gábor
Szűcs Levente

Tajti Anikó
Takács Balázs
Takács Csaba
Tamás Tibor
Tarjáni Tibor
Tas Dávid
Tas Katalin
Tas Máté
Tésy Tamás

Tibay Ilona
Tokaji Mónika
Tóth Ádám
Tóth Attila
Tóth Eszter
Tóth János
Tóth Réka
Tóth Tamás
Turchányi Piroska

Urbán Imre
Üveges Gabriella

Vajda Balázs
Vajda Géza
Vajda Kolos
Varga Bálint
Vass Attila
Vavrova Veronika
Vekerdy Zoltán
Vereszkai Tibor
Vida Gábor
Viniczai Ferenc
Viniczainé

Kovács Ildikó
Vityi Péter
Vonyó Péter
Vorsatz Diana
Vallér Krisztina
Várbiro Pál
Varró Rózsa
Viczián Péter
Vizi Tibor
Vjacseszlav
Mukhidinov
Völgyi Zsuzsa

Wágner István
Wengrin Ágnes

Zádori Gabriella
Zámbó Gabriella
Zöldesi Andor

Zsebeházy Eszter
Zsebeházy István
Zsebeházy Zsolt
Zsigmond Száva
Zsigmond Tímea
Zsolnai Eszter

X. Országos felnőtt egyéni bajnokok

Balla Sándor

Balogh Piroska

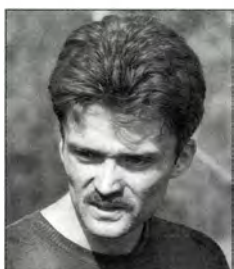
Benedek István

Bokros Andrea

Boros Zoltán

Bozán György

Csökör Irén

Dénes Zoltán

Domonyik Gábor

Dosek Ágoston

Egei Tamás

Erdélyi Tibor

Gárdonyi Réka

Gyalog László

Harkányi Ádám

Harkányi Zoltán

Hegedüs András

Honfi Gábor

Hornyák Marianna

Horváth Attila

Horváth Magda

Horváth Pál

Iga István

Juhász Miklós

Kalo Marianna

Kármán Katalin

Kelemen János

Kiss Zoltán

Kovács Bernadett

Kovács Ildikó

Lantos Zoltán

Lévai Ferenc

Lovasi Katalin

Lubinski Mária

Lux Andrea

Makrai Éva

Molnár Géza

Molnár Tibor

Monspart Sarolta

Novai György

Oláh Katalin

Pápai János

Pavlovics Gábor

Rostás Irén

Schiedmeister Ilona

Scultéty Márton

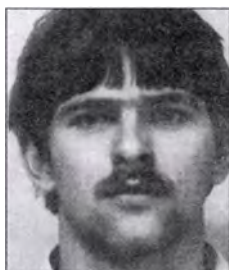
Sötér János

Szabó László

Széles Gábor

Szieberth Péter

Szundi Attila

Tóth Réka

Vajda Géza

Vajda Kolos

Vekerdy Zoltán

Viniczai Ferenc

Wágner István

Wengrin Ágnes

XI. A Hungária Kupák krónikája

Ez a versenysorozat hű tükörképét mutatja a magyar tájfutó sport mindenkori állapotának. Nem csoda, hiszen fennállásunk során a hazai rajthozállások hetedrésze a Hungária Kupákon történt; térképeink több mint tizedét erre a versenyre helyesbítettük és adtuk ki; bejártuk vele valamennyi nagy tájegységünket; számos későbbi élsportolónk első alkalommal éppen egy HK rendezvényen hívta fel magára a figyelmet; a rendezésekben rövidebb-hosszabb ideig közreműködött minősített versenybíróink túlnyomó többsége; az itt bevezetett újdonságok, lebonyolítási eljárások közül számos szolgált mintául a nagy hazai versenyek megrendezéséhez.

Válogatott mérkőzések

A történet természetesen nem 1970-ben kezdődik, hiszen ahhoz, hogy hivatalosan önálló sportággá váljunk, sok minden közt szükség volt egy rendszeresen sorra kerülő olyan versenyre, ahol nemzeti válogatottak csapnak össze 5-6 ország részvételével, és mellékesen 300 körüli versenyző fut az ország minden tájáról. Ez volt a Hungária Kupa 1967-től. De már ennek is volt előzménye, ami még 10 évvel korábbra nyúlik vissza

1957-1966 Az előzmények

1957-ben rendezték az első nemzetközi Balaton Kupa természetjáró tájékozási versenyt Zamárdiban. Ki más lehetett a versenybíróság elnöke, mint dr. Vizkelety László, aki számos nagyszerű kezdeményezéssel vitte előre a turista mozgalmat, ma pedig a történetírás fáradhatatlan szervezője. A verseny, csakúgy mint a következő nyáron Szigligeten, 3x2 fős csapatverseny formájában zajlott.

1959-ben és 1960-ban egyaránt Balatonfüreden rendezték a versenyt, és az eddigi egyesületek közti erőfelmérést felváltotta a nemzeti válogatott együttesek küzdelme, de maradt viszont a 3 útvonalas, 2 fős csapatverseny formula. A vándorserleget a kiírás értelmében mindig a legjobb külföldi csapat nyerte, az első 5 alkalommal ismétlődően Csehszlovákia. A versenyforma gyakran változott, előbb 2 naposra bővült éjszakai szakasszal, majd 1961-ben Balatonföldváron a korszerűbb egyéni-csapat versenyformára, amely Schönviszky György és a magyar válogatott győzelmét hozta. 1962-ben Rezi községben megtört a cseh hegemonia: egyéniben bolgár, csapatban német győzelem született.

Az 1963-as Balaton Kupához fűződik az első női nemzetközi verseny Magyarországon, s ezzel Monspart győzelmi sorozatának kezdete. Ez a Nagyvázszonyban tartott verseny hozta első ízben hazánkba a svéd válogatottat, amely persze el is nyerte a kupát. Sajnos 1964-ben elmaradt a Balaton Kupa, a következő évben viszont Balatongyörökön minőségi papírra nyomtatott, szép rajzolatú térkép fogadta az erős nemzetközi mezőnyt. Az egyéniben mind a fiúknál, mind a hölgyek közt, továbbá a férfi csapatversenyben a svédek nyertek. Az 1966. évi versenyt több válogatott is beillesztette felkészülési programjába az első tájfutó világbajnokságra. Az első napi egyéni és csapatértékelésben a mieink bizonyultak legjobbnak, de a másnapi váltóversenyben mindkét nemnél a svédek diadalmaskodtak. Mint legjobb külföldi válogatott, harmadik győzelmükkel a svédek végleg elnyerték a Balaton Kupát.

Ez adta az apropót ahhoz, hogy ezt a versenysorozatot lezárják, és az eddigi sikerekre alapozva valami mást, még színvonalasabbat teremtsenek. Ennél fontosabb szempont volt persze az, hogy a népszerű versenyek kinőtték a Balaton-felvidék terepeit, és az idegenforgalom növekedése is egyre nehezebbé tette a zsűfolt főszezonban a szálláslehetőségek biztosítását. A sportág módszeres fejlesztése megkívánta, hogy ez a sikeres rendezvény a helyszínét tekintve országos vándorverseny legyen. Ezért alapította meg a turisták keretében működő Tájékoztatói Versenybizottság a Hungária Kupát.

1967 Farkasgyepű

A nyári időpont adott volt, a helyet pedig kissé északabbra tolva, a Balaton-felvidékitől lényegesen eltérő jellegű terepen, a Bakony mélyén találtak az első HK résztvevői. Hivatalosan csak a nemzeti válogatottak egyéni-csapat versenye, valamint a másnapi váltóösszezsapása képezte a Hungária Kupa versenyeit, a többiek a Veszprém megyei Természetbarát Szövetség által rendezett Pannónia Kupa keretében futottak ugyanott. A köztudatban azonban csak egy versenyként, HK-ként maradt meg a rendezvény, hiszen az I. osztályú pályák azonosak voltak. A Pannónia Kupa egyébként a legkülönbözőbb versenyformákat tartalmazta. Nevezni lehetett a HK-val párhuzamosan zajló egyéni versenyekre felnőtt I. o. és ifjúsági II. o. kategóriákba, ahol természetesen – mint szinte minden versenyen még 3-4 évig – csapatértékelés is volt. A váltóverseny csak felnőtt elit kategóriákban zajlott. II. osztályban versenyt hirdettek viszont a váltó helyett a nők részére nappali egyéni-csapatverseny formájában, a férfiaknak 2x2 fős éjszakai versenyként, a veteránok részére pedig éjszakai egyéni verseny formájában. A 18 év alattiak részére alsó korhatár megjelölés nélkül az indulás joga ezeken a versenyeken csak orvosi engedélyhez volt kötve. További érdekesség, hogy a győztes csapatok a Pannónia Kupán az előzményekből kifolyólag a Balaton és a Keszthely Kupákat nyerték el. Érthető a helyzet, a sportág most volt kialakulóban, kereste önmagát, a kibontakozás, az önállóság útját. A futóverseny szót a hivatalos kiadványok általában kerülték, de a HK kiírásban már ezzel szerepelt. A valóságban már régóta a természetbarát tájékoztatói versenyek igazi futóversenyek voltak.

A korábbiaknál sokkal jobban olvasható, szebb rajzolatú színes térkép állt az indulók rendelkezésére, természetesen még 1:25 000 méretarányban. A színeket persze ekkor még csak a sárga és barna szín jelentette, a futhatóság jelölését még nem ismertük. Edzés, illetve terepbemutató céljára külön térkép készült. Mai fülnek igen furcsán hat a megadott versenyidő: 293 perc, nyilván a pályaadatok alapján számították. A 10 km hosszú női pályát Saci 83 perc alatt teljesítette, nem csoda, hogy a második helyezettet több mint fél órával verte. A pálya 8 ellenőrző pontból állt, a fiúk 15 km-es versenyén szintén, tehát átlag 1800 méter megtétele után kellett egyet bélyegezni. Tanulságos felsorolni a pontmegnevezéseket, mert jellemző a hatvanas évek pályáira: 1. horpadás, 2. kerítés-sarok, 3. rétszél, 4. tisztás, 5. kis domb, 6. kis rét, 7. irtás széle, 8. nyiladék. De senki ne feltételezze, hogy érdektelenebb, vagy könnyebb lett volna a versenyzés akkoriban! Aki edzésképpen végigfut ezen az egykori pályán (akár a mai részletesebb térképpel, bár az eredeti máig is használható, nemrégén győzöttem meg róla), az rádöbben, hogy többet kell gondolkodnia ezen egy futam során, mint manapság egy évad 40-50 versenyén együttvéve. Emlékszem olyan 4 kilométert meghaladó átmenetekre, ahol a nehezen megtervezett útvonalat menet közben jött újabb ötletek alapján 8-10 alkalommal is megváltoztattam, állandóan keresve az ideálisabb megoldást, hiszen egy-egy sikeres választással percek lehetett nyerni, egy hibás döntéssel viszont keverés nélkül is akár tíz percet veszíteni. (Bizonyíték a gondosan megőrzött térképek.) A mai tájékoztató viszont az egyértelmű feladat könyörtelenül következetes, pillanatnyi figyelemkihagyást sem tűrő

végrehajtását jelenti. Csak a 8 km-nél hosszabb pályákon fordul elő, és ott is csak esetenként, hogy fantáziára, gondolkodásra is szükség van.

A csapatversenyt Magyarország nyerte a következő összeállításban: Monspart Sarolta, Cser Borbála, Hegedüs Ágnes, Balogh Tamás, Schönviszky György, Skerletz Iván. A váltóverseny érdekessége, hogy mindkét női váltónk első tagja pályát tévesztett, így kiestek. A versenybíróság elnöki szerepét Argay Gyula töltötte be, aki ma is az egyik legagilisabb szervező egyéniség, a veterán sportolók ügyének zászlóvivője. Félig turista mi voltunk bizonyítéka a korai felkelés: az autóbusz reggel 5 órakor indult a válogatott versenyzőkkel a veszprémi szálláshelyről Farkasgyepűre. Az első rajt, illetve a váltón a tömegrajt 7:00-kor volt. A Pannónia Kupa résztvevői lustálkodhattak, ők helyben töltötték az éjszakát, és csak 7:30-kor rajtoltak. A versenyidő így is alkonyatkor, 18:08-kor járt le, és természetesen akadtak, akik ezt ki is használták. De járt még éjszakai vonat, hogy a munkakezdést ne késsék le!

1968 Kéked

A következő évben már nem csupán a Balatontól szakadtunk el, de óriásit ugrottunk északkeletre. Egy eldugott zempléni község, Kéked várta a mezőnyt szépséges sátoros hegyeivel, mély csendjével és tiszta levegőjével, bár az irtásszélekről egy-egy pillanatra feltűnt a távolból a kassai kohó kéményeinek füstje. Hogy a béke mégse legyen idilli, arról a politika gondoskodott. A versennyel egyidejűleg zajlott le a dicstelen katonai bevonulás a csehszlovákiai fordulat megakadályozására. Az eseményt különlegesen izgalmassá tette a HK résztvevői számára az, hogy Kéked község északi határvonala Trianon óta egyúttal országhatárt képez Szlovákiával. Északi szomszédunk versenyzői hosszú ideig kényszerültek vendégszeretetünket élvezni, mivel a zárlat következtében nem térhettek haza.

A kettős elnevezés megszűnt, minden kategória a HK keretében indult. A nemzeti válogatottak összecsapása egyszerűen külön kategóriát képezett, s ez a formula 1972-ig megmaradt. A kupát ismét a magyar válogatott nyerte el, ezúttal Monspart Sarolta, Balázs Éva, Cser Borbála, Horváth Attila, Schönviszky György, Bozán György összeállításban. Az egyéni-csapatverseny a nagy esőzés következtében rendkívüli körülmények közt zajlott. A mély talajon a hosszú pályákon a versenyzők felkészültségéből eredő különbség óriásivá nőtt. Míg Horváth Attila kevéssel 2 órán belül teljesítette a pályát, s a leggyengébb válogatott teljesítmény 142 perc volt, addig a többiek versenyében azonos pályán 157 perc is elég volt a győzelemhez, és a mai versenyidőt meghaladó 181 perc még első osztályú minősítést adott (9. hely). Saci még ilyen körülmények közt is hozta a tervezett 70 perces győztes időt, és a többi női válogatott is jól futott, de a válogatottakon kívüli mezőnyben a legjobb magyar versenyző csupán a 14. helyet szerezte meg 144 perces idővel.

Érdekesség, hogy a versenybíróság előírta hosszú harisnya vagy nadrág használatát viperaveszély okán, és a programfüzetben részletesen ismertette a teendőket viperamarás esetére.

1969 Kóspallag

Harmadik alkalommal a Börzsöny közepén, Kisinócon, ismét szintes terepen rendezték a versenyt. Pontosabban mai szemmel nézve szintes, akkoriban az legfeljebb átlagosnak számított. A 220 percre csökkent versenyidő elegendőnek is bizonyult szinte minden induló számára. A Monspart, Horváth, Hegedüs alkotta női csapat, illetve a Hegedüs,

Deseő, Sötér összetételű férfi együttes mind a csapat-, mind a váltóversenyben diadalmaskodott, igaz ehhez csupán a bolgár és a német csapatot kellett legyőzniük.

A népes nemzetközi versenyen már gyermek kategória is szerepelt (ami megfelel a mai 14-es korosztálynak), de még nagyon kevés indulóval, ezért a korcsoport véglegessé csak 1974-től vált. Jellemző a sportág akkori korösszetételére, hogy az ifi, serdülő, gyermek, továbbá szenior versenyzők együttesen is csak fele annyian voltak, mint a felnőttek.

A Kartográfia kiadású térképen megjelent a zöld szín is: a tarirtásokat L betű alakú jel, a fenyőerdőket egy lucfenyőre emlékeztető jel, a sűrű bozótosokat pedig pöttyözés ábrázolta. A fenyvesek külön jelölése egyébként egészen a 70-es évek legvégéig megmaradt a futhatósági ábrázolással együtt alkalmazva, holott ezek a jelek gyakran zavarták értékesebb információk (pl. domborzati részletek) olvashatóságát a térképen.

1970 Pilisszentlászló

A megalakult Szövetség elnöksége egyik fontos feladatának tekintette a HK még színvonalasabb megrendezését. A térképkiadást már jelentős terepi helyesbítési munka előzte meg, így nagy számban jelentek meg a térképen olyan objektumok jelei, melyek addig nem, vagy csak elvéve voltak jelölve (kőmezők, sziklák). A térképen a zöld pöttyök különböző sűrűsége egyértelműen utalt a bozótosok futhatóságára, de a pöttyök futás közbeni felfedezéséhez jó szem szükségeltetett. A Szent László-hegy terepéről készült térképen nevet nem találunk, hiszen még mindig titkolni kellett, hogy egy ilyen részletes térkép mit is ábrázol.

A magyar válogatott sikere ezúttal is folytatódott, pedig most a csehszlovákok is erős csapattal képviseltették magukat, hasonlóan a németekhez. A bolgár, és főleg a román együttes inkább csak asszisztált. Győztes csapataink névsora: Monspart Sarolta, Balázs Éva, Horváth Magda, illetve Hegedüs András, Horváth Attila, Bozán György. A kőmezők és a szintek miatt igen nehéz pályákon a 2 órás idő már nagyon előkelőnek számított. Dűdű kiemelkedőt teljesített, ugyanakkor az élmezőnyünk bővülésére utal, hogy a válogatottból többen is gyengébb eredményt értek el, mint a tőlük külön mezőnyt képező, de azonos pályát teljesítő többi versenyző közt 123 perccel győztes Bársony András, akit HK szpikereként ismertünk politikusi pályafutásának kezdetéig. Meglepően magas, több mint 40 %-os külföldi részvételi aránnyal zajlott a küzdelem. Akkor természetes volt, de ma utólag vizsgálva az adatokat feltűnő, hogy a váltóversenyen ugyanannyian indultak, mint az egyénin. Manapság jó, ha kétharmad létszám ott marad a váltóra egy ilyen kétnapos kombináció esetén. A mai önhajszoló világban nincs türelmünk azzal fecsérelni a drága időt, hogy váltótársunkra várakozzunk, bármennyire is megrövidültek a pályák. A váltó pályák nyomvonala túlságosan hasonlított az egyénire, de legalább mindenki korrigálhatta az előző napon elkövetett hibáit.

1971 Tata

Szövetségünk első évi tevékenysége óriási eredményeket hozott, bátran nevezhetjük minőségi ugrásnak. A változások leglátványosabbika a térképügy terén történt, létrejött a megállapodás az MN Térképészeti Intézetével, amely két évtizeden keresztül elemi alapját képezte sportágunk létezésének. 1971-ben ez nem kevesebb újat jelentett, mint egységes kiadású térképeket 1:20 000 méretarányban, 4 színnel, egységes tájfutó jelkulccsal, a futhatóság általános jelölésével. Aki ennek a változásnak nem volt részese, az el sem tudja képzelni, mit jelentett ez! A térképkiadás adta új lehetőségek fokozatos felismerése a

pályakitűzés lehetőségeit is forradalmasította, ami az egész versenystílus folyamatos átalakulásával járt a következő években.

A Hungária Kupa térképe is a korábban megszokott szabályosan görbülő szintvonalak helyett sokkal finomabban ábrázolta a vértesi terep apró völgyeit, gerinceit, hajlatait, nem is szólva a növényzet ábrázolásának aprólékosságában bekövetkezett fejlődésről. Ez a korábbinál sokkal finomabb pontelhelyezést tett lehetővé, egyidejűleg előtérbe helyezve az útvonalat állandóan követő térképolvasást a korábban fontos több száz méteres helyes iránymenetekkel és jó „szimat” alapján történő pontkiszedésekkel szemben. A pályaadatok önmagukért beszélnek: a versenytáv 13 km-re csökkent, viszont az ellenőrző pontok száma 15-re ugrott.

A HK maga most is válogatottak közti viadalként szerepelt egyéni-csapat és váltó versenyszámokban, azonban a verseny szerves része volt egy olyan nagyszabású sorozatnak, amely sokáig egyedülálló volt a honi tájfutásban. Két igen rangos egyesületi versenyt sikerült a HK-val közös szervezés alatt összefogni, és azonos versenyközponttal megrendezni az EBHOL-t, azaz a 2 napos Eötvös Loránd emlékversenyt, a 3 napos Budapest Kupát, majd egy pihenőnapot követően a 2 napos Hungária Kupát. Az Eötvös-BSE egymást követő 5 napja egyúttal már igazi 5 napos rendezvény volt, göngyölytett értékeléssel, az utolsó napon időkiegyenlítéses rajttal.

A 7 verseny öt, jellegében is különböző terepen zajlott, felölelve az egész Vértest. Mai szemmel furcsának tűnik, hogy a tatai versenyközpontból katonai tehergépkocsik szállították a versenyzőket a 15-40 km távoli célokba, de ez is nagy előrelépés volt akkor, hiszen addig többnyire csak ott versenyezhattünk, ahová a vasútállomásról a saját lábunkon el bírtunk jutni, figyelembe véve a szombat délutáni munkabefejezéstől a vasárnap éjfélig rendelkezésre álló időt. Véleményem szerint az Eötvös térképén érezhettük először, hogy milyen minőségi többletet jelent a „profi térképész” tájfutók közreműködése a térképkiadásban. Technikai újdonságnak számított a szűrőbélyegző; ebben is a BEAC járt elől, a másik két versenyen még a hagyományos bélyegző lógott a bőja mellett. Programfüzet formájában megjelenő versenytájékoztatóra ezt megelőzőleg csak az akkoriban legnépesebb Vasutas Kupákon emlékszem, de a szép nyomdai kivitelezés mindenképp újdonságnak számított. A mindvégig tartó száraz, napos, kellemesen meleg, de nem kánikulai nyári idő is méltón hozzájárult a versenysorozat sikeréhez. Véleménycserék alapján tudom, hogy nem én vagyok az egyetlen, aki ezen 7 versenynap végeztére vált a térképet ügyesen forgató, gyorslábú turistából tájfutóvá, ráérezve arra az egyedi izre, amit ez a sport tud nyújtani.

1972 Budapest

Töretlen a lendület, a lelkesedés. Az eredményt az is ismeri, aki csak 10-15 évvel később csatlakozott hozzánk: a legsikeresebb világbajnoki szereplés. A sportág elismertetéséhez, ahhoz, hogy komolyan kezeljenek minket, szintén Saci járult hozzá a legkézzelfoghatóbb módon: a vb-győzelem után hazánkban az első női versenyzőként végigfutotta a csepeli maratont, ezzel bizonyítva, hogy a tájfutásban sem lehet kiemelkedő eredményt elérni nagyon komoly fizikai felkészültség nélkül. Később a fiúk is bizonyították, hogy a legjobb tájfutók a sokkal elismertebb atléták közt is az élmezőnyben tudnak lenni. Elég megemlíteni Kiss Zolit (bár fiataljaink aligha nézik ki belőle manapság, hogy maratoni bajnok irodavezetővel társalognak). A Nov. 7. verseny után (fiatalabbaknak Őszi Spartacus Kupa), ahol évről-évre szinte a teljes skandináv élmezőny randevűzött, ezúttal sikertelenül próbálva legyőzni Mosát és Boros Zolit, jelent meg egy hosszú, remek újságcikk, amelynek találó címére máig is jól emlékszem: „Egy nagyszerű sportág nagykorúvá lett”.

A sikeres évhez természetesen a HK is hozzájárult. Az egyéni verseny 3 naposra bővült, ugyanakkor megmaradt még – mint később kiderült utoljára – a váltóverseny, válogatottak közti viadalként. Növekvő létszám, több kategória. Még alig szoktuk meg az 1:20 000 méretarányú térképeket, máris kevésnek éreztük a Nagyszénás finom domborzatú, részletgazdag terepének sűrű rajzolatú térképével bolyongva a kúpok és metsződések szövevényében. A következő 2 napon a vadvédelmi területen a muflon csapatok csodálkozó tekintetétől kísérve, tiszta szálerdőben, remek talajon, technikás pályákon igazán kellemes volt versenyezni. A következő években az idénynyitó hosszútávú verseny kedvelt, stabil helyszínévé vált ez a terep. Nem véletlenül, hiszen kiválóan alkalmas komoly útvonalválasztási és követési feladatot jelentő hosszú átmenetek kitűzésére, mely egyenletes, akadálymentes, jó iramú, élvezetet nyújtó futási lehetőséget biztosít a fizikailag kellően felkészültek számára. Sajnos 1977 után a kerítések száma és a fokozottan védett részek (Európa diplomás Szénások) aránya olyan mértékben megnőtt, hogy versenyt többé nem sikerült itt rendezni.

A váltóról viszont nem sok jó mondható el. S nem csupán a bozótos terep és az eső rontotta kedvünket, de a meredek biai domboldalakban jellegtelenül (és sokak szerint pontatlanul) elhelyezett bóják kiszédése a szerencsén is múlt. Azóta is kerüljük ezt a könnyen megközelíthető, ráadásul pompás homokkő-alakzatokkal megtűzdelt terepet, igaz ebben szerepet játszottak a déli oldalon fekvő bázis felől betévelygő lövedékek is.

Töretlen gyarapodás

Így jellemezhető röviden az a remek időszak, amely az 5 napos versenysorozatunk bemutatkozását követte. Évről évre rekordot döntött az indulók száma, új és új kategóriák bevezetése vált szükségessé a lebonyolításhoz. Nem tudtuk a növekedés okát, de nem is volt időnk ezzel foglalkozni. A turista időkben nagy tapasztalatra szert tett bíróink és a szakmát újonnan elsajátító szervezők teljes összefogásával tudtunk csak lépést tartani a bővüléssel. Nem zökkenőmentesen, sok erőlködéssel, számos rendezési hibával és hiányossággal, de vitathatatlanul egyre sikeresebben.

1973 Zalaegerszeg

A nemzetközi tendenciát időben felismerve a HK átalakult 5 napos egyéni versennyé, az utolsó napon üldözőrajtos lebonyolítással. Ez a versenyforma hamar közkedvelté vált. A versenytárs országokat meg is előztük ezzel a formával, így a nemzetközi versenynaptárban is a nyári versenyek közt hosszú időn át stabil, fontos helyet töltött be a Hungária Kupa.

Zalaegerszeg adott otthont az első ötnaposnak. Az otthon szón nagy hangsúly van, ettől kezdve ugyanis meghatározó jelentőségű a verseny sikere szempontjából, hogy a megrendezésre kiszemelt város hogyan fogad bennünket. Hiszen nem csupán odautazunk valahova egy szombat délutáni és vasárnap délelőtti futamra, mint egy átlagos hétvégén, de ott is tartózkodunk közel egy hetet, melyből a várakozási időkkel együtt is legfeljebb 20 órát vagyunk a terepen. A maradék százegynéhány óra kellemessé tételéhez a fogadó városnak és környékének kell szállást, ellátást, közlekedést, kulturális és szórakozási lehetőségeket, kirándulóhelyeket nyújtania a bizonyos szempontból igényes tájfunó társadalom számára. Tehát rövid időre benne élünk a város mindennapjaiban. Hogy Zalával milyen elégedettek voltunk ilyen szempontból, arra legjobb bizonyíték az, hogy pár év múlva újabb Hungária Kupára térünk vissza a megye másik nagyvárosába, majd nem kisebb versenyre kértük fel

ismételten házigazdaként Zalaegerszeget, mint a világbajnokságra. A programfüzet részletes útmutatója alapján bebarangoltuk a városépítészeti nívódíjjal méltán kitüntetett modern, és mégis hangulatos települést. Szívesen emlékszünk vissza a Zalai Táncegyüttes színvonalas előadására és a rádióhízi lovasbemutatóra, melyeket a versenyzők díjtalanul tekinthettek meg.

Végig remek nyári idő fogadott kegyeibe, és a többség számára szokatlan jellegű terepek, hiszen ilyen „távoli” területeken csak igen ritkán került sorra országos verseny, legfeljebb egy-egy bajnokság, amely akkoriban még csak két korcsoportot (felnöttek és ifik) érintett. A bemelegítő első nap a Kemenesháton az elhanyagolt, bozótos erdeivel, a benőtt nyiladékokkal, a csalánosokkal, a vizesárokokkal még olyan terep volt, amelyet szinte bárhol találunk az országban. A következő 2 futam azonban már a sajátos őrségi domborzat és az alpokaljai növényzet minden jellegzetességét bemutatta a futóknak. Az utolsó két napon pedig a sűrűn hullámzó zalai dombokat kóstolhattuk meg, ahol szinte lehetetlen úgy pályát kitűzni, hogy kilométerenként 60-80 m szintkülönbség össze ne jöjjön, holott a terep legalacsonyabb és legmagasabb pontja közt alig találunk 100 m eltérést szintben. Csodálhattuk az északi oldalak gyönyörű bükköseit, melyről eddig azt hittük, hogy csak a magas, hűvös hegyvidéki területeken alkotnak szép erdőket.

Sajnos a rendezés nem sikerült hibamentesen, az utolsó napon a fele mezőny hiába küzdött, egy hibás etető pont miatt számos pályát érvényteleníteni kellett. A térkép is bőven hagyott további helyesbiteni valót, amely meg is történt 3 évvel később egy OCSB-ra, majd végül a tökéletesítés is a világbajnokság alkalmából, edzőtérkép céljára.

Örvedetesen sok hazai résztvevője volt az első ötnaposnak, akik még örvedetesebben tekintélyes nemzetközi mezőnyrel mérhették össze erejüket. A célokban 16 ország zászlaja lengedezett az enyhe nyári szellőben akkor, amikor az IOF alig több mint 20 országot tömörített. Az eredményesség tekintetében ekkor még nyomasztó volt a fővárosi egyesületek főlénye, de a mostohább lehetőségek ellenére a tehetséges utánpótlás már nyilván cseperedőben volt sok vidéki városunkban, amire a hetvenes évek végén bekövetkezett hirtelen vidék-főváros fordulatból lehet visszakövetkeztetni.

1974 Debrecen

Az első alföldi 5 napos sokak számára marad örökre emlékezetes, egyeseknek kellemes, másoknak kellemetlen élményként. A rangos Alföld Kupákról már ismertük az Erdőspuszták csalánrengetegét, ahol gyakran 200-300 méteres iránymenetet kell megtenni embernél magasabb csalánban, melynek csipése a bozótruha ellenére is napokig égető. A pályakitűzők hírmondásai csak fokozták az előzetes várakozást, így mindenki lázasan készült a legkülönbözőbb javallatok alapján kikevert csodakenőcsökkel, vagy speciális jégeralsókkal stb. Ezek után más bólintott be. A csalán augusztus közepére már sokat vesztett erejéből, sűrűségéből; nem így a forróság, amely a hűvös, esős nyár végén köszöntött ránk elemi erővel. A csenevész alföldi fák (főleg az első két napon) a késő délelőtti órákban semmi árnyékot nem nyújtottak, a forró homok valósággal égette talpunkat a vékony stopliscipőn át, a mozdulatlan levegő percek alatt kiszáritotta torkunkat. A 60 percnél hosszabb pályákon küzdők közül sokan lettek rosszul, és kényszerültek a verseny feladására.

Éjszaka is szenvedtünk a fülledt hőségtől a szálláshelyeken, egyedül a nagyerdei strand nyújtott délutánonként némi felfrissülést, ahová a HK programfüzet felmutatásával ingyen léphettünk be. Csakúgy, mint a vidámparkba, az állatkertbe, és ingyen utazhattunk a városi villamosjáraton is. Szintén belépőjegyül szolgált a programfüzet a Debreceni Népi Táncegyüttes különelőadására a Nagyerdei Szabadtéri Színpadon, és a hortobágyi híd vásárhoz kapcsolódó nagyszabású lovasbemutatóra a mátai lovaspályán. Nem csoda, hogy a

kisvárosnak éppen nem nevezhető Debrecen úgy festett ezekben a napokban, mintha csupa tájfutó lakná. Mindez arról tanúskodik, hogy jó kapcsolatot sikerült a várossal kialakítani, amelyben nyilván nagy szerepe lehetett a szervezésbe bekapcsolódó helyi sporttársaknak. Az ő érdemük egyébként az igen jónak mondható eredményszámítás, sokszorosítás, kiosztás is. S hogy a nemzeti ünnep alkalmából tartott országos virágkarnevál egész napos látványos programjáról se maradjunk le, arról a rendezőség szokatlan korai, 7 órai nullidővel gondoskodott. Valamennyiünk öröme, hiszen így legalább az utolsó futamra kaptunk egy kis árnyékot a Nagyerdőben; a kollégiumokból pár perc sétával kijutottunk a célba.

A síkvidéki verseny fontos felkészülési állomás volt a válogatottak számára a dániai világbajnokságra. Aztán kiderült, hogy a tengerszint feletti magasságon és a félig nyílt terepfedettségen kívül nincs hasonlóság a két terület közt. Dániában a sok szint, a nehéz talaj és a hűvös levegő leküzdése során mégis ugyanaz az erőssorrend alakult ki legjobbaink között, mint a Tiszántúlon.

A tájfutás hazai történetében először üdvözölhettünk ezernél több indulót egy versenyen, s ehhez a színpompás megnyitó ünnepség az egyetem főépülete előtti szökőkút mellett, a város vezetőinek megjelenésével, méltó keretet adott. Ez a tekintélyes létszám annak dacára jött össze, hogy maguk a fő versenyszervezők a propagandát nem minősítették kielégítőnek értékelésükben. Az ezres létszámot a későbbi években több kupaversenyünk is elérte, de mára sajnos ez a szám újra ritkán előforduló bűvös határ lett. A színvonalas rendezést hosszú, alapos, időtervre épülő előkészítő munka alapozta meg. A fennmaradt írásos anyag máig is érdekes, sőt hasznos, akár ötletadó olvasmány lehet minden versenybírónak, mivel minden változás ellenére a problémák többsége visszatérő!

1975 Salgótarján

A teljesen sík HK után következett a leghegyesebb. Salgótarját tipikus középhegység övezi meredek oldalakkal, mély horhosokkal. Mindjárt az első napon megkaptuk a legnagyobb hegyet, a Karancsot. Aki edzés nélkül töltötte a nyarat, másnap izomlázal és jó fél óra hátránnyal vágatott neki a pécskői bányavidéknek. A Mátra északi lábánál, lankásabb lejtőkön, patakokban gazdag vidéken, szép szálerdőben zajló újabb 2 futam már csak finomított a kialakult erőssorrenden. Délutánonként a Karancs és a Medves hegységek formás csúcsainak karéjában fekvő strand hideg vizében úszkálva csodálatos panorámát élvezhettünk, balról szemlélve az első nap leküzdött oldalakat, jobbról pedig a Salgóvár vulkáni kúpja tornyosodott fölénk, az utolsó napon várható szenvedéseinkhez adva találgatási alapot. A verseny nem mindennapi módon fejeződött be: az erdőből minden átmenet nélkül, hirtelen egy stadionba érkeztünk. Igazán méltó környezet a dobogósok köszöntéséhez, zúgott is a taps az eredményhirdetéshez szokatlanul kényelmesen, tribünön elhelyezkedő versenyzők, kísérők, védnökök, és az ünnepnapon arra sétálók tenyeréből.

A rekord létszám óriási kihívást jelentett a rendezőknek. Megdöbbenéssel kellett viszont tapasztalni, hogy a lebonyolításhoz a rendezők számát nem a versenyzői létszámmal arányosan kell növelni, hanem annál sokkal nagyobb mértékben (aki sohasem próbálta, éppen ellenkezőleg gondolná). Egy-egy apró hiba, elcsúszás, amit egy átlag versenyen szinte észrevétlenül van módunk rövid idő alatt korrigálni, azalatt a pár perc alatt itt odaér 50-100 versenyző, és máris felborult a gondosan kidolgozott lebonyolítási terv. Vonatkozik ez a szállítástól a kódellenőrzésig, a lapozó órától az időmérésig, az eredménykirakástól a térképélvételig szinte mindenre. Az egymás után következő versenynapok pedig sokszorososan nehezebb feladatot jelentenek az egynapos versenyekhez képest, hiszen az újabb verseny előkészítése csak akkor indulhat, ha az előző teljesen befejeződött, beleértve a rajt, cél, pályák,

útvonalablák stb. bontását, az eredményjegyzék elkészítését az összesített időkkal. Nem is beszélve az utolsó napi időkiegyenlítés megszervezésének bonyolultságáról. Az áttelepüléstől mindig rettegtünk, vajon ki-mi akad el útközben, mégis volt erőnk évről-évre ahhoz, hogy a jó terepválasztás elsődleges szempontjából ne engedjünk a könnyebb versenyrendezés érdekében. Néha 60 km távolságot is vállalva, de 4-5 alkalommal is új célt telepítettünk, ezzel biztosítva, hogy egymástól eltérő versenyzési stílust, merőben más jellegű tájékozódási képességet igénylő terepeken és pályákon csaphassunk össze egy versenysorozaton belül. Mint ezúttal is, a 3 hegység nagy változatosságot nyújtott. Ez adja az izét-borsát a többnapos versengésnek.

Salgótarjánban végül is mindent jól megoldottak az áldozatkész rendezők, de az erőfeszítés nyomai időnként kisebb fennakadások, torlódások formájában tapasztalhatók voltak, például a szállásfoglalásnál. A sok külföldi versenyző egyedi kívánalmainak kezelésére nyelvet beszélő hazai versenyzőkből és rendezőkből önkéntes kíséző gárda alakult, az egyes csapatokhoz beosztva. Az előző évi tapasztalatok alapján itt alakult ki a verseny általános és naponkénti információinak azon elrendezése a programfüzetben, amely könnyű kezelhetősége révén jól bevált és hagyományossá lett (pályaadatok, vázlatok az útvonalakhoz, célhoz, rajthoz stb.). Jól sikerült a szállítások megszervezése, pedig a mátrai napokon nem csak a versenyközpontból a célhoz utaztunk, de a célból a rajtokig újabb fordulóra kellett felszállnunk. Hathatós rendőrségi útvonalbiztosítást kaptak a gépkocsioszlopok. Erről saját közlekedési eszközömmön, a biciklin is meggyőződhettem, amikor a bátonyi elágazáshoz közeledvén a kerékpározni tilos táblák sűrűjében, egyszemélyes konvojomnak a szerv a nagy ívű balra kanyarodás elősegítésére leállította a főúton szemből egyenesen érkező forgalmat, és tisztelgett rajtszámomnak.

A szabadidő tartalmas eltöltéséhez ezúttal is gazdag kínálatot kaptunk. Tucatnyi autóbusz szállította a jelentkezőket Hollókő nevezetességeinek megtekintésére. A festői váromok alatti réten a csoportos dinnyezabálás majális hangulatot teremtett. A Palóc-szöttek címmel népi ének- és táncgyűtéseket által adott előadásra megtelt a tarjáni művelődési ház előtti hatalmas tér. Sajnálhatja, aki kihagyta a földalatti bányászati múzeum megtekintését a József akna felhagyott lejtős vágataiban.

1976 Veszprém

A tizedik HK-ra visszatértünk az első rendezvény helyszíne közelébe, a Bakonyba. Ezúttal komoly helyi közreműködésre számíthattunk a rendezésben, és nem is csalódtunk, az aktív veszprémi sporttársak jól előkészítették a versenyt.

A 2 évvel korábbi egyéni OB-ról ismert Csalányos-völgy szép erdősegeit ezúttal az ellenkező oldalról, Szentgál felől közelítettük meg, s indítottuk a versenysorozatot egy élvezetes futással tiszta szálerdőben. A másnapi Péti-hegy terepe csemegéül szolgált, akkoriban még igen ritkán versenyeztünk kopár dombokon; sokan bizony el is szálltunk. A festői cseszneki várommal átellenben szálltunk le a buszokról a harmadik napon, hogy Károlyháza környékén változatos terepen, technikás pályákon küzdjünk, majd ugyaninnen másnap a Zörög-tető oldalában körös-körül. A városhoz közeli Menyekéi-erdő a tankutakkal, a ligetes-bozótos cserjésekkel utolsó napi futamnak megfelelt.

Sokan voltunk, hazaiak és külföldiek, élversenyzők és amatőrök, felnőttek és gyerekek egyaránt. Ez idő tájt még kevesen rendelkeztek saját járművel, ebből következően még kevesen kempingeztek (ma csak mosolygunk: a hálósák, szigetelő matrac, fémváz hátizsák ritkaság számba ment Magyarországon a hetvenes évek legvégéig). Tehát szállást és különautóbuszt kellett biztosítani nagy mennyiségben. Sikerült, Hornák Zoltán mindent és

mindenkit meg tudott mozgatni Veszprémben. Még a médiát is! (Bár ez a kifejezés még nem volt használatos.) A TV felvétel összehasonlíthatatlanul többet jelentett, mint manapság. Nem az x-edik csatorna lehetetlen időpontban, néhány tucat érdeklődő által nézett adását, hanem „a televízió” műsorát jelentette sok tízezer nézővel.

Már Salgótarjában is érződött, hogy még a tömegek elhelyezésénél és mozgatásánál is nehezebb feladat az eredményértékelés és közlés biztosítása. Az nyilvánvaló volt, hogy a hagyományos, az egyéb versenyeken alkalmazott módon ennyi versenyző számára nem megy, de hogy hogyan lehet, azt senki nem tudta. Számítógép még csak a nagyvállalatok géptermeiben létezett több méteres kivitelben. Röpködtek az ötletek, de a megvalósíthatóság rostáján sorra megbuktak. Ebben a helyzetben kerültem a HK rendezőségébe első ízben. Főtitkárunk - látván, hogy csapat- és váltóbajnokságokon az átlagosnál gyorsabban, látványosabban oldottam meg az eredményközlést - beszervezett. Nos, lelkesen készítettem elő az anyagot (végzős diák lévén szerencsére ráértem), a versenyen azonban, bár sokan segítettek, a problémát csak kezelni tudtam, kordában tartani, de megoldani nem. Ehhez még egy év kitaró munkájára volt szükség. A látványos táblákat ugyanis szétkente a szemerkélő eső; de az értékelés is számos hibával zajlott, reklamációk özönének nyitva utat. Annak érdekében, hogy a sokszorosított eredményeket este kioszthassuk az egyesületeknek, a rajtlistát használtuk fel, a nevek mellé begépelve az aktuális időadatot. Így ugyan nem igazi, eredmény szerinti sorrendet adó jegyzék készült, de legalább időben és jól olvashatóan eljutott az érdekeltekhez.

A programfüzet felmutatása ismét biztosította a díjmentes utazást a helyi autóbuszjáratokon, továbbá a belépést a múzeumokba, beleértve a Vármúzeumon és a Bakony Múzeumon kívül a Herendi Porcelánmúzeumot, valamint a Veszprémi Állatkertet is. Délutánonként különbuszok indultak a balatonalmádi strandra, az ünnepnapon pedig zenés sétahajón szórakozhattak az erre vágyó versenyzők. Ez utóbbi persze már borsos díj (20 Ft) ellenében. Veszprémben jött divatba a sárga trikó, de ekkor még csak az E és A kategóriák napi győztesei kapták.

1977 Nagykanizsa

Éppen fellélegeztem a veszprémi utolsó napi célban, túljutva az eredményhirdetésen, amikor ekképp fordult hozzám a főtitkár: ideje elkezdened a nagykanizsai HK szervezését. Hogy mennyire nem lehet elég idejében elkezdni, azt a verseny előtti hajrában értettem meg igazán: a programfüzet nyomdába adásának legvégső határideje már csak úgy volt tartható, hogy este beültem a szövetségi irodába a sokadik módosításként előállt pályaadatokat tisztázni, gépelni, tördelni, s reggel 7-kor innen egyenesen a munkahelyemre távoztam, de nyomdakész anyagot hagyva magam mögött.

Nagykanizsa nem tartozott a tájfutás fellegrárai közé, tehát a versenyt alapvetően a fővárosból kellett előkészíteni, s csak a versenyen számíthattunk néhány helyi sporttárs közreműködésére. Ennek hátránya a sok leutazás, apróbb intéznievalók miatt is, ugyanakkor előny, hogy tiszta a sor, nem várunk egymásra, nincs félreértés. Ezen a rendezvényen sikerült néhány újdonsággal előrukkolni. A csapatvezetők egy HK emblémával ellátott igazi tarisnyában (nem nylon zacskó) kapták meg az egyesületük versenyanyagát. A sárga trikót ezúttal már valamennyi kategória napi győztese kiérdemelte, s kiosztása az estéenkénti disco keretében emelkedett hangulatban zajlott. A disco ekkor jött divatba minden este, zsúfolásig megtelt a táncolókkal a versenyközpontnak helyet adó kollégium nagyterme. Alkalmi postabélyegzés tette hitelessé az innen küldött üdvözlő lapokat, vagy maradt meg emlékként a résztvevőknek.

Ezen apróságok mellett egy nagy jelentőségű újítást is bevezettünk: az eredményközlést szolgáló műanyag zsákokat. Az ötlet Iváné, a megvalósítás sokak kitartó munkája. Az eredménye pedig nagyszerű: minden versenyző a befutása után azonnal megtudta saját hiteles időeredményét, továbbá az 5 nap során bármikor bárki könnyen, jól olvashatóan hozzáfért bármely eredményhez, amire kíváncsi volt. Az időadat önkiszolgáló módszerrel történő kirakása bevált; még a gyengén versenyzők is kötelességüknek érezték a többiek tájékoztatását ily módon. Az időjárás viszontagságait jól bíró hegesztett zsákok 80 méter hosszú sora az egész célterületnek impozáns megjelenést adott. A nagyméretű szabvány betűkkel megírt nevek, a táblák hosszan elnyújtott elhelyezése biztosította a zsúfoltságmentes szemlélődés, a táblák előtti kellemes beszélgetés, élménycsere lehetőségét.

Még a versenyidőn belül, a célban megkezdtük az eredményjegyzékek megírását szabad kézzel annak érdekében, hogy a hosszas nyomdatechnikai eljárásokat követően estére minden egyesületnek kiadhassuk. Utána pedig éjszakába nyúlóan folyt az ellenőrzés, göngyöltés, felkészülés a másnapra. Ezt a munkát egy néhány fős kis lelkes csapat végezte (barátaim, évfolyamtársaim), akik közül többen azóta is szinte minden szövetségi nemzetközi rendezvényen közreműködnek (Brúnó, azaz Herter László, Tama, azaz Szádeczky-Kardoss Tamás). Ebben a társaságban ismerkedett a tájfutással, és mindjárt a versenyrendezés rejtelveivel Korábnik (Ludvig) Ágnes, és annyira megtetszett neki, hogy pár év gyakorlás után átvette a HK szervezőtitkári szerepét, majd az MTFSz közkedvelt irodavezetőjévé, végül főtitkárává vált.

A környék tájfutó szempontból csak közepes terepeket nyújtott, de azzal a nem csekély pozitívummal, hogy mindenki számára garantáltan az ismeretlenség izgalmával szolgált. Kivéve az utolsó napi terepet, ahol 3 évvel korábban egy váltó OB zajlott. A térképlelősök a helyesbitést egy közös bejárással kezdték a hasonló szemlélet kialakítása érdekében. Egy majdnem sík, csalános, sűrű aljnövényzetes gyengécske terepen indult a küzdelem. A lapozó óra jelentésének értelmezése körül némi zavar támadt a rajtoltatóknál, ami ugyan még nem lett volna különös, hiszen ez idő tájt még ez nem alakult ki egységesen (a térképelvétel szempontjából sajnos még ma is versenyről versenyre kell alkalmazkodnunk a helyzethez), azonban utólagosan nagy hangsúlyt kapott, mert elit első helyezés múltott rajta. Több zökkenő szerencsére aztán nem is akadt ezen a versenyen. Két napra birtokba vehettük a vadászok féltett paradicsomát, a világhírű vadállománnyal bíró Ágneslak környékét. Mi nem elsősorban az agancsosokat üztük, hanem az apró metsződésvégeket és elágazásokat, ahová a bóják zöme került. Teljesen aljnövényzet nélküli bükkösökben és tölgyesekben, apró részleteket nélkülöző terepen akadálytalanul futhattak a versenyzők a negyedik napon, de a szint bekapása vagy kikerülése közti választás komoly fejtörést okozott, s még élversenyzőknél is előfordult a hibás, behozhatatlan hátrányt okozó döntés. A HK történetében az egyik legszebb természet alkotta befutó szakaszt élvezhettük egy szelíden lejtő széles katlanban, ahol az őshonos óriás tölgyekkel festői képet nyújtó legelőn messzire látott a tekintet. Másnap az erdő és a csónakázó tó közti füves mezőn telepített cél szintén impozáns és méltó hely volt a nagy verseny befejezéséhez. A végső összecsapás egy minden szempontból átlagos dombvidéki terepen zajlott. Az edzett ifjúságért akció keretében meghirdetett nyílt verseny sajnos nem hozta a várt részvételt.

Ezúttal sem maradhat ki a felsorolásból a sikeres kultúrprogram. Telt házat vonzott a Hevesi Sándor Művelődési Központ modern, elegáns épületében a Zalai Táncegyüttes kiváló folklórműsora. Autóbuszos túrát szerveztünk Rádiházára lovasbemutatóra, és 3 alkalommal Zalakarosra a fürdőbe.

1978 Eger

A HK fénykorához érkezett, legalábbis ami a rendezvény súlyát, az érdeklődés erősségét illeti, egyértelműen az 1978 és 1979 évek jelentették a csúcspontot. Már a helyválasztás ténye is kifejezte ezt: vonzó, nagy idegenforgalommal bíró városokban rendeztük be a versenyközpontot, holott ez többlet nehézséget jelent a lebonyolításban. A terepek megválasztása még inkább kifejezi a maximumra törekvést: a közlekedési, telepítési bonyodalmakkal mit sem törődve távoli, jó terepekre utaztunk, minden egyes versenynapra külön térkép készült friss helyesbítéssel. Csakis ezen két esztendőben telepítettünk mind az 5 versenynapra más és más helyen célt. A későbbiekben mindig engedtünk a színvonalból a könnyebb rendezés érdekében: több nap ugyanazon terepen, ugyanazon célhellyel, gyengébb terepek csak közel legyen a versenyközpontoz, látnivalókban szerényebb város, ahol szívesebben befogadnak minket....

Ezt a versenyt bakaruhában készítettem elő, de akkori elnökünk megfelelő vezénylési parancsa révén tartalékos tisztí gyakorlatom idejének java részében figyelmemet nem a katonai feladatokra, hanem a HK minél jobb megszervezésére irányíthattam. Ezen apropóból ismét egy olyan tényezőről szeretnék ezen összeállításban említést tenni, amely nem csak egyetlen versenyhez kötődik, hanem valamennyi Hungária Kupán fontos szerepe volt. Az első alkalomtól fogva, de különösképpen abban az időszakban, amikor a résztvevők száma kétezer körülire emelkedett, és egyéni közlekedési eszközzel csak kis hányaduk rendelkezett, a verseny előkészítésének rendkívül fontos mozzanata volt, amikor Slezák elnök úr aláírásával elment az Altábornagy elvtárs jelentem! kezdetű hivatalos levél. Ebben meghatároztuk, hogy hova álljon ki a verseny lebonyolításához szükséges személyi állomány és technika a mínusz 1. nap (az első versenynap előtt 2 nappal) déli 12 órakor. Íme egy rövidített kivonat a szokásos igénylistánkból: 6 db pados tehergépkocsi, 1 stúdió gk., 1 mentő gk., 1 db 4000 literes vízeskocsi, 3 db terepjáró személygépkocsi, 12 db parancsnoki sátor asztalokkal, székekkel, 4 db kis hatósugarú rádió, gépkocsi-vezetők, rádiókezelők, eü. tiszthelyettes, 25 fő honvéd a parancsnokokkal.

A felsorolásból nyilvánvaló, hogy alapvető feltétel volt a rendezéshez ez a katonai támasz, más forrásból ennyi eszközt nem tudtunk volna biztosítani. Visszajelzés ugyan nem mindig jött, így izgulhattunk, hogy ott lesz-e minden időben. Bonyodalmak ugyan gyakran adódtak, de alapvetően mindig megkaptuk ezt a nélkülözhetetlen segítséget. S nem volt ez másképp az országos bajnokságokon és a nemzetközi viadalokon sem. Egyik legfőbb bizonyíték ez arra, hogy jól választottunk tábornok elnökeink személyében. Persze a katonákat hozzáértően mozgatni kell, s erre a feladatra csak kevesen alkalmasak. Szerencsére Balogh Tamás, Óhegyi Albin, s a 70-es években Déri István személye biztosította, hogy a támogatás nagy hatékonysággal legyen kihasználva a sikeres verseny érdekében.

Nem kevés gondot okozott Egerben a versenyközpont és a sok versenyző elhelyezése. Összesen 11 diák-, turista- és munkásszállót vettünk igénybe. A kemping is szűkös volt. Versenyközpontnak megfelelőt nem is találtunk a városban, Felsőtárkányba költöttünk ki. A KISZ központ ugyan ideális hely volt a rendezők számára, ugyanakkor a sportolók körleteitől nagyon távol esett. Ezért egy külön információs irodát is nyitni kellett a város közepén. A két iroda közt ingázott a rendezőség, nem csoda, hogy mindig kerestünk valakit vagy valamit. Rendkívül bonyolult volt a szállítás megszervezése, különösen a Bükk-fennsíkban, ahol az utolsó 15 perces szakaszt csak a legszigorúbb egyirányúsítás mellett lehetett megtenni a keskeny erdészeti úton. Mindezen bonyodalmakért cserébe viszont egyedülállóan sokat nyújthattunk a résztvevőknek: a látnivalókban gazdag várost, a remek strandfürdőt ingyenes belépéssel, szépséges tájakat a versenyekre vezető útvonalakon, és a

hazai átlagot magasan meghaladó adottságú versenyterepeket a Bükki Nemzeti Park és a Mátrai Tájvédelmi Körzet területén.

Az első nap pályái a magas aljnövényzet okozta iramcsökkenés miatt hosszúnak bizonyultak. Tájfutó érdekességet azonban bőven kínáltak a felhagyott, elvadult szőlőkben megbúvó tufaképződmények, pincék, barlangok, kaptárkövek. A cél egy természet alkotta szabadtéri színházban települt, ugyanis a füves domboldal kétoldalt szabályos nézőteret alkotott. Másnap a célból 230 m szintkülönbséget másztunk meg a rajtba menet a Galyatető irányába, közben végig csodás panorámát élvezve az erdőszélen vezető útról. Így a pályák szinte végig ereszkedve vezettek a vizekben gazdag, szép szálerdővel borított, alig köves terepen. Következett a fennsík, ahová ugyan gyakorlatilag minden évben ellátogatunk egy, vagy két országos bajnoki versenyre, de az alacsonyabb szinten versenyzők ezzel nem büszkélkedhetnek, számukra a megismerés, felfedezés örömét nyújthatta a HK 3. és 4. napja. A pályák, ahogyan az a legtechnikásabb hazai terepek egyikén elvárható, színvonalasak voltak. Még a befutónál is 3 közeli töbörben elhelyezett pont közül kellett kiválasztani a pályának megfelelőt, a fejvesztett ide-oda szaladgáláson jól derülő közönség szeme láttára. A Nagymezőn kiadós zápor, a Bálványon a vizesen különösen csipő magas csalán nehezítette a versenyt. Másnap az Istállós-kő és a Tar-kő ördögszántásos talaján viszont kellemes napsütésben futottunk. Az utolsó napra jellegzetes hazai középhegységi táj maradt, a cél pedig egy agyaggalamb-lövő pályán rendezkedett be. Kapitány, az évtized kimagasló magyar férfi tájfutója, a hazai pályán még egyszer nagyon felszívta magát, de óriási küzdelemben alulmaradt morvaországi vetélytársával szemben. A többiek futottak még...

Akit megragadott a sziklás töbörök varázslatos világa, az bizonyára érdeklődéssel olvasta a szokatlan, nyújtott formátumú, szépen kivitelezett programfüzetben a Bükk-fennsík formakincseiről szóló összeállítást, melyből megismerhette a látott víznyelők fajtáit, a töbörsorok, uvalák, lágák fogalmát, valamint az ellenőrző pontként sűrűn használt mészegetők és szénégetők mibenlétét. A verseny hivatalos nyelve a német mellett immár kiegészült az angolal. A kultúrműsorokat már nem ingyenesen, de még kedvezményes árú belépőkkel látogathattuk. Ella István fellépésével orgonahangversenyt hallgattak az érdeklődők a székesegyházban, és láthattuk a Hegyalja Táncegyüttes műsorát a Várszinpádon.

1979 Szombathely

A rekordok Hungária Kupájaként tarthatjuk számon ezt a versenyt. A legnagyobb távolságokra itt utaztunk a terepekre, az oda-vissza utak során összesen 290 kilométert tettünk meg. Még különvonat is indult a 3. napon Zalalövőre; a méltóságteljesen döcögő gőzössel, az ósdi vagonokkal csemegét kínálva a nosztalgiát kedvelőknek. A legsúlyosabb következményekkel járó esőzés itt zúdult ránk. S a legfontosabb rekord: itt állt rajt az Hungária Kupa és egyúttal az egész hazai tájfutás történetében a legtöbb versenyző. És ezen belül kimagaslóan a legtöbb külföldi sportoló, bár e tekintetben a HK-t felülmúlta egy speciális nemzetközi rendezvény, az öregek hivatalos dzsemborija, az 1990-ben Körmenden megrendezett Veterán Világ Kupa. Az egy futamban indult versenyzők számát tekintve is alighanem magyarországi csúcs a szombathelyi F 21 C kategória 192 futója.

Ideális versenyközpont kínálkozott. Nem a városban ugyan, hanem attól 9 km-re, Vép községben. Az egykori Erdődy-kastély műemlék épületegyüttesében és a hozzá tartozó jókora területen működik egy híres mezőgazdasági szakmunkásképző intézet. Ez a komplexum alkalmas volt a versenyzők, kísérők, rendezők több mint kétezres táborának kiszolgálására elegendő kollégiumi szálláshellyel, nagy étkezdével, mely esténként a táncos szórakozóhely szerepét is betöltötte, díszteremmel a külföldi csapatvezetőknek adott

fogadáshoz, hangulatos kastélyudvarral a megnyitó ünnepséghez. A kastélypark, amely védett arborétum, kellemes sétákhoz, beszélgetéshez, ismerkedéshez nyújtott szép környezetet, de sportpálya is rendelkezésre állt azoknak, akiknek a délelőtti verseny nem volt elegendő. A parkban található egy kis tó, e körül verhetek sátrat a kempingezni óhajtók. Ez ellen ugyan a KÖJÁL egy hónappal a verseny előtt vétőt emelt, de végül is Fekete Jenő szállásmesterünk győztesen került ki a csatából. Aki a versenyeken kívül ki sem mozdult a versenyközpontból, az is ragyogóan el tudta tölteni a szabad időt. Persze azért Szombathely látnivalói legalább egy délutáni beutazást megértek. Akik a gyógyfürdőket, vagy a növénygyűjteményeket kedvelik, válogathattak a közeli vidék gazdag kínálatából (Bük, Sárvár, Mesteri, Borgáta, illetve Kámon, Szeleste, Jeli, Sárvár).

De az Alpokalja terepei is ritka élményt nyújtottak. Dombvidéken kezdtünk, de a többi hazai dombvidék nyári állapotával szöges ellentétben, tiszta erdőben. Másnap a Kőszegi-hegységben rajtba menet felkapaszkodtunk majdnem a főgerincig, a műszaki zár közelébe, és a meredek oldalban lefutó patakokat keresztezve ereszkedtünk le a gyönyörű elegyes erdőkben, puha talajon a szelídgesztenyések közti mezőn telepített célba. Következett a technikás nap, a már 73-ból ismert agyagos örségi terepen a sok-sok vízmosással. Majd egy szinte alföldi jellegű igen gyors futam minimális számú tereptárggyal vagy kis objektummal. Végül egy szántóföldekkel váltakozó bozótozás, parkerdei útvesszővel befejezve.

Logikai összefüggés nélkül papírra vetek még az emlékezetemben felvillanó néhány jellemző képet.

Indulás hajnali 4-kor térképet helyesbíteni, kezdés a terepen fél kilenckor. Illetve csak kezdenék, de a nagy készülődésben éppen az alaptérképet felejtettem otthon. Aznap sokat végeztem, nem zavart a gyaloglásban, mérésben a papiros. Otthon aztán vizsga a memóriának! A térkép persze olyan is lett, bár nem ez a részlet kapta a legtöbb kifogást.

Tökés Józsi odakúszik a szögesdróthoz és szemrevételez egy darabot a zár mögötti területből. Rajzolóként töröm a fejem, hogyan ábrázoljam IOF jelkulcs keretein belül a műszaki zárat. Nem reméltük akkor, hogy ez a darabka senki földjét ábrázoló térkép 10 évvel később elveszti kuriózum jellegét.

Időnként magamra maradok a felelősséggel az előkészítés során. A mindenkori versenybírószág koordinátor Szarka Ernő tartósan Amerikában van, a mindenkori szervező koordinátor Skerletz Iván is elmerészkedik nyaralni (HK előtt úgy tudom először és utoljára), pontosabban telelni a Spitzbergákra.

Az egyes kategóriákba nevezők száma évek óta olyan egyértelmű tendenciát mutat, hogy nem kell a tényleges nevezésekre várni, sorsolást, rajtbeosztást, az ellenőrzőpontok egyenletes elosztását, térképberajzolást nyugodtan előre el lehet készíteni feltételezett kategóriánkénti létszámra. Ez nem csekély könnyebbség, és a számítás egy-két kis létszámú kategória kivételével valóban jól bevált, függetlenül a mintegy 300 helyszíni nevezés-változtatástól.

Amilyen elegáns, jól sikerült a programfüzet, olyan csapnivaló, elírásoktól hemzsegő, stencillel sokszorosított, alig olvasható az eredményértesítő, ami ráadásul hosszú hetek múlva készül el.

Ez utóbbinak oka az is, hogy az utolsó napi sárdagasztásban az összepakoláskor elkallódik mintegy 400 versenykarton, és többé meg sem kerül. Még szerencse, hogy a kódellenőrzés a verseny alatt megtörtént, az időeredmény pedig ott lapul az elázásmentes eredményközlő műanyagzsákokban. És az utolsó napi üldözőrajtos verseny egyébként sem rangsoroló.

Az esőről jut eszembe. Az utolsó éjszaka kellős közepén a kempingezők sűrű sorokban menekülnek cökmőkjükkal a tornaterem és az étkezde irányába, mert a tó körüli tisztás a tartósan zuhogó esőben mocsárrá változik.

Tartani a színvonalat

Elmúltak a daliás idők, megtorpant a létszámgyarapodás. Utólag tisztán látható, hogy az a társadalmi léghő (a szabadság, a kimozdulás vágya, és egyúttal a fokozatos lehetősége a kisember számára is), amely a hetvenes években spontán vonzóvá tette sportunkat, átmeneti tünet volt. Felzárkóztak a tájfutásban lassabban induló országok is, s az egyre szaporodó nyári nemzetközi kínálatban a HK fokozatosan veszített jelentőségéből a vonzóbb terepeket nyújtó más közép-európai versenyekkel szemben.

A létszám stagnálása ugyanakkor lehetőséget adott az elért rendezési színvonal stabilizálására. Kitzúzési, felvezetési hiba, kódcsere réme egyre kevésbé fenyegetett. A résztvevőket nem érthette igazi meglepetés, előre tudhatták, mire számíthatnak. S a kategóriák többsége néhány váratlan távolmaradás ellenére erős, nemzetközi mezőnnyel bírt.

1980 Budapest

A 79-es programfüzet tartalmazta a szíves invitálást Nyíregyházára, a következő évi HK helyszínére, homokfutásra, egy tokaji szőlőtöke-kerülő futammal fűszerezve. A részletes kiírást azonban hiába várták az egyesületek. Nem haladt a térképhelyesbítés, márpedig térkép nélkül tájfutó verseny egyelőre nem létezik. Amikor nyár elejére egyértelművé vált, hogy Nyíregyháza meghiusul, menteni igyekeztünk a versenyt. A Pilisben mindig van néhány frissnek mondható térkép a nagy fővárosi egyesületek tavaszi rangsoroló versenyének révén. Így került a versenyközpont jobb híján Budapestre, az MFTSZ és a természetbarátok Bajcsy Zsilinszky úti helyiségeibe. A budapesti rendezés sok dolgot leegyszerűsített. Például szálláshely foglalását csak a külföldi nevezők részére ajánlottunk fel. A szállítás tekintetében pedig teljes egészében a tömegközlekedési járatokra hagyatkoztunk. Fájó pont a HK történetében, hogy az eredeti terv meghiusult, sőt a Nyírség, amely pedig sok kiváló versenyzőt, edzőt, jó versenyt, több tucatnyi térképet adott sportágunknak, máig sem szolgált helyszínül Hungária Kupának.

Mire a meghívókat külföldre kiküldtük, addigra már a többség döntött, és inkább Jičín felé vette útját tájfutó-nyaralásra. Sőt közölünk sokan, akik nem vállalták mindkét 5 napost, érthető módon inkább a cseh paradicsomot részesítették előnyben az agyonversenyzett Hosszú-hegy és Köves-bérc helyett. Örvendetes viszont, hogy a svédek a legerősebb ifi és serdülő versenyzőikkel jöttek el, alaposan megnehezítve Lantos Zoli dolgát. Ettől kezdve a Hungária Kupákra általánosan érvényes, hogy az elit mezőnyöket csak hazai legjobbaink alkotják, és ők is hiányosan, ugyanakkor viszont az ifiknél rendkívül erős nemzetközi mezőnyök jönnek össze, ezzel lehetőséget adva a komoly erőpróbara azon fiataljainknak is, akik nem válogatottak, így nincs alkalmuk rendszeresen külföldön versenyezni.

A színvonalas pályakitűzés kihasználta az átlagos közephegységi terepek nyújtotta lehetőséget. 1972 után ismét kóstellót kaptunk a Nagy-Szénás természeti szépségeiből; a duplájára növekedett méretarányú térképpel már nem tűnt olyan nehéznek a tájékozdási feladat. Annál inkább a fizikai a kiadós szintekkel! Sajnos előfordult technikai hiba, az utolsó napon 2 pályát érvényteleníteni kellett. Hungária Kupákon ilyesmi ritkán fordult elő. Az első

napon pedig eltűnt bóják borzolták a kedélyeket, bár a versenytájékoztató értelmében ez nem adott alapot a futam megsemmisítésére.

A tájfutásban a sportszerű magatartás általánosan jellemző. Akadnak ugyan rendszeres hóbörgők, rajtuk azonban inkább mosolygunk, mint bosszankodunk. A HK nagy létszámában, a felhígult mezőnyben azonban óhatatlanul akadtak olyanok, akik sportszerűtlen eszközökkel próbáltak eredményt elérni. A közénk nem illő ilyen magatartásnak elejét kell venni, ezért került sor itt is 2 tetten ért csaló versenyző kizárására.

Ami nagyon hiányzott, az a versenyen kívüli szervezett közös programok, amelyek évről-évre sajátos jelleget adnak ennek a rendezvénynek. A főváros persze elegendő programot kínált a szabadidő kellemes eltöltéséhez egyénileg, vagy egyesületi társaságban.

1981 Pápa

Az első és a tizedik után a 15. HK meghívó is a Bakonyba szól. Ezúttal a hegység északi lábánál fekvő híres diákvárosba. Ezzel sem merítettük még ki e terjedelmes, és a tájfutáshoz igen kellemes hegyvidéket, hiszen további városok (Ajka, Devecser, Várpalota, Zirc) várják a rendezvényeket olyan fehér foltokkal, mint a Magas-Bakony, vagy a Kab-hegy. Azt reméltük, hogy a közelgő magyarországi VB sok kíváncsi tájfutót vonz ide. A nevezési listát böngészve ennek valóban tapasztaltuk bizonyos jeleit, de korántsem olyan mértékben, amint vártuk.

A versenyekről semmi különös nem jut eszembe, egyszerűen nagyon jól éreztem magam a zárt állományú, hűs erdőrengetegben. Sajnálom, hogy dacára a 2 futamnak, a Durrogós-tető névre keresztelt, völgyekkel sűrűn tagolt, tájfutáshoz igen élvezetes, hatalmas területű terepből csupán egy parányi kóstolót kaptunk az északi felében. Egy bajnokságot leszámítva a későbbiekben is számomra érthetetlenül kerültük ezt a jó terepet, holott a közeli városok kiváló tájfutói évente legalább 4 rangsoroló versenyt rendeznek. Következett 2 napra az Öreg-hálás terepe, ahol a legelső HK küzdelem zajlott 1967-ben. Hogy mégse legyen azonos, a cél most Németbánya szélére került. A különbözőségről persze a megváltozott pályakitűzési szokások is gondoskodtak, a pályák alaposan megrövidültek. A mostani futamok a szokásos HK versenyekhez képest is igen könnyűre, rövidre sikerültek, de ezzel együtt, vagy éppen ezért sokaknak tetszett. Talán a befejező verseny hasonlított nehézségi fokra leginkább az átlagoshoz. Amíg az ünnepélyes eredményhirdetésre várakoztunk, megtekinthettük a cél fölött magasodó döbrönteai várromot.

A programfüzet olyan bőséges anyagot tartalmazott a város és a környék történetéről és nevezetességeiről, hogy aki azt végigolvasta, annak szinte nem is maradt ideje a látnivalók tényleges felkeresésére. A helyi idegenforgalmi hivatal kívánságunkra rendkívül tartalmas programot állított össze, mind a 4 délutánra szakképzett idegenvezető kalauzolásában invitált autóbuszos kirándulásra. Helyi városnézés, Ganna, Pannonhalma, Zirc, Gerence-völgyi szalonnasütés szerepelt a kínálatban megfizethető árakon. A pápai kulturális ajánlat is nagyon gazdag volt, mert jó együttműködéssel sikerült elérni, hogy a helyi szervek az augusztusra tervezett műsoraik legjavát erre az időszakra ütemezzék. A komolyabb programot nem igénylő, egyszerűen szórakozni vágyó tájfutók részére pedig délutánonként az ingyen látogatható strand, esténként pedig disco műsor nyújtott örömet. Immár hagyománnyá vált, hogy a napi eredményhirdetés a sárga trikók átadásával disco keretében zajlott. A versenyközpontnak a Pápai Textiles sportpálya adott központi fekvésű, jó otthont, és befogadta a sátorozók táborát is. A térképek kedvelőinek igazi csemegét kínált egy szép kiállítás a barokk Eszterházy-kastélyban, amely helytörténeti térképeket és történelmi tájfutó lapokat egyaránt tartalmazott.

Ezt követően a szövetségnek és aktívainak minden energiáját a VB előkészületek kötötték le, ezért a HK nem került megrendezésre.

1985 Kiskunhalas

Sikeresen megrendeztük a világbajnokságot, de az ettől várt fellendülés, publicitás növekedés, közismertségben gyarapodás nem következett be. Sőt, mivel a VB előkészületek jelentős erőket kötöttek le, így az egyéb rendezvények színvonala legfeljebb stagnált, de inkább csökkent ebben az időszakban. Az állami támogatások fokozatos apadásával minden évben néhány tájfutó szakosztály megszűnt. Szerencsére a tájfutók tábora nem csökkent, mert a megmaradt szakosztályok – igaz egyre inkább önköltséges alapon – befogadták a megszűntek sportolóit. A világbajnokságot követően a kimerült szervezőknek pihenőre volt szükségük, hogy erőt gyűjtsenek a folytatáshoz, ezért a HK még a következő évben is kimaradt.

A 3 évi szünetet követően viszont döntött az elnökség a folytatás mellett, igaz a realitásokat figyelembe véve, csak kétévenkénti megrendezéssel. A Kiskunhalasra kitűzött HK szervezéséhez – eddig egyedülálló módon – főállású munkakör részeként látott hozzá Peiker Gyuri. Rendkívüli alapossággal hozta létre a szervező bizottságot, szervezte meg a bizottsági összejöveteleket, mindannyiszor jegyzőkönyvet készített a feladatok, felelősök, és a határidők megjelölésével stb. Olyan részletes, mindenre kiterjedő, szabatos tájékoztatót készített a verseny tudnivalóiról, ami már úgy érzem túlzás; aki netán végigolvasta, az alighanem a végére mindent elfelejtett, vagy összekuszálódott benne az információhalmaz. A sors iróniája, hogy az első nevezések beérkezésekor Gyuri megbetegedett, műtétre szorult, és a több száz munkaórával előkészített versenyt nem vezényelhette le személyesen. Így csöppentem én váratlanul kisgyermekeim mellől vissza a munka dandárjába. Méghozzá nem is kis versenyre, mert a hosszú kihagyás kiehezettette versenyzőinket: ennyi magyar nevezőt még sohasem regisztráltunk, és külfönből is szép számmal szállingóztak az érdeklődők. Az időközben megizmosodott legfiatalabb korosztályok révén akár csúcslétszám is összejöhetett volna, ha a 21B mezőnye nem olyan kirívóan alacsony mindkét nem esetében.

Iszonyú kánikulában fogadtuk az érkezőket, és megismétlődni látszott a debreceni izzó pokol. A könnyebbséget az jelentette, hogy a nyolcvanas években hozzászoktunk a hosszú, száraz, igen meleg nyarakhoz. Két hőségnap után azonban enyhülés érkezett, befelhősödött, és kellemes időben fejeztük be a viadalt. Alföldi viszonylatban jónak mondható terepeken versenyeztünk, sőt a jánoshalmi terep jelentős részei igényes pályakitűzésre adtak lehetőséget az összefüggő erdei fenyvessel borított, sok kis homokbuckát tartalmazó területeken, illetve a nyílt, de szabálytalanul elhelyezkedő borókafoltokkal tagolt részeken. Ezért lehetett néhány évvel korábban sikeres Nemzetek Versenyét is lebonyolítani itt.

A szabadidő eltöltéséhez a korábbiakhoz képest kevesebb szervezett programot kínáltunk, de az igények változása ezt indokolta is. Kirándulások szervezése feleslegessé vált, mert időközben Magyarország is autós ország lett (ilyen értelemben a rozzant tragacsokat is ide számítjuk, amíg mozog), a tájfutó társadalom is gépkocsin közlekedik a versenyekre, s mindenki elmegy megnézni azt, ami őt érdekli. Általában csökkent a kereslet a közösségi programok, az együttlét iránt az egyéni választási lehetőségek bővülésével. A délelőtti forró, száraz homok után a strandolás esett a legjobban, s ezt Kiskunhalason még záróra okán sem kellett késő délután abbahagyni, mert az esti disco is a nyitva tartó strandon folyt a fiatalok nagy öröme. A híres halasi csipke városában a múzeum mellett népművészeti vásárrban is megfordulhattak az érdeklődők.

1987 Balassagyarmat

Kovács Ferenc, a Balassi Gimnázium igazgatója, a Hungária Kupák eddig névtelen hőse a verseny házigazdájává lépett elő. Azért illetem ilyen jelzővel őt, mert az évek hosszú során egy látványosnak, izgalmasnak nem nevezhető, de rendkívül fontos feladatot vállalt és végzett el hibátlanul: a befutó versenyzők fogadását a célkordonban. Gyarmaton biztosította az ideális versenyközpontot a gimnázium épületében, intézkedett az ideiglenes kemping létesítéséről a sportpályán, előkészítette a szerződéseket a kollégiumokkal, védnököket kért fel, gondoskodott a plakátok kihelyezéséről a városban, a megnyitóról, a kulturális programokról, megszervezte a büfé szolgáltatást a célokban és a sátoztáborban.

A szépen sikerült embléma kapcsán idézzük fel a HK jelképeit is! Ezt nem tudom ki tervezte, de számos verseny alkalmából grafikusművész készítette a HK emblémáját, amely aztán a versenykiírástól kezdve, a plakátokon, programfüzeteken keresztül az emlékérméig, sok helyen megjelent. Lehetett volna egy állandó emblémát alkalmazni, mint sok nagy verseny esetében; ez sok szempontból praktikus megoldás, de talán még érdekesebb így, hogy minden alkalomra eltérő készült.

A hatvanas évek végén sokat versenyeztünk a Cserhát medencékkel tagolt hegyvidéken. Most újra fel kellett fedezni, mert vagy 15 éven keresztül alig látogattuk. A választott terepekről nehezen tudnék különlegesen elmondani, azok közepesen alkalmasak a tájfutásra. Van domborzat, de csak mérsékeltlen tagolt, a növényzet is átlagos, az úthálózat viszont kellően kusza. A pályakitűzés szerintem jól kihasználta a lehetőségeket. Főleg az utolsó napot emelném ki ilyen szempontból, amely a céltól nem túl távoli körzetben (tehát a pályák zöménél) bizony kifejezetten rondán bozotos, nyáron csúnyán csalános vidéken zajlott. A pályakitűző ezt kellően figyelembe vette, nem akart különlegesen alkotni, ritkán vitt be az erdőnek csak gúnyolódva nevezhető dzsuvába, így épp bőrrel és futóélménnyel fejezhettük be a versenyt. Érdekes egyébként, hogy ezen a gyenge adottságú terepen azóta sikeres időpontválasztással (kora tavasz), és ügyes, higgadt pályakitűzéssel tucatnyi jól sikerült rangsoroló versenyt, sőt nivós országos bajnokságokat rendeztek.

Itt kívánok megemlékezni a Hungária Kupák gyermekversenyeiről, amely ugyan már Pápán útjára indult, de csak ez évben teljesedett ki. Ez egy nagyszerű kezdeményezés, sokirányú hasznosságáról senkit nem kell meggyőzőnöm. A megvalósítása sokkal bonyolultabb, mint gondolnánk. Állítom, hogy egy 100 fős kis minősítő versenyt kevesebb ember és kevesebb erőfeszítéssel lebonyolít jól, mint egy 100 fős gyermekversenyt. Ehhez ugyanis pedagógiai érzék, szervezőkészség és szakmai felkészültség egyaránt szükségeltetik. Dicséret és elismerés illet mindenkit, aki gyermekversenyek lebonyolítását vállalta, vagy azokban segédkezett. De azt is meg kell mondani, hogy a nagy igyekezet ellenére sok volt a baki, amellyel bizony nem a tájfutás megismertetése és a sportolás megkedveltetése irányába hatottunk, hanem éppen ellenkezőleg. Szakmailag csak azt az ellentmondást említem, hogy azonos útvonalra küldtünk ki még járni is alig képes 3 éveseket és kitűnő fizikumú 10 éveseket! A pedagógiai és szervezési baklövések a nevezéstől a díjazásig külön tanulmányt érdemelnek. Ehelyett azonban inkább a kiváló példát említem meg, amikor speciális rajzos térképpel, életkorhoz szabott, de tényleges tájékozási feladattal mutatjuk be a tájfutást a piciknek, mint pl. Kaszaki József a tázlári HK alkalmával. Hogy ez sem lehet tökéletes, arról azok a szülők tehetnek, akik a verseny célkitűzését helytelenül értelmezve maguk versenyeznek a gyermekük helyett.

1989 Pásztó

Elszakadtunk a kezdettől fogva hagyományos időponttól, az augusztus 20-ától. Nem tudom jobb-e így, a mezőnyök nagysága és erőssége nem mozdult el érdemlegesen egyik irányban sem. Nekem jobban tetszett a nyár végi időpont, túl az éves nyaraláson. Valószínűleg több résztvevőre számíthatnánk külföldről a nagy nyári versenyek utolsó eseményeként, másokkal időpontban nem vetekedve, mint így július végén, a soknapos versenyek csúcsidején.

Az előző HK 5 napja a Cserhátban zajlott, mégis a Cserháttal folytattuk, teljesen ismeretlen terepen. Domborzatban, növényzetben, apró objektumokban egyaránt viszonylag változatos területen futottunk a 2 versenynapon. A középső napon fenn a Mátra magaslatain a rengeteg kő sajnos megtette hatását, sokan kisebb-nagyobb bokasérülést szenvedtek. 75-ben a HK-n az Ágasvár északi lejtőin, ezúttal a nyugati irányba lefutó vonulatokon kalandoztunk. Az előbbi kellemesebb volt, emitt gyakran akadtunk fenn szederindákon. A pályakitűzés figyelembe vette ezt, így normális győztes időekkel, különös esemény nélkül zajlott le a verseny. De tanulságul a jövőre meg kellett állapítani, hogy nehéz terepen ilyen távoli rajtkból a legfiatalabb korcsoport indulói még a legrövidebb útvonalon is egyszerűen képtelenek 100 percen belül visszajönni a célba.

Az eddigi leggyengébb elit mezőny jött össze, de az utánpótlás kategóriákban szinte teljes volt a hazai mezőny, kiegészülve igen jó külföldi versenyzőkkel. Örvendetes, hogy a romló életfeltételek, a rohamosan növekvő költségek ellenére nem csökkent a hazai résztvevők száma. Pásztó városa őszinte megtiszteltetéssel fogadta a számukra ritkán tapasztalható nagyságú vendégsereget, és igyekeztek segítségünkre lenni, ahol csak lehetett. Szálláslehetőséget nem tudott ugyan a kisváros nyújtani, de sok egyebet igen. Rendelkezésünkre bocsátotta a termálvizet, szép fekvésű strandot a sátorozáshoz és a mindennapi felüdüléshez. Jó versenyközpontot rendezhettünk be, ahol a napi eredményhirdetések látványos ceremónia közepette, népes közönség előtt zajlottak. Ebben szerepet játszott az is, hogy a HK első 4 napja egyúttal az az évi Balassi, Pásztó, Petőfi és Mátra kupák versenyeit is képezte, és a rendező szervezetek, élén a szívét-lelkét mindig beleadó Zentai Jósikával, sajátjuknak tekintették a versenyt.

Ha már itt tartunk, hadd szenteljek egy bekezdést ennek a rendezőgárdának. Mind a szakmai részt képviselő csapat, mind a szervezési-technikai feladatokat ellátó rendezők nagyobbik hányada 1985-től 1993-ig azonos volt. Sőtér Janó brigádja esetenként egy-egy idősebb versenybíróval, vagy helyi sporttárral kiegészülve végezte az összes pályakitűzést, bemérést, felvezetést, bontást. Közülük egy valaki volt mindig a versenynapért felelős pályakitűző, egy következő napra valaki más vette át ezt a szerepet. Az évek során rendkívül jól összeszokott a csapat, hosszú egyeztetések nélkül is mindenki tudta a dolgát, és rossz időjárási körülmények, vagy közlekedési nehézségek közepette is zökkenőmentesen ment minden. Ennek köszönhető például, hogy felvezetési, vagy kódhiba, sőt rajtszűrés sem fordult elő évekig. Ellenőrző-bírónak rendszerint egy a terephez közeli illetőségű, nagy rutinnal rendelkező sporttársat kért fel a Szövetség, mivel e felelősségteljes munkához az idő mindig rendkívül szűkre szabott. A vendéglátás megszervezése Almás Karcsi testhezállós szerepköre volt, Galló Sanyit pedig a pénzügyek rendíthetetlen keverőjeként láthattuk viszont minden alkalommal. Még régebben hárult a cél-építés kemény munkája Óhegyi Albinra.

A célokban történő összetett, sok személyt igénylő munkára, valamint délutánonként az eredményjegyzékek előállítására 1985-ben Hunyadi Jóska felvonultatott egy csapatot, amely aztán 6 versenysorozatot töretlen lelkesedéssel kiszolgált. Ez a társulat látszólag heterogén, néhány versenybíró népes családja, ismerősök, barátok alkotják, de valójában már

körzeti versenyeken jól összeforrt, stabil, mindig segítőkész, problémamegoldó team. Nem csoda, hogy a feladat precíz elvégzésén túlmenően versenyről versenyre előbbre tudtak lépni. 1987-ben még utoljára teljesen kézi módszerrel folyt az értékelés teljes folyamata, de már úgy, hogy ezzel párhuzamosan, egy másik tanteremben tesztelési céllal elvégezték ugyanazt számítógéppel is. A főpróbát követő kiigazításokat követően 1989-ben bátran áttérhettek a gépi feldolgozásra, és teljes sikerrel: minden délután 5 óra tájban a 40 oldalas hiánytalan, göngyöltett eredményjegyzék ki volt ragasztva a versenyközpontot adó iskola széles üvegtáblás bejárati részén. A célokban a műanyagzsákok még mindig tartották magukat fizikailag is. Ezzel a versennyel azonban nyugdíjba vonulhattak, mert a csapat kidolgozott, és a Veterán Világ Kupán megvalósított egy fejlettebb helyszíni eredményközlő rendszert. Így 1991-ben átalakult a HK céljának jól megszokott látványa, a műanyagzsákot felváltották a fákertben csúsztatható farost lapocskák, melyekre az időeredmény már géppel nyomtatott cetlin került felragasztásra, és a csúsztatással lehetővé vált az eredményssorrendben történő kihelyezés.

1991 Szentgotthárd

Az 1990 nyarán ragyogóan sikerült körmendi Veterán Világ Kupa révén egy több mint 6000 hektáros összefüggő, tájfutásra kiválóan alkalmas területről állt rendelkezésre frissen helyesbített tájfutó térkép, melyet csak a veterán versenyzők használtak. Ezt vétek lett volna parlagon hagyni, automatikusan adta magát, hogy a következő évben itt célszerű megrendezni az ötnapost. Versenyközpontként nem Körmentet ismételtük, hanem a terepekhez még közelebb fekvő szomszédos várost, Szentgotthárdot választottuk.

Már egy hónappal a verseny előtt a helyszínre települtem. No nem elsősorban a versenyelőkészítés céljából, hanem munkahely-változtatás következtében; a GM Opel gyárába mentem dolgozni. A magyar-osztrák-szlovén hármastól mentén fekvő, a hazai átlagos viszonyokhoz képest civilizált, de évtizedeken át kényszerű elszigeteltségben élő kisváros vezetése a tájfutókat éppoly visszafogott lelkesedéssel, fenntartásokkal fogadta, mint a fejlődést és hírnevet hozó mamut céget. Szálláshely csak nagyon kevés állt rendelkezésre, de most már egyértelműen a kempingezést választja az ötnapos mezőnyének túlnyomó többsége, s az olcsó, mégis kulturált sátorozási lehetőséget itt is sikerült biztosítani a strand és a sportpálya területén. A stabilizálódott létszámú magyar mezőnyhöz 300 külföldi csatlakozott, ami HK mércével mérve nem egy jelentős szám, de megoszlásuk rendkívül kedvező volt. A korábbiakkal ellentétben sok országból jöttek viszonylag tekintélyes számban, és egyenletesen oszlottak meg a korcsoportok közt is. Így szinte minden kategóriában igazi, sok országot képviselő nemzetközi mezőnyben versenyezhetünk.

Érdekesség, hogy csak egyetlen cél települt (pompás környezetben), mégis 3 különböző terepen versenyezhetünk. A sok kis vízmosás révén domborzatilag is tagolt ez a dombvidék, még inkább változatos azonban a növényzetet tekintve: nyáron is aljnövényzet nélküli bükkösök, fenyőfákkal elegyes, enyhén aljnövényzetes tölgyesek, továbbá a mindenféle korú lucfenyvesek a sűrű, fiatal karácsonyfa-telepítésektől a méltóságteljes fenyőóriásokig szabálytalanul váltakoznak. Nyilván nem tudom elfogódottság nélkül megítélni a vidéket, hiszen nem véletlenül választottam ideiglenes lakóhelyül, de nekem nagyon tetszik, dacára annak, hogy a nagy hegyeket sokkal jobban kedvelem (még futásra is!). Hogy nem csak nekem tetszik, arra bizonyíték, hogy itt rendezték a VB váltóversenyét, valamint a Veterán Világ Kupa 2 selejtezőjét és döntőjét.

Az Alpokalja és a Rába-völgy párás, kiegyenlített klímája számomra is jótékony hatásának bizonyult: a rövid, fantáziátlan szenior pályákról visszatérhettem a sokkal

nehezebb, élvezetesebb A kategóriába, mert habár öreges lassúsággal és a rossz szemem miatt sok keveréssel, de erőlködés nélkül, örömmel tudom végigfutni azokat. Ez a megjegyzés a nagyvárostól távoli, egészséges vidék előnyét sugallja, ezért szorosan ide kívánczok az ellentétes előjelű megállapítás is: most már nem csak elképzelni tudom, de pontosan ismerem, milyen nehézséget jelent az ország földrajzi közepétől távol élő tájfutóknak a versenyeken való részvétel. Az időtöbbleten túlmenően 3 év alatt félmillióba került a rangsoroló versenyekre utazás/shallás. Ez jó szervezéssel ugyan 4 személyre osztható, de még így is túl nagy összeg mondjuk egy tehetséges palánta nem tájfutó szüleinek. Együttal magyarázat is arra, mennyivel nagyobb elszántsággal lépnek rajthoz és küzdenek végig harciasabban azok, akik évente csak 15 versenyre jutnak el, szemben azokkal, akik az első kellemetlenség után nyugodtan feldobják, hiszen a következő hétvégén (vagy akár már szerdán) úgys javíthatnak.

Visszatérve a HK-hoz, a csapadékos délnyugat, szemben az előző évi nagy versennyel, most igazolta a statisztikát. Az első napi jó időt követően este elkezdett esni, s másnap délben már alig bírtak szabadulni a gépjárművek a kaszálón kialakított parkolóból a felázott, csúszós talaj miatt. A következő 2 nap ugyan időnként elállt az eső, de a befutók talpa alatt a felázott talaj 2 m széles, sötét, mély ingovánnyá változott, s a befutást nehezebbé tette, mintha meredek kaptatón kéne felfutni. Szerencsére a fakiholdó-telep ott volt helyben, a katonák sok száz farönkből és fenyőkéregből valóságos járdát építettek a befutó szakaszon. Igen ám, de néhány száz futó után a rönkök is elsüllyedtek, és ismét a lábszárközépig érő agyagos, ragadós mocsár került felülre! Az utolsó nap ismét megállás nélkül esett, tönkretéve az eredményhirdetési ceremóniát is. Mondanom sem kell, őszig többet nem esett. Milyen erős a természet, 3 hét múltán nyomát sem lehetett látni annak, hogy valaha valaki is járt volna azon a kaszálón. A fenyők ugyan lassan, de biztosan pusztulnak, de erről nem közvetlenül mi tehetünk.

1993 Sopron

A Sopron Kupa mintegy 300 fős törzsközönsége a sok-sok Károly-magaslaton lefutott verseny után 1991-ben első ízben átléphetett az egykori vasfüggöny vonalán túlra tájfutni. Most a hagyományos Jurisics - Sopron rangsoroló versenypáros beépült a Hungária Kupa versenynapjai közé, s ezzel további ezer versenyző számára tette lehetővé, hogy megismerhesse a Soproni-hegység eddig elzárt területeit. Ez a szelíd hegyvidék növényállománya, talaja révén jobban hasonlít a Közép-Európa más országaiban leggyakrabban előforduló terepekre, mint a magyarországi szokványosra. Élvezetes, sem túl nehéz, sem túl könnyű pályákat futottunk 4 napon keresztül.

Az utolsó nap rövidtávú (ma középtávú lenne) versenyéről külön érdemes szólni, mert ilyesmi Hungária Kupán még nem fordult elő. A Lövések sok célra használt területe számunkra egy különleges futamhoz nyújtott terepet. Alig fél óra leforgása alatt futottunk bozótos, meredek domboldalban, hobbikertek között, nagy üdülő kertjében, forgalmas városi utcán, lépcsőn, játszótéren át, tömbházak között pattogva, parkerdei ösvényen sétalókat ijesztgetve, csalánosban gödröket keresve, végül egy bokorfoltokkal tűzdelt göröngyös mezőn. A komoly versenyek után felüldülésként, nem minősítésért, de a végső helyezés miatt mégsem tét nélkül; én igazán helyénvalónak találtam ezt a befejezést. Külön élmény volt megcsípni a személtáda-ellenőrzőpontot az üdülőben, ahol nemrég a családommal nyaraltam. Még érdekesebb volt látni jó barátomat a televízióban, amint éppen ennél a kukánál bélyegzett. A Zöld Pont ugyanis itt is jelen volt, s jó riportokkal népszerűsítette a tájfutást.

Bármennyire is vonzó Sopron, bizonyára számosan nem teheték meg, hogy eljőjenek. Itt az üdülőhelyi díj egymaga annyit tett ki, mint a korábbi, strandokon kialakított

ideiglenes kempingekben a teljes sátrazási költség. Nemtetszéssel kell említést tegyek az első két napi kötelező autóbuzos szállításról. Nem amiatt természetesen, hogy a jó pályavezetés és célhelyezés szempontját előnyben részesítették az autózás kényelmével szemben, hanem azért, mert nem ment a szállítás menetrend szerint. Hiába, elszoktunk már attól, hogy ennyi ember mozgását kelljen megoldani. Szerencsére a másik 3 nap annál egyszerűbb volt, hiszen csak kísérteltünk a versenyközponttól a közeli célokig. Szabadidős programokra nem volt gondja a rendezőségnek; javában zajlott a Soproni Ünnepi Hetek rendezvénysorozata igen gazdag kulturális kínálattal. Persze az sem járt rosszul, aki Sopron nevezetességei közül a Gyógyödröt részesítette előnyben.

Egyesületek szervezésében

Páros évre meghívót kaptunk HK-ra, hű de rég volt ilyen! És mi az hogy Halaspack Hungária Kupa? Itt valami különös kellett történjen! Valóban. Megvalósult főtitkárunk régi álma, hogy egyszer majd nálunk sem a nemzeti szövetség dolga lesz a nagy versenysorozat megrendezése, hanem egy vagy több egyesület vállalja magára a teljes körű szervezést és lebonyolítást.

A fordulat, amelyet akár a rendszerváltás tájfutó következményeinek egyik megnyilvánulásaként is tekinthetünk, véglegessé vált. Azóta is szépen működik az a rendszer, hogy a rendezési jogot pályázat útján nyeri el az éppen legalkalmasabb vállalkozó. Hasonló tendencia kezdődött el és teljesedett ki rövid idő alatt az országos bajnokságok rendezését illetően is.

A rendezvényről minden alkalommal igen alapos, hosszú, szakértő elemzések jelentek meg a szakajtóban. Ráadásul olyan kiváló szerzők tollából, akik a nívós tartalom mellett nyelvilag is igényessé, gazdaggá, élvezetessé tudták tenni beszámolóikat. A honlap(ok) létrejöttének köszönhetően pedig bármikor néhány kattintással elérhetjük ezeket. Ezért Kiss Endre, Sindely Pál (több alkalommal), Török István, Hegedűs András, Dosek Ágoston, Kiácz Bence, Hegedűs Zoltán, Zentai László, Hornák Zoltán, Zentai József írásait ajánlom figyelmébe minden érdeklődőnek. Én pedig a következőkben kiegészítésül csupán néhány olyan momentumra szeretném felhívni a figyelmet, amely a történések idején lényegtelennek tűntek, inkább a későbbi események tették utólagosan fontossá.

1994 Tázlár

Fantasztikus dolog, hogy egy szakosztály, a Szegedi Vasutas SE egymaga vállalta a hagyományos ötnapos megrendezését. S ráadásul a tájfutó szempontból legkedvezőtlenebb adottságú magyarországi nagyváros sportolói mutatnak követendő példát. Őszinte csodálatom és tiszteletem ennek a városnak, ennek a megyének, ahol edzésre, versenyre alkalmas terep gyakorlatilag nincs is, mégis a kezdetektől fogva szívós munkával évente tucatszám toborozzák és nevelik a tájfutó palántákat, akikből aztán rendre kiválasztódnak az élversenyzők.

Csak azért nem okozott még nagyobb meglepetést a szegediek meghívója, mert immár 1990 óta sorozatban rendezgetik 3 napos versenyeket különböző elnevezésekkel Kiskunhalas közelében, nem is szólva a lebonyolított 3 országos bajnoki versenyről. Így pontosan tudtuk, mire számíthatunk. A természetlen félsivatag kellős közepén létrehozzák és üzemeltetik a versenyközpontot a versenyhez és az egyhetes tartózkodáshoz szükséges összes tábortábori létesítménnyel: tisztálkodó-helyek, élelmiszerboltok, étkezdék, sörözők, színpad,

játszóház, hangosítás, térvilágítás, rendőrség stb. Csak az orvost hiányolták sokan. Sajátos környezetben sajátos hangulat, igazi fesztivál!

A terepről a neve egyetlen szóval is mindent elárul: Ládahomok. Nagy előnye a száraz, nyílt területnek, hogy nyáron sem fedi sűrű növényzet. Az egyetlen terep, azonos céllal, rendkívül praktikus ugyan, de kevés változatosságot tud nyújtani. Még akkor is, ha a rendezők a versenyforma változtatásával (váltó, sprint) igyekeznek megtörni az egyhangúságot.

A tájfutó berkekben szokatlan pénzdíj erős elit mezőnyt csábított csatára. Nem csupán ők, de a többi kategória nyertesei is nívós díjazásban részesültek. A fesztiváltól ugyan hasonlóan távol maradtak, ugyanakkor szép számmal akadnak olyanok is, főként az akkori huszonévesek közül, akik életük nagy élményeként emlékeznek vissza a valóban utánozhatatlan hangulatra.

Tudatos tendencia, de talán ilyen mértékben a véletlen műve volt, hogy ebben az aszályos évszakban a HK 5 napján kívül 5 OB futam (rövidtávú, váltó, veterán hosszútávú, csapat, nappali egyéni) és még számos verseny, köztük Szilicén a HK-t közvetlenül megelőző 3 napos Szlovák Nagydíj olyan terepen zajlott, ahol a sajátunkon kívül más árnyékot nem láthattunk.

1995 Szilvásvár

A különleges versenyek, események sorával és világbajnoki győzelmekkel bearanyozott jubileumi esztendő méltó eseménye lehetett volna a HK is. Ehhez minden adottnak látszott: a sportágunkban kezdettől fogva jelentős szerepet betöltő egri rendezők tapasztalata, a szűk hazában páratlan szépségű hely, nívós terepek, térképek. Hogy miért lett mégsem az, azt a H(ungária) K(álvária) című cikk részletesen elemezte a szaksajtóban, érdemes leemelni a polcra. Nem vitatva, hogy minden egyes rosszalló megállapítás helytálló volt, most személyes példámon keresztül hadd érzékeltessem, hogy némi szerencsével akár egész más kicsengésű tapasztalatokat, élményeket is szerezhetett a résztvevő.

Csak sötétedéskor érkeztem a kempingbe, felkészülve a legrosszabbakra, jól ismervén annak befogadóképességét. Nagy örömmre keresgélés nélkül leltünk egy 5x5 m-es lyukat a sátorrengetegben, sima gyepon, közvetlenül az 5 napra leállított kocsik mellett. Ugyan nem a klubtársak közt, hanem történetesen egy északi házaspár szomszédságában, de ez egy nemzetközi versenyen nem feltétlenül hátrány (ismerkedés). Egy közeli lámpaoszlop nem csupán a településhez és a későbbi vacsorákhoz biztosított szolid fényt, de a 3 bringa kikötéséhez is ideális támasztékul szolgált. Reggel pedig a zsákból kibújva az Istállós-kő pazar panorámája tárult közvetlenül a szemem elé.

Bevált szokás szerint nem a saját, hanem a fiatalabb veteránok korcsoportjába neveztem, s így a joggal együgyűnek titulált pálya helyett egy – éppen a szerény képességeimnek – megfelelőt fogtam ki. Igaz, így meg ködcseré miatt érvénytelenített kategória által lettem érintve. Ez a kisebbik rossz. 12-es és 14-es pályákat abszolváló gyermekeim vajmi keveset fejlődhetek technikailag az itt kapott feladatok által, viszont fizikai hátrányukról pontos képet adott a csak futást igénylő pályákon kialakult eredmény.

A fennsíki napokon úgy öltöztem, hogy amennyiben a buszoknál várakozni, vagy tolongani kell, akkor inkább felbandukolok a célba. Nos mindkétszer szerencsém volt. Visszafelé pedig mindenképpen a 70 perces sétát választottam, a futam által nem érintett mesés töbrökön keresztül, barlangokat, az egykori sikló nyomvonalát, és a Szalajka egyéb nevezetességeit érintve. Hogy a buszokkal nem minden volt rendben, azt abból érezkelhettem, hogy gyalogosan is a mezőny előtt értük az étkező sátorhoz, ahol épp a célnak megfelelő

egyszerű, de komplett ebédet fogyaszthattunk el az étterminél olcsóbb áron, lazán, fürdőgatyában. Meleg vízre, vagy akár csupán zuhanyhoz félközésre nem is gondolhattunk a kemping parányi mosdójában, viszont BÉlapátfalvára átkerekezve üdítő tavi szabadstrandon lubickoltunk délutánoként.

Kevésbé kellemes fürdőzés várt a HK történetében első ízben kiírt bringás futam vállalkozóira, hiszen szakadó nyári esőben, felázott dózerutakon tolhattak. De hát ez a tájkerékpározás sava-borsa! Másnap délután a versenyek által gondosan elkerült, ismeretlen Upponyi-hegység töredezett aszfaltútjain zötyögve, hullámvasutazva szabadultunk meg a bringákra rakódott sártömegetől.

1997 Orfű

Végre! 30 év elmúlt úgy, hogy a tájfutás egyik hazai fellegetében egyszer sem járt a Hungária Kupa. Dr. Kiss Endre Tázláron irigyelte a szegedieket, hogy ennyi erejük van a szervezéshez. De valamennyiünk szerencséjére nem hagyta annyiban, s nekiállt, hogy mozgósítsa a pécsi szakember-gárdát. Hogy milyen sikerrel? Nos a verseny szövetségi ellenőre, a mindig kritikus versenybizottság-vezető Zsigmond Tibor emígy összegezte: "... az eddigi Hungária Kupák legeredményesebb versenye zajlott le". Nincs okunk kételkedni, mintaszerű volt, nagyszerűen éreztük magunkat! A részletes szakvélemény kiegészítéseként most csak egy olyan momentumot ragadok ki, amely akkor a dicséretök özönében nem kapott kellő hangsúlyt.

A verseny közvetlen részvételi költségét, tehát a nevezési díjat vonzóan alacsony összegben határozták meg a szervezők. Ebben az évben a bajnokságok és a legnagyobb kupa-versenyek jellemző díja 400 Ft-ra, a kisebb rangsorolóké 250-350 Ft-ra nőtt, így a HK napi 300 Ft-ja az elvárható mértéket meg sem közelítette. A HK ugyanis ilyen vonatkozásban rendre az éves plafont jelentette, és tegyük hozzá, okkal, hiszen a versenyhez kapcsolódóan számos olyan közösségi programot nyújt, amit egy szokvány hétfégi forduló nem tud. És elég megemlíteni néhányat a pécsiek nem szokványos szolgáltatásaiból: befutáskor nem lötty, hanem dobozos üdítő, tiszta térképsorozat a verseny után, kiváló parkolóhely, ingyenes belépő a cél melletti strandra, illetve féláron a szórakoztató paradicsomként működő nagy strandra. Ki is használtuk családós nyaralásra az ideális alkalmat! Bizonyosság erről a nyílt versenyek 129, de még inkább a gyerek-futások 245 résztvevője! A 3 terepről készült 12 térképkivágat egy folyamat felgyorsulását jelzi: az egy-egy terepről sokezer példányban megjelenő, készletezett térképlepedők helyét átvette a csak az adott versenyre kinyomtatott, a pályák méretéhez, a célszerű méretarányhoz igazodó kivágatok tobzódása.

Utólag kissé szomorúan azt is megállapíthatjuk, hogy ezzel a viszonylag olcsó versenyek kora lejárt. A következő 6 esztendő átlagosan 1,7-szeres inflációs mértékéhez a mi nevezési díjaink mintegy 4-6-szoros szorzóval alaposan hozzájárultak. A HK esetében konkrétan 300-ról 1500 Ft-ra rugaszkodtunk. Ha még az átlagos versenyidő lényeges rövidülését is számításba vesszük, az egy órai tájfutó élvezkedésre fordítandó összeg még nagyobb mértékben emelkedett. És a tendencia rohamosan folytatódik. Persze ennek számos okát (környezetvédelmi előírások szigorodása, saját magunk által támasztott magasabb mérce, állami segítség elmaradása, támogatók hiánya, stb.) jól ismerjük, és ezek ellen nincs orvosság. Itt csupán a tényadatokat kívántam rögzíteni a történet számára.

1999 Sűmeg

Sötér Janó régi elképzelése volt, hogy a 83-as világbajnoki terepeket, a kivételes időráfordítással elkészített térképeket ki kéne már használni a teljes mezőny számára. Hiszen egy-egy Postás Kupa, valamint helyi versenyek által éppen csak betekintést nyertünk eddig a többre érdemes, részletgazdag terepekbe. Kiváló társakat is talált az ötlet megvalósításához, egy-egy szakterület igazi specialistáit, akik kevesen ugyan, de önfeláldozó munkával ismét igen magas színvonalon rendezték meg a sorozatversenyt.

Ezt a Hungária Kupát bátran nevezhetjük az újítások, újdonságok kupájának is. Méghozzá a jól sikerült kísérletek okán! Itthon először próbáltuk ki a 2x3 napos változatot, közte pihenőnappal. Az összetett értékelés az összegzett időeredmények helyett napi szerzett pontértékek alapján, egy kieső eredménnyel, szintén meglepetést okozott azok számára, akik nem bejáratosak a nyári tájfutó versenysorozatok színes világába. Hungária Kupán csak most debütált a 21BR jelzetű „rokkant” kategória, de mindjárt közel százas létszámmal. Pihenőnapi rendezvényként a tájtriatlon, méghozzá a gyógytóban. A tájbringa teljes versenysorozattá nőtte ki magát, éjszakai futammal is fűszerezve. És ne feledkezzünk meg a lovas tájékozdási versenyről sem, mint igazi különlegességről!

A legjelentősebb újdonságot azonban az elektronikus időmérő rendszer bemutatkozása jelentette, átütő sikerrel. A minden eddiginél szebb, színesebb kivitelű programfüzetből előre megtanulhattuk, hogyan kell „dugni”, így ez a valóságban már nem okozott meglepetést. De kicsoda izgatott összehasonlításokra, hosszan tartó elemzésekre, a keverési idők hiteles megjelenítésére szolgáltatott lehetőséget ez a technikai vívmány! Az időben történt kezdeményezést ritka gyors tett követte: a Lux Iván szervezte Szponzori Tanács alig néhány hónap leforgása alatt megteremtette a rendszer általános hazai elterjedésének és mindennaposá válásának kemény anyagi feltételeit. Így a következő évi HK-ra már olyan természetességgel indultunk a saját tulajdonú dugóinkkal, mintha a pontérintés ellenőrzése mindig is ilyen egyszerűen történt volna.

2000 Csákvár

A 25. Hungária Kupa alkalmával jubiláltak mindazok, akik régóta aktív szereplői a versenysorozatnak. Mind a 25 részvétellel ugyan csak Hegedüs Zoli büszkélkedhetett, de kerek számot szinte mindenki találhatott saját kis tájfutó életéből. Én például az ezredik versenyemet teljesítettem éppen azon a 2. napon, amelynek pályái a legszélsőségesebb véleményeket váltották ki. Ha csak az aktív versenybírók megnyilvánulásaira szorítkozom, akkor is akadt olyan, aki az év legrosszabb pályájának minősítette, de olyan is, aki igen nagyra értékelte, bár képtelen volt végigmenni. Én a kisebbséghez tartozom, nekem ez a nap tetszett a leginkább, mert ez jórészt árnyékban vezetett, és csupán domborzatolvasással is hibátlanul teljesíthetőnek bizonyult.

Ezzel hálás témánál, az időjárásnál vagyunk. Ismét a szövetségi ellenőr találó megfogalmazását idézem: „... ha nem lett volna olyan mindent eltikkasztó kánikula, akkor az idei HK-t is az utóbbi évek nagy sikerei sorában emlegetnénk”. A HK-ról szóló beszámolómban különböző szerzőktől számos alkalommal találkozunk a 40 fok árnyékban kifejezéssel. Ennek valóságartalmán ugyan mosolyognunk kell, de a részletes táblázatomból kitűnik, hogy számos alkalommal küzdöttünk a Hungária Kupák során kánikulában, egy-egy naptűzötte, bozótos, vagy meredek hegyes terepet pedig sokszor viszonylag alacsony hőmérséklet mellett is túl melegnek éreztünk. De ez most tényleg rendkívüli volt, a verseny

teljes időtartama alatt! Bár a Vértes lankáin nyilván meg sem közelítette a forróság a Békéscsabán ekkor mért 41,7 °C-os abszolút országos rekordot, azonban a közeli városok meteorológiai adatai alapján biztonsággal mondhatjuk, hogy a terepen a legtöbb versenyzőt érintő időszakban a jellemző hőmérséklet szabvány szerinti mérésrel 34 °C körül lehetett napról napra. Ha ehhez hozzávesszük a közel merőlegesen beeső nap (évszaktól független) jól ismert hatását, akkor megállapíthatjuk, hogy többnyire közel 50 °C-ban tartózkodtunk. Hiszen árnyékot nem csak a célerület, de a pályák java része sem nyújtott! Ilyen körülmények közt nagyon hiányzott egy közeli tó, strand hűsítő habokkal.

Még két apróság, ami valamit visszafogott az egyébként kifogástalan verseny népszerűségéből. A Vértes remek terep a tájfutáshoz, meg is becsüljük, de 18 rangsoroló verseny egy évben ugyanitt, az mégis egy kicsit sok. Csákvár elérhetőségben túl közel volt sokak számára ahhoz, hogy a végig ott tartózkodást válasszák. Pedig ehhez Schneider Béla szervezése jóvoltából nagyszerű helyet kínált a sporttelep. Így a versenyen kívüli közös programokon a lehetségesnél és vártnál kevesebben vettek részt.

2001 Bükkszentkereszt

A Diósgyőri TC junior világbajnokság rendezésére szerzett jogot. Ilyenkor szokásos, hogy a kísérők számára is külön versenyeket rendezzenek, erre az Egri Spartacus-t kérték fel. Mertük remélni, hogy a különleges alkalmat megragadva, sok-sok hazai tájfutó szívesen kíséri majd figyelemmel a helyszínen is a VB küzdelmeit, és persze emellett saját maga is szeretne versenyezni. Kézenfekvőnek tűnt, hogy kikerekedhet egy olyan nemzetközi rendezvény, amely méltó a Hungária Kupa névre.

Ha csak 4 rövidített futamra szorítkozva is, de jó terepeken, jó térképekkel, jó pályákon. A fiatalok nyugodtan bulizhattak éjszakánként, hiszen a juniorokhoz igazodva általában csak délután álltunk rajtvonalhoz. Akkor viszont megízlelhatték, milyen is komoly nemzetközi mezőnyben küzdeni! Dacára a hazai pályának, csak a legjobb magyar fiatalok tudták beverekedni magukat a hatba, a skandináv, baltikumi, orosz, cseh, szlovák tehetségek közé. A járművet nyugodtan félre lehetett rakni, a rajtokat, célokat könnyű sétával elérhettük. Ezt ugyan kevesen szívlelték meg, ugyanakkor viszont a junior VB kedvéért már sokan sajnálták a kocsit használni. A VB cél gyalogos útvonalon (alig 5 km) történő megközelítését viszont a rendezők igyekeztek tiltani, nehogy a beavatkozás gyanúja merülhessen fel.

Az egyértelmű kiírás ellenére sokan úgy érkeztek a HK-ra, hogy nem voltak tisztában ennek „csak” kísérőverseny mivoltával. Nekik csalódnuk kellett. A többség viszont szurkolóként és versenyzőként gazdag program részese lehetett, láthatta a pompás megnyitó ünnepséget, és közvetlen közletről a világ tájfutó utánpótlásának színe-javát. S nem utolsó szempont, hogy míg a civilek odalenn a júliusi melegben főttek, mi Hollóstatét hatalmas, idős bükk- és fenyőfáinak árnyékában, magaslati levegőn hűsöltünk. A zuhanyozóban talán túlságosan is hűvösön!

2002 Kiskunmajsa

4 alapos, hosszú értékelés is olvasható a szaksajtóban, más és más szemszögből láttatva a versenysorozatot. Így végképp csak ismétlésekbe tudnék bocsátkozni. A végkicsengése a beszámolóknak, hogy még egy nagyon alaposan előkészített, és igen lelkes rendezőgárdával lebonyolított rendezvényen is be-becsúsznak ugyan hiányosságok, de nem ezek fürkészésére utazunk a HK-ra! Nagyon örültünk az alig, vagy egyáltalán nem ismert

terepeknek, különösen a bócsai borókásnak a Kiskunsági Nemzeti Park szélén. Ez ugyanakkor alföldi terepadottságaink korlátait is jól jelezte: hiába Dénes Zoli rendkívüli aprólékossággal elkészített, szinte olvashatatlanul szövevényes bozótfolt-rajzolata és precíz homokvonulat-ábrázolása, a versenyzés jellege nem változik meg, legfeljebb az ilyen részeken a gyakorlatlanabbak nagyokat kavarnak.

Az SZVSE igen korán indítva, minden eddiginél nagyobb propagandát fejtett ki a verseny beharangozására úgy idehaza, mint külföldön. Az utóbbi vonatkozásában a hatás nem maradt el, a 600-nál is több, 27 nemzetet képviselő versenyző színes forgataga szinte a hetvenes évek végi érdeklődést idézte. Nem véletlen, hogy a vendégek zöme azok közül került ki, akiknek személyesen adták át a szíves meghívót egy évvel korábban a nagy nyári versenysorozatok alkalmával. De hol maradt a hazai mezőny legalább fele? Feltételezem, nyaraltak, talán éppen valami távoli ország izgalmas terepein bukdácsolnak ez idő tájt, hiszen rendkívül gazdag a nyári tájfutó kínálat. Vagy éppen valamely más szabadtéri sportágba tettek kalandos kitérőt, ami divat lett manapság.

2003 Tapolca

A térbeli elhelyezést tekintve szinte teljes egészében lemásoltuk a 4 esztendővel korábbi HK-t. Összeállításomban a terepek elhelyezkedésének súlypontja alapján szándékosan megkülönböztetve írtam az egyik helyre Sümeget, a másikkra Tapolcát, hogy ezáltal mindkettő szerepeljen a történelmi listán. Valójában a küzdelmeknek, a kapcsolódó rendezvényeknek, továbbá a kiszolgáló infrastruktúrának ténylegesen 2 régió 4 kisvárosa, Hévíz, Keszthely, Sümeg és Tapolca adott otthont, a versenyközpont, Újdörög pedig újabb településrész-nevet hoz a képbe. A helyi kapcsolatok biztosítása mindkétszer a Tapolcai Honvéd érdeme, Moór Sándor vezérletével. A tájegységi besorolás sem lenne egyszerű, hiszen a Keszthelyi-hegység, a Déli-Bakony, a Tapolcai-medence, a Zalai-dombvidék egyaránt érintett volt, az viszont bizonyos, hogy végig a Balaton-felvidéki Nemzeti Park területén, csodás környezetben, a látványos tanúhegyek és a Balaton ölelésében üdültünk, kiadós zivatarokkal tarkított (főleg 99-ben) meleg nyári időben.

Egy ismétlés, legyen bármily sikeres, sosem lehet akkora élmény, mint az első. Bár nívós pályákon, de megritkult mezőnyökben, s jól ismert terepeken futhattunk. Bár a világranglista-futamra a Hegyesd formás kúpja melletti lankákkal némi újat is nyújtott. (Milyen jól hangzana, ha a térkép címeiként a városrész neve helyett mondjuk a Tücsöknyerítő-hegy elnevezést választották volna térképészeink a terepen található földrajzi helymegjelölések közül.)

A nem túl népes rendezőgárda óriási rutinja gyakorlatilag hibátlan lebonyolítást eredményezett mind a terepeken, mind az egyéb eseményeken. Könnyít a dolgokon, hogy a szállítás, s lassanként a szállás szolgáltatás ügye is lekerül a feladatlistáról, a résztvevők egyre nagyobb arányban maguk gondoskodnak ezekről. Aki erre nem képes, jobb, ha kimarad a sportágból, akkora hátránnyal indul a többiekkel szemben. Viszont a marketingre, médiára nem jutott annyi erő, amit egy modern sportverseny maradéktalan sikere igényelne.

2004 Budapest

Évek óta tépelődünk azon (például a VB pályázat okán is), hogy ha egy jeles nemzetközi versenynek a főváros adna otthont, akkor az manapság vonzaná-e a külföldi tájfutókat, vagy ellenkezőleg. Nos a HK most egyértelmű választ adott: csak mutatóban jöttek

a Budapest iránt érdeklődök. Nincs igény a tájfutás és a kultúra összekapcsolására, főként az ismeretlen, különleges, élvezetes terepekért, másodsorban pedig a kellemes nyaralás igényével utazik ma messzire a tájfutó. A nagyvárosokat pedig inkább más alkalom kapcsán igyekszik meglátogatni.

Mivel anyagi okokból a jelentős hazai versenyek az ideálisnál nagyobb arányban koncentrálnak az ország középső tájaira, a magyar versenyzők idej HK részvételének kérdése is a visszájára fordult. A szokásostól eltérően ezúttal nem azt kellett saját magunknak megindokolni, miért hagyjuk ki ezt a versenyt, hanem azt, hogy miért is szánjuk rá ezeket a napokat. Hát bizony keveseknek akadt kellő indokuk! (Nekem például ebben az állandóan borult, sötét, esős versenynapokat hozó 2004-es versenyévadban csakis itt, az unalomig ismert terepeken volt esélyem, hogy érdemi térképsilabizálás nélkül, csak a piros körök egymáshoz viszonyított elhelyezkedésének alapján valahogy teljesítsem a pályákat.)

Kiegészítő közösségi programok és kedvezményes belépők hiányában természetesen nem vonzotta a mezőnyt a bajnoki árszintű nevezési díj sem. A szomorú ebben az, hogy az alacsony létszám miatt a magas díj sem hozhatott bevételt a rendezőség zömét adó MOM szakosztályának, pedig az megérdemelt helyre kerülhetett volna, a szorgalmas, fiatal sportolók versenyztetését szolgálván.

A folytatás

A jövőt természetesen még ezen összeállítás szerzője sem ismeri, azt viszont ígérheti, hogy a krónika nem szakad itt meg. A mindenkori frissített változat bármikor elérhető lesz a Szövetség honlapjáról.

Bár ez a rövid mese sok-sok összegyűjtött véleményen alapszik, szubjektív volta nem kétséges. Ha felkeltette az érdeklődésed, javaslom, kattints rá a www.skulo.hu honlapra, ahol további részleteket, s főként tényeket, precíz adatokat, eredményeket, jegyzőkönyvek alapján készült összehasonlító számsorokat, térképeket, emblémákat, fényképeket találsz! Véleményedet, javaslataid szívesen fogadom helyesbítés, kiegészítés céljából.

Kellemes és hasznos böngészést kíván a krónikás:

Scultéty Gábor

A Hungária Kupák összefoglaló adatai

Év	Versenyközpont	V.nap	Terep	Indulók száma			Ország	Győztesek	
				Hazai	Külföldi	Összes		Női Elit	Férfi Elit
1967	Farkasgyepű	2	1	242	32	274	7	Monspart Sarolta	Gustav Bartak
1968	Kéked	3	1	152	101	253	7	Monspart Sarolta	Horváth Attila
1969	Kóspallag	2	1	217	31	248	3	Monspart Sarolta	Hegedüs András
1970	Pilisszentlászló	2	1	192	138	330	6	Monspart Sarolta	Hegedüs András
1971	Tata	2	1	269	136	405	9	Monspart Sarolta	Bozán György
1972	Budapest	4	3	383	110	493	11	Monspart Sarolta	Boros Zoltán
1973	Zalaegerszeg	5	3	565	225	790	15	Monspart Sarolta	Horváth Attila
1974	Debrecen	5	4	638	248	886	11	Monspart Sarolta	Hegedüs András
1975	Salgótarján	5	4	1000	569	1569	15	Zukule Alida	Boros Zoltán
1976	Veszprém	5	4	1060	589	1649	14	Monspart Sarolta	Boros Zoltán
1977	Nagykanizsa	5	4	1227	405	1632	13	Zukule Alida	Szabó László
1978	Eger	5	5	1140	610	1750	17	Rostás Irén	Evzen Cigos
1979	Szombathely	5	5	1195	651	1846	18	Rostás Irén	Karol Hierweg
1980	Budapest	5	4	1065	300	1365	15	Kaló Marianna	Kelemen János
1981	Pápa	5	4	1165	373	1538	19	Rostás Irén	Vlastislav Sebesta
1985	Kiskunhalas	5	2	1295	433	1728	18	Rostás Irén	Kelemen János
1987	Balassagyarmat	5	4	1158	302	1460	17	Fent Mariann	Horváth Pál
1989	Pásztó	5	3	1188	272	1460	14	Üveges Gabriella	Szieberth Péter
1991	Szentgotthárd	5	3	1156	302	1458	19	Nagyági Katalin	Lantos Zoltán
1993	Sopron	5	3	1189	215	1404	18	Nagyági Katalin	Pavlovics Gábor
1994	Tázlár	5	1	1088	112	1200	17	Oláh Katalin	Lantos Zoltán
1995	Szilvásvár	5	2	979	305	1284	28	Bokros Andrea	Juri Omelchenko
1997	Orfű	5	3	1248	325	1573	21	Lubinszki Mária	Lévai Ferenc
1999	Sümege	6	3	1216	355	1571	24	Lubinszki Mária	Domonyik Gábor
2000	Csákvár	5	2	961	222	1183	19	Wengrin Ágnes	Thomas Krejci
2001	Bükkszentkereszt	4	2	923	395	1318	24	Makrai Éva	Domonyik Gábor
2002	Kiskunmajsa	6	4	771	605	1376	28	Wengrin Ágnes	Gavrilov Evgueni
2003	Tapolca	6	4	885	145	1030	20	Wengrin Ágnes	Viacheslav Mukhidinov
2004	Budapest	5	4	564	87	651	18	Annemarie Sieber	Harkányi Zoltán

Újdonságok, különlegességek a Hungária Kupák során

A megjelent újdonságok többsége hagyománnyá, illetve alapkövetelménnyé vált, néhány dolog azonban megmaradt egyszerű, illetve átmeneti különlegességnek.

- 1967 edzőtérkép a programfüzetbe csatolva
- 1968 éjszakai verseny
ideiglenes tábor a strandon
- 1969 gyermek (mai 14-es) korcsoport
- 1970 korcsoportok jelölése évszámmal (felnőtt, ifi, serdülő stb. helyett)
- 1971 1:20 000-es térkép, 4 színnel, új jelkulcs alapján
5 napos összetett verseny (EBHOL) a Hungária Kupával egységes szervezésben
szállítás a versenynapokra katonai tehergépjárművekkel
- 1972 szűrőbélyegző
nullidő (új elnevezés) 9 óra (a korábbi 7 vagy 8 helyett)
- 1973 5 napos egyéni összetett, a végén időkiegyenlítéses rajttal
vendégfogadó város, 42 védnök, kedvezményes kulturális és szórakoztató kínálat
- 1974 HK programfüzet ingyenes belépőül szolgál a város számos intézményébe
büfé a célokban
- 1975 befutó és eredményhirdetés sporttelepen
programfüzet tartalmának szabványosítása O-Ringen mintára
- 1976 sárga trikó a győzteseknek
televíziós felvétel és adás
- 1977 HK emblémás tarisznya
disco minden este
eredményjelző fal műanyagzsákokból
- 1978 az angol is hivatalos nyelvvé vált a német mellett
1:15 000-es térkép (Bükk-fennsík részletgazdagsága okán), 5 különböző cél-hely
- 1979 nosztalgia különvonat a 3. versenynapra
- 1980 1:10 000-es térkép (Nagy-Szénás részletgazdagsága okán)
- 1981 gyermekverseny, térképkiállítás
- 1985 szenior korcsoportok 5 évenként, alapvetően új rangsorpont-számítás
- 1987 nyílt kategória
- 1989 az egyes versenynapok külön néven
- 1991 külön 10000-es térkép kivágot a szenioroknak
- 1993 1:5 000-es térkép (Löverek) városi versenyzéshez, középtávú futam
- 1994 pénzdíj az elit dobogósoknak, rövidtávú verseny
- 1995 tájkerékpáros verseny és rádiós tájfutás
- 1997 tiszta térképsorozat a versenyzőknek a végén
- 1999 2x3 versenynap közte pihenőnappal, elektronikus pontérintés, összetett
eredmény pontszámok alapján, tájtriatlon, éjszakai tájbringa, lovas tájékozdási
versenyek
- 2000 családi verseny, VIP verseny
- 2001 parkverseny
- 2002 sprint verseny, fogathajtó tájékozdási verseny, GPS tájékozdási verseny
- 2004 az utolsó napon az összetettből kiesettek indulnak először
trail-O (kerekeszékes verseny)

A Hungária Kupák versenynapjainak részletes adatai

IDŐPONT	VERSENYFORMA	CÉL HELYE	VERSENYTEREP	M.a./ a.sz.	Női	Elit	Férfi	Elit	IDŐJÁRÁS
					táv	Gy.idő	táv	Gy.idő	
67-08-19	egyéni-csapat	Farkasgyeptű, kemping	Óreg-hálás	25/5	10,0	83,48	14,8	107,09	napos, meleg
67-08-20	váltó (válogatott)	Farkasgyeptű, kemping	Óreg-hálás	25/5	5,7	39,58	11,2	70,44	átlagos nyári
68-08-18	éjszakai egyéni-csapat	Kéked, fürdő	Pál-hegy	25/5	-	-	7,8	-	zuhog
68-08-19	egyéni-csapat	Kéked, fürdő	Pál-hegy	25/5	7,6	70,04	14,4	117,05	nagy eső, sár
68-08-20	váltó (válogatott)	Kéked, fürdő	Pál-hegy	25/5	5,2	41,39	6,5	54,37	javuló
69-08-19	egyéni-csapat	Kóspallag-Kisinóc	Királyrét	25/5	-	50,57	-	105,31	
69-08-20	váltó (válogatott)	Kóspallag-Kisinóc	Királyrét	25/5	-	39,20	-	44,22	
70-08-19	egyéni-csapat	Piliszentlászló, Hegytető	Szent László-hegy	25/5	8,6	68,55	13,0	106,17	napos, meleg
70-08-20	váltó (válogatott)	Piliszentlászló, Hegytető	Szent László-hegy	25/5	5,0	37,34	8,7	62,35	napos, meleg
71-08-20	váltó (válogatott)	Gánt-Köhányás	Köhányás	20/5	5,3	-	7,5	-	napos, meleg
71-08-21	egyéni-csapat	Gánt-Köhányás	Köhányás	20/5	6,9	50,13	12,9	84,45	napos, meleg
72-08-17	egyéni 1.nap	Nagykovácsi	Nagy-Szénás	20/5	6,2	-	9,2	-	kellemes nyári
72-08-18	egyéni 2.nap	Nagykovácsi	Kutya-hegy	20/5	7,1	-	9,2	-	kellemes nyári
72-08-19	egyéni 3.nap, üldöző	Nagykovácsi	Kutya-hegy	20/5	6,5	51,29	8,8	59,30	kellemes nyári
72-08-20	váltó (válogatott)	Biatorbágy	Iharos-erdő	20/5	5,4	-	8,7	-	csendes eső
73-08-16	egyéni 1.nap	Vasvár, Erdőslak	Városerdő	20/2,5	6,1	40,51	10,2	59,03	napos, meleg
73-08-17	egyéni 2.nap	Csőde-Felsőcsőde	Pácod	20/5	6,2	38,22	10,0	69,37	napos, meleg
73-08-18	egyéni 3.nap	Csőde-Felsőcsőde	Pácod	20/5	5,6	38,33	9,6	66,44	napos, meleg
73-08-19	egyéni 4.nap	Zalaegerszeg-Csácsbozsok	Csácsi-erdő	20/5	5,8	-	9,0	-	napos, meleg
73-08-20	egyéni 5.nap, üldöző	Zalaegerszeg-Csácsbozsok	Csácsi-erdő	20/5	5,9	-	9,5	-	napos, meleg
74-08-16	egyéni 1.nap	Debrecen-Nagycsere	Lukaháza	20/5	-	-	-	-	száraz hőség
74-08-17	egyéni 2.nap	Debrecen-Bánk	Bánki-erdő	20/5	-	-	-	-	száraz hőség
74-08-18	egyéni 3.nap	Hajdúböszörmény-Bodaszőlő	Monostori-erdő	20/2	-	-	-	-	száraz hőség
74-08-19	egyéni 4.nap	Hajdúböszörmény-Bodaszőlő	Monostori-erdő	20/2	-	-	-	-	száraz hőség
74-08-20	egyéni 5.nap, üldöző	Debrecen, Nagyerdő	Nagyerdő	20/2	-	44,98	-	78,38	száraz hőség
75-08-16	egyéni 1.nap	Salgótarján, Vadaskert	Karancs	20/5	4,8	-	8,9	-	átlagos nyári
75-08-17	egyéni 2.nap	Salgótarján-Somlyóbenya	Pécs-kő	20/5	5,3	-	8,8	-	átlagos nyári
75-08-18	egyéni 3.nap	Nagybátony-Felsőkatalin	Ágasvár	20/5	5,0	-	8,7	-	változékony
75-08-19	egyéni 4.nap	Nagybátony-Felsőkatalin	Ágasvár	20/5	4,9	-	9,5	-	csendes eső
75-08-20	egyéni 5.nap, üldöző	Salgótarján, sporttelep	Salgóvár	20/5	5,0	-	8,6	-	átlagos nyári
76-08-17	egyéni 1.nap	Szentgál	Csalányos-völgy	20/5	7,1	54,74	9,5	60,38	változékony, kis eső
76-08-18	egyéni 2.nap	Óskú	Péti-hegy	20/5	6,2	60,46	12,5	81,46	változékony
76-08-19	egyéni 3.nap	Csesznek	Károlyházi víznyelő	20/5	6,2	50,67	9,9	63,08	változékony
76-08-20	egyéni 4.nap	Csesznek	Károlyházi víznyelő	20/5	5,8	43,01	9,1	64,97	változékony
76-08-21	egyéni 5.nap, üldöző	Veszprém, Csatárimalom	Menyeki-erdő	20/5	6,8	67,97	10,2	72,01	változékony, kis eső
77-08-17	egyéni 1.nap	Bajcsa	Cerinai-erdő	20/2	7,8	54,65	13,0	73,00	napos, kellemes változékony
77-08-18	egyéni 2.nap	Iharos	Sági-erdő	20/5	6,2	44,32	11,2	70,30	zápor változékony
77-08-19	egyéni 3.nap	Iharos	Sági-erdő	20/5	5,8	35,42	9,8	53,92	zápor
77-08-20	egyéni 4.nap	Eszteregnye	Márki-erdő	20/5	7,0	48,65	11,4	63,92	kellemes, felhős
77-08-21	egyéni 5.nap, üldöző	Nagykanizsa, csónakázó-tó	Alsó-városi-erdő	20/5	6,9	46,85	12,5	74,86	borult, csepergés
78-08-16	egyéni 1.nap	Eger-Szőlőcskepuszta	Borbolya-hegy	20/5	6,2	74,32	9,7	88,10	napos, meleg
78-08-17	egyéni 2.nap	Parádsasvár	Áldozóvár	20/5	7,3	60,17	9,8	63,38	igen meleg, fülledt esős, szeles,
78-08-18	egyéni 3.nap	Bükk-fennsík, Nagy-mező	Nagy-mező	15/5	6,9	57,07	10,7	81,33	hűvös
78-08-19	egyéni 4.nap	Bükk-fennsík, Mohos-tó	Őserdő	15/5	6,7	57,50	10,9	85,38	hűvös, szeles
78-08-20	egyéni 5.nap, üldöző	Eger, Leshely	Berva-tető	20/5	6,4	63,42	10,8	76,28	változékony

79-08-16	egyéni 1.nap	Kőszeg-Kőszegfalva	Ilona-völgy	20/5	44,96	60,21	napos, kellemes
79-08-17	egyéni 2.nap	Cák	Írott-kő	20/5	63,93	69,11	napos, kellemes
79-08-18	egyéni 3.nap	Zalalövő	Pácod	20/5	54,66	77,24	napos, kellemes
79-08-19	egyéni 4.nap	Nárai	Karankó	20/2,5	46,96	55,51	hűvös, szeles, esős
79-08-20	egyéni 5.nap, üldöző	Szombathely, parkerdő	Olád	20/5	63,28	85,82	sűrű záporok
80-08-16	egyéni 1.nap	Csobánka, Középmajor	Hosszú-hegy	15/5	6,1 51,87	10,3 61,58	meleg nyári
80-08-17	egyéni 2.nap	Csobánka, Középmajor	Hosszú-hegy	15/5	6,8 53,35	10,5 72,92	meleg nyári
80-08-18	egyéni 3.nap	Pilisszentiván	Nagy-Szénás	10/5	5,3 55,75	9,2 74,02	meleg nyári
80-08-19	egyéni 4.nap	Leányfalu	Nyerges-hegy	15/5	5,3 48,57	8,2 68,24	meleg nyári
80-08-20	egyéni 5.nap, üldöző	Pilisborosjenő	Köves-bérc	15/5	5,2 48,19	9,5 72,12	borult
81-08-16	egyéni 1.nap	Ugod-Diópuszta	Durrogós-tető	20/5	6,9 52,02	11,3 73,35	kánikula
81-08-17	egyéni 2.nap	Ugod-Diópuszta	Durrogós-tető	20/5	7,1 49,62	12,0 71,54	langyos eső
81-08-18	egyéni 3.nap	Németbánya	Kopialó	20/5	6,8 51,71	11,2 60,09	hűvös, napos
81-08-19	egyéni 4.nap	Németbánya	Óreg-hálás	20/5	7,2 54,64	12,6 74,02	napos, átlagos
81-08-20	egyéni 5.nap, üldöző	Dobrona	Mánc-hegy	20/5	6,8 56,24	11,7 83,58	meleg nyári
85-08-16	egyéni 1.nap	Kisszállás, IV.körzet	Balota	15/2	8,0 55,77	13,0 68,50	kánikula
85-08-17	egyéni 2.nap	Kisszállás, IV.körzet	Balota	15/2	7,9 59,07	13,0 72,81	kánikula
85-08-18	egyéni 3.nap	Kunfehértó	Zsivány-domb	15/2	7,4 52,27	13,5 72,18	felhős, meleg
85-08-19	egyéni 4.nap	Kunfehértó	Zsivány-domb	15/2	7,5 51,76	13,2 68,53	átlagos nyári
85-08-20	egyéni 5.nap, üldöző	Kunfehértó	Zsivány-domb	15/2	7,3 48,13	12,5 66,91	átlagos nyári
87-08-16	egyéni 1.nap	Nógrádszakál	Rárópuszta	15/5	5,8 48,80	9,5 67,71	hűvös, szeles
87-08-17	egyéni 2.nap	Nógrádszakál	Rárópuszta	15/5	5,8 45,87	9,8 67,82	napos, kellemes
87-08-18	egyéni 3.nap	Herencsény	Pusztavár-hegy	15/5	5,9 59,52	10,2 66,87	meleg nyári
87-08-19	egyéni 4.nap	Balassagyarmat-Ipolyszög	Lipinye	15/5	5,7 47,66	9,3 65,23	borús, langyos
87-08-20	egyéni 5.nap, üldöző	Balassagyarmat-Ipolyszög	Nyírjes	15/5	6,8 58,56	11,0 72,89	napos, kellemes
89-07-26	egyéni 1.nap	Kisbárcskány	Zsunypuszta	15/5	5,6 49,60	10,6 72,85	napos
89-07-27	egyéni 2.nap	Kisbárcskány	Zsunypuszta	15/5	5,9 58,58	10,8 73,73	napos
89-07-28	egyéni 3.nap	Mátraszentlőrinc-Failóskút	Győr-hegy	15/5	5,7 53,98	8,8 57,55	meleg, fülledt
89-07-29	egyéni 4.nap	Pásztó-Zsilótanya	Zsilló	15/5	5,8 49,73	10,4 71,22	meleg
89-07-30	egyéni 5.nap, üldöző	Pásztó-Zsilótanya	Zsilló	15/5	5,6 60,96	8,6 69,73	meleg
91-07-24	egyéni 1.nap	Csórótnek-Huszász	Zsilavec	15/5,10	7,2 53,05	10,7 59,82	meleg nyári
91-07-25	egyéni 2.nap	Csórótnek-Huszász	Zsilavec	15/5,10	7,2 52,48	11,2 67,83	nagy eső
91-07-26	egyéni 3.nap	Csórótnek-Huszász	Huszász	15/5,10	7,2 49,88	11,2 56,38	átlagos
91-07-27	egyéni 4.nap	Csórótnek-Huszász	Huszász	15/5,10	6,9 42,48	11,7 64,93	változékony, esős
91-07-28	egyéni 5.nap, üldöző	Csórótnek-Huszász	Vörös-hegy	10/5	5,8 38,84	9,2 52,05	tartós, erős esőzés
93-07-07	egyéni 1.nap	Sopron-Görbehalom	Várhely	15/5	7,5 59,45	10,7 64,45	hűvös, változékony
93-07-08	egyéni 2.nap	Sopron-Görbehalom	Brennberg	15/5	6,5 55,47	10,2 62,62	hűvös, javuló
93-07-09	egyéni 3.nap	Sopron, lőtér	Károly-magaslat	15/5	7,7 63,88	11,4 71,77	átlagos
93-07-10	egyéni 4.nap	Sopron, lőtér	Károly-magaslat	15/5	6,1 42,78	10,6 60,92	meleg, napos
93-07-11	egyéni 5.nap, üldöző	Sopron, Lövér-kemping	Károly-magaslat	5/2,5	4,8 36,01	6,9 35,38	borús, kis eső
94-07-12	egyéni 1.nap	Táziár	Ládahomok	10/2	8,1 61,65	11,9 57,05	hőség kis záporral
94-07-13	egyéni 2.nap	Táziár	Ládahomok	10/2	7,9 52,75	11,5 57,96	hőség
94-07-14	váltó + egyéni 3.nap	Táziár	Ládahomok	10/2	6,1 32,33	10,4 53,12	hőség kis záporral
94-07-15	egyéni 4.nap, rövidtáv	Táziár	Ládahomok	10/2	3,7 18,03	5,5 24,70	hőség
94-07-16	egyéni 5.nap, üldöző	Táziár	Ládahomok	10/2	8,0 49,03	12,0 64,27	hőség
95-07-30	egyéni 1.nap	Szilvásvárad, lovaspálya	Kasztonvár	10/5	6,9 58,77	10,3 67,00	tűző nap
95-07-31	egyéni 2.nap	Szilvásvárad-Feketesár	Őserdő	10/5	6,9 61,02	10,7 76,20	meleg
95-08-01	egyéni 3.nap	Szilvásvárad, lovaspálya	Kasztonvár	10/5	7,1 55,98	9,3 56,80	beborul, esni kezd
95-08-02	egyéni 4.nap	Szilvásvárad-Feketesár	Őserdő	10/5	7,0 55,98	10,8 69,58	hűvös
95-08-03	egyéni 5.nap, üldöző	Szilvásvárad, lovaspálya	Kasztonvár	10/5	7,0 58,45	9,0 57,85	rövid záporok

97-07-27	egyéni 1.nap	Orfű, tóstrand	Vízfő	15/5,10 /5	6,5	50,37	10,2	67,72	szeles, napos
97-07-28	egyéni 2.nap	Orfű, tóstrand	Vízfő	15/5,10 /5	7,4	73,92	11,0	87,16	kellemes nyári
97-07-29	egyéni 3.nap	Orfű, tóstrand	Szuadó és Vízfő	15/5,10 /5	6,7	47,32	9,2	57,16	kellemes nyári
97-07-30	egyéni 4.nap	Abaliget, cseppkőbarlang	Kövesdi-hát	15/5,10 /5	6,6	54,79	10,2	58,31	kellemes nyári
97-07-31	egyéni 5.nap, üldöző	Abaliget, cseppkőbarlang	Szuadó	15/5,10 /5	6,6	57,99	10,1	65,68	kellemes nyári
99-08-15	egyéni 1.nap	Várvolgy	Sátor magasa	10/5	6,1	60,48	8,2	61,11	kellemes nyári
99-08-16	egyéni 2.nap	Várvolgy	Sátor magasa	10/5	6,2	58,15	8,7	56,38	változékony
99-08-17	egyéni 3.nap	Zalahaláp-Újdörögd	Cseket-hegy	10/5	6,9	43,19	13,4	60,59	nagy esők közt
99-08-19	egyéni 4.nap	Zalahaláp-Újdörögd	Cseket-hegy	10/5	6,7	44,03	9,6	46,50	változékony éjti sötétség,
99-08-20	egyéni 5.nap	Sümegeg	Sümegeg vára	10/5	7,5	66,30	11,1	69,57	meleg
99-08-21	egyéni 6.nap	Sümegeg	Sümegeg vára	10/5	6,0	47,00	7,6	43,27	nagy eső után
00-08-16	egyéni 1.nap	Gánt	Kápolnapuszta	15/5,10 /5	6,7	52,47	9,9	65,00	rendkívüli hőség
00-08-17	egyéni 2.nap	Gánt	Kápolnapuszta	15/5,10 /5	6,5	67,26	10,2	79,29	rendkívüli hőség
00-08-18	egyéni 3.nap	Csákvár-Dobogó	Gém-hegy	15/5,10 /5	7,4	69,11	11,3	79,40	rendkívüli hőség
00-08-19	egyéni 4.nap	Csákvár-Dobogó	Gém-hegy	15/5,10 /5	7,3	58,30	9,9	62,06	rendkívüli hőség
00-08-20	egyéni 5.nap, középtáv	Csákvár-Dobogó	Gém-hegy	15/5,10 /5	3,6	28,51	5,1	31,27	rendkívüli hőség
01-07-11	egyéni 1.nap	Bükkszentkereszt-Rejtekdűlő	Szarvas-kő	15/5,10 /5	6,0	45,45	9,6	54,27	kellemes nyári
01-07-12	egyéni 2.nap, középtáv	Bükkszentkereszt-Rejtekdűlő	Szarvas-kő	10/5	3,8	23,88	5,5	27,05	felhős, változó
01-07-13	egyéni 3.nap, középtáv	Bükkszentkereszt	Hollós-hegyek	10/5 15/5,10	3,9	34,15	4,6	28,95	kellemes meleg
01-07-14	egyéni 4.nap	Bükkszentkereszt	Hollós-hegyek	15/5,10 /5	6,9	59,62	10,5	69,02	kellemes meleg
02-08-11	egyéni 1.nap	Bócsa	Zöld-halom	10/2	6,7	49,04	11,1	60,01	borús, szeles hűvös, szeles,
02-08-12	egyéni 2.nap	Bócsa	Zöld-halom	10/2	6,9	48,17	12,2	70,00	esős
02-08-13	egyéni 3.nap, rövidtáv	Ópusztaszer	Ópusztaszeri-park	5/2	3,7	17,38	4,2	15,45	hideg, szél, eső
02-08-15	egyéni 4.nap	Harkakötöny-Kötönypuszta	Bodoglár	10/2	8,1	51,23	12,7	66,31	javuló, de szeles
02-08-16	egyéni 5.nap	Harkakötöny-Kötönypuszta	Kötöny	10/2	8,2	56,53	13,4	72,50	végre napsütés
02-08-17	egyéni 6.nap	Harkakötöny-Kötönypuszta	Kötöny	10/2	6,7	43,38	9,3	46,03	változékony
03-07-20	egyéni 1.nap	Tapolca-Diszel	Nyáros-tó	15/5,10 /5	5,1	31,46	7,8	36,15	tűző nap
03-07-21	egyéni 2.nap	Tapolca-Diszel	Nyáros-tó	15/5,10 /5	7,3	73,14	14,5	83,47	száraz hőség forró szél, kintző
03-07-22	egyéni 3.nap	Zalahaláp-Újdörögd	Cseket-hegy	10/5 15/5,10	6,7	38,07	10,2	48,15	nap
03-07-24	egyéni 4.nap	Várvolgy	Sátor magasa	15/5,10 /5	5,8	46,24	9,9	61,39	változékony
03-07-25	egyéni 5.nap	Várvolgy	Sátor magasa	15/5,10 /5	5,8	51,57	8,6	58,04	eső végén
03-07-26	egyéni 6.nap	Sümegeg	Sümegeg vára	10/5	5,9	40,23	8,7	54,46	napos, meleg
04-07-24	egyéni 1.nap, középt.	Nagykovács	Éles-kő	15/5,10 /5	4,8	34,47	7,1	43,16	meleg, napos
04-07-25	egyéni 2.nap	Nagykovács	Meszes-hegy	15/5,10 /5	5,9	52,04	11,0	90,52	meleg, felhős
04-07-26	egyéni 3.nap, középt.	Nagykovács	Vöröspocsolyás-hát	15/5,10 /5	4,6	30,58	7,8	34,15	kiadós eső
04-07-27	egyéni 4.nap	Nagykovács	Vöröspocsolyás-hát	15/5,10 /5	6,7	65,24	9,4	70,02	hűvös, esős
04-07-28	egyéni 5.nap, üldöző	Budapest-Pesthidegkút	Vadaskert	15/5,10 /5	5,6	46,50	9,4	63,40	hideg, csepergős

A versenyzők száma országonként

	'67	'68	'69	'70	'71	'72	'73	'74	'75	'76	'77	'78	'79	'80	'81	'85	'87	'89	'91	'93	'94	'95	'97	'99	'00	'01	'02	'03	'04	össz		
AUS														1											3					4		
AUT	1				1	1	9		17	18	27	16	57	7	20	38	41	28	47	45	11	16	81	59	56	3	63	39	17	718		
BEL								1	19		23	5			2	2		14	18	21	6	20	12	3	4	48	8	5	211			
BUL	6	34	15	33	26	18	61	42	239	163	3	68	102	36	22	36						3	10			3	2	2	924			
CAN					1																	3			1		1	1	7			
CRO																						3	21	15	19	4	2	9	1	74		
CZE	7	33		40	75	69	49	56	87	197	217	324	158	131	106	105	158	38		23		20	5	86	2	64	120	14	2184			
DEN					1	5	5						8	2	3	2	4		17	17	4	2				24	14	5	113			
ESP																										13	7		20			
EST	10																						39			34		2	85			
FIN					1			1	25			2			10	5	1	12	6	6		11	2	1	2	49	9	14	2	159		
FRA						2				3	1	34	2	50	2				6			6	5	2	3		37	16	15	184		
GBR						2	38	24	9		2	6	10	17	4	6			8	1	2	2	4	7	27	6	21		7	203		
GER	14	17	16	58	27	9	58	45	49	63	56	69	111	19	77	69	40	49	42	11	3	19	19	19	54	3	30	1	1	1048		
IRL																						3		1		3		1	8			
ISR																1						6		1		11	1	1	21			
ITA							1	1							4	14	8	6	3	6	9	47				54	1	11	165			
JPN																1						1			1				3			
LAT																		4		8	21			34	18				85			
LTU																						34	35			45	9	2	125			
MDA																								4	10				14			
NED												1	1	1			2	6	9		2	4		1			2		29			
NOR											2		1			6	11	5	3	4		4	2	3	4	3	3		51			
NZL										2	3								1							2	1		9			
POL				1	1	8	20	53	76	19	33	47	16	11	113	13	35	19	5			3	1	2	3	9	4		492			
POR																										10			10			
ROM	3	1		6	5	2	19	36	36	13	21	25	44	29	26	17	6		42	20	22	1	3	2	2	4	21	18	7	431		
RUS					8	8		6	7	8			2	3		1	51				5	13		1		30	35		178			
SCG			1										2	5	4	25	10	8	36			33	36	20			12		192			
SLO																					1			4					5			
SUI						2	5	11	19	31	23	51	21	11	7	16	27	21	7	15	17	6	9	17	2	45		4	367			
SVK																					2	4	14	6	7	4	51	7	5	3	103	
SWE	1	6			1	1		20	4	18	22	21	20	7	3		2	9	24	2	20	3	2		30	5			221			
UKR																					5	15	1	18	22	45	4	19	1	4	2	136
USA															4	2						5		1		1	1		14			
Külföld	32	101	31	138	136	110	225	248	569	589	405	610	651	300	373	433	302	272	302	215	112	305	325	355	222	395	605	145	87	8593		
%	12	40	13	42	34	22	28	28	36	36	25	35	35	22	24	25	21	19	21	15	9	24	21	23	19	30	44	14	13	25%		

XII. Európa-bajnokságok, világbajnokságok (felnőtt)

1962. szeptember 22-23.

1. Európa-bajnokság, Løten (Norvégia)

A Nemzetközi Tájékoztató Szövetség (IOF) 1961-ben történt megalakulása után – amelynek Magyarország is alapító tagja volt – már 1962-ben megrendezték az első Európa-bajnokságot a norvégiai Løtenben. A hat tagú magyar csapatból – 2 nő, négy férfi – a legjobb helyezést Neupor Márta (18.) és Skerletz Iván (27.) érték el. Váltóversenyt is rendeztek, de az a hivatalos programban nem szerepelt.

Az eredmények:

Neupor Márta (18), Györi Edit (22), Skerletz Iván (27), Koronczay László (37), Thiering György (40) Maác Benedek (d).

1964. szeptember 26-27.

2. Európa-bajnokság, Brassus (Svájc)

Erre az EB-re három válogatóverseny alapján állították össze a 9 fős magyar válogatottot, amely több nemzetközi versenyen is részt vett az EB-t megelőző időszakban. Első ízben állt rajthoz Monspart Sarolta és 5. helyével rögtön megmutatta kivételes képességeit. De Molnár Magdolna 9. helye is kitűnő eredmény. Nem volt ilyen sikeres a fiúk teljesítménye és a váltóban is az utolsó helyen végzett mindkét csapatunk.

Monspart Sarolta (5), Molnár Magdolna (9), Györi Edit (25), Cser Borbála (28), Skerletz Iván (29), Deseő László (32), Nyáry Tamás (37), Schönviszky György (42), Maác Benedek (43).

Női váltó: 8. Magyarország (Györi E., Molnár M., Monspart S.)

Férfi váltó: 8. Magyarország (Schönviszky Gy., Deseő L., Nyáry T., Skerletz I.)

1966. október 1-2.

1. Világbajnokság, Fiskars (Finnország)

1965-ben Bulgáriában ülésezett a Nemzetközi Szövetség III. kongresszusa. Itt olyan határozatot hoztak, hogy a jövőben az Európa-bajnokság helyett Világbajnokságokat rendeznek. Ezzel megindult a tájfutó világbajnokságok sora, az első 1966-ban a finnországi Fiskars-ban. Hazánkat 5 férfi és 4 női versenyző képviselte. A legjobb eredményt Monspart Sarolta (9) és Cser Borbála (13) érte el.

Monspart Sarolta (9), Cser Borbála (13), Babai Margit (33), Molnár Magda (35), Őrsi András (34), Skerletz Iván (37), Schönviszky György (39), Deseő László (43), Balogh Tamás (47).

Női váltó pályatévesztés miatt kizárva: (Babai, M., Cser B., Monspart S.)

Férfi váltó: 8. Magyarország (Őrsi A., Deseő L., Schönviszky Gy., Skerletz I.)

1968. szeptember 28-29.

2. VB Linköping (Svédország)

Ez már egy igazi világvérseny volt hatalmas sajtó jelenléttel, TV közvetítéssel. A magyar csapatból Monspart Sarolta és Bozán György voltak a legeredményesebbek.

Monspart Sarolta (14), Cser Borbála (20), Danovszky Mária (21), Hegedüs Ágnes (29), Bozán György (25), Balogh Tamás (32), Horváth Attila (37), Schönviszky György (39), Őrsi András (41).

Női váltó: 7. Magyarország (Cser B., Danovszky M., Monspart S.)

Férfi váltó: 8. Magyarország (Őrsi A., Bozán Gy., Balogh T., Horváth A.)

1970. szeptember 26-27. 3. VB Friedrichroda (NDK)

Ez a VB hozta meg az első dobogós helyezést Magyarország számára, miután női váltónk a második helyen végzett. Egyéniben pedig szintén a nők tettek ki magukért Hegedüs Ágnes 6. és Monspart Sarolta 8. helyével.

Hegedüs Ágnes (6), Monspart Sarolta (8), Horváth Magda (19), Cser Borbála (23), Bozán György (23), Boros Zoltán (26), Horváth Attila (36), Sötér János (38), Hegedüs András (42).

Női váltó: 2. Magyarország (Horváth Magda, Hegedüs Ágnes, Monspart Sarolta)

Férfi váltó: 7. Magyarország (Boros Zoltán, Sötér János, Horváth Attila, Bozán György)

1972. szeptember 12-14. 4. VB Stare Plavy (Csehszlovákia)

A magyar tájfutó sport első igazi nagy sikerét hozta meg ez a világbajnokság. A már negyedik világbajnokságán rajthoz álló Monspart Sarolta kitűnő futással világbajnok lett. Mögötte Horváth Magda a 9., a fiúknál Boros Zoltán a 18. helyen végzett. Az egyéni eredmények mellett a váltók is kitettek magukért, hiszen a férfiak bronzérmesek lettek és ezzel a VB-k történetében a harmadik érmet szerezték meg hazánknak, de a nők is az előkelő 4. helyen végeztek.

Monspart Sarolta világbajnok, Horváth Magda (9), Hegedüs Ágnes (23), Turchányi Piroska (31), Boros Zoltán (18), Vajda Géza (23), Hegedüs András (24), Sötér János (32), Bozán György (40).

Női váltó: 4. Magyarország (Horváth Magda, Hegedüs Ágnes, Monspart Sarolta)

Férfi váltó: 3. Magyarország (Boros Zoltán, Sötér János, Vajda Géza, Hegedüs András)

1974. szeptember 19-22. 5. VB Viborg (Dánia)

Ezen a VB-n az egyéni versenyben Cser Borbála, Monspart Sarolta. és Vajda Géza 20-on belüli helyezése szoros versenyben dőlt el, a férfi váltó pedig a pontszerző 6. helyen végzett.

Cser Borbála (14), Monspart Sarolta (15), Horváth Magda (29), Hegedüs Ágnes (33), Vajda Géza (18), Boros Zoltán (27), Hegedüs András (29), Sötér János (40), Hegedüs Zoltán (43).

Női váltó: 8. Magyarország (Cser Borbála, Horváth Magda, Monspart Sarolta)

Férfi váltó: 6. Magyarország (Boros Zoltán, Sötér János, Hegedüs Zoltán, Vajda Géza)

1976. szeptember 24-26. 6. VB Aviemore (Nagy-Britannia)

Sorrendben negyedik dobogós helyezésünket értük el ezen a VB-n, miután női váltónk bronzérmes lett. Ez volt az egyetlen VB, ahol csak női csapatunk indult, mert sajnálatos sportvezetési döntés értelmében férfi csapatunk nem utazhatott el a VB-re.

Monspart Sarolta (18), Bíróné Szopori Éva (20), Kovács Magda (23), Rostás Irén (32)

Női váltó: 3. Magyarország (Rostás Irén, Kovács Magda, Monspart Sarolta)

1978. szeptember 15-17. 7. VB Kongsberg (Norvégia)

Ezen a VB-én már húsz ország versenyzői álltak rajthoz. A Monspart Sarolta nélkül felálló magyar csapatból Kármán Katalin és Dosek Ágoston volt a legeredményesebb.

Kármán Katalin (25), Rostás Irén (29), Korik Vera (30), Schmidmeister Ilona (40), Dosek Ágoston (23), Bokros István (37), Gyurkó László (51), Kelemen János (60).

Női váltó: 7. Magyarország (Korik Vera, Kármán Katalin, Rostás Irén)

Férfi váltó: 9. Magyarország (Kelemen János, Bokros István, Gyurkó László, Dosek Ágoston)

1979. szeptember 1-4. 8. VB Tampere (Finnország)

Ebben az évben történt meg a váltás, hogy a tájfutó VB ne essen egybe az olimpia évével. Rostás Irén és Kovács Magda eredménye emelkedik ki a magyar csapatból.

Rostás Irén (12), Kovács Magda (14), Schmiedmeister Ilona (33), Dániel Edit (47), Bokros István (23), Dosek Ágoston (26), Kelemen János (40), Kiss Zoltán (62).

Női váltó: 8. Magyarország (Schmiedmeister Ilona, Kovács Magda, Rostás Irén)

Férfi váltó: 10. Magyarország (Kelemen János, Dosek Ágoston, Bokros István, Gyurkó László)

1981. szeptember 4-6. 9. VB Thun (Svájc)

Ezen a VB-en Kelemen János eredménye emelkedik ki.

Csőkör Irén (35), Rostás Irén (37), Kaló Marianna (38), Kiss Gabriella (50), Kelemen János (17), Gyurkó László (28), Dosek Ágoston (30), Boros Zoltán (49).

Női váltó: 10. Magyarország (Kiss Gabriella, Csőkör Irén, Rostás Irén, Kaló Marianna)

Férfi váltó: 9. Magyarország (Boros Zoltán, Dosek Ágoston, Gyurkó László, Kelemen János)

1983. augusztus 31. –szeptember 4. 10. VB Zalaegerszeg (Magyarország)

A hazai terepen rendezett világbajnokságon Kiss Zoltán a 9. helye a legjobb VB eredményünk a férfiaknál. A nőknél Rostás Irén szintén a 9. helyen végzett, a két váltó pedig egyaránt a 6. helyet szerezte meg.

Rostás Irén (9), Csőkör Irén (27), Korsovsky Ágnes (37), Kiss Gabriella (41), Kiss Zoltán (9), Dosek Ágoston (18), Benedek István (28), Lantos Zoltán (29).

Női váltó: 6. Magyarország (Kiss Gabriella, Rostás Irén, Kaló Marianna, Csőkör Irén)

Férfi váltó: 6. Magyarország (Lantos Zoltán, Széles Gábor, Dosek Ágoston, Kiss Zoltán)

1985. szeptember 2-6. 11. VB Bendigó (Ausztrália)

Az egyéni versenyben Lantos és Kelemen szoros versenyben került az előkelő 15-16. helyre, a férfi váltó pedig a finneket megelőzve a negyedik helyen fejezte be a versenyt.

Oláh Katalin (36), Kalo Marianna (40), Rostás Irén (50), Fent Mariann (56), Lantos Zoltán (15), Kelemen János (16), Dosek Ágoston (29), Benedek István (34).

Női váltó: 9. Magyarország (Oláh Katalin, Rostás Irén, Csőkör Irén, Kalo Marianna)

Férfi váltó: 4. Magyarország (Benedek István, Kelemen János, Kiss Zoltán, Lantos Zoltán)

1987. szeptember 1-5. 12. VB Gerardmer–La Bresse (Franciaország)

Kelemen igen szoros versenyben végzett a kiváló 15. helyen, Oláh Katalin pedig a 27. helyen. Lantos Zoltán a VB-t megelőző edzőtáborban eltörte a lábát, így nem tudott rajthoz állni.

Oláh Katalin (27), Kelemen János (15), Benedek István (38), Viniczai Ferenc (41), Széles Gábor (42). A selejtezőből Tóth Réka (A31), Kovács Ildikó (A35) és Kaló Edina (B33) nem kerültek döntőbe.

Női váltó: 10. Magyarország (Tóth Réka, Kaló Edina, Kovács Ildikó, Oláh Katalin)

Férfi váltó: 10. Magyarország (Széles Gábor, Viniczai Ferenc, Benedek István, Kelemen János)

1989. augusztus 15-20. 13. VB Skövde (Svédország)

Egyéniben a rekord hosszúságú pályákon (9,7 ill. 17,7 km) Kovács Ildikó, Pavlovics Gábor és Lantos Zoltán érte el a legjobb eredményt. Váltóban a nők 6. helye jó teljesítmény.

Kovács Ildikó (22), Oláh Katalin (46), Pavlovics Gábor (23), Lantos Zoltán (26), Kelemen János (32). A selejtezőből Lovasi Katalin (A28), Tóth Réka (B35), Nagy Róbert (A27) nem

kerültek döntőbe, de a B döntőt Tóth Réka megnyerte, Lovasi Katalin 16. A férfiaknál Nagy Róbert a 2. a B döntőben.

Női váltó: 6. Magyarország (Horváth Andrea, Oláh Katalin, Tóth Réka, Kovács Ildikó)

Férfi váltó: 8. Magyarország (Benedek István, Pavlovics Gábor, Kelemen János, Lantos Zoltán)

1991. augusztus 20-25. 14. VB Marianské Lázně (Csehszlovákia)

Először rendeztek a VB történetében sprintszámot. Ez a VB Magyarország számára Monspart Sarolta után meghozta a második világbajnokot Oláh Katalin személyében. Már a sprintben elért 5. helye is kitűnő teljesítmény volt, de a klasszikus számban, izgalmas küzdelemben kivívott győzelme igazi teljesítmény volt. Szép eredmény volt még a fiúknál Pavlovics 16. helye a sprintszámban, és nem utolsó sorban a női váltó 4. helye.

Klasszikus távon Oláh Katalin világbajnok, Horváth Andrea (28), Viniczai Ferenc (26), Lantos Zoltán (32), Pavlovics Gábor (36). Rövid távon Oláh Katalin (5), Tóth Réka (46), Pavlovics Gábor (16), Lantos Zoltán (32), és Viniczai Ferenc (47) kerültek a döntőbe. A „B” döntőben Nagyági Katalin (1), Kovács Ildikó (3), Horváth Andrea (26), Makra Zsigmond (27) és Horváth Pál (disq) indult.

Női váltó: 4. Magyarország (Horváth Andrea, Tóth Réka, Kovács Ildikó, Oláh Katalin)

Férfi váltó: 8. Magyarország (Viniczai Ferenc, Pavlovics Gábor, Horváth Pál, Lantos Zoltán)

1993. október 8-14. 15. VB West Point (USA)

Oláh Katalin 7. helye a sprinten és Pavlovics Gábor normáltávon elért 16. helye emelkedik ki az egyéni eredmények közül. Váltóban a nők igen szoros versenyben szereztek meg a 8. helyet.

Normál távon Lovasi Katalin (34), Horváth Andrea (35), Oláh Katalin (46), Kovács Ildikó (71), Pavlovics Gábor (16), Viniczai Ferenc (40) és Lantos Zoltán (54) állt rajthoz. A **sprintversenyen** 3-3 versenyzőnk jutott a döntőbe: Oláh Katalin (7), Kovács Ildikó (44), Lovasi Katalin (49), Pavlovics Gábor (38), Nagy István (44), Lantos Zoltán (48).

Női váltó: 8. Magyarország (Horváth Andrea, Tóth Réka, Oláh Katalin, Lovasi Katalin)

Férfi váltó: 16. Magyarország (Lantos Zoltán, Horváth Pál, Viniczai Ferenc, Pavlovics Gábor)

1995. augusztus 15-20. 16. VB Detmold (Németország)

Óriási siker! Négy év után Oláh Katalin ismét világbajnok lett, de a rövidtávon is 11. helyezést ért el. Az újdonsült junior világbajnok Domonyik Gábor a felnőtt VB-n igen szoros versenyben került a 22. helyre.

Normál távon Oláh Katalin világbajnok, Kovács Bernadett (34), Bokros Andrea (35), Lovasi Katalin (48), Lantos Zoltán (30), Domonyik Gábor (45) és Viniczai Ferenc (46) indultak ebben a számban. **Rövidtávon** Oláh Katalin (11), Lovasi Katalin (25), Bokros Andrea (47), Lubinszki Mária (48), Domonyik Gábor (22), Pavlovics Gábor (47) és Lantos Zoltán (53) indult a döntőben.

Női váltó: 7. Magyarország (Bokros Andrea, Lubinszki Mária, Lovasi Katalin, Oláh Katalin)

Férfi váltó: 16. Magyarország (Domonyik Gábor, Lantos Zoltán, Pavlovics Gábor, Viniczai Ferenc)

1997. augusztus 10-16.

17. VB

Grimstadt (Norvégia)

Egy fiatal, kicsit magára hagyott csapat ennyit tudott elérni.

A **klasszikus** táv döntőjében két versenyzőnk futott: Domonyik Gábor (43) és Viniczai Ferenc (50). Nem jutott a döntőbe Gárdonyi Réka (34), Kesztyűs Szilvia (41), Kovács Bernadett (35), Lubinszki Mária (39), Dénes Zoltán (32) és Lévai Ferenc(37). A **rövidtávú** döntőben Lubinszki Mária (41), Kovács Bernadett (52), Lévai Ferenc (55), Domonyik Gábor (56). Nem jutott a döntőbe Gárdonyi Réka (17), Lux Andrea (17), Viniczai Ferenc (16) és Wágner István (26).

Női váltó: 15. Magyarország (Kovács Bernadett., Lux Andrea., Lubinszki Mária., Gárdonyi Réka.).

Férfi váltó: 18. Magyarország (Domonyik Gábor., Dénes Zoltán., Lévai Ferenc., Viniczai Ferenc.).

1999. augusztus 1-8.

18. VB

Inverness (Nagy Britannia)

Ezen a VB-én Oláh Katalint súlyos sérülése a klasszikus döntőben megakadályozta egy jó eredmény elérésében. A női váltó 10. helye Oláh Katalin nélkül nagyon jó eredmény.

Klasszikus táv döntőjében Kovács Ildikó (40) és Oláh Katalin (disq) indult. A selejtezőből nem került a döntőbe Wengrin Ágnes (36), Lubinszki Mária (34), Viniczai Ferenc (44), Vonyó Péter (49), Dénes Zoltán (39) és Domonyik Gábor (48). A **sprint** döntőben Lubinszki Mária (50), Kovács Bernadett (52) és Domonyik Gábor (35) indult. A sprint selejtezőből nem került a döntőbe Wengrin Ágnes (25), Kovács Ildikó (23), Viniczai Ferenc (21), Vonyó Péter (26) és Dénes Zoltán (25).

Női váltó: 10. Magyarország (Kovács Bernadett, Wengrin Ágnes, Lubinszki Mária, Kovács Ildikó)

Férfi váltó: 23. Magyarország (Domonyik Gábor, Vonyó Péter, Viniczai Ferenc, Dénes Zoltán)

2000. június 30. – július 4.

3. EB

Truskavets, Ukrajna

Sprint: Oláh Katalin (17), Wengrin Ágnes (61), Lévai Ferenc (47), Domonyik Gábor (63)

Normál táv: Oláh Katalin (11), Wengrin Ágnes (37), Domonyik Gábor (22)

Női váltó: 17. Magyarország (Makrai Éva, Wengrin Ágnes, Oláh Katalin)

Férfi váltó: 22. Magyarország (Domonyik Gábor, Dénes Zoltán, Lévai Ferenc)

2001. július 28 - augusztus 4.

19. VB

Tampere (Finnország)

Első ízben rendeztek világbajnokságon sprintversenyt, így már 4 számban hirdettek világbajnokot. A fiatal magyar csapatban Oláh Katalin klasszikus távon elért 18. helye emelkedik ki.

A **sprintversenyen** Magyarország 1-1 férfi ill. női versenyzőt indíthatott, Makrai Éva (32) és Domonyik Gábor (33) állt rajthoz. A **klasszikus** selejtezőben induló 4-4 versenyzőnkől Oláh Katalin és Domonyik Gábor került döntőbe, ahol Kati a 18., Gábor a 43. helyen fejezte be a versenyt. **Rövidtávon** szintén Oláh Katalin és Domonyik Gábor került a döntőbe, ahol Kati az 58., Gábor a 45. helyen végzett.

Női váltó: 14. Magyarország (Makrai Éva, Farkas Zsuzsanna, Zsebeházy Eszter, Oláh Katalin)

Férfi váltó: 15. Magyarország (Domonyik Gábor, Lévai Ferenc, Harkányi Zoltán, Sprok Bence)

2002. szeptember 25-30.

4. EB

Sümege, Magyarország

Sprint: Domonyik Gábor (6)

Középtáv: Wengrin Ágnes (44), Farkas Zsuzsanna (47), Lubinszki Mária (48), Lévai Ferenc (24)

Normál táv: Lubinszki Mária (43), Domonyik Gábor (13), Lévai Ferenc (43)

Női váltó: 20. Magyarország (Makrai Éva, Wengrin Ágnes, Lubinszki Mária)

Férfi váltó: 17. Magyarország (Lévai Ferenc, Dénes Zoltán, Domonyik Gábor)

2003. augusztus 3-9.

20. VB

Rapperswil (Svájc)

Domonyik Gábor azon kevés versenyzők közé tartozott, aki a VB mind a négy számában indult és döntős volt. A hosszútávú elérte 18. és sprintben szerzett 20. helye emelkedik ki férfi versenyzőink eredményei közül. A nőknél Makrai Éva hosszútávú 27. helye a legjobb női eredmény. Ez volt az első VB, ahol 3 fős volt a férfi váltó.

A **hosszútávú** döntőben Makrai Éva (27), Farkas Zsuzsanna (46) és Domonyik Gábor (18) indult. Nem került a döntőbe Wengrin Ágnes (A19), Dénes Zoltán (A21), Lévai Ferenc (B25).

A **sprint** döntőben csak három versenyzőnk indulhatott: Wengrin Ágnes (34), Domonyik Gábor (20) és Lévai Ferenc (40). A **középtáv** döntőjében Farkas Zsuzsanna (46) és Domonyik Gábor (26) futott, nem került a döntőbe Wengrin Ágnes (A27), Makrai Éva (C23), Forrai Gábor (A25) és Lévai Ferenc (C20).

Női váltó: 15. Magyarország (Makrai Éva, Wengrin Ágnes, Farkas Zsuzsanna)

Férfi váltó: 19. Magyarország (Lévai Ferenc, Dénes Zoltán, Domonyik Gábor)

2004. július 10-17.

5. EB

Roskilde, Dánia

Középtáv: Makrai Éva (49)

Női váltó: 20. Magyarország (Makrai Éva, Kelemen Bernadett, Oláh Katalin)

Férfi váltó: 16. Magyarország (Domonyik Gábor, Lévai Ferenc, Molnár Tibor)

2004. szeptember 11-19.

21. VB

Västerås (Svédország)

Az egyre erősödő és egyre kiegyenlítettebb nemzetközi mezőnyben a tartalékos magyar válogatott eddigi leggyengébb teljesítményét érte el. Egyedül Oláh Katalin vívta ki a döntőbe jutást és ott a dicséretes 16. helyen végzett. Többi versenyzőnknek egyik számban sem sikerült döntőbe kerülni.

Női váltó: 18. Magyarország (Oláh Katalin, Zsigmond Száva, Szerencsi Ildikó)

Férfi váltó: 24. Magyarország (Lévai Ferenc, Vonyó Péter, Molnár Tibor)

Junior világbajnokságok

1990. július 7-12.

1. JVB

Ålsvbyn, Svédország

Normáltáv: Paál Emőke (23), Nagyági Katalin (40), Deseő Orsolya (58), Lovasi Katalin (73), Hajdu Martin (26), Soós Ferenc (52), Magyar Zsolt (60), Illés Csaba (73)

Női váltó: 4. Magyarország (Nagyági Katalin, Deseő Orsolya, Paál Emőke)

Férfi váltó: Magyarország disq. (Hajdu Martin Magyar Zsolt Soós Ferenc-d)

1991. július 7-13.

2. JVB

Berlin, Németország

Sprint: Hornyák Mariann (20), Nagyági Katalin (32)

Normáltáv: Kovács Bernadett (18), Nagyági Katalin (35), Hornyák Mariann (42), Paál Emőke (65), Baracsi Gábor (16), Dénes Zoltán (34), Molnár Tibor (46), Magyar Zsolt (75).

Női váltó: 6. Magyarország (Kovács Bernadett, Nagyági Katalin, Paál Emőke)

Férfi váltó: 13. Magyarország (Molnár Tibor, Dénes Zoltán, Baracsi Gábor)

1992. július 7-13.

3. JVB

Jyväskylä, Finnország

Sprint: Kovács Bernadett (19), Zámbo Gabriella (19), Nagyági Katalin (25), Magyar Zsolt (17) **Normál táv:** Nagyági Katalin (13), Kovács Bernadett (27), Lubinszki Mária (49), Zámbo Gabriella (79), Magyar Zsolt (11), Domonyik Gábor (21), Gárdonyi Márk (96), Nagy István (99).

Női váltó: 15. Magyarország (Zámbo Gabriella, Kovács Bernadett, Nagyági Katalin)

Férfi váltó: 16. Magyarország (Domonyik Gábor, Nagy István, Magyar Zsolt)

1993. június 6-11.

4. JVB

Castelrotto, Olaszország

Sprint: Lubinszki Mária (29), Zámbo Gabriella (39), Gárdonyi Márk (43).

Normál táv: Hornyák Marianna (47), Lubinszki Mária (50), Zámbo Gabriella (72), Domonyik Gábor (38), Marossfy Dániel (54), Kocsis István (87), Trón Viktor (88), Kronvald Tamás (89), Gárdonyi Márk (103).

Női váltó: 16. Magyarország (Hornyák Marianna, Lubinszki Mária, Zámbo Gabriella)

Férfi váltó: 12. Magyarország (Domonyik Gábor, Marossfy Dániel, Kocsis István)

1994. július 8-12.

5. JVB

Gdansk, Lengyelország

Sprint: Lubinszki Mária (9), Domonyik Gábor (28), Lévai Ferenc (30), Kronvald Tamás (39)

Normál táv: Lubinszki Mária (29), Gordos Mónika (64), Boros Judit (67), Domonyik Gábor (5), Lévai Ferenc (56), Vajda Kolos (77), Novai György (86).

Női váltó: 14. Magyarország (Gordos Mónika, Lubinszki Mária, Boros Judit)

Férfi váltó: 3. Magyarország (Kronvald Tamás, Lévai Ferenc, Domonyik Gábor)

1995. július 9-12.

6. JVB

Horsens, Dánia

Sprint: Gordos Mónika (12), Lubinszki Mária (53), Gárdonyi Réka (57), Kesztyűs Szilvia (74),

Domonyik Gábor világbajnok, Farkas Dávid (10), Vajda Kolos (64), Sárecz Lajos (71), Molnár Róbert (94).

Normál táv: Lubinszki Mária (12), Gárdonyi Réka (58), Kesztyűs Szilvia (63), **Domonyik Gábor világbajnok**, Vajda Kolos (9), Sárecz Lajos (71), Farkas Dávid (103).

Női váltó: 10. Magyarország (Gordos Mónika, Gárdonyi Réka, Lubinszki Mária)

Férfi váltó: 2. Magyarország (Vajda Kolos, Sárecz Lajos, Domonyik Gábor)

1996. augusztus 8-14.

7. JVB

Govora, Románia

Sprint: Lubinszki Mária (4), Kesztyűs Szilvia (28), Szigethy Ágnes (64), Benedek Virág (81), Hecz Katalin (94), Tokaji Mónika (disq), **Domonyik Gábor világbajnok**, Sárecz Lajos (20), Farkas Dávid (48), Molnár Zoltán (79), Vereszi Tibor (109) Laki Balázs (disq).

Normál táv: Lubinszki Mária (17), Kesztyűs Szilvia (54), Hecz Katalin (70), Szigethy Ágnes (73), Tokaji Mónika (disq), Domonyik Gábor (9), Sárecz Lajos (41), Laki Balázs (76), Farkas Dávid (81), Molnár Zoltán (99), Vereszi Tibor (120).

Női váltó: 8. Magyarország (Hecz Katalin, Kesztyűs Szilvia, Lubinszki Mária)

Férfi váltó: 12. Magyarország (Farkas Dávid, Sárecz Lajos, Domonyik Gábor)

1997. július 8-13.

8. JVB

Leopoldsburg, Belgium

Sprint: Zsebeházy Eszter (31), Hecz Katalin (54), Tas Dávid (54)

Normál táv: Bíró Alma (22), Szigethy Ágnes (24), Hecz Katalin (40), Zsebeházy Eszter (51), Farkas Zsuzsa (89), Gyalog Zsuzsa (105), Cserpák Zsolt (34), Vajda Zsolt (66), Friedrich Gábor (80),

Furtner István (101), Laki Balázs (105), Tas Dávid (108).

Női váltó: 8. Magyarország (Zsebeházy Eszter, Szigethy Ágnes, Hecz Katalin)

Férfi váltó: 12. Magyarország (Tas Dávid, Vajda Zsolt, Cserpák Zsolt)

1998. július 13-18.

9. JVB

Reims, Franciaország

Sprint: Bíró Alma (28), Hecz Katalin (42), Cserpák Zsolt (53)

Normál táv: Hecz Katalin (13), Farkas Zsuzsa (25), Bíró Alma (32), Zsebeházy Eszter (42), Cserpák Zsolt (23), Szász Bence (65), Friedrich Gábor (72).

Női váltó: 14. Magyarország (Bíró Alma, Zsebeházy Eszter, Hecz Katalin)

Férfi váltó: 19. Magyarország (Szász Bence, Friedrich Gábor, Cserpák Zsolt)

1999. július 5-11.

10. JVB

Várna, Bulgária

Sprint: Domján Zsuzsanna (9), Makrai Éva (17), Hecz Katalin (30), Bíró Alma (34), Molnár Attila (41), Sprok Bence (45), Szász Bence (disq).

Normál táv: **Hecz Katalin bronzérmes**, Farkas Zsuzsanna (36), Makrai Éva (81), Bíró Virág (82), Domján Zsuzsanna (95), Dedinszky Imre (47), Szász Bence (53), Tas Máté (73), Sprok Bence (86), Molnár Attila (118), Cserpák Zsolt (126).

Női váltó: 9. Magyarország (Bíró Alma, Farkas Zsuzsanna, Hecz Katalin)

Férfi váltó: 14. Magyarország (Tas Máté, Szász Bence, Dedinszky Imre)

2000. július 9-15.

11. JVB Nové Mesto na Morave, Csehország

Sprint: Farkas Zsuzsa (10-11), Zsebeházy Eszter (50), Makrai Éva (52), Fekete Zsuzsa (58), Sprok Bence (21), Harkányi Zoltán (46).

Normál táv: Zsebeházy Eszter (23), Farkas Zsuzsa (33), Makrai Éva (39), Fekete Zsuzsa (73), Domján Zsuzsanna (86), Csányi Adrienn (112), Harkányi Zoltán (56), Dedinszky Imre (85), Tóth Attila (100), Valler Ferenc (107), Szűcs Gábor (111).

Női váltó: 10. Magyarország (Makrai Éva, Zsebeházy Eszter, Farkas Zsuzsa)

Férfi váltó: 16. Magyarország (Dedinszky Imre, Valler Ferenc, Tóth Attila)

2001. július 10-15.

12. JVB

Miskolc, Magyarország

Sprint: Csiszár Adrienn (20), Farkas Zsuzsa (32), Fekete Zsuzsa (33), Kelemen Bernadett (35), Zsigmond Száva (57), Sprok Bence (4), Dedinszky Imre (38), Pelyhe Dániel (60).

Normál táv: Farkas Zsuzsa (21), Csiszár Adrienn (26), Fekete Zsuzsa (42), Kelemen Bernadett (56), Domján Zsuzsa (72), Zsigmond Száva (79), Sprok Bence (6), Pelyhe Dániel (52), Scultéty Márton (75), Dedinszky Imre (83), Pelyhe Dénes (92), Gyulai Tamás (112).

Női váltó: 7. Magyarország (Csiszár Adrienn, Kelemen Bernadett, Farkas Zsuzsa)

Férfi váltó: 9. Magyarország (Dedinszky Imre, Scultéty Márton, Sprok Bence)

2002. július 7-14.

13. JVB Alicante, Spanyolország

Sprint: Zsigmond Száva (20), Kelemen Bernadett (32), Fekete Zsuzsa (35), Fekete Anikó (42), Scultéty Márton (48).

Normál táv: Csiszár Adrienn (33), Fekete Anikó (59), Zsigmond Száva (64), Kelemen Bernadett (77), Fekete Zsuzsa (83), Domján Zsuzsa (105), Sprok Bence (30), Pelyhe Dániel (46), Scultéty Márton (84), Sinkó János (93), Zsebeházy István (94), Gyulai Tamás (107).

Női váltó: 11. Magyarország (Csiszár Adrienn, Zsigmond Száva, Fekete Zsuzsa)

Férfi váltó: 32. Magyarország (Sprok Bence, Scultéty Márton, Zsebeházy István)

2003. július 7-12.

14. JVB Polva, Észtország

Rövidtáv: Fekete Zsuzsa (13), Zsigmond Száva (49), Pelyhe Dániel (60)

Normál táv: Domján Zsuzsa (57), Fekete Zsuzsa (90), Fekete Anikó (111), Zsigmond Száva (disq), Gösswein Csaba (69), Pelyhe Dániel (79), Zsebeházy István (92), Józsa Gábor (disq).

Női váltó: 23. Magyarország (Domján Zsuzsa, Zsigmond Száva, Fekete Zsuzsa)

Férfi váltó: 29. Magyarország (Gösswein Csaba, Pelyhe Dániel, Zsebeházy István)

2004. július 4-11.

15. JVB Gdansk, Lengyelország

Középtáv: Kelemen Bernadett (57), Szerencsi Ildikó (58), Gösswein Csaba (6), Zsebeházy István (36), Pelyhe Dániel (43).

Normál táv: Kelemen Bernadett (37), Zsigmond Száva (73), Szivák Ildikó (93), Szerencsi Ildikó (107), Gösswein Csaba (12), Zsebeházy István (36), Pelyhe Dániel (83), Bogos Tamás (84).

Női váltó: 9. Magyarország (Kelemen Bernadett, Zsigmond Száva, Szerencsi Ildikó)

Férfi váltó: 13. Magyarország (Zsebeházy István, Pelyhe Dániel, Gösswein Csaba)

Ifjúsági Európa-bajnokságok

2002. június 21-23. Első hivatalos Ifjúsági Európa-bajnokság Gdynia-Sopot, Lengyelország

Rövidtáv

W16E: **Tas Katalin ezüstérmes**, Hrenkó Ivett (16)

W18E: Csiszár Adrienn (11), Kelemen Bernadett (15)

M16E: Horváth Zoltán (11), Kovács Ádám (13)

M18E: 2. **Pelyhe Dániel ezüstérmes**, Zsebeházy István (10)

Középtáv

W16E: Tas Katalin (9), Hrenkó Ivett (28), Nagy Virág (38), Péley Dorottya (44)

W18E: Csiszár Adrienn (8), Zsigmond Száva (15), Kaszás Szilvia (35), Kelemen Bernadett (36)

M16E: Lenkei Zsolt (13), Kerényi Máté (14), Kovács Ádám (16), Horváth Zoltán (27)

M18E: Zsebeházy István (6), Gyulai Péter (13), Pelyhe Dániel (29), Gösswein Csaba (35)

Váltó

W16E: 14. Magyarország (Hrenkó Ivett, Tas Kata, Nagy Virág)

W18E: 5. Magyarország (Csiszár Adrien, Zsigmond Száva, Kelemen Bernadett)

M16E: 8. Magyarország (Kovács Ádám, Horváth Zoltán, Lenkei Zsolt)

M18E: 4. Magyarország (Pelyhe Dániel, Gyulai Zoltán, Zsebeházy István)

2003. június 20-22. 2. Ifjúsági Európa-bajnokság Pezinok, Szlovákia

Sprint

W16E: **Tas Katalin bronzérmes**, Szerencsi Dóra (16), Koós Diána (29), Hrenkó Ivett (31)

W18E: **Szerencsi Ildikó ezüstérmes**, Péley Dorottya (19), Zsigmond Száva (27), Kerényi Krisztina (32)

M16E: **Lenkei Zsolt ezüstérmes**, Szabó András (9), Halász Balázs (13), Kerényi Máté (27)

M18E: **Zsebeházy István Európa-bajnok, Gösswein Csaba ezüstérmes**, Szajkó Csaba (36), Kovács Ádám (disq)

Hosszú táv

W16E: **Tas Katalin ezüstérmes**, Hrenkó Ivett (26), Szerencsi Dóra (35), Koós Diána (48)

W18E: Szerencsi Ildikó (23), Péley Dorottya (30), Zsigmond Száva (35), Kerényi Krisztina (52)

M16E: Lenkei Zsolt (11), Kerényi Máté (18), Halász Balázs (42), Szabó András (49)

M18E: **Gösswein Csaba Európa-bajnok**, Zsebeházy István (15), Szajkó Csaba (39), Kovács Ádám (48)

Váltó

W16E: 7. Magyarország (Szerencsi Dóra, Hrenkó Ivett, Tas Katalin)

W18E: 4. Magyarország (Péley Dorottya, Zsigmond Száva, Szerencsi Ildikó)

M16E: 7. Magyarország (Kerényi Máté, Halász Balázs, Lenkei Zsolt)

M18E: **Magyarország ezüstérmes** (Kovács Ádám, Gösswein Csaba, Zsebeházy István)

2004. június 25-27. 3. Ifjúsági Európa-bajnokság Salzburg, Ausztria

Sprint

W16E: Péley Dorottya (8), Öry Eszter (16), Nagy Virág (23), Szerencsi Dóra (35)

W18E: Hrenkó Ivett (22), Máthé Fanni (50), Prill Dóra (51), Tas Katalin (53)

M16E: **Szabó András ezüstérmes**, Kerényi Máté (17), Györgyi-Ambró Gergely (28), Lenkei Zsolt

M18E: Tóth Ádám (13), Zöldesi Andor (21), Kovács Ádám (27), Kovács Róbert (36)

Hosszú táv

W16E: Péley Dorottya (18), Szerencsi Dóra (27), Öry Eszter (30), Nagy Virág (56)

W18E: Máthé Fanni (14), Prill Dóra (25), Tas Katalin (39), Hrenkó Ivett (41)

M16E: Lenkei Zsolt (5), Kerényi Máté (13), Szabó András (18), Györgyi-Ambró Gergely (45)

M18E: Kovács Ádám (4), Zöldesi Andor (21), Kovács Róbert (46), Tóth Ádám (63)

Váltó

W16E: **Magyarország bronzérmes (Szerencsi Dóra, Öry Eszter, Péley Dorottya)**

W18E: 9. Magyarország (Tas Katalin, Hrenkó Ivett, Máthé Fanni)

M16E: **Magyarország ezüstérmes (Szabó András, Kerényi Máté, Lenkei Zsolt)**

M18E: 16. Magyarország (Zöldesi Andor, Tóth Ádám, Kovács Ádám)

Nemzetek közötti pontverseny: 4. Magyarország

Schell Antal
a „Tájéoló” szerkesztője

XIII. Magyarok szerepe a Nemzetközi Tájékoztató Szövetségben (IOF)

A Nemzetközi Tájékoztató Szövetség 1961. V. 21-22-én alakult meg Koppenhágában / Dánia /. 10 ország volt az alapító, így a 4 skandináv ország (Svédország, Finnország, Norvégia és Dánia), továbbá Svájc és az NSZK, valamint 4 szocialista ország (Magyarország, az NDK, Csehszlovákia és Bulgária).

Az MTSz már ekkor küldött képviselőket a Szövetségbe. 1973-ig *Szőnyi László*, 1984-ig pedig *Skerletz Iván* voltak az IOF Térképbizottságának tagjai. Most néhány IOF küldött írja le tapasztalatait az ottani tevékenységükről.

Dr. Szarka Ernő írja:

Az IOF megalakulásakor hazánkat, mint alapító tagot *Székely Miklós* MTSz főtitkár képviselte. A Technikai Bizottságban *Hardicsay Mária* kapott helyet, aki rendkívül nagy tekintélyt szerzett a Bizottságban. Ő olyan magasra tette a mércét, hogy munkájának méltó folytatásához alaposan össze kellett magamat szednem. 1977-től én lettem munkájának folytatója és ezt a feladatot 1991-ig láttam el. 14 éven át vettem részt az egyre gyarapodó feladatok ellátásában. Jelentős feladatot kaptunk az 1989. évi svédországi világbajnokságon, ahol én IOF ellenőrként, Sötér János pedig asszisztensként vett részt. Amit az elmúlt 15 évről meg kell jegyezni, hogy szerepvállalásunk viszonylag csekély volta összefüggött a pénztelenséggel, hiszen bizottsági tagságot vállalni úgy, hogy nem tudunk a külföldi bizottsági ülésekre járni, értelmetlen lett volna.

Monspart Sarolta írja:

Mint versenyző 1961-78 között csak távolról néztem és tiszteltem a sportág nemzetközi vezetésének tevékenységét. Közvetve ismertem a fontosabb, megoldásra váró feladatokat: nagyobb tagdíj, olimpiai programba kerülés, új tagországok szerzése, új VB-i számok bevezetése, régi tagországok különbözősége, a skandináv, majd az angolszász „maffia” törekvései.

1982-ben elnökségi tagnak jelölt az MTFSz az IOF 11. Kongresszusán (Belgium / Liege) és szavazáskor nyertem. A kongresszus és az elnökségi ülések nyelve még kettős: német/angol.

Miért jelöltek (a) és miért választottak (b) meg?

a) Skerletz Iván főtitkár pénzügyében gyakran nem vett részt a Térkép-bizottság ülésein, de tudta, hogy érdemes jelen lenni az IOF-ben. Ezenkívül egy sánta, női világbajnok küldetése kétesélyes.

b) Az IOF 9 tagú Elnökségének megalakulása óta egyik irratlan szabálya volt, hogy az ún. szocialista közép-európai országok közül min. egynek legyen képviselője. Most a visszavonuló, NDK-beli H. Stubenrauch helyére a csehszlovák Josef Krch és a magyar jelölt közül került ki a győztes. Javítottam a 9:0, férfi/nő arányon is az IOF Elnökségben. Igaz a főtitkárok általában nők voltak.

1994. május, az IOF 17. Kongresszusa (Bulgária/Várna). Jelölés, választás: magyar az egyik elnökhelyettes (Monspart Sarolta). Most nagy harc volt!

Mint elnökségi tag 1982-96 között a közvetlen, IOF Elnökségi munkafeladatokban vettem részt:

- magyar szívvvel
 - német, majd angol nyelven
 - szocialista „társadalmi helyzetben” nevelkedett észjárással
 - együtt érző, nemzetközi empátiával
 - az élsporttól a szabadidősport szintig átlátó szemlélettel
 - a – többszörösen is – hátrányos helyzet ismeretével
 - a női, racionális cselekvőkészséggel
 - nemcsak a magyar tájfutást, hanem a sportág nemzetköziségét akaró jobbitással.
- évi 3-5 ülésen főleg Skandináviában. Általában a pénzsűke szabta olcsóbb szállásokon, mint az Elnökségi ülések helyszínét adó drága szállodákban töltöttem az alvás óráit. Ez néha még különlegesség is volt! Többször kaptam személyes segítséget, meghívást tájfutó barátoktól az ülések idején. Ez jó érzés volt!

Kétféle nagy munkafeladatsor követhető 14 éves IOF pályafutásomon át:

– élsport: VB, Világ Kupa, Junior VB, új vb-i számok, résztvevők létszám korlátozása, olimpia, dopping kérdései;

– az IOF tagdíj növelhetősége: a közép-európai, szocialista országok képviselőjeként. A kilencvenes évek elején például egy oly „sok-függős” mátrixot készítettünk a tagdíjfizetés módosítására litván R. Makaitis elnökségi társsal, hogy azt elfogadta az 1994-es Kongresszus. Talán csak a tájfutók politikai hovatartozása, vallása és hajszíne nem tartozott a figyelembeveendőkhöz. Mindenkinek érdemes tudni, hogy az össztagnyújtó legnagyobb részét – majd 2/3-át – sokáig csak a 3 nagy skandináv ország fizette. Most sem sokkal kevesebbet ad össze ez a 3 tájfutó hatalom, s épp 2004-ben a svéd világbajnoksággal együtt rendezett IOF Kongresszuson Västeråsban erősítették meg mindhárman, hogy továbbra is vállalják az extra-magas tagdíjat. Természetesen minden országnak minden szavazáskor 1-1 szavazata van függetlenül tagdíj fizetésének nagyságától. Ez is az IOF!

Dr. Hegedüs András írja:

1990-ben dr. Szarka Ernő utódaaként kerültem be az IOF Technikai Bizottságába. Abban az időben ez volt a Nemzetközi Szövetség legfontosabb és legaktívabb bizottsága. Feladatai közé tartozott szinte minden a térképen kívül: a versenyszabályzat gondozása, a világ-versenyek rendezőinek pályázatása és felterjesztése az elnökség elé, a Világ Kupák, sőt eleinte a számítástechnika és a doppingellenőrzések is. Később a bizottságot többször átszervezték és át is nevezték, de még 1998-ban, lemondásom idején is itt születtek a nemzetközi tájfutás legfontosabb döntései.

Szinte állandó témánk volt a nemzetközi versenyszabályzat. Új kiadásra csak 4-5 évenként került sor, de folyamatosan jöttek a változtatási igények, ezek elvi vitája majd megfogalmazása, formába öntése, összehangolása hosszú időt vett igénybe. Néha olyan sürgősen kellett intézkedni, hogy meg se lehetett várni a szabályzat következő kiadását. Ilyen eset volt, amikor az 1991-es cseh VB-n először rendeztek sprint számot. Előtte kidolgoztuk a szabályt arra, hogy a selejtező csoportokból kik kerülnek a döntőbe és ott milyen sorrendben indulnak, de megfeledeztünk az azonos nemzetbeliekről. Aztán a VB-n a férfiaknál két cseh futó végzett utolsó bejutó helyen a selejtezőben, így elsőnek és másodiknak indultak a döntőben, a második (Peter Kozák) „utolérte” társát és világbajnok lett. Ez után az eset után gyorsan meg kellett tiltani az azonos nemzetbeliek egymás utáni indulását.

A szabályzathoz kapcsolódik, de azon túl is mutat a világversenyegek programjának és a résztvevők számának meghatározása. Itt mindig nehéz volt kompromisszumot találni az ésszerű és gazdaságos lebonyolíthatóság és minél több résztvevő indulása között. Gondoljunk csak a junior VB-kre, ahol a selejtező nélküli klasszikus versenyen még 2 perces rajtidőközzel is több, mint 5 órán át tart a rajtolás. Gyakran kellett változtatni a Világ Kupák programját és szabályait is igazodva a változó helyszínekhez, rendezőkhöz és a résztvevők igényeihez.

A 90-es években találtuk ki a „minősített IOF ellenőrök” intézményét (ma már tanácsadóknak hívják őket), ekkor indult képzésük és nyilvántartásuk és ekkor minősítették az első magyar ellenőröket is (ma már 9-en vagyunk). Világversenyegek és Világranglista versenyek ellenőrei csak közülük kerülhetnek ki.

A legjelentősebb változás ebben az időszakban a Világranglista megjelenése volt. Hosszas előkészítő munka, próbaszámítások, kísérleti évadok után vezettük be és foglalta el méltó helyét a nemzetközi eredményesség megítélésében. Többször finomítottuk a pontszámítás képletét (itt jól jöttek a magyar minősítési rendszer tapasztalatai), illetve az egyes országok által rendezhető Világranglista versenyek számát és az azokkal szemben megfogalmazott elvárásokat.

Személy szerint is sokat foglalkoztam a rövidtávú versenyek elterjesztésével és lebonyolítási formáinak, szabályainak kidolgozásával. Erre azért kaptam lehetőséget, mert Magyarország akkoriban még a skandináv országokat is megelőzte új formák kipróbálásában. Az elsők között rendeztünk rövidtávú bajnokságot és talán nem véletlen, hogy mostanában nemzetközi versenyeken is ez a legeredményesebb távunk.

Sok remek tájfutóval, kiváló emberrel dolgoztam együtt az évek során. Világbajnokkal (Kent Olsson), világcsavargóval (Geir Tveit) és a magyar származású Edmond Széchenyivel, aki hamar továbblépett tőlünk az IOF elnökségbe.

A bizottsági munka számomra nem csak fáradtságos és időigényes tevékenység volt, de sok élményhez is juttatott. A világbajnokságokkal párhuzamosan tartott bizottsági ülések miatt részt vehettem az 1991-es, 95-ös és 97-es VB-n is, így ott voltam Oláh Kati győztes célbafutásainál és ünneplésénél is. Mivel 1972-ben még versenyzőként gratuláltam Monspart Saroltának a célban, talán az egyetlen magyar tájfutó vagyok, aki valamennyi eddigi aranyérmünk születésénél jelen volt.

Dr. Zentai László írja:

Az IOF-ben a bizottságok 2 éves ciklusokban dolgoznak.

Az 1996-os jeruzsálemi IOF kongresszuson megszavazott IOF elnökség jelölte a Térképbizottság vezetőjének Björn Perssont (Svédország). Monspart Sarolta – az akkor leköszönő IOF alelnök – javaslatára kerültem be a Bizottságba. Természetesen ehhez az MTFSz hivatalos támogatására, jóváhagyására is szükség volt.

1996-2000 között a Bizottság változatlan összetételben működött (összesen 5 taggal). Szerencsére az MTFSz támogatása lehetővé tette számomra az évi két bizottsági ülésen való részvételt. Ebben az időben a Bizottság legfontosabb feladata a 2000-től érvényes jelkulcs (ISOM2000) kidolgozása volt. A német Andreas Dresennel együtt voltam felelős a Bizottságban ezért a szakterületért, és a 2000-es kongresszusra sikerült is elkészítenünk az új térképszabványt.

A 2000-es leibnitzi IOF kongresszus jelentős döntéseket hozott. 2001-től új szakágként a világbajnokság programjába iktatták a sprint versenyszámot. 2002-től a tájkerékpáros, 2004-től a trail-o szakágban is világbajnokságot rendeznek. A Térkép-bizottságnak azóta is folyamatos munkát ad mind a sprint, mind a tájkerékpáros szakág

térképszabványának a kidolgozása. 2000-2002 között a Bizottságot a német Andreas Dresen vezette, majd 2002-től kezdve én lettem a Bizottság vezetője. Ennek a Bizottságnak a honlapját 1998 óta szerkesztem folyamatosan. 2005-ben már a 2. ciklusomat kezdem meg a Bizottság vezetőjeként.

Deseő László írja:

Az IOF kongresszusára 1998-ban a portugáliai Sintrába azzal a céllal utaztam, hogy megpályázzak egy helyet az elnökségben. Ez azonban szoros szavazási eredmények mellett nem sikerült, ami után az elnökség tagjai javasolták, hogy kapcsolódjak be a futó szakág szakmai bizottságába (Foot-O Committee) és ott fejtsék ki tevékenységet, mert bizottsági tagként jobbak az esélyek az elnökségbe kerülésre egy következő alkalommal.

A Bizottság feladatköre elsősorban a verseny- és lebonyolítási szabályok, az ezekről való esetleges eltérések, továbbá a nemzetközi nyári versenynaptár összeállítására összpontosult.

Ez a kérdéskör nem igazán állt közel hozzám, ezért az első időben inkább csak a részvételre, a működési gyakorlat kiismerésére fektettem súlyt, elemeztem, hogyan érvényesülnek a regionális és nemzeti érdekképviselői lobbik. Ekkor vált világossá az is, hogy a nagyjelentőségű világversenyek – VB és szenior VB – piacán erős lobbis tevékenység folyik.

Ezért, egy jövőbeni hazai VB érdekében sürgősen lépni érdemes. Felvetésemre az MTF Sz elnöksége úgy foglalt állást, hogy a 2000. évi IOF kongresszusra nyújtsunk be pályázatot VB rendezésre. Ezzel indult el az a pályázati sorozat, mely végül Svédországban meghozta 2009 évi magyar rendezés lehetőségét.

A Szakmai Bizottság időközben 2000-ben átalakult és létrejött egy újabb grémium, – melynek tagja lettem – a nemzetközi bajnokságok koordinálására (Elite Event Committee). Ennek munkája során alakult ki az évente sorra kerülő világbajnokságok rendszere. A Bizottság nehezen birkózott a feladattal a tájfutó versenyek izgalmas, változatos lebonyolításának – ami a TV közvetítések és szponzorálhatóság nyilvánvaló feltétele – és a világkupák fenntartható rendszere is egyre nagyobb nehézséget okozott. Lassan rá kellett ébrednem, hogy a sportág megújulása, aminek meggyőződéses híve vagyok csak nemzeti szintről indulhat el. A nemzetközínél rugalmasabb nemzeti versenyrendszerek és szabályzatok keretében megvalósítható az a kísérlet sorozat – amit az IOF szükségszerűen óvatos szellemisége nem vállalt fel – mely elvezet a sportág modern, látványos, a résztvevőt és nézőt szórakoztató formáihoz, melyek közül kifejlődhetnek az olimpiai versenyszámok is.

2003 tavaszától visszavonultam az IOF-ben vállalt szerepből és reményeim szerint akkor térnek vissza a modern versenyformák elfogadtatása érdekében, ha ezekre vonatkozóan kedvező magyarországi tapasztalatokról számolhatok be.

• • •

XIV. A sítájfutás története Magyarországon

A hazai kezdetek előtt érdemes egy rövid kitekintést tenni, hogy is indult ez a szakág nemzetközi szinten, amikor nálunk még azt sem tudták mi az a sítájfutás.

Nem egész másfél évnél kellett csupán eltelnie az első tájékoztató versenyhez képest, hogy megrendezzék az első sítájfutóversenyt is a világon, 1899. február 6-án Trondheimben (Norvégia), mindössze 12 versenyző részvételével. A kitűzött táv 20 km-t tett ki és a győztesnek e táv megtételére 2:30:20 órára volt szüksége. A következő évben, Svédországban már váltószámot is rendeztek. Ezután a „gyalogos” tájfutáshoz hasonlóan a sítájfutásban is egy hosszú, több évtizedes folyamatos fejlődés következett, mely során sorra alakultak a klubok, nemzeti szövetségek és bajnokságok indultak. Az első hivatalos nemzetközi megmérettetésre 1972-ig kellett várni, melynek Bulgária adott otthont. Ettől kezdve nagyon felgyorsultak az események és a fejlődés is évről-évre szemlélatómat nőtt. Az első világbajnokságot Finnország rendezte 16 női és 33 férfi indulóval. A térképet 1:40 000-es méretarányban oldották meg. A táv a hölgyeknél 13,8 km/2 ellenőrzőpont, a férfiaknál 23,4 km /4 ellenőrző pont volt! Ekkor még csak két számban hirdettek világbajnokot, normál távon és váltóban. Váltóban a férfiaknál 6, a nőknél mindössze 3 váltó állt rajthoz!

Hazánkban az 1970-es évek második feléig nem nagyon beszélhettünk sítájfutásról. Az első edzéseket és versenyeket főleg szlovák szomszédainkhoz szervezte Valkony Ferenc, aki komolyabban kezdett foglalkozni ezzel a szakággal és rendszeresen tartott edzéseket, szervezett külföldre kiutazó versenyeket. Azonban öt hószegény tél után ez a kezdeményezés is megszűnt. Egyedül egy elit réteg utazott ki sífutó és sítájfutó világválogatottak szintjére.

Világbajnokságon első ízben magyar résztvevő Kalo Mariann és Dosek Ágoston lehetett 1982-ben Ausztriában. Kalo 41 indulóból 24. lett, míg Dosek 61-ből a 24. Egy-két világválogatottat leszámítva minden rangosabb eseményen ott szerepelt hazánk válogatottja. Az eddigi legjobb eredményeink a nőknél egyéniben Kalo Mariann nevéhez fűződik, kétszer is 24. lett (1982 Ausztria, 1986 Bulgária), míg a férfiaknál Szöllösi István 13. helye (1988, Finnország) valószínű hosszú ideig a legjobb egyéni helyezések lesz. Váltóban mindkét nemből az 1986. évi VB (Bulgária, Batak) jött ki torony magasan a legjobban, hisz a hölgyek 6. míg a férfiak 7. helyen értek célba.

1996-ban alakult az első hivatalos Sítájfutó Bizottság az MFTSZ berkein belül Marosfalvi Mónika irányításával. Ezekben az években főleg Budapest környékén (Csillebérc, Dobogókő, Normafa, Hármashatár-hegy) több kisebb versenyt rendeztek 20-40 fős részvétellel, csak klasszikus stílusban sízhető nyomokon. Ekkor a külföldi versenyeken már teljesen elterjedt a korcsolyázó, szabad stílusú sítájfutás a sítájfutó versenyeken is, mely teljesen megváltoztatta a versenyrendezést, hiszen jóval szélesebb, jobban sízhető nyomokra, nyomhálózatra volt szükség. A váltóbotot a bizottság élén Vásárhelyi Tass vette át 1998-ban. Ekkor Dosek Ágostonnal egy hosszútávú fejlesztési tervet és a válogatottak számára egy alap-követelményi rendszert dolgoztak ki, mely nagyvonalaiiban a mai napig is útmutató. Az első hivatalos magyar bajnokságot is az ő vezetésével 1999. február 7-én rendezték meg a Bükkben Bánkút versenypályánál 51 indulóval. Ekkor még csak egy számban, normál távon hirdettek bajnokot. A nőknél Urbán Katalin (9 km/6 ep.), a férfiaknál Dosek Ágoston (13 km/7ep.) lett az első magyar bajnok. Itt még többnyire klasszikus stílusban, előkészítetlen pályákon folyt a verseny. A következő évben 2000-ben, az első külön, a nemzetközi sítájfutó normáknak is megfelelő speciális sítájfutó térképet és gépekkel (rattrak, motoros-szán) kezelt nyomokon rendezett bajnokságot Marosffy Dániel, a galyatetői sícentrumban. 2001-től Kiácz Bence vette

át a Bizottság vezetését. 2002-től új bajnoki számokkal bővült a bajnoki rendszer: a normál táv mellett a sprint táv is hivatalos bajnoki szám lett. Ebben az évben északi szomszédunkkal, Szlovákiával közös bajnokságot rendeztünk itthon Kiác Bence vezetésével, mely egyben az első nemzetközi (Világranglista) versenyt is jelentette hazánkban, Galyatetőn. 2003-ban ismét két számmal bővült a bajnoki rendszer, melyben felvételre került a váltó szám és a hosszútáv is. Ezzel jelenleg teljesen megegyezik a magyar bajnoki rendszer a nemzetközi versenyeken rendezett számokkal (sprint, közép, hosszútáv és váltó). Az év krónikájához tartozik, hogy először került megrendezésre külföldön Magyar Bajnokság. Szlovákiában Skalkan (sprint, középtáv). 2003-ban a Bizottság kidolgozott egy új, hivatalos ranglista rendszert, mely azóta is jól működik.

Napjainkra nagyot fejlődött a hazai sítájfutás, a versenyek 90%-a már speciális sítájfutó térképeken zajlik és a legtöbb verseny nyomhálózatának jelentős részét is géppel kezelik. Ezek magas színvonalú versenyek megrendezését és a nemzetközi szinthez való közeledést teszik lehetővé.

Kiác Bence
a Sítájfutó Bizottság vezetője

XV. Tájékoztató kerékpározás, avagy a tájbringa

Rövid történet

Az ötvenes években, a tájékoztató versenyek hőskorában már voltak kerékpáros versenyek és akkor még evezős és barlangi versenyeket is rendeztek.

Az első hazai kerékpáros verseny 1953-ban a Bp. Lokomotív Ötpróba keretében volt, melyet 1954-ben a BTSz által rendezett második Ötpróba követett. 1974-ben a Spartacus Háromtusáján nappali és éjszakai kerékpáros pályákat kellett a versenyzőknek teljesíteniük.

A „modern kori” tájbiciklizés beindulása a hegyikerékpárok elterjedésének időszakára tehető, hiszen ezekkel a bicikkel már gyorsan, kényelmesen és biztonságosan lehet haladni a terepen, és ami a legfontosabb, hogy ezek a kerékpárok hosszabb távon is bírják ezt az igénybevételt.

1988-90 körül a Törekvés illetve az OSC rendezett alkalmanként biciklis kategóriát tájfutóverseny keretében, esetleg külön tájbiciklis versenyt is. Ettől kezdve évente 2-3 verseny volt itthon, és külföldi versenyekről, bajnokságokról is egyre többet lehetett olvasni, 1994-95-ben már nemzetközi versenyeket rendeztek Csehországban és Franciaországban. Nálunk 1997-ben vetődött fel először, hogy legyen tájbringa Országos Bajnokság. A kezdeményezőket az MTFsz elnöksége külön bizottság létrehozására biztatta, amelynek feladata a szakág szélesebb körben ismertté tétele lett. Év végéig lebonyolításra került a bajnokság feltételeként megszabott 12 verseny, és novemberben Lajosforráson megrendezésre került az első Országos Bajnokság. A bajnok Dosek Ágoston lett, ahogyan 1998-ban Öskün is. Az Európa Kupa futamai is 1998-ban indultak, Szlovákia, Csehország és Ausztria rendezésében.

1999-től már három versenyformában volt bajnokság. A rövid- és hosszútávú versenyeken Újdörögden és Vigántpetenden, a normál távon pedig Jakabszálláson versenyezhetünk. A férfiaknál továbbra is Dosek Ágoston volt a favorit, mind a három versenyszámot megnyerte, és

ebben az évben már női bajnokokat is avattak, Marosffy Orsolya, Farkas Gabriella és Füzy Anna osztoztak a címeken.

2000-ben a rövid- és hosszútávú bajnokságokat Nagykovácsiban és Budapesten, a normál távot pedig Salgótarjánban rendezték. Ez utóbbi hazánk első tájbringás világversenye, a Világ Kupa futamának keretében került megrendezésre, melyet másnap váltóverseny is kiegészített.

2001-ben az előző évi sikeres rendezést követően újabb Világ Kupa futamokat rendezhetett hazánk, ezúttal Veszprémben rövid- és normáltávú, valamint váltó futamokon versenyezhetett a világ élmezőnye. A nagyszerű Világkupa futamok rendezését a szentendrei Hegyisport SE csapata végezte Erdélyi Tibor irányításával, és a helyi klubok segítségével.

2002-ben Balatonalmádiban és Öskүн volt a rövid- és hosszú-, Ópusztaszeren pedig a normáltávú bajnokság. Júliusban pedig a franciaországi Fontainebleau-ban már az első világbajnokságon csaphattak össze a versenyzők, ezen hazánk is teljes csapattal indult, és Füzy Anna hosszútávon a 17. helyet szerezte meg. A versenyeken már 28 ország 200 versenyzője indult, de aranyérem csak a finneknek és a franciáknak jutott.

2003-ban a rövid-és hosszútávú OB-t Törökbálinton, a normál távot pedig Hegyesden rendezték. Értékes nemzetközi eredmény volt Füzy Anna 11. helyezése a csehországi rövidtávú Világkupa futamon.

2004-től az IOF megváltoztatta a versenyszámok korábbi rendszerét és a hazai bajnokságok is ennek megfelelően kerültek megrendezésre. Ez évtől a világkupák helyét felváltották a világranglista versenyek, melyek első két futamát a közép-és hosszútávú bajnokságaikkal, valamint az osztrák és szlovák kupák futamaival együtt Brennbérgbányán rendezték. A sprint bajnokság pedig Ajka közelében, a Kab-hegyen került megrendezésre.

Októberben az ausztráliai Ballarat-ba utazott a világ tájbringás élmezőnye, hogy a sportág második világbajnokságán mérkőzzenek meg. Hazánkat versenyzőként Füzy Anna képviselte, a rendezőség segítőként, IOF tanácsadóként pedig Erdélyi Tibor.

A világbajnokságok 2005-től évente kerülnek megrendezésre (2005 Szlovákia, 2006 Finnország, 2007 Csehország).

Miben is különbözik a tájbiciklizés a tájfutástól?

Erdőben biciklivel gyorsan haladni szinte csak az utakon lehet, sőt a környezet védelme miatt versenyeinken általában tilos is letérni azokról. Ezért már a pályakitűzésnél figyelembe kell venni, hogy a versenyző számára az egyik legfontosabb tájékozdási feladat a megfelelő útvonal kiválasztása lesz a térkép alapján. Emiatt a sűrű, zezugos úthálózattal rendelkező terepek számítanak a legnehezebbeknek. Az útvonal kiválasztásánál a versenyzőnek gondolnia kell arra, hogy a jól biciklizhető utakon sokkal nagyobb sebességet érhet el, ezért a tájfutásban irreálisan nagy számú kerülő is szóba jöhetnek. Ezután következik az útvonal megvalósítása: a futáshoz képest nagy kerékpáros sebesség mellett kell követni a tervezett útvonalat. Nem nehéz elképzelni, hogy egy lejtőn 40-50km/h sebességgel száguldván milyen nehéz a térképet és a terepet is figyelni, és közben a jó ösvényeket kiválasztani. Emiatt az útvonal memorizálásának nagyon nagy jelentősége van, mert gurulás közben nagyon ritkán lehet alaposan megnézni a térképet. Felfelé tekeréskor sem érdemes megállni, mert akkor meg az emelkedő leküzdéséhez szükséges lendületet veszíthetjük el. Az utak használata miatt tehát a tájékozdási technika inkább a sítájfutásban alkalmazottnak hasonlít. Meg kell jegyeznünk, hogy esetenként a versenybírók engedélyezheti az utakról való letérést, ezért is jelentettek igen komoly tájékozdási feladatot a hazai világkupa futamok, ahol a nyílt részeken már az utak sem nagyon segítették a tájékozdást, és még nagyobb szerepet kapott a jó memória.

Milyen speciális felszerelések szükségesek egy versenyhez?

Először is kell egy hegyibicikli, amelyek manapság már általában elől (de egyre gyakrabban hátul is) teleszkóppal rendelkeznek. Ezek a biciklik azon felül, hogy kényelmesek, biztonságosan használhatók erdei, hegyi körülmények között is.

A versenyzők a térképet a kormányra erősíthető, elforgatható térképtartóba helyezik, így az a simább részekben, kisebb sebesség mellett menet közben is olvasható. Az ellenőrzőkartont, vagy a SI-dugókat a kerékpárhoz kell rögzíteni, ajánlott egy kihúzható sibirlettartóra erősíteni. Ezzel biztosítva van, hogy a versenyző a kerékpárját a pálya teljes hosszán magával vigye.

Mivel biciklin sokkal nehezebb távolságot becsülni mint futás közben, így segítségül szolgálhat egy olyan kilométeróra, amely 10 m-es osztásban méri a távolságot, így egy útról való távolabbi lekanyarodásnál elég csak akkor lassítanunk, amikor az elágazás közelébe értünk.

Kötelező felszerelés még a bukósisak, mely egy esésnél nagyon nagy védelmet nyújt a fejnek. A tájoló használatának általában jóval kevesebb szerepe van mint a tájfutásban, de mégis érdemes a térképtartóra rögzíteni egyet, vagy még jobb megoldás egy csuklótájoló.

Mivel verseny közben semmilyen külső segítséget nem fogadhatunk el, ezért ajánlott egy kis pumpát, tartalék belső gumit, gumileszedőt, valamint a legszükségesebb szerszámok közül néhányat magunkkal vinni.

Könnyítés a tájfutáshoz képest, hogy a vázra erősített kulacsban vihetünk magunkkal folyadékot. Megemlíthetjük még a speciális ruházatot, ami ez esetben nem bozótruha, hanem puha ülepbetéttel ellátott bringás nadrág, és a hátán több zsebbel ellátott bringás mez. A zsebekben többek között elférnek a fent említett szerszámok is.

Kiből lehet tájbringás?

Mindenkiből, aki tud biciklizni, legalább egy kicsit térképpel tájékozódni és nem fél az erdőben. Aki komolyabb sikerekre vágyik, annak nagyon jól jöhet egy néhány éves tájfutó „előképzettség”, ez a gyors és pontos térképhasználathoz nehezen nélkülözhető. Emellett a jó erőnléthez nagyon sokat kell biciklizni akár országúton, akár terepen és mindenképpen szükséges a kerékpáros technikai tudás magas fokra való fejlesztése. Az élversenyzőknek már nem okozhat gondot egy kögörgeteges emelkedő, vagy egy sziklás, gyökeres, meredek lejtő.

Megállapítható tehát egyrészt, hogy a tájfutás, a sitájfutás és a hegyikerékpározás egyaránt fontos szerepet kaphat egy tájbringás felkészülésében, másrészt pedig az, hogy a tájfutás és szakágai jól kiegészítik egymást a felkészülés során is. Ezt alátámasztja pl. a svájci Alain Berger győzelme a 2004-es tájbringa VB-n, hiszen ő korábban már tájfutó világbajnokságon is volt első váltóban (1995) és harmadik klasszikus távon (1997). Korábban pedig az 1987-es tájfutó VB-n győztes svéd Arja Hannus sitájfutó VB-t is tudott nyerni. A hazai példa pedig Dosek Ágoston, aki tájfutásban, sitájfutásban és tájbringában is sokszoros magyar bajnok.

A nemzetközi élményt vizsgálva elmondható, hogy nem a tájfutásban legerősebb skandináv országok versenyzői a legjobbak, ez alól csak a finnek kivételek. Talán ez annak tudható be, hogy Svédországban és Norvégiában az általános terepviszonyokból adódóan sokkal gyéresebb az úthálózat, mint a kontinentális terepeken és emiatt azok kevésbé alkalmasak tájbringázásra.

A nagyobb kerékpáros (és esetleg szerényebb tájfutó) hagyományokkal rendelkező országokban (Franciaország, Olaszország, Csehország, Szlovákia) sokkal elterjedtebb a sportág, több és népesebb versenyeket rendeznek.

Speciális térképjelek

A tájbringás számára a térképen a legfontosabb információ az utak biciklizhetősége, hiszen ez alapján tudja kiválasztani az általa leggyorsabbnak gondolt útvonalat. A térképen hatféle útkategóriát különítenek el szélesség (1,5 m-nél szélesebb, vagy annál keskenyebb) illetve az elérhető sebesség szerint (gyors, közepes, lassú). Azt már a versenyzőnek kell kitalálnia, hogy

például egy keskeny, közepes sebességgel kerékpározható ösvény valójában milyen lesz felfelé illetve lefelé tekerésor.

Külön térképjel ábrázolja az utakon lévő pontszerű akadályokat (kidőlt fa, sorompó), és külön jelölik a nem biciklizhető útszakaszokat (sok bedőlt fa, nagy gépjárműforgalom).

Egy tájfutó térképhez képest a legszembeütőbb különbség az utak feltűnő térképi vastagsága. Erre azért van szükség, hogy menet közben is jobban lehessen olvasni a térképet.

A térképen a pontok sorszáma mellett feltüntetik az ellenőrzőpont kódját is.

A tájfutás és a tájbringa egyik „vadhajtásáról”, a tájtriatlonról

Hazánkban (és talán a világon is?) először a zalaegerszegiek próbálkoztak tájékozódási triatlonnal. Az 1994-es novai és 1996-os kistolmácsi versenyeken egy sima úszás után kiszalagozott kerékpáros pálya következett, végül a verseny egy tájfutó pálya lefutásával fejeződött be.

1997-ben Balassagyarmaton rendeztek olyan tájtriatlon versenyt, ahol már mindhárom számban kaptak tájékozódási feladatot a versenyzők. Az úszásnál a csuklóra ragasztott kis térképpel (mely egyben ellenőrzőkarton is volt) három ellenőrzőpontot kellett megkeresni a tóban, utána egy tájbringa, majd egy tájfutó pálya következett. A következő években tovább fejlesztették az úszás tájékozódási feladatát. Először az öt berajzolt ellenőrzőpontból tetszőleges hármat kellett kiválasztani, a következő évben pedig ezt a feladatot tovább nehezítették a tényleges ellenőrzőpontok közelében elhelyezett „csalítpontokkal”. A négy balassagyarmati verseny megrendezésében nagy könnyebbséget jelentett, hogy a Palóc Triatlon verseny keretében kerültek megrendezésre, és így a speciális kiépítésekről (depó) nem kellett külön gondoskodni.

A legemlékezetesebb hazai tájtriatlon verseny címére joggal pályázhat az 1999-es hévízi verseny. A Hungária Kupa pihenőnapján a több mint 90 vállalkozó kora reggel merülhetett a meleg vizű Hévízi-tóba. Itt az úszásnál tavirózsák, a vízben elhelyezett padok, a partról belógó fák, vagy a főépület lábai közt átúszva tényleg komoly tájékozódási feladatot kellett megoldani. Ezt követte a város utcáin, parkjaiban haladó tájbringás, végül a tájfutó pálya.

A következő években az ország több pontján is rendeztek tájtriatlon versenyeket.

2000 Pustavám (a csákvári Hungária Kupa pihenőnapján)

2001 Hévíz (a veszprémi tájbringa Világkupák prologjaként)

2002 Kunfehértó (a kiskunmajsai Hungária Kupa pihenőnapján)

2003 Hévíz (a sümegi Hungária Kupa pihenőnapján)

A tájtriatlon versenyek során nagy jelentősége van a taktikának, hiszen egymás után három különböző pályán kell a legjobbat nyújtani. Kiemelt jelentősége van a depóban való öltözésnek, amit gyakorlatilag a minimumra kell szorítani. Ezt segíthetik a rendezők azzal, ha a futópályát tiszta erdőben, vagy parkos környezetben tűzik ki, akkor ugyanis a futáshoz elegendő lehet egy fürdőnadrág és egy cipő is.

A tájtriatlonról elmondható, hogy rendezése sokkal nagyobb előkészítést igényel, mint egy átlagos tájfutó vagy tájbringás verseny, hiszen három különféle célnak megfelelő térképet kell készíteni, és rájuk eltérő stílusú pályákat kitzúzni. A helyszín kiválasztását nem könnyíti meg, hogy a verseny szempontjából egy fürdésre alkalmas, zezugos partvonalú tó partján lévő tiszta, jól futható, és gazdag úthálózattal rendelkező terep lenne az optimális. Mivel ezek együtt nagyon ritkán jelennek meg, valamint a „versenyszezon” is jóval rövidebb mint a másik két „anyasportág” esetében, ezért meg kell elégednünk azzal, hogy a tájtriatlon versenyek évi 1-2 alkalommal üdítő változatosságot jelentenek a többi versenyünk között.

Kovács Péter
a Tájbringa Bizottság vezetője

XVI. Budapesti és megyei Tájékoztató Futó Szövetségek

Budapesti Tájfutók Szövetsége

Székhelye: 1053 Budapest, Curia u. 3.

Képviselője: Bugár József elnök

Lakcíme: 2040 Budaörs, Türogtató u. 5.

Baranya Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 7621 Pécs, Apáczta u. 2.

Képviselője: dr. Tihanyi László elnök

Lakcíme: 7633 Pécs, Építők u. 14/a

Bács – Kiskun Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 6000 Kecskemét, Deák Ferenc tér 3.

Képviselője: Börcsök István elnök

Lakcíme: 6000 Kecskemét, Kuruc krt. 20

Borsod – Abaúj – Zemplén Megyei

Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 3525 Miskolc, Selyemrét u.1.

Képviselője: Zsigmond Tibor elnök

Lakcíme: 3534 Miskolc, Róna u. 4.

Csongrád Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 6720 Szeged, Victor Hugó u. 1.

Képviselője: dr.Tóth Imre elnök

Lakcíme: 6726 Szeged, Csiz u. 5.

Fejér Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 8000 Székesfehérvár, Ady Endre u. 21/a

Képviselője: Prillné Pavelka Andrea elnök

Lakcíme: 8000 Székesfehérvár, Palotai út 72.

Győr – Moson – Sopron Megyei

Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 9400 Sopron, Ferenczi J. u. 2.

Képviselője: Margatia Endre

Lakcíme: 9400 Sopron, Besenyő u.19..

Hajdú - Bihar megyei és Debreceni városi

Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 4032 Debrecen, Oláh Gábor u.5.

Képviselője: Garda Árpád elnök

Lakcíme: 4031 Debrecen, Sesztina u.2.III/6.

Virág István főtitkár

Lakcíme: 4026 Debrecen, Mester u.21/b

Heves Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 3300 Eger, Dobó tér 6/a

Képviselője: Blézer Attila titkár

Lakcíme: 3300 Eger, Faiskola u. 2.

Jász - Nagykun - Szolnok Megyei

Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 5000 Szolnok, Szabadság tér 7.

Képviselője: Veresné Sipos Etelka elnök

Lakcíme: 5000 Szolnok, Csokonai u. 32.

Komárom – Esztergom Megyei

Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 2800 Tatabánya, Népház u. 2.

Képviselője: Cserna András elnök

Lakcíme: 2800 Tatabánya, Népház u. 2.

Nógrád Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 3100 Salgótarján, Ruhagyári út 9.

Képviselője: Pelyhe Dénes elnök

Lakcíme: 3100 Salgótarján, Berkenye köz 15..

Pest Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 1054 Budapest, Steindl Imre u. 12.

Képviselője: Valkony Ferenc elnök

Lakcíme: 1103 Budapest, Petrőczy u. 36/a

Somogy Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 7400 Kaposvár, Csokonai u. 3.

Képviselője: Csizmadia István elnök

Lakcíme: 7400 Kaposvár, Lonkai út 24.

Szabolcs - Szatmár - Bereg Megyei

Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 4400 Nyiregyháza, Mártírok tere 9.

Képviselője: Hrenkó László elnök

Lakcíme: 4400 Nyiregyháza, Korányi F.u.17/a.

Tolna Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 7100 Szekszárd, Bajcsy Zs. u. 7.

Képviselője: Mittler József elnök

Lakcíme: 7030 Paks, Dózsa György u. 70.

Vas Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 9700 Szombathely, Zanati út 75.

Képviselője: Rétfalvi Lajos elnök

Lakcíme: 9545 Jánosháza, Bajcsy Zsilinszky u. 5.

Veszprém Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 8200 Veszprém, Wartha Vince u. 3.

Képviselője: Molnár Péter elnök

Lakcíme: 8200 Veszprém, Lóczy L.u.44/c.

Zala Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 8900 Zalaegerszeg, Kisfaludy út 7-9.

Képviselője: Fehér Ferenc elnök

Lakcíme: 8900 Zalaegerszeg, Göcsej Pataki F.u.2.II/15.

Békés Megyei Tájékoztató Futó Szövetség

Székhelye: 5600 Békéscsaba, Peter Jilemniczky u. 3.

Képviselője: Krám István elnök

Lakcíme: 5661 Újkigyós, Gyulai út 1/1

Budapesti Tájfutók Szövetsége

1970-ben Budapesten is kivált a tájékozdási versenyzés a természetbarát mozgalomból és megalakult a Budapesti Tájékozdási Futó Szövetség (BTFSz). Elnöke Szőnyi László, főtitkára pedig Hosszú Aurél lett. Tagjai az egyes bizottságok vezetői voltak, valamint 2 körzeti Szövetség – Közép-Pest és Észak-Buda – elnöke. Nyolc bizottság alakult, úgymint: versenybíró, pályakitűző, edző, ifjúsági, propaganda, térkép, minősítő és technikai bizottság. A 28 működő szakosztály 5 körzeti Szövetségbe tömörült, miután Budapesten nem minden kerületben lehetett önálló, életképes Szövetséget kialakítani. A körzetek Észak- és Dél-Buda, Észak-, Közép- és Dél-Pest néven kezdték meg működésüket, bár egy évvel később a két budai körzet összevonásra került.

Az indulás évében Budapesten 158 versenybíró, 21 fő edző, 4 segédedző és 68 fő gyakorló edző rendelkezett képesítéssel, az edzők közül 8 fő volt szerződötve, 8 pedig társadalmi munkában dolgozott. A szakosztályoknak 1350 igazolt, 780 minősített versenyzője volt.

A Szövetség vezetősége hatalmas lendülettel fogott munkához, amely nemcsak a versenyrendszer működtetésére, hanem a sportág fejlesztésének szinte valamennyi területére kiterjedt és ezzel nemcsak a budapesti, hanem az egész ország tájfutó sportjának fejlődését elősegítette.

Már 1971-ben határozat született egy 10 füzetből álló szakmai segédlet kiadásáról, hiszen sem az edzői, sem a bírói tanfolyamokon nem állt rendelkezésre írásos kiadvány. Így született meg a „Tájékozdási futás kiskönyvtára”, amelynek végül 1971 és 1984 között 9 kötete jelent meg, összesen mintegy húszezer példányban és több kötete többszöri kiadást is megért. A Szövetség az elmúlt évtizedek alatt a kiskönyvtár sorozat mellett számos egyéb kiadványt és népszerűsítő anyagot jelentetett meg, amelyek országosan kerültek terjesztésre: „Tájfutó térképek katalógusa” Halász Miklós összeállításában, Gárdonyi Zoltán szerkesztésében a „Tájfutó mindentudó” két kiadásban, TÁJFUTÁS című, sportágot ismertető és népszerűsítő füzet Schell Antal szerkesztésében, három kiadásban és végül a Szövetség 50 éves történetét ismertető kiadvány dr. Vízkelety László szerkesztésében.

A Szövetségnek mindig volt valamilyen információs kiadványa (Körlevél, Tájékoztató), de ez 1983-tól „Tájoló” néven új köntösben, A/5-ös formátumban jelent meg. 1992-től pedig nyomtatott formában jelenik meg, legújabbban az MTFSz lapjával, a „Tájfutás”-sal közösen.

A Szövetség rendszeresen tartott versenybírói tanfolyamokat és továbbképzéseket, valamint a bírói munkát elősegítő elméleti pályakitűző versenyeket. Az edző-szaktáborokban minden évben 10-12 fő szerzett képesítést, amelyből 3-6 budapesti versenyző volt.

A szakosztályok önállósodása után a versenyző létszám kezdetben némileg csökkent, de a minősített versenyzők, a fiatalok száma, a rajthozállások száma emelkedett. 1972-ben a Szövetség 13 bajnoki és 2 kupaversenyt rendezett, a 4 körzet pedig 32 bajnoki és kupaversenyt, a szakosztályok 18 kupaversenyt, 8078 rajthozállással. A Középiszkolai Bajnokságon 157 fő, míg az Általános Iskolai Bajnokságon 213 fő indult. A szakosztályok 704 igazolt versenyzővel, közöttük 563 minősítettel rendelkeztek. Ez a szám aztán kis ingadozással, de fokozatosan emelkedett a 80-as évek végéig, esetenként a minősített versenyzők száma a 7-800 főt is elérte.

Budapest a nemzetközi kapcsolatok terén is előrelépett, miután 1971-ben Plovdivban megrendezték az első Vásárváros Kupát bolgár, magyar, cseh, lengyel és NDK-beli részvétellel. Ez a versenysorozat 23 évet élt meg, míg végül éppen az 1993-as budapesti verseny volt az utolsó, ebben a Budapestnek sok sikert hozó versenysorozatban.

Sokat javult a térképhelyzet. 1971-ben már 25 Budapest környéki terepről állt rendelkezésre színes, javított térkép. Évről évre újabb térképek jelentek meg. A 80-es évek végétől azonban némileg csökkent a szövetségi kiadású térképek száma, évente általában 1-9 között volt. Ezt a funkciót főleg a rendező klubok vették át.

A Szövetség 1989. évi közgyűlésén új elnököt választották Valtinyi László személyében, a megújult elnökség tagjai Ludvig István, Mets Miklós, Muliter Gábor, Schell Antal, Tonkáné Sávai Mária és Zakariás János. A főtitkári teendőket továbbra is Hosszú Aurél látta el, de ő nem volt tagja az elnökségnek.

A Fővárosi Bíróság 1990. február 21-i keltezésű végzésével a Budapesti Tájékoztató Futó Szövetséget a társadalmi szervezetek nyilvántartásába vette, tehát jogi személyként működött tovább a BTFSz. Ebben az évben még volt szakosztályi anyagi támogatás, összege budapesti szinten 1,2 millió forint volt. Az utánpótlás nevelést jelentősen segítette ebben az években a Szövetség által 10 éven át rendezett Tájfutó Reménységek Tábor. Az utolsót 1997. júniusában szervezte, vezette Szopori Éva, aki öt évig látta el ezt a funkciót.

1991-től jelentős változások történtek a bajnoki rendszerben. Bevezették a rajtengedély-kérés új rendszerét. A budapesti bajnoki rendszer igazodott a változásokhoz, megszűnt a B fokozatú éjszakai és csapatbajnokság és valamennyi bajnoki szám nyílt rendszerben került kiírásra. Az Egyéni Budapest Bajnokság rangsoroló verseny lett. A Szövetség 7 bajnoki és 3 kupaversenyt rendezett. A Felszabadulási emlékverseny helyett őszi időpontban Budapest Kupa néven országos versenyt, a körzetek elsősorban diák- és kupaversenyeket, összesen 25-öt, a KFKI pedig három fordulás Ariadne versenyt rendezett.

Az 1991. december 7-i közgyűlésen az elnökség 9 főre bővült, de elnököt nem sikerült választani, miután Valtinyi László a további évekre nem vállalta a megbízatást. Hosszú Aurél 40 évi szövetségi munka után nyugdíjba ment, az új főtitkár Vass László, aki egyben az elnökségnek is tagja lett.

1992 a budapesti Körzeti Szövetségek átalakulásának éve. A Dél-Pesti Területi Tájfutó Szövetség január 22-én tartotta közgyűlését, amelynek eredményeképpen megalakult a Kőbányai Tájfutó Szövetség. Elnök Zakariás János, főtitkár Valkony Ferenc. Közép-Pest és az Észak-Budai körzeti szövetség gyakorlatilag megszűnt, Észak-Pest és Dél-Buda létezik, de nem tagjai a BTFSz-nek.

A BTFSz 1992-es közgyűlésén Bársony András személyében végre sikerült elnököt választani. Új egyesületek, szakosztályok is alakultak, de ezek egyre nehezebb anyagi helyzetbe kerültek, többnyire bázisztámogatás nélkül működtek.

Az elnökség 1992. áprilisban döntött a „Budapest Tájfutó Sportjáért” Alapítvány létrehozásáról. Az Alapítvány azóta is sokoldalúan támogatja a szakosztályokat, elsősorban az utánpótlás nevelést. Kezdetben autóbuszos utazásokat szervezett, majd a budapesti utánpótlás gyerekcsoportok programszerű támogatására, az utánpótlás válogatott versenyek, ifjúsági edzőtáborok és aranyjelvényesek felszerelés támogatására fordított anyagi eszközöket.

1992-ben döntöttek a budapesti utánpótlás keret létrehozásáról. Szövetségi edzők: Horváth Magda és Hegedűs Zoltán lett. Később Hegedűs Zoltán egyedül látta el ezt a feladatot, majd 1997-től Szopori Éva váltotta fel.

1993-tól felgyorsult a népszerűsítő és diákversenyek rendezése. A BTFSz 11 bajnoki versenye mellett a Kőbányai TFSz 14 versenynek volt a gazdája, amely egy 6 fordulás iskolai versenysorozatot is magába foglalt. Ezekben az iskolai versenyeken 29 iskola diákjai álltak

rajthoz. A korábban a körzetek által rendezett kis versenyek rendezését a klubok vállalták át. A BTFSz által rendezett „Halász Miklós váltóverseny” az első rangsoroló váltóverseny volt. A Budapesti Szövetség 16 minősítő népszerűsítő versenyt térképpel támogatott. Feltétele az volt, hogy legyen szalagozott pálya is és a 11-13-as kategóriában ne legyen nevezési díj. A népszerűsítést szolgálták a Margitszigeten és Csillebércen rendezett Ariadne tájékoztatósi játékok, valamint a SZÜNIDÖDŐ-ESZKIMÓ tájfutó játéksorozat, szintén a Margitszigeten. A hét alkalommal rendezett versenyt a BTFSz megbízásából az APEX Optimista SE bonyolította le. A „Ha szerda van tájfutni mentem” szlogenű játéksorozat keretében 450 résztvevő ismerkedhetett meg a tájfutással.

1993-ban a BTFSz a Curia utcába költözött.

Az 1994. évi januári közgyűlésen új elnökséget választottak a küldöttek. Elnök dr. Fekete Jenő, alelnök Bugár József, főtitkár Vass László, tagok: Argay Gyula, Borosznoki László, Korik Vera, dr. Krasznai István, Mets Miklós, Schell Antal.

A 12 szövetségi verseny között első ízben szerepel a Hosszútávú, Sprint és Egyetemi Bajnokság. Ezeket a versenyeket többnyire klubrendezvényként bonyolították le. A BTFSz az elmúlt időszakban jól alkalmazkodott a változó körülményekhez, de a klubokat egyre inkább megviselte a pénzhiány. A Szövetség különböző eszközökkel támogatta a nehéz helyzetben lévő szakosztályokat: nem szedett tagdíjat a tagszervezetektől, térképpel támogatta a rendezőket, a még meglévő szakosztályi támogatást az ifjúsági minősítések alapján osztott el 17 szakosztálynak.

1995 a tájékoztató éve volt, többszörös jubileumok jegyében telt el. A BTFSz is 25 éves lett. A jubileumok alkalmából januárban Ripszám Henrik emléktárgy volt, novemberben jubileumi futás zárta az évet.

A 12 szövetségi bajnoki és kupaversenyt többnyire a budapesti klubok rendezték. A Szövetség a rendezés színvonalának emelésére követelményrendszert dolgozott ki. A klubok anyagi helyzete tovább romlott. Drasztikus csökkenés állt be a fővárosi sporttámogatásban. Újabb klubátalakulások történtek.

1995-től egyre gyakrabban rendeznek tájkerékpáros és sítájfutó versenyeket. Az első hivatalos Tájbringa OB-nak Szentendre volt a helyszíne 1997-ben, de ebben az évben rendezték az első teljes tájékoztatósi triatlon versenyt is (Palóc Tájékoztatósi Triatlon).

Az 1996. évi januári közgyűlésen a BTFSz neve „Budapesti Tájfutók Szövetsége”-re módosult. A beszámolóik mindig visszatérő gondolata a költségek állandó emelkedése és az ebből fakadó pénzhiány volt. A szakosztályok támogatása teljesen megszűnt, viszont megjelent a Főpolgármesteri Hivatal sportosztálya és a Budapesti Diáksport Szövetség által kiírt utánpótlás nevelő tevékenységet támogató pályázat. A BTFSz jól előkészített pályázatával eredményesen szerepelt és így szeptemberben 13 új edzőközpont kezdhetette meg a munkát Budapesten, amely az elkövetkező években fellendítette a budapesti utánpótlás nevelést. A Szövetség naptárában megszorodtak a fővárosi diákversenyek. A BTFSz kezdeményezésére 6 fordulós „Szamos Marcipán” diák kupát rendeztek a szakosztályok, de e mellett a Kőbányai TFSz 8 fordulósra bővítette iskolai bajnokságát és Budán a Hegyvidék KFKI Optimista SK rendezésében 3 fordulós Budai Diáksport Kupát is rendeztek. A szintén 3 fordulós TÁJFU Kupa a középiskolásoknak nyújtott versenyzési lehetőséget.

Több éves eredményes utánpótlás támogatási rendszer után 2000-ben ez a pályázati lehetőség megszűnt. A szakosztályok utánpótlás csoportjai nehéz helyzetbe kerültek, mert így egy rendszeres támogatástól estek el.

1996-ban első ízben írta ki a BTFSz a „Budapest Tájfutója” pályázatot, amely az adott év legjobb budapesti illetőségű felnőtt és ifjúsági versenyzőit díjazza. Az első díjakat az

1997. évi utánpótláscsoportok sorversenyének keretében, mintegy 200 fiatal jelenlétében adták át. Azóta minden évben kiadják ezt a díjat.

A minősítési nyilvántartás szerint 1996-ban Budapesten 1385 rajtengedélyes versenyző volt, közülük 637 fő szerzett minősítést: I. o. 11, II. o. 102, III. o. 232, arany 34, ezüst 68, bronz 190. A Szövetség évente megrendezésre kerülő nagy versenye a Budapest Kupa, amelyet 2000-tól Budapest Nagydíjnak hívnak, a névhasználatot pályázattal lehet elnyerni.

Az 1998. januári közgyűlésen 36 klub és a Kőbányai TFSz képviselőiben jelenlévő küldöttek új elnökséget választottak. Elnök dr. Fekete Jenő, alelnök Bugár József, főtitkár Vass László, tagok: Marosffy Orsolya, Borosznoki László, dr. Vankó Péter, dr. Krasznai István, Mets Miklós, Schell Antal. A Szövetség naptárában 10 verseny szerepelt, először rendeztek Budapesti Egyesületi Váltóbajnokságot. Az elmúlt évi 17 diákverseny újabb sorozattal, a 3 fordulós Budai iskolai körzeti csapatversennyel bővült.

Az Ifjú Reménységek Tábora ettől az évtől kezdve átalakult. Egy budapesti nyári tábor helyett 4 alkalommal az ország különböző területein szerveztek tábort. Az 1%-ból beérkezett pénzből 400 ezret fordítottak erre a célra. A Szövetség jelentős anyagi erőforrást fordított az utánpótláskorú élversenyzők kiválasztására, menedzselésére.

A Szövetség 1999-től „kiemelkedően közhasznú” szervezetként működik. Fő célkitűzése továbbra is az utánpótlás nevelés támogatása, a versenyrendszer működtetése. Az elnökség kialakította a törzstámogatói rendszert. Az utánpótláscsoportok továbbra is működtek, a januári sorversenyen 11 csapat állt rajthoz. Szeptembertől 17 csoport kezdte meg a munkát.

Módosult a bajnoki rendszer, korrekciók történtek a minősítési szabályzatban. A szenioroknak is van bajnoki pontversenye. A 8 Budapest Bajnokság és a Diákolimpia mellett Tájbringa Budapest Bajnokság is kiírásra került. A Julianna-major környékén rendezett 3 napos Budapest Kupa egyúttal sprint, egyéni és váltó Budapest Bajnokságként került lebonyolításra. A diákversenyek köre tovább bővült, már 26 ilyen versenyt rendeztek Budapesten: Kőbányai Általános Iskolai Bajnokság (8 forduló), Budai Általános Iskolai Bajnokság (6 forduló), Szamos Marcipán diákverseny (6 forduló), Középkolós Diákolimpia (3 forduló), Rege kupák (3 forduló). Kezdetét veszi a „Szerdai Szenior Széria” (3Sz), azaz 6 hónapon keresztül minden szerdán van hétközi verseny Budapesten, ahol a szenioroknak külön pontversenyt írtak ki.

Több jubileumi esemény volt ebben az évben: májusban volt 50 éves a Törekvés SE, megrendezték az 50. Vasutas Kupát, 100 éves lett a Postás SE.

A minősítési nyilvántartás szerint 1999-ben 621 minősített versenyző volt Budapesten: I. o. 13, II. o. 111, III. o. 193, arany 26, ezüst 42, bronz 236. Volt még 302 rajtengedélyes, tehát Budapesten 923 versenyzőt tartottak nyilván.

2000 januárjában a Szövetség sikeresen bonyolította le a Budapesti Tájfutó Napokat, melynek programjában sorverseny, Budapest Tájfutója díjak átadása, bajnokok vacsorája, Ripszám emlékverseny szerepelt. Azóta minden évben megrendezi a Szövetség ezt a téli rendezvényt, az utóbbi években szenior találkozóval és a Budapest Tájfutó Sportjáért díj átadásával egészül ki.

2001-ben a BTFSz „Együttműködési megállapodás”-t kötött az MTFSz-szel, miután a BTFSz önálló társadalmi szervezet, de elfogadja az MTFSz szakmai irányítását.

2002. január 19-én a Szövetség megtartotta 50 éves jubileumi megemlékezését, egy héttel később pedig új elnökséget választott a Közgyűlés: Elnök: dr. Fekete Jenő, alelnök: Harkányiné Kovács Olga, elnökségi tagok: Marosffy Orsolya, Mets Miklós, Molnár Attila, Peics Antal, Schell Antal, Scultéty Gábor, Vásárhelyi Tass. A Felügyelő Bizottság vezetője

Bugár József, tagjai Ézsiás Katalin és Riczel Zsuzsanna, a Fegyelmi és Etikai Bizottságba dr. Sódor István, Kovács Zoltán és Lacsny Márton került. Megbízott főtitkár Laki Balázs. 2003-ban a Budapest Tájfutó Sportjáért díjat dr. Krasznai István kapta, majd a következő évben Monspart Sarolta. Elkészült a A BTFSz honlapja, a www.btfsz.hu. Újdonság a budapesti versenynaptárban, hogy a versenyszezon előtti és utáni időszakban 8-8 parkverseny bővít a verseny- illetve edzéslehetőséget a fővárosban.

A Budapesti Tájfutók Szövetsége 2004. január 16-án tartotta Elnökválasztó Közgyűlését, amely egyben a Budapesti Tájfutó Napok nyitó rendezvénye is volt. A közgyűlésen dr. Fekete Jenő elnök 10 évi eredményes munka után felmentését kérte. A tagszervezetek képviselői egyhangúlag megválasztották az új elnököt, aki nem más, mint Bugár József, a Felügyelő bizottság korábbi elnöke. A Felügyelő Bizottság új vezetője Ézsiás Katalin, a bizottság új tagja Török Imre. Az új elnök megválasztása után dr. Fekete Jenőt, a leköszönő elnököt a szövetség tiszteletbeli elnökévé választották a küldöttek. A BTFSz elnöksége februári ülésén döntött az előző évben meghirdetett főtitkári pályázatról. Az új főtitkár Lengyel Andrea. A versenybírói tanfolyamon 23-an végeztek. Végül az előző év minősítési adatai: 752 versenyengedéllyel rendelkező budapesti versenyzőből 495-en szereztek minősítést.

Bugár József elnök
Schell Antal szerkesztő

Bács-Kiskun Megyei Tájfutó Szövetség

A '80-as évek vezető tájfutó szakosztálya a Kecskeméti MÁV SE több rangsoroló versenyt és számos megyei versenyt rendez. Kiemelkedő aranyjelvényes versenyző: Hajnal Zsolt és Sebesvári Zita. Szakosztályvezető és egyben a Bács-Kiskun TFSz főtitkára: Csordás Mihály. 1986-ban alakult a Kalocsai SE tájfutó szakosztálya Szabó Béla vezetésével. A főleg fiatalokból álló szakosztály az évtized végére a megye 2. legerősebb tájfutó bázisa lett.

A '90-es évek közepére visszaesett a megyei tájfutó élet, megszűnt a Kecskeméti MÁV, a Kiskörösi Petőfi S. Gimnázium DSK. A Kiskunfélegyházi VSE átalakult Jogging Plusz Superinfó SE-vé. Az 1994-es ágasegyházi OB után még megyei verseny is alig került megrendezésre. Ez a visszaesés szerencsére nem tartott sokáig. 1996-ban visszakerült Kalocsára Dénes Zoltán és családja, aki új lendületet és számos bajnoki pontot adott a szakosztálynak. A '90-es évek végére felporzott a megyei élet is, új szakosztályok alakultak. A Kiskunhalasi Honvéd Gábor Áron SE, Kecskeméti Önkormányzati dolgozók SE, és a Fülöpjakabi Általános Iskolai DSK. Csongrád megyével közösen regionális bajnokságok kerültek megrendezésre, közös versenynaptár készült, melynek eredményeként havi rendszerességgel versenyezhettek a régió versenyzői.

2000-ben a Kalocsai SE megrendezte az I. Kalocsa Kupa országos rangsoroló versenyt, ami azóta minden évben egyre több tájfutót vonz a megyébe. 2002-ben a Kalocsai SE felnőtt férfi csapata (Baksa Csaba, Hegedűs Péter, Dénes Zoltán) bronz érmet szerzett a Váltó OB-n, amit azóta még kétszer megismételtek, sőt 2004-ben az Országos Csapatbajnokságon is bronz érmet ért el a csapat. (Baksa Csaba, Bergendi Péter, Koprivanacz Imre, Dénes Zoltán)

Versenyszervezésben is nagyot alakított a Kalocsai SE, ugyanis 2003-ban sikeresen megrendezte az Országos Csapat- és Egyesületi Váltó Bajnokságot Kaskantyú térségében.

Dénes Zoltán
szakoktató

Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Tájfutó Szövetség

1970-ben a Megyei Szövetség első elnökének Zsellér Györgyöt, főtitkárának Molnár Józsefet nevezte ki a Megyei Sporthivatal. Az elnöki poszton 1971 nyarán változás történt Zsigmond Tibor kinevezésével, aki azóta is ellátja ezt a tiszteket. A főtitkár Balog Ákos, Józsa Imre után pedig jelenleg Karczag Tamás. Az elnökségi tagok sorában állandó változás volt tapasztalható.

A Megyei Szövetség megalakulása óta minden évben megrendezi a megyei bajnokságait. Ezen felül nincs olyan országos bajnoki forma, melyet még ne rendezett volna. A Miskolci Egyetemen közösen 1986-ban a Főiskolás Világbajnokságot, a DTC-vel 2001-ben a Junior Világbajnokságot rendezték. 2009-ben pedig a Tájékozódási Futó Világbajnokság közös megrendezésére kerül majd sor.

1970 óta folyamatosan csökkennek a társadalmi egyesületek, és teljesen megszűntek az iskolai sportkörök. A DTC kiemelkedő, és a MEAFC jó eredményei a megyének igen előkelő helyezést biztosítanak, a harmadik klub – kis létszámú ZSC – már alig foglalkozik tájékozódási futással.

A megyei futás erősségét – többek között – az is jelzi, hogy a Városi Sportközpont falán lévő dicsőségtáblára felkerülteknek (minden évben 1-1 általános, középiskolás, ill. egyetemista jó tanuló, jó sportoló) több, mint a fele tájfutó.

Az is a sportág elismerését jelentette, hogy a Megyei Önkormányzat által alapított Pro Comitatu-díjat 2003-ban Zsigmond Tibor kapta meg, több évtizedes sporttevékenységének elismeréséül.

A megye – saját térképjavítói munkájának köszönhetően – mind mennyiségileg, mind minőségileg jó térképellátottsággal rendelkezik.

A **Diósgyőri Tájékozódási Futó Club** már az 1950-es évek elejétől indult a tájékozódás elődjét jelentő, akkor még természetjáró versenyeken, nem is eredménytelenül. Ezt bizonyítja az 1952-es OCSB bronz érme, mely az első vidéki érem volt a sportágban. Az 1970-es év elején önállóvá váló DVTK Tájfutó Szakosztály alapító tagjait is a természetjáró szakosztály adta. Az 1991-ben széthulló DVTK jogutódja az önálló egyesületként létrejövő Diósgyőri Tájékozódási Futó Club (DTC) lett.

A megalakulás óta mindig az edzők játszottak meghatározó szerepet a szakosztály életében: a kezdetekhez 1975-ig Bokros György, majd Major Árpád vezetőedző (felnőtt és junior férfiak, és nők)mellett Juhász László és T. Nagy Sándor utánpótlás-edzők személyében. 1984-ben kettévált a férfi és a női vonal: a férfiak továbbra is Major Árpád, a nők Zsigmond Tibor irányításával edzettek. Ezt követően először utánpótláshoz, majd a férfi vonal irányításához beszállt az edzői munkába Kovács Attila is. 1993-tól napjainkig minden korosztály, mindkét nemből Zsigmond Tiborra és Kalo Annamáriára maradt.

Egykor a DVTK biztos anyagi háttérrel jelentett, megszűnése után pedig 2003-ig a klub a város költségvetéséből közvetlenül támogatott sportegyesületek között szerepelt. Jelenleg a működéshez a Mecénás Sport Alaphoz benyújtott és egyéb pályázatokból lehet anyagi forrásokhoz jutni, ami bizonytalan háttérrel jelent.

A klub erőssége a saját utánpótlás-nevelés, melyet a Tájfutó-suli működtetésével valósítottunk meg. A tervszerű, folyamatos tevékenységnek tudható be, hogy a DTC tartósan a magyar tájfutás élvonalához tartozik. A bajnoki pontversenyben négyszer végeztünk első helyen (legutóbb 2002-ben), többször a szakosztályi pontverseny élén is (legutóbb 2002, 2003), valamint dobogós helyezéseink száma is magas.

Eddig 2431,5 bajnoki pontot szereztek versenyzőink. Ez több mint 300 magyar bajnoki érmet jelent, amit 130 fő ért el az évek során.

Legeredményesebb pontszerzőink: Lubinszki Mária, Farkas Zsuzsanna, Zsigmond Száva, Kalo Marianna, Hornyák Marianna, Zámbo Gabriella, Kalo Edina, Magyar Zsolt, Dosek Ágoston, Less Áron. A Magyar Köztársaság jó tanulója, jó sportolója címet 41 alkalommal vehette át DTC-s tájfutó.

A magyar válogatottban hosszú évek óta helyet kapnak diósgyőri tájfutók a különböző világversenyeken: Felnőtt VB, Junior VB, Főiskolás VB, Sítájfutó VB, Ifi-és Serdülő EB, Felnőtt EB.

A klub saját versenyeinek rendezését mindig magas színvonalon bonyolította le. A tagok a térképjavításból is alaposan kiveszik a részüket. Tevékeny részesei voltunk a 2001.évi Junior Világbajnokság, Országos Bajnokságok, Világranglista versenyek, és a Megyei Szövetség által rendezett országos és nemzetközi versenyek rendezésének is. 2004 szeptemberében – második nekifutásra – elnyertük a 2009.évi Tájfutó Világbajnokság rendezési jogát.

Zsigmond Tibor, elnök
Kalo Annamária, ügyvezető elnök

Csongrád Megyei Tájékozódási Futó Szövetség

1958-ban jött létre a Délalföldi Természetbarát Alszövetség, amely a Csongrád Megyei Tájékozódási Futó Szövetség elődjének tekintendő. A 60-as évek közepétől egyre tömegesebb lett a tájékozódási versenyek létszáma, egyre több természetbarát szakosztályban jelentkeztek a tájékozódási versenysporttal rendszeresen foglalkozó versenyzők, így a sportág 1970-es önállóvá válását megyénk is örömmel vette és támogatta, és megalakult dr. Tóth Imre elnök és Benedek Jenő titkár vezetésével az önálló megyei sportági szövetség.

Mi jellemezte az első önálló éveket a megyében? Mindenekelőtt a már meglévő megyei versenyrendszer megszilárdítása (bajnokságok, kupaversenyek), az ütőképes, állandó versenyzői gárdával rendelkező szakosztályok működésének segítése. A cél az volt, hogy a megye minden városában legyen egy szakosztály, és erőteljesen szorgalmaztuk az iskolai szakosztályok, az iskolai versenyzés (akár ODK szintű) fejlődését. Nehézségek persze voltak, elég itt a délalföldi színes térképek hiányát említeni (az első megyei színes térkép, Ányási sziget, 1973-ban jelent meg).

1973-ban egy új összetételű megyei elnökség jött létre, új személyekkel (Dr. Felföldi Károly, Pásztor Imre, a Jenovai nővérek, dr. Sindely Pál), döntően nem a szakosztályok képviselőiből. Ezen elnökség magja tulajdonképpen 2002-ig változatlan összetételben szervezte, irányította a megye tájékozódási futó sportját. Megszilárdult a versenyrendszer, megindult a megyei térképek készítése (saját javításban és külső segítséggel), stabilizálódott a szakosztályok száma. 3-4 évenként versenybírói tanfolyamot szerveztünk, inspiráltuk az edzői kar bővülését, az országos értekezleteken aktívan, sokszor kezdeményezőként szoltunk a sportág fejlődése érdekében. Kapcsolatunk az MTFSz elnökségével mindig élénk és gyümölcsöző volt, az elmúlt időszakban két sporttársunk is (dr. Sindely Pál Szokol Lajos), tagja volt az országos elnökségnek, amely azzal is elismerte a sportág fejlesztésében tett erőfeszítéseinket, hogy elismeréseket adományozott: Silva díj (dr. Tóth Imre), Ripszám Henrik emlékérem (Dr. Felföldi Károly, Dr. Sindely Pál, Szokol Lajos, dr. Tóth Imre), Tájékozódási futásért díj bronz fokozat (Pásztor Imre, Szerencsiné Csamangó Jusztna, Szokol

Lajos). Gera Tibor (SzVSE) kétszer volt az Év edzője, Rostás Irén (HTC) és Oláh Katalin (SzVSE) 5-5- alkalommal volt az Év versenyzője.

A sportág technikai újdonságait próbáltuk rögtön alkalmazni, az új versenyformákra „vevők” voltunk. A mellékelt Táblázat hűen mutatja a megye tájékozódási futó sportjának teljesítményét. Jól látható, hogy a 70-es évek közepe és a 80-as évek közepe közötti 10 éves időszak jelentette a sportág mennyiségi aranykorát (1979-ben több mint 200 új versenyzői igazolás volt, az összes igazolt, aktív versenyzői létszám kb. 450 fő volt), olyannyira, hogy ebben az időszakban az iskolai szakosztályok serdülői számára külön bajnokságot szerveztünk, amelynek felépítése a bajnoki rendszernek megfelelt. Ebben az időszakban már elegendő számú délföldi térkép volt, ami elősegítette a „C” fokozatú versenyek megrendezését. Ezen időszak után a megyét sem kerülte el az az országos tendencia, hogy minden erőfeszítés ellenére a szakosztályok száma és a versenyzői létszám fokozatosan csökkent. Legnagyobb bánatunkra Csongrád, Makó és Szentes városokban fokozatosan megszűnt a sportág, mert nem találtunk önzetlen, hozzáértő megszállottat, aki vállalta volna legalább egy iskolai szakosztály működtetését. Persze azért alakultak új szakosztályok is, pl. Kisteleken, Pusztamérgesen. Az iskolai sport többszöri átszervezése sem segítette, hogy sportágunk ténylegesen széles körben elterjedjen az iskolákban, ami pedig utánpótlási szempontból alapvető lehetne. Ennek áthidalására hoztunk létre egy újdonságot, a Délalföldi Regionális Tájékozódási Sportegyesületet (DAR), amely a Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyei iskolákban alapfokú versenyző diákoknak ad szervezeti formát. Ugyancsak a sportág iskolai támogatására hoztuk létre „Az iskolai tájékozódási futásért alapítvány”-t, amely országos szinten 10 éven át felszereléssel tudta támogatni pályázati alapon a jól működő iskolai szakosztályokat.

A 80-as évek végétől szorosan együttműködünk a Bács-Kiskun Megyei Szövetséggel. Bajnokságainkat közösen szervezzük, versenynaptárainkat egyeztetjük. Az utóbbi három évben erőfeszítéseket tettünk a Békés megyei versenyélet újraindítására.

Lehetőségeinkhez képest bekapcsolódtunk az országos versenyek rendezésébe is. Versenybíróink munkát vállaltak az 1971-es Nemzetek Verseny lebonyolításában, az MTF Sz megbízása alapján ellenőrző bírói feladatot láttak el Országos Bajnokságokon, rangsoroló kupaversenyeken. Önálló szervezésben az alábbi országos bajnokságokat rendeztük meg: 3 ÉOB (1978, 1987, 2002), 1 HOB (1982), 1 NEOB (1985), 1 OCsB (1983), 2 Uttörő Olimpia országos döntő (1970, 1979), Országos Középiskolai Bajnokság (1985), 1 MEFOB (2000), valamint 2 rangsoroló (Honfoglalás Kupa 1996, Milléneumi Kupa 2000). Természetesen ebben nincs benne az SzVSE által önállóan rendezett számos Országos Bajnokság, rangsoroló verseny és 2 Hungária Kupa.

A sportág megyei helyzetét szakosztályaink erőssége, versenyzőinek eredményessége is jellemzi. Az Országos Bajnokságokon 1976-84 között a HVSE, 1987-től a SzVSE versenyzői jeleskedtek, 1970-től összesen 148 bajnoki cím került a megyébe. Ugyancsak meg kell említeni, hogy ezen két szakosztály versenyzői világversenyeken, válogatottként is helytálltak, elég említeni Rostás Irén és Oláh Katalin VB szerepléseit, vagy Sinkó János ifi EB aranyát mások dobogós helyezései mellett.

A jelenlegi elnökség személyi összetétele: dr. Tóth Imre elnök, Kapitány András titkár, László Károly, Rostás Irén és Szokol Lajos elnökségi tagok.

Milyen feladatok állnak az elkövetkező években a Megyei Szövetség előtt?
Mindenekelőtt a sportág megyei bázisának szélesítése, néhány, megyei szinten ütőképes szakosztály feltámasztása vagy létrehozása, a régi versenyzők visszacsábítása a senior kategóriákba, megfelelő mennyiségű és minőségű megyei (délalföldi) térkép biztosítása, a két szomszédos megyével szoros együttműködés kialakítása.

Csongrád megyei statisztika

Év	Szakosztály	Megyei versenyek	Orsz. bajnoki pontverseny	Minősített versenyzők száma							
				Össz.	I.o.	II.o.	III.o.	IV.o	Aj.	Ej.	Bj.
1970	28	19	11. Sz.Kinizsi	95	1	11	3	6	2	18	44
1971	23	20	15. HódgépSK	150	-	12	2	14	4	32	86
1972	21	18	15. HódgépSK	183	1	10	6	22	12	39	88
1973	22	18	11. Sz.KSzVSE	188	-	17	17	23	13	42	76
1974	18	16	14. HódgépSK	219	2	19	16	15	6	55	107
1975	18	17	8. HmvMSE	216	2	22	25	14	3	51	99
1976	16	17	8. HVSE	197	2	20	17	19	9	56	74
1977	21	18	23. Sz.KSzVSE	233	1	12	31	22	1	46	120
1978	20	19	13. HVSE	216	1	7	23	42	1	38	100
1979	22	19	11. HVSE	214	1	9	27	30	1	37	109
1980	18	17	14. HVSE	198	1	10	25	30	1	39	92
1981	14	17	14. HVSE	213	2	5	38	31	4	8	125
1982	14	18	16. HVSE	220	1	7	34	27	3	14	134
1983	13	19	14. HVSE	207	1	10	30	25	5	20	110
1984	13	18	16. HVSE	207	1	11	27	23	6	21	118
1985	14	19	13. SzVSE	165	1	11	29		6	23	95
1986	14	16	18. SzVSE	168	1	16	33		10	22	86
1987	12	15	13. SzVSE	172	-	21	32		9	29	81
1988	8	13	14. SzVSE	166	2	23	32		3	25	81
1989	9	11	8. SzVSE	190	2	27	47		4	30	80
1990	12	14	11. SzVSE	181	2	28	37		3	38	73
1991	12	13	7. SzVSE	178	2	29	38		9	24	76
1992	12	12	3. SzVSE	162	3	25	46		9	23	56
1993	13	11	4. SzVSE	171	3	26	50		9	22	61
1994	11	12	2. SzVSE	159	5	28	36		7	18	65
1995	11	11	3. SzVSE	155	5	27	40		7	9	67
1996	11	12	2. SzVSE	155	5	28	32		10	13	67
1997	11	12	1.SzVSE	147	5	29	37		13	18	45
1998	10	11	1. SzVSE	117	7	29	22		14	12	33
1999	9	10	1. SzVSE	112	9	25	24		17	17	20
2000	10	10	1. SzVSE	121	9	18	32		15	12	35
2001	9	11	2. SzVSE	121	2	25	37		9	11	37
2002	7	10	2. SzVSE	106	6	19	35		9	15	22
2003	5	10	1. SzVSE	112	7	17	35		10	8	35

Dr. Tóth Imre
megyei elnök

Heves Megyei Tájfutó Szövetség

A II. világháború után az országban sorra alakultak a sportegyesületek, mint pl. Egrí Spartacus SE, amely 1952. szeptemberében jött létre, 230 sportolóval és 2600 pártoló taggal. Ez a klub a megye első tájfutóit nevelte és évtizedekig meghatározója klubja volt a megyei tájfutó életnek.

A természetjáró szakosztály tagjai a megalakulástól kezdve indultak tájékozódási futó versenyeken és 1952-től (Eger vár ostromának 400. évfordulójától kezdve) Dobó István Emlékverseny néven szerveztek ilyen versenyeket. A természetjáró szakosztály tagjainak többségét érdekelték a tájfutó versenyek, és fokozatosan a tájfutók kerültek többségbe. Így ez a szakosztály szinte észrevétlenül alakult át tájfutó szakosztályá. Heves megyében 1962-re kristályosodott ki szakosztálya. Az 1960-as évek végéig a sportág legmeghatározóbb vezető egyénisége Zbiskó Ernő volt. Ebben az időszakban Orsi András, Czenthe Huba, majd Boros Zoltán voltak a kiemelkedő személyiségek ebben a sportágban. Teljesítményüket a megszerzett magyar bajnoki érmek sora jelzi.

1968-tól dr. Nagy Árpád edző vezetésével folyt az munka a klubban. Később Kozák István edző folytatta ezt a tevékenységet. A Heves Megyei Szövetség első elnöke a sportág népszerűsítésében kiemelkedő munkát végző Nagy György volt, akit korai, tragikus halálát követően Mlinkó László, az IBUSZ igazgatója váltott fel. Neki komoly szerepe volta abban, hogy létrejött a mai Eger Nagydíj, korábbi nevén IBUSZ Kupa.

A 70-es években hatalmas sikereknek lehettünk tanúi. A felnőtt férfiak csapatbajnoki és váltó bajnoki címet értek el, melyet azóta sem sikerült megismételni. Az ESP csapata Boros Zoltán és dr. Nagy Árpád kiemelkedő és meghatározó teljesítményével két ezüst és egy bronz érmet nyert.

A 70-es években Kozák István (Egrí Bervai Vasas) nevelődő munkájaként, Kozák Ida, Kozák Éva és Kármán Katalin a válogatottságig, míg Bálint László a magyar bajnoki címig jutott el. dr. Nagy Árpád (Egrí Spartacus) munkája révén számos versenyző került a magyar élvonalba. Így Gordos Attila, Szabó Katalin és Marczis Márta a válogatottságig jutott, míg Boros Zoltán és Boros Zoltánné (Schmiedmeister Ilona), Kármán Katalin (már a Spartacus színeiben) a válogatottságon túl, többszörös magyar bajnokok lettek. Rajtuk kívül több ifjúsági arany jelvényes sportolót is kinevelt a 60-as évek közepétől a 80-as évek közepéig ez az egyesület, mint pl.: Aros László, Aros Béla, Balogh Tamás, Blézer Attila, Csank Ágnes, Frank Tamás, Gordos Attila, Kármán Balázs, Kovács József, Körömi Ágnes, Lakatos László, Ludnai Zsuzsa, Marczis Márta, Somodi Tamás, Szabó Katalin, Turna Andrea és Veres Imre. E munkát rövid ideig Okos Péter edző is segítette.

1978-tól – öt éves átfedéssel – Veres Imre (ESP) váltotta a sikeres edzőt, akinek munkáját dicséri, hogy Frank Tamás, Gordos Attila, Nyerges Judit és Frank Krisztina arany jelvénye minősítésig; Lovasi Katalin és Csillag Veronika pedig már a válogatottságig és a többszörös magyar bajnoki címig jutottak. A 80-as évek közepétől Dr. Nagy Árpád átmenetileg felhagyott az edzősködéssel, és a versenyrendezésbe fektette energiáit. Létrehozta 1985-től az IBUSZ Kupa nemzetközi tájfutó versenyt, amely 86-ban és 88-ban a nemzetközi szövetség hivatalos világkupa futama volt, közel 1500 fő részvételével. 1989-től Eger Nagydíj néven jegyzik ezt a versenyt, és 1995-ig a Heves Megyei Tájfutó Szövetség rendezvénye. Ezután az Egrí Spartacus rendezi a versenyt. A 80-as években Veres Imre mellett még átmenetileg Garbacz Gábor, Pelbárt Zoltán és Tóth Gyula is segítették az edzői munkát.

Heves megyében az első színes (zöld) tájfutó térkép 1966-ban jelent meg a Bükk-fennsíkról, az Istállóskőről. 1970-től kezdődően gomba módra szaporodtak a tájfutó

szakosztályok. Akkor még csak az Egri Spartacus Tájfutó Szakosztálya működött. 1971-ben már 11 egyesületben, 72-ben pedig 15 sportegyesületnél volt tájfutó élet. Ezek név szerint: Egri Spartacus, Bervai Vasas (Eger), Egri Dohánygyári Kinizsi, Gyöngyösi Energia SE, Vak Bottyán Gimnázium Gyöngyös, Gyöngyösi Berze Nagy János Gimnázium, Hatvani Bajza József Gimnázium, Hatvani Kinizsi, Újhatvani Gimnázium, Füzesabonyi Gimnázium, Siroki Vasas, Lőrinci Elektromos, Bélapátfalvi Építők SC, Mátrai Erőmű SC és a Mátrafüredi Hajtás. E klubok közül csak az Egri Spartacus foglalkozott hosszú időn keresztül, kitartóan az utánpótlás nevelésével.

Ehhez a növekedéshez nagy mértékben hozzájárult a magyar férfi válogatott szereplése váltóban, ahol Boros Zoltán Egri Spartacusosként világbajnoki bronz érmet szerzett. Ez az 1972-es sikeres VB fellendítette a 70-es évek tájfutó életét. A csúcspont meglovagolva 1978-ban Eger elvállalta a Hungária Kupa rendezését. Ennek hatására a megyében jelentős fejlődésnek indult a sportág.

A 80-as években gyors hanyatlás következett be. Akkorra már csak az Egri Spartacus tájfutói képviselték a megye tájfutó életét, és ez így is maradt egy évtizeden keresztül, 1993-ig. A Megyei Szövetség a kitérés pontot egy újabb Hungária Kupa megrendezésében látta.

A 90-es évek közepén az új klubok alakulásával újabb lendületet vett a sportág megyénkben. 1994-ben 3, 1995-ben már 6 tagegyesülete volt a HMTFSz-nek. Ezek név szerint: Superinfo SC, - Honfi Gábor vezetésével; Hatvani Bajza DSK - Fazekas Gabriella vezetésével; az Egri Lenkei Gimnázium DSK - Lakó Judit (ESP) edző irányításával; Vadas Jenő Erdészeti Szakközép – Urbán Imre vezetésével; Egri Testedző Club – dr. Nagy Árpád; végül az Egri Spartacus SE – Blézer Attila vezetésével.

Az ESP-ben is felnőtt egy új generáció. 1993-tól Blézer Attila tölti be az elnöki posztot. Ekkor vált világossá, hogy az egyesületben, a rendszerváltást követően, anyagi támogatás hiányában már csak a tájfutók maradtak. Blézer Attila mellett Fekete Zoltánnal és Veres Imrével létrejött elnökség a fő feladatnak az értékek átmentését tekintette. Egerben létezett egy óriási szakmai potenciál, melyet meg kellett őrizni a jobb időkre, ill. anyagi erőforrásokat kellett találni a további működéshez. Ezért vállalta a klub, a HMTFSz égisze alatt az 1995-ös Hungária Kupa megrendezését Szilvásváradon, ami végül egy szakításhoz vezetett. Az ESP a megyében továbbra is vezető pozícióban maradt, és a fő hangsúlyt a sportág népszerűsítésére helyezte. 5 egri iskoláról készítettek térképet, és sportági bemutatásokat tartottak minden évben ezen iskolák negyedik és ötödik osztályainak. Az itt jeleskedőket az Érsekkertbe hívták népszerűsítő rendezvényekre, melyet évente 6 alkalommal szerveznek 1997-től kezdődően. 1998-tól Blézer Attila a klub elnöke az edzői feladatait is felvállalta. Egy dinamikus utánpótlás nevelés indult kb. egy évtizedes kihagyás után. Ez az idő persze nem volt teljesen üres járat, hisz Marczis Márta, Stefán Szilvia és Gyárfás Csaba próbálkozásai segítettek abban, hogy egy minimális újonc létszám mindig legyen a klubban. Blézer Attila tartós edzői munkáját dicséri, hogy több tanítványa elérte az arany jelvényes szintet: így Szacska Nikolett, Hajdú Hajnalka, Baglyas Eszter, Veres Judit, Prokai Eszter, Kuzman Zsolt és Szabó András. Közülük kiemelkedik Szabó András teljesítménye, aki 2004-ben az IFI Európa Bajnokságon, sprint távon 2. helyezést ért el, és a váltóban a szintén értékes ezüst érmet hódította el csapat tagja volt.

2004 tavaszától Lajszner Attila vette át az ifi és serdülő csapat edzését, míg Blézer Attila új utánpótlás csapat toborzásába és nevelésébe kezdett.

Dr. Nagy Árpád elnök és vezetőedző irányításával a Kovács József, Halászné L. Iboly és Kiss Teodóra alkotta edzői team jelentős munkát végzett az ETC-ben, napjaink klasszis versenyzőinek kinevelésével. A fiatal klub 9 év alatt az ország 5 legjobb egyesületévé küzdötte fel magát. Évről évre múlják felül saját sikereiket, míg 2004-ben sporttörténelmet

írtak Heves megyében: az ifjúsági- és serdülő váltó és csapatbajnoki aranyérmek mellett a felnőtt férfi Egyesületi Váltóbajnokságot is megnyerték (felnőtt korú versenyző nélkül!). Kiemelkedő egyéni eredmények is fémjelzik dr. Nagy Árpád edzői munkásságát: Kovács Ádám ifjúsági sportolóként, a felnőtt férfi mezőnyben első osztályú minősítést szerzett, csakúgy, mint klubtársa, Szajkó Csaba. Kovács Ádám 2003-ban az Ifjúsági Európa Bajnokságon váltó számban ezüstérmes, míg 2004-ben a klasszikus távon 4. helyezést nyert. Számítalan magyar bajnoki címe mellé az ősz folyamán a felnőtt mezőnyben Világkupa futamot is nyert. Az egyesület tagjai között számos versenyző tagja az utánpótlás válogatottnak, így Kovács Ádám mellett Szajkó Csaba, Szabó András, Halász Balázs, Daragó Zsófia és Máthé Fanni is, akik már 2004-ben is tagjai voltak az IFI EB-re utazó keretnek.

2000-ben megalakult a Gyöngyösi Tájéfutó Klub, dr. Mohácsy Tamás irányításával, hathatós Egri Spartacus támogatással. A sparások (Kali Csongor, Blézer Attila) 5 gyöngyösi iskola udvaráról és az Orczy kertről készítettek tájéfutó térképet, ahol a sportági népszerűsítő rendezvények hatására 15 fős maggal útjára indult a sportág, mintegy 20 évi kihagyással. 2004-ben már 4 aranyjelvényes versenyzőjük van: Perényi Dóra, Dékány Andrea, Dékány Szilvia és Tóth Ádám személyében, melyből az utóbbi két sportoló tagja az utánpótlás keretnek. Jelenleg 30 tagú az egyesület, Balogh József és dr. Mohácsy Tamás edzők irányításával.

A HTMFsz-nek 2004-ben 5 tagesegysége van, az alábbi nyilvántartott létszámokkal, vezetőkkel és képviselőkkel:

Egri Testedző Club – 70 fő, dr. Nagy Árpád

Egri Spartacus Tájéfutó SE – 70 fő, Blézer Attila

Superinfo SC – 1 fő, Veres Imre

Gyöngyösi Tájéfutó Klub – 30 fő, dr. Mohácsy Tamás

Hatvani Szabadidő SE Tájéfutó Szakosztálya – 10 fő, Fazekas Gabriella

Jelenlegi elnökség, melyet a 2004. évi közgyűlés választott:

Elnök: dr. Mohácsy Tamás GYTK. Főtitkár: Blézer Attila ESP. Tagok: dr. Nagy Árpád ETC, Kiss Teodóra ETC, Kovács József ETC, Honfi Gábor ESP, Lajszner Attila ESP.

A megyei tájéfutó életet a dinamizmus és a vállalkozási szellem jellemzi. Hisz ha csak a Hungária Kupa vállalásokat nézzük, mind egy-egy sarokköve, egy lendítő kereke a megyei tájéfutó sportjának.

Blézer Attila
főtitkár

Komárom-Esztergom Megyei Tájékozódási Futó Szövetség

Megyénkben jelenleg két sportegyesületben működik tájékozódási futó szakosztály. A tatai Megalódusz Sportegyesületnek (MSE) 31, és a Tatai Tömegsport és Tájéfutó Honvéd Sportegyesületnek (TTT-HSE) 27 rajtengedéllyel rendelkező versenyzője van. A sportág hőskorában működő szakosztályok, az Almásfüzitői Timföld SC, az Oroszlányi Bányász SK, a Tatabányai Bányász SK, a komáromi Széchenyi István Közgazdasági Szakközépiskola, a tatai Eötvös Gimnázium, a Jávorka Sándor Mezőgazdasági Szakközépiskola, a tatabányai Árpád Gimnázium diáksportkörei már csak az évkönyvekből, a Szélrózsa és a Tájéfutás régi számaiból köszönnek ránk. Tagjaik közül szeniorként azonban sokan visszatértek, és a két egyesület valamelyikében hódolnak kedvenc sportáguknak. A '90-es években még a tatabányai Széchenyi DSK, a Váci DSK és a kisbéri Bánki DSK kezdett eredményes utánpótlás nevelő munkába, de sajnos mára már ezek is megszűntek.

A sportág megyei meghonosításánál jelen lévő és azért hosszú éveken keresztül sokat tevő nagy öreget sem láthatjuk már versenyein. Pólya Dezső bácsit, aki a Szövetség titkáráként tevékenykedett, betegeskedése miatt kell nélkülöznünk. Simon Lajosra, Szövetségünk korábbi elnökére pedig korai halála miatt egy emlékversennyel emlékezünk meg minden évben.

A Megyei Szövetség a csekély létszám ellenére egy jól működő versenyrendszert működtet. Évente 7-8 versenyt szervez, melyre a szomszédos megyékből is sokan eljönnek. Így néhány kategóriában lehetővé válik az alacsonyabb szintű minősítés megszerzése is. A sportág szempontjából azonban nagyon fontos lenne az utánpótlás biztosítása. A Megyei Szövetségnek a jövőben erre kellene megoldást kitalálnia.

1990. II. havában létrejött a Megalódusz Sportegylet, melyet elsősorban Komárom megyei, a középiskolát kinőtt lelkes tájfutók alapították. A szakosztálynak jelenleg 31 tagja van. Az egyesület névadója a felső-triász korból származó, a kagylók osztályának Heterodonta rendjéhez tartozó kihalt állatnem. A tatai Eötvös József Gimnázium közelében levő barlangot szintén Megalódusznak hívják, éppen a falakon megfigyelhető kagylóközetek alapján. 1991. nov. 15-én létrejött a Tatai Megalódusz Alapítvány, mely azóta közhasznúvá vált.

Szakosztályunk nem sokkal az alakulás után már Megalódusz Kupa néven országos versenyt is rendezett, ami később rangsorolóvá vált. Ezt a versenyünket minden évben megrendeztük, egészen 1999-ig. Ekkor a Megalódusz Kupa egyúttal a Magyar Kupa egyik futama is volt. A megszűnés oka mindössze annyi, hogy 1996-ban beindítottunk egy 3 napos versenyt, a Vértes Kupát. Egy ideig a két eseményt párhuzamosan rendeztük, 2000-től viszont csak ez utóbbit tartottuk meg.

1995-ben az Országos Diákolimpiát, 1996-ban az Országos Rövidtávú és Váltóbajnokságot is mi rendeztük. Magyarország legrangosabb versenyének, a Hungária Kupának is társrendezője volt a szakosztály 2000-ben, Csákváron.

A kisebb versenyzői létszámot megmozgató Komárom-Esztergom megyei versenyek nagyobb részét is egyesületünk tagjai rendezik. 1996-ig minden megyei egyesület rendezett egy versenyt, de a diáksportkörök megszűnése után ennek a szerepnek a nagy részét is a Megalódusz vette át. 1997 és 2000 között Tavasz és Őszi Tájfutó Kupa névvel rendeztünk kupasorozatot, ami 2001-től a két szezont összevonva, Megyei Tájfutó Kupa néven megy tovább. Illik megemlíteni, hogy a kupasorozat egyes versenyeit a TTT-HSE (régén: THAC) rendezi nagyon színvonalasan.

Több első osztályú, országos bajnok, sőt válogatott sportolóval is büszkélkedhetünk. 1996-tól junior válogatott volt Laki Balázs, majd egyesületünk tagja volt egy ideig a szintén válogatott Wengrin Ágnes. Nálunk futnak a nagyon tehetséges, szintén válogatottságig eljutó testvérek, Gyulai Péter és Tamás.

A Tatai Tömegsport és Tájfutó Honvéd Sportegyesület elődje a Tatai Honvéd AC Szabadidősport és Tájfutó Szakosztálya, rövidített nevén – THA - sok tájfutó előtt ismert.

Az Almásfüzitői Timföld Sport Club megszűnése után Simon Lajos, Pólya Dezső és Kész István baráti kapcsolatainak köszönhetően, néhány tájfutást szerető sportoló bevonásával 1987-ben már alapvetően a tájfutást tűzte ki célul maga elé. Az első tájfutó verseny, amelyen képviseltette magát a szakosztály, az 1. Tóth Ágoston Tájfutó Emlékverseny volt a Lajos-forrásnál, melyet az akkori MN Térképészeti Intézet rendezett. Ez azóta is a MH egyetlen egyéni tájfutó versenye. 1990-ben a szakosztály elvállalta a 3. Tóth Ágoston Emlékverseny megrendezését, melynek védnökei Slezák István, Skerletz Iván és Holló József voltak, akik abban az időben jelentős szerepet játszottak az Országos Szövetség tevékenységében is.

Simon Lajos barátunk és sporttársunk 1991-ben, fiatalon elhunyt. A szakosztály akkori vezetősége és Kész István aktív tevékenysége eredményeként 1993-tól Simon Lajos emlékére kiírt tájfutó verseny megrendezését kezdeményezte.

1995 telén a szakosztály akkori vezetősége különböző okok miatt lemondott. A vezetést Mészáros Károly vette át, aki kitartó munkával és Horváth János odaadó segítségével, mint jogi, mint gazdasági téren átlátható szervezetet alakított ki. Ekkor már látható volt a jelenlegi tagság és vezetőség magja is.

Szakosztályunk a további években is megrendezte a Simon Lajos emlékversenyt. Egyre magasabb színvonalon, egyre szélesebb körben és résztvevőkkel, a hazai és nemzetközi viszonylatban is pozitív elismerést kiváltva.

2000-ben társrendezői voltunk a 25. Hungária Kupának, 2003-tól hagyományteremtő módon rendeztük meg az első Tatai Honvéd Kupát, 2004-ben pedig elvállaltuk a Rövidtávú Országos Bajnokság megrendezését is, amely jelentős visszhangot kapott a sajtóban is.

2004 telén a Tatai Honvéd AC gazdasági problémái miatt, ill. a szakosztály tagjainak önállóságra törekvése eredményeként megalakítottuk a Tatai Tömegsport és Tájfutó Honvéd Sportegyesületet, melynek két szakosztályában nagyobb lehetőséget és teret tudunk nyújtani a tájfutást és a futást kedvelők számára egyaránt. Így az ismert THA rövidítés helyét a TTT vette át.

Az új egyesület keretében a tájfutásban elért eredményeinket és sikereinket tovább erősítjük, folytatjuk a hagyományos Simon Lajos emlékversenyt és továbbra is aktív szerepet vállalunk a megyei szintű versenyek rendezésében is.

Jelenlegi tagságunk a saját egészségének megőrzése érdekében sportol, de vannak fiatal reménységeink is. Novák Martina 2004-ben a N16 kategóriában rövidtávon Országos Bajnokságot nyert, Radics Anna pedig a N35 kategóriában az Éjszakai OB-n 2. helyezést ért el.

Gyulai Zoltán és Mészáros Károly

Somogy Megyei Tájfutó Szövetség

A Somogy Megyei Tájfutó Szövetség 1971-ben alakult meg. Első vezetői: Matuszka Józsefné elnök, és Matuszka József titkár voltak. A későbbiekben id. dr. Pavlovics György lett az elnök, és Csizmadia István lett a titkár. (1985-1996 között). 1996 óta Csizmadia István az elnök és ifj. dr. Pavlovics György titkár irányítja a szövetség munkáját.

A klubok tekintetében a 35 év alatt több változás is történt. Kezdetben (1972-76) a tájfutó sport a Kapos SE, majd 1976-tól a Kaposvári Rákóczi SC berkeiben zajlott, több iskolai DSK-val kiegészítve. (Kaposvári 503. Sz. Szakmunkásképző DSK; Kaposvári Táncsics ill. Munkácsy Gimnázium DSK; Kaposvári Gépipari SZKI. DSK; Barcsi Erdészeti és Faipari SZKI. DSK; de működött diáksportkör Csurgón, Nagyatádon, Siófokon, Somogyjádán, Balatonlellén és Taranyban is.

1975-87 között Kaposváron a Táncsics laktanyában működött katonai klub (Honvéd Táncsics SE) 1987-ben a Rákóczi SC megvált a nem labdarúgó szakosztályaitól, így a tájfutó szakosztálynak is, új gazda után kellett néznie. Kezdetben a Kaposvári Egyetem (Kaposvári Gazdász SE), majd 1990-től a Taszári Honvéd SE fogadta be a város tájfutóit. 1987 és 1996 között Fonyódon zajlott jelentősebb tájfutó élet. A Mátyás Király Gimnázium DSK sportolói, Németh László tanár-edző vezetésével jelentős sikereket értek el a megyei és országos utánpótlás versenyeken. 1997-től Kaposváron új klub alakult, Kaposvári Tájfutó Klub néven, melynek tagjai első sorban szenior korú sporttársakból kerültek ki. Sajnos az évek folyamán az iskolai tájfutás megyénkben szinte teljesen eltűnt, így jelenleg 2004 őszén a megyében a

fent említett két működő szakosztályról tudunk. (Taszári Honvéd SE, és Kaposvári Tájfutó Klub) A korábbi években a „csúcs” versenyzői létszám kb. a 200 igazolt versenyző volt a megyében. Jelenleg a 2 klubnak összesen 25+5 =30 igazolt, és 10+3=13 minősített versenyzője van. A megye válogatottja 1991 óta részt vesz az évente váltott régióban megrendezésre kerülő nemzetközi Alpok-Adria kupa rendezvényen. Általában a középmezőny hátsó részében szokott válogatottunk végezni. Ami a kiemelkedő sportolókra jellemző: általánosságban elmondható, hogy sportolóink az utánpótlás korosztályokban még általában somogyi színekben értek el eredményeket, de iskolai tanulmányaik, munkahelyük miatt a felnőtt korosztályokban már más klubok színeiben versenyeztek. Név szerint talán 4 sportoló lehetne kiemelni, akik a nemzeti válogatottnak is tagjai voltak:

Hez Katalin – Fonyódon, a Mátyás Király DSK színeiben kezdett versenyezni. Többszörös válogatott, serdülő és ifjúsági országos bajnok, aki pályafutását a SZVSE színeiben folytatta, további jelentős sikereket érve el a junior korosztályban.

Mátyás Ildikó - a Kaposvári Rákóczi színeiben kezdett versenyezni. Válogatottságot, jelentősebb országos eredményeket későbbi klubjai színeiben ért el.(Mikro SC, HSE)

Kelemen János – fonyódi születésű, a tájfutással a Kaposvári Gépipari DSK színeiben ismerkedett meg. Többszörös válogatottságot, OB győzelmet, VB eredményeket viszont már a Pécsi VSK tájfutójaként ért el.

Pavlovics Gábor – a Kaposvári Rákóczi SE színeiben serdülőként lett válogatott. 1987-től kezdve ő is a Pécsi VSK színeiben versenyzett; Junior EB aranyérmet (1988), többszöri OB győzelmet, felnőtt VB részvételt ért el.

A kiemelkedő versenyzők mellett talán érdemes megemlíteni azon edzők, szakemberek nevét is, akik velük, és a megye többi versenyzőjével is megismertették, megszerették e 35 év alatt sportágunkat: Matuszka József és Józsefné, Kutnyánszky Ernő, Domán Gábor, Péter Attila, Szabados Magdolna, Marton Péter (aki egyébként többszörös szenior országos bajnok, és az utóbbi években rendre ő a megye legjobb tájfutója), Németh László, Csizmadia Gyula és Gyuláné, id. dr. Pavlovics György, Czinege János.

Versenyszervezés A Somogy megyei TFSz 1981 óta rendezi meg a Zselic Kupát, amely kezdetben „piros pontos”, később és jelenleg is országos (időnként nemzetközi) ranglista verseny. Néhány éve, a Zala megyei TFSz-szel kialakult jó kapcsolat alapján, váltott helyszíneken, a Zala Kupával szinkronban, egy hétvégén rendezzük versenyünket. Két alkalommal (1985, 1989) rendeztünk Hosszútávú OB-t, szintén 2 alkalommal az Egyetemi és Főiskolás OB-t szerveztük meg. Ezen kívül az 1984-es Úttörő Olimpia tájfutó versenyszáma is a SMTFSZ szervezésében került megrendezésre Kaposváron. A megyei versenynaptárban jelenleg évi 10 verseny szerepel. 2005 augusztusában Patca környékén rendezzük meg a 3 napos, nemzetközi Katica Tanya – Alpok-Adria Kupát.

A megye tájfutó életét egy sajnálatos esemény kissé beárnyékolta: 1992. okt. 16-án, a Taszári Honvéd SE 5 fős csapata súlyos autóbalesetet szenvedett, amint a Miskolci Egyéni OB-re utazott. 3 versenyzőtársunk elhunyt ebben a balesetben(Köpfler Éva, Schönviszky György és Illés Csaba). A Zselic Kupákon 1993 óta az ő emlékükné szenteljük az N18, F21, F20 kategóriák küzdelmeit, és 2002 óta a baleset évfordulóján emlékfutást is szervezünk.

Összességében elmondható, hogy sajnos a tájfutás jelenleg Somogy megyében 'leszálló' ágban van, nincs utánpótlás bázis, a Taszári Honvéd SE-t (a laktanya 2005. évi várható bezárása miatt) a megszűnés fenyegeti. Ettől függetlenül a megyei TFSz elnöksége – a lehetőségeihez mérten - igyekszik mindent elkövetni azért, hogy ez a leszálló ág felszállóvá váljék.

Ifj. Dr. Pavlovics György
főtitkár

Tolna Megyei Tájéfutó Szövetség

Tolna megyében a tájfutás a fiatal sportágak közé tartozik. Története 1970-től irható, amikor a természetjárók egy lelkes csoportja toborozni kezdte a sportág híveit paksi, ill. szekszárdi fiatalokból.

1970-ben, immár 34 éve a paksi Vak Bottyán Gimnáziumban Mittler József középiskolai tanár, - jelenleg az iskola igazgató helyettese – a természetjárás mellett kezdett foglalkozni a tájékoztató futással.

Annak idején szakmai berkekben Tolna megyét 'fehér foltként' emlegették. Visszatekintve, nem alaptalanul.

Az első versenyeket fotóztott, ill. hagyományos fénymásolt térképen rendezték. Kissé derűsnek tűnik, de előfordult, hogy ellenőrző pontként a város peremkerületének egy kisebb objektuma szolgált. (A mai parktérképek elődje)

Nagy előrelépést jelentett 1973-74-ben elkészült első tájfutó térkép. A fejlődést elősegítette, hogy 1974-ben a Vak Bottyán Gimnáziumból a szakosztály a Paksi Sportegyesülethez került.

Nagyon jó kapcsolatot építettek ki a Baranya megyei Tájéfutó Szövetséggel. Versenybírói tanfolyamokat szerveztek, és évtizedes közös versenyzés alakult ki.

A szakosztály létszáma évente 25-30 fő között mozog, eddigi legkiemelkedőbb eredménye: Tuba Csilla 1976-ban ifjúsági válogatottként Bulgáriában, a Rogyina Kupán képviselte a szakosztályt.

Az első, tájfutásra alkalmas térkép 1973-ban a Paks melletti Imsós erdőről készült, majd 1974-ben a dunaföldvári Hókony erdőről. Az 'ösidőben', 1974-78 között a paksiak mellett szekszárdi, dunaföldvári és győнки gimnazisták is versenyeztek rendszeresen.

A középiskolás versenyrendszerbe a sportág beépült a '80-as évek elejére, és 100 főre növekedett az aktív versenyzők száma.

1983-ban Tolna megye kapta a tájfutók országos értekezletének rendezési jogát, melyet Paks-on tartottunk. A kétnapos tanácskozáson a szakmai munka mellett sportdiplomáciai kapcsolatok kiépítésére is sor került. Megyénkből a VB rendezésében Mittler József és Rauth János is részt vett.

1987-ben új térképpel is gazdagodott a sportág, a németkéri Barát erdőről készült olyan térkép, amely minden szakmai követelménynek megfelelt.

Eddig két országos versenyt rendeztek itt, a Magyar Tájéfutó Szövetséggel közösen. 1987-ben az Országos Váltóbajnokságot, 1990-ben pedig a Főiskolás Diákolimpiát.

1992-től Tolna megyéből 3 szakosztály kérte a felvételét a Szövetségbe: Paksi SE, 34 fővel; Garay SE, 45 fővel; Energetikai Szakképzési Intézet (ESZI) – Paks, 16 fővel.

1991-ben készült el az Ürgemező térkép, melyen szintén Országos Bajnokság megrendezésére került sor, az Országos Csapatbajnokságra. 2002-ben a Sötétvölgyi, és 2003-ban a Bátaapáti-Üveghuta térképpel bővült a 'szabadtéri stadionok' száma.

2004. január 1-től Kiss Gábor a PVSZK-hoz igazolt, és ebben az évben I. osztályú minősítést szerzett. Reméljük, ő lesz a második olyan tájfutó, aki válogatott lehet, és Paksról indult a pályafutása.

A Fehérlőfia Sportegyesület (Szekszárd) 1993.évi megalakulása óta kiemelten a tájfutás, a természetjárás keretein belül biztosítja tagjai számára a szabadidő hasznos eltöltését és a versenyzés lehetőségét.

Az egyesületet egy baráti társaság alakította, akik kezdetben nem vettek részt versenyeken. Csak a későbbiekben bővült a tevékenységi köre a tájfutással. Taglétszámunk jelenleg 33 fő.

1994 óta vagyunk tagjai a Magyar Tájfutó Szövetségnek. A sportág fejlődését nagyban hátráltatta, hogy a megyében kevés területről rendelkezünk használható térképpel. Ennek orvoslására vállaltuk egy tájfutó térkép elkészítését Bábaapáti térségében, melyet 2003-ban készítettünk el. 2004-ben felújítottuk a Paks-Ürgemező térképet, és 2004 év végéig szeretnénk megrajzolni Szekszárd belvárosának parktérképét. Ez lehetőséget adna a sportág népszerűsítésére és szélesebb körben történő megismertetésére. Ezen a térképen Szilveszter napján rendezünk versenyt első alkalommal. Aktívan részt veszünk a Megyei Szövetség által rendezett versenyek, edzőtáborok előkészítésében és lebonyolításában.

Mittler József
elnök

Veszprém Megyei Tájfutó Szövetség

1970-ben, az Országos Szövetség önállósodása után a megyében is megalakult az önálló Tájfutó Szövetség, melynek első elnöke Czibók István, főtítkára Hornák Zoltán lett. Ők már a Természetbarát Szövetségen belül is irányították a tájfutók versenyeit. További önálló területi szövetségek alakultak: Veszprém városában Felber Gyula, Devecser járásban Arató János vezetésével.

Megalakulásakor a Megyei Szövetségnek 14 szakosztály volt a tagja: Bakony Vegyész TC, Honvéd Schönherz SE, Kállai Éva Gimnázium, Közgazdasági Szakközépiskola, Lovassy László Gimnázium, Péti MTE, Pápai Textiles SK, Balatonfüredi Vasas SK, Ajkai Alumínium, Agrártudományi Főiskola SC Keszthely, Vajda János Gimnázium SK Keszthely, Jókai Mór Közgazdasági SZKI Pápa, Batsányi János Gimnázium Tapolca, Fűzfői AK. Ezen kívül 21 aktív versenybíró is működött a megyében.

A '70-es években a veszprémi, ajkai, pápai és balatonfüredi versenyzők egyaránt országos szinten is kiemelkedő eredményekkel hívták fel magukra a figyelmet, egyre többen kerültek be az utánpótlás válogatottakba. (Szivák Béla, Csőkör Irén, Benkő Ottó, Benedek István). A '70-es évek második felétől a Honvéd Schönherz SE-ben a sorkatonai szolgálatukat töltő versenyzők eredményei nyomán a szakosztály az országos élvonalba került, melynek csúcspontja az 1986-os bajnoki pontverseny megnyerése volt. (Csak a legkiemelkedőbb versenyzőket említve: Benedek István, Kelemen János, Pápai Lajos, Lantos Zoltán, Szieberth Péter, Nagy Róbert, Viniczai Ferenc)

A '80-as éveket tekinthetjük a Veszprém megyei tájfutás aranykorszakának. A Schönherz SE sikerei mellett sikeres utánpótlás nevelő munka folyt nemcsak Veszprémben, hanem Ajkán (Bánki Zoltán, Heckenast Tamás és Balázs, Imre Tímea, Siménfalvy Zoltán) és Balatonfüreden is (Erdélyi Kálmán és Krisztián, Pozsgai László).

A rendszerváltozás után a körülmények változása a megyei szakosztályokat sem kerülte el: nagy hagyományokkal rendelkező egyesületek szűntek meg, és sorra alakultak a baráti vagy családi hobby-tájfutó klubok. Az eredmények elsősorban az utánpótlás kategóriákban maradtak meg, a Veszprémi Honvéd, az Ajkai Bányász és a Balatonfüredi SC fiataljainak köszönhetően.

A Megyei Szövetségnek jelenleg 12 tagszervezete van: Bakonyi Tájfutó Klub, Balatonalmádi Herkules SE, Balatonfüredi SC, Ergo-Med '96 Kft, Litéri Tájfutó Club, Pápai Tájfutó SE, Tapolcai Honvéd SE, Veszprémi Bridzs- és Tájékoztató SE, Veszprémi Egyetemi SC, Veszprémi Honvéd SE, Veszprémi Sün SC, Veszprémi Tájfutó Club. Ezekkel az egyesületekkel – a BTFSz után - mi vagyunk a legtöbb taggal rendelkező területi Szövetség. Közel 200 igazolt versenyző és 50 versenybíró biztosítja a pezsgő tájfutó életet. A megye kitűnő adottságainak köszönhetően már a sportág elterjedésétől kezdve rengeteg térkép készült

a Bakony és a Balaton-felvidék erdeiről. Az elmúlt 40 évben 150 színes tájfutó térkép került forgalomba Veszprém megye különböző tájairól.

A megye legnagyobb hagyományra visszatekintő versenye az 1963 óta minden évben megrendezett Bakony Kupa. Közkedvelt a Schönherz emlékversenyek jogutódja, a Honvéd Kupa; míg a korábban országos rangsoroló Döbrente Kupa és Arató emlékverseny helyét az utóbbi években a Veszprém Kupa, Litér Kupa és Tapolca Kupa vették át. Veszprém megyéből indult újtára 1967-ben a legnagyobb magyar tájfutó verseny, a Hungária Kupa, amely azóta négy alkalommal is a megye területén került megrendezésre. Megyénk majdnem minden évben otthont adhat Országos Bajnokságnak, a Veszprémi Honvéd versenybírói pedig évekig házigazdái voltak az Osztrák-Magyar Katonaválogatott Találkozóknak. A legjelentősebb tájfutó rendezvény az 1996-os Főiskolás Világbajnokság volt Tüskés Endre szervezésében Veszprém központtal, míg Sümeg a 2002-es Európa-bajnokságnak és a 2004-es Euromeetingnek szolgálhatott helyszínül.

Az utóbbi években a 8 versenyformában megrendezett megyebajnokság és a 8-10 kis verseny mellett 12-15 rangsoroló versenynapot és Országos Bajnokságot számítva, mintegy évi 30 versenyzési alkalom kínálkozik a tájfutók számára a megyehatárokon belül.

Molnár Péter
elnök

Z á r s z ó

Kedves Sporttársaim!

Amikor hozzáláttam ezen könyv megszerkesztéséhez, nem is gondoltam, hogy menet közben mennyi nehézség adódik majd. A budapesti tájfutás 50 éves jubileumi könyvét könnyebb volt megírni, hiszen majdnem a megalakulástól kezdve jelen voltam az elnökségben és minden történést magam is átéltem. Most más volt a helyzet az Országos Szövetség vonatkozásában: a forradalom után „örökre” eltiltottak a sportvezetésben való résztvételtől, aminek következtében nem tölthettem be semmiféle tisztséget a megalakult MTFSz-ben. Így nem voltam részese az eseményeknek, azokat csak kívülről kísérhettem figyelemmel.

Most, hogy az elmúlt 35 év történéseit kellett összeállítanom, első sorban a Szövetség hivatalos lapjára, a Tájfutásra, valamint a sok éven át megjelent Szélrózsák írásaira, adataira voltam utalva. Mindezek azonban kevésnek bizonyultak. Segítőkre volt szükségem, akik dolgoztak az elnökségekben, bizottságokban, tehát részt vettek a munkában, és némileg pótolni tudták azt, amit a 26 éven át vezető főtájtól, Skerletz Ivántól már nem tudtam megkapni. Sokat segített még írásom során, az 1983 óta Schell Antal szerkesztésében megjelent budapesti Tájéoló is, kiegészítve a fentiekben már említett két országos kiadvány anyagát.

Öszinte köszönet illeti tehát mindazokat az egyes szakterületeken dolgozó sporttársakat, akik rövidebb, vagy hosszabb írásaikkal hozzájárultak a valós kép kialakításához, és színesebbé, változatosabbá tették ezt a kiadványt. Adatgyűjtéseikkel, összefoglalásaikkal igen komoly technikai munkájukkal együttesen érték el, hogy ez az elmúlt 35 év ne merüljön feledésbe, emlékezzünk azokra, akik már nincsenek közöttünk, és azokra, akik sportteljesítményükkel öregbítették a magyar tájfutás ügyét. Sajnálatos, hogy egyesek kérésre se küldték el fényképüket és egyes megyei Szövetségek nem irtak életükről, munkájukról.

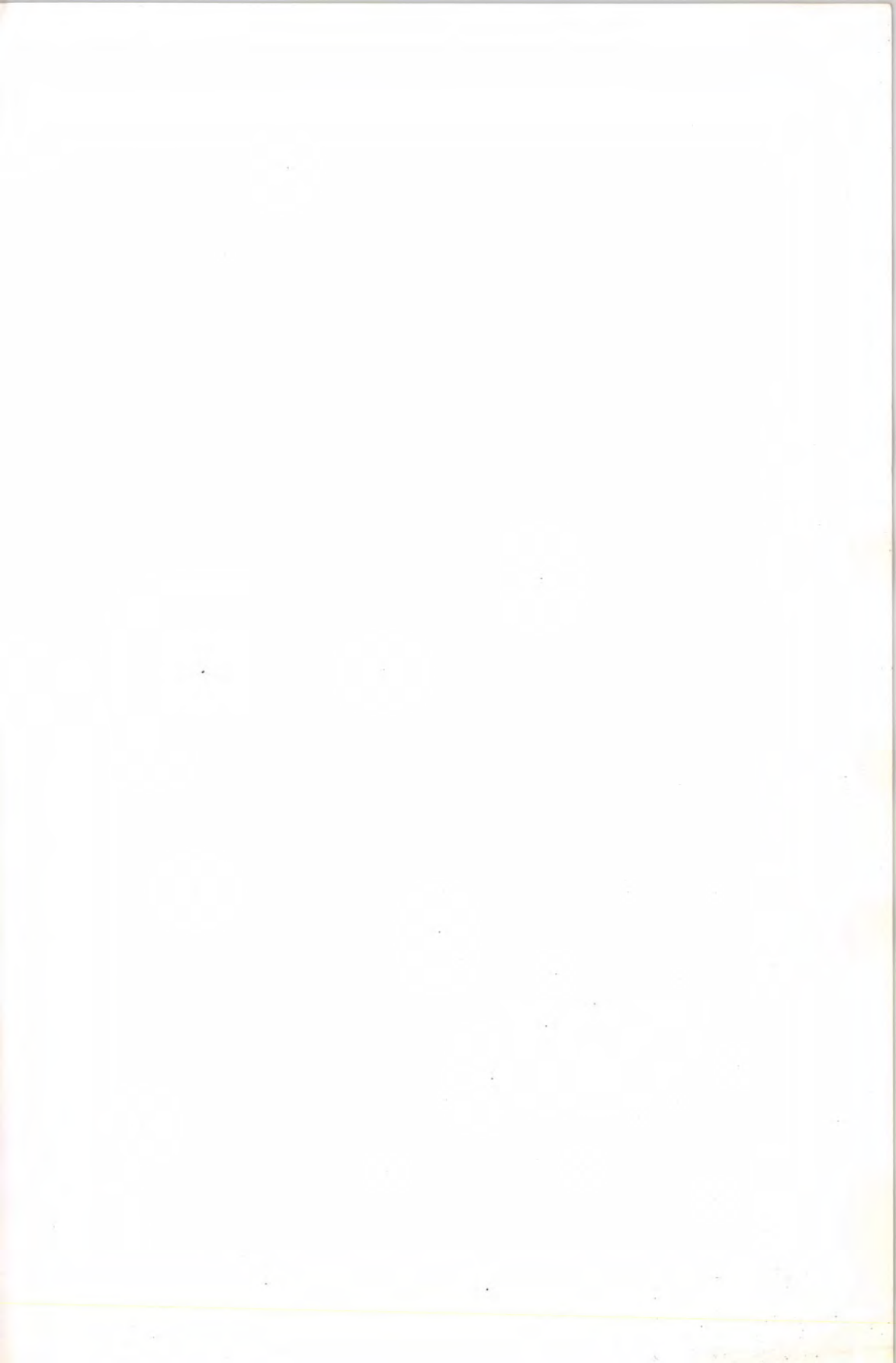
A könyv így sem teljes, lehet, hogy előfordulnak benne hibák, amiért zárszóként ezúton is szíves elnézést kérek.

A szerkesztő

Tartalomjegyzék

35 éves az MTFSz (Hajdu István)	3
Előszó	3
I. A megalakulás előtt (1925-69)	4
II. A Szövetség szervezete, működése (Vass László)	10
III. A Szövetség szabályzatai (Zsigmond Tibor)	12
IV. A tájfutás minősítési szabályai és azok fejlődése (Hunyadi József)	14
V. A tájékozdási versenyzés sajtója.....	20
VI. A tájfutás térképei (Vereszi Tibor)	27
VII. Események évről-évre	30
VIII. Arcképcsarnok	51
IX. Országos Tájfutó Bajnokságok (Argay Gyula)	58
X. Országos felnőtt egyéni bajnokok	86
XI. A Hungaria Kupák krónikája (Scultéty Gábor)	90
XII. Európa-bajnokságok, világbajnokságok (Schell Antal)	124
XIII. Magyarok szerepe a Nemzetközi Tájékozdási Szövetségben (IOF)	134
XIV. A sitájfutás története Magyarországon (Kiácz Bence)	138
XV. Tájékozdási kerékpározás, avagy a tájbringa (Kovács Péter)	139
XVI. Budapesti és megyei Tájékozdási Futó Szövetségek	143
Zárszó	161
Tartalomjegyzék	162

TÁJFUTÓ SZAKKÖNYVEK FOLYÓÍRATOK

1954

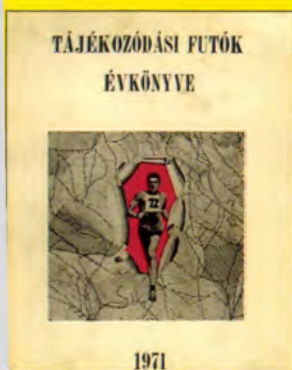
1963

1964

1970

1971

1977

1983

1985

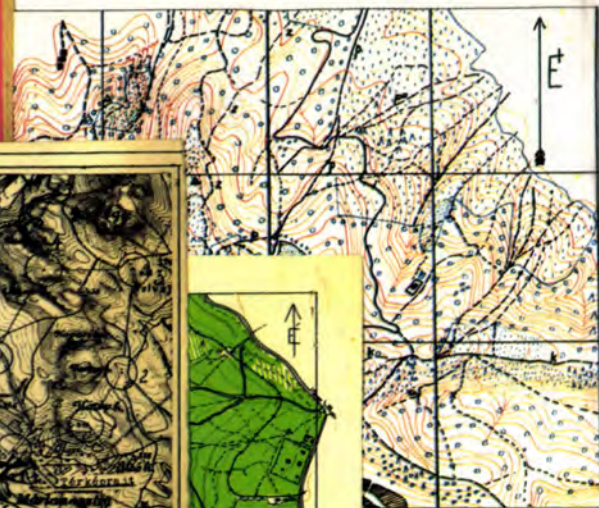

1995

2002

Térkép történelem

Értékelési pontok:

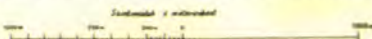
1. Dugonya	4. Dugonya
2. Kutyó	5. Kutyó
3. Etel	6. Klavus

Térs: 700 m. Szint: 400. m. V.165: 25'

Térkép: 1:250,000

IV. NEMZETKÖZI
ÉS CSIK JUDIT TÁJÉKO
A BP. MÁV SC. REN
IV. INTERNACIONALER EISEN
POKAL - ORIENTIERUNGSLAUF (VERANSTALTER: BUDAPESTER MÁV SC.)

1 : 25 000

CSERHÁT

BÖRZSÖNY

JELKULCS

- Réf
- Erdő
- Erősséltérny / Fokozata
- Fialat erdő
- Kivágat erdő
- 6-25'

**KERÉK-MEZŐ
(Szépkilátó)**

VÉRTES 9

Méretarány 1:25 000

Alapszintköz 5 m

UZSA - OSZLOP-HEGY

Méretarány 1:10 000
Alapszintköz 5m

